

ວິທຍුສරານුຮມຍ

AM 1575

ฉบับที่ 1 ฉบับที่ 3 มิถุนายน 2542 ISSN 1513-105X

วิทยุสารัญรมย์

AM 1575

□ □ □ □ □ □ □ □ □

อภินันทนาการจาก

สำนักจัดทำและบริหารทรัพย์สิน

วันที่ 29 มิถุนายน 2552

ประชุมบัวแก้ว เลิมจิจัตติ์พาการาชาวัลลิก ใบเบร์เวณพะบรมมหาราชวัง สันนิษฐาน
ว่าฯ แห่งสหราชอาณาจักร ที่พระบานาห์สมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว โปรดเกล้าฯ ให้ใช้คaculae
เป็นที่ทำการของกระทรวงฯ (พ.ศ. 2430-2469) บานประชุมเป็นไม้สัก 4 ชั้น ล้านบันเป็นญูบีต่อง
มือลายแกะเพล็กและฉลุสีทองเป็นตราบัวแก้วใหญ่ ตราบัวแก้วมีน้อยและตอกบัวหัวลง ปัจจุบัน
ประชุมบัวแก้วได้รับการบูรณะและนำกลับมาที่ห้องเสื้อของพระบรมราชูปถัมภ์ท้องพระโรงของวังราษฎร์

ที่ปรึกษา

- ดอน ประมัดตันธ์
- อุ้ม เมาจานห์
- สุพัฒน์ จิตราณุเคราะห์
- พิชณุ จันทร์วิทัน
- ประภัสสร เสวิกุล
- สุวรรณ พ่องสมุทราย
- กิตติศักดิ์ กล่อมจิตต์
- เปญญาภา ทับทอง
- บุญเกษม เสริมวัฒนากุล
- ปรากรณา ดิษย์ทัด
- ทัยบกานต์ ยะมาลี
- นุชจรีญ คล่องสั่งสอน
- กนกเอก แฝงน้อย
- อุมา ศรีลาจันทร์
- วนิดา อุดมพิพิธ
- กมลวัน อกนธรัตน์
- “ประคุบัวแก้ว” โดย อาจารย์ อินทรชิด
- บริษัท ที พี พรินท์ จำกัด
โทร. 433-0026-27

ภาพปก
พิมพ์ที่

หนังสือ “วิทยุสารัญรัมย์” จัดทำโดย สถานีวิทยุสารัญรัมย์
กองวิทยุกระจายเสียง กรมสารนิเทศ กระทรวงการต่างประเทศ
ตู้ ป.ณ. 27 ปท. มหาดไทย กทม. 10206 โทร. 224-4904

สารัญ

๑.๓ ก.ค. ๒๕๕๒

พระบรมราชโองการ

พระบรมมีปักษ์เกล้าฯ

- โครงการในพระราชดำริ เรื่องหนูแฟก ----- 11

ถ้อยแต่ง----- 5

จำลาังสารัญรัมย์----- 7

๑ ปีวิทยุสารัญรัมย์ฯ/ “ประมงภูเขา”----- 175

คติธรรม

- ธรรม/พระราชนิโรหังสี (หลวงปู่เทวดาฯ/ เทศกัรังสี)----- 16

ศิลปวัฒนธรรม

- ว่าว----- 17

- เพลงกล่อมเนื้อเย็น----- 54

- ประเพณีงานตุ่งในล้านนา----- 114

บทกวี

- จากเจ้าพระยาลึงผึ้งโขeng/ สนธิการยุจน์ กาญจนานันท์----- 50

- วันที่ออกไม้บาน/ พิมูลศักดิ์ ละครพล ----- 176

ภาษาด

- วังสารัญรัมย์----- 37

- ๑ ปี วิทยุสารัญรัมย์-กต.ไทยรับใช้ประชา----- 179

สัมภาษณ์

- ดร. ขัยวัฒน์ วิบูลย์สวัสดิ์/ ประภัสสร เสวิกุล----- 65

- คุณหญิงจำเนศรี รัตนนิน (หาญเจนลักษณ์)/

ประภัสสร เสวิกุล----- 135

สารคดี

- ต้านนานเจทีบีชเวตากอง ----- 43
- ตันไม้ในพุทธประวัติ ----- 154

ประสบการณ์

- ชีวิตข้าราชการไทยในสังคมอิหร่าน-อิรัก/
หทัยกาณฑ์ มะมาลี ----- 99

เศรษฐกิจ

- E - Commerce : ช่องทางแห่งการค้าในอนาคต/
กรณีเมืองกาญจนบุรี----- 85
- WTO ----- 126

เกษตร

- ต้นน้ำสีเหล็ก ----- 51
- ปุ๋ยหมักจากผักดบชวา ----- 173

สุขภาพ

- บุหรี่กับผลกระทบต่อสุขภาพ ----- 26

วิทยาการ

- ISO 9000 ----- 167
- ทำประชาสัมพันธ์แบบมืออาชีพ?

บุญเกษมน เสริมวัฒนาฤทธิ ----- 183

สั่งแวดล้อม

- เสือโคร่ง ----- 201

ภิณฑ์

- ชื่อต่าง ๆ ของประเทศเวียดนาม/
ทวี สว่างปัญญากร ----- 92
- ต้านนานไช้อว่า ----- 210

ท้ายเล่ม

ท่อylegal

ก

จะที่วิทยุสาธารณะยื่นฉบับที่ 3 อยู่ในมือท่าน คง
เป็นเวลาเดียวกันกับการย้ายอาคารที่ทำการของ
กระทรวงการต่างประเทศจากวังสาธารณะยู่สู่
อาคารใหม่ถนนศรีอยุธยาที่เพิ่งสร้างเสร็จ

หากจะเรียกว่าหนังสือวิทยุสาธารณะยื่นฉบับนี้เป็นฉบับ
อ่ำลัวงสาธารณะย์ก็อาจไม่ถูกต้องที่เดียว เพราะแม้กระทั่ง
การต่างประเทศจะย้ายไปที่ทำการแห่งใหม่ แต่วังสาธารณะย์ก็
ยังคงถือเป็นศูนย์รวมใจของพวกเรา เป็นสัญลักษณ์ของการ
ต่างประเทศไทยที่มีประวัติยาวนานกว่าศตวรรษ

ขอเรียนว่าสถานีวิทยุสาธารณะของท่านก็จะม้ายไปอยู่ที่อาคารใหม่ถนนเครือข่ายด้วยสิ่งที่พากเราทุ่มเทกำลังทั้งหมดที่มีอยู่ในขณะนี้ก็คือการสร้างสถานีที่มีอุปกรณ์ทันสมัย ด้วยเทคโนโลยีด้านวิทยุที่เราเชื่อว่าสถานีวิทยุเล็กๆ ของกระทรวงการต่างประเทศแห่งนี้จะสามารถรับใช้ประชาชนตามนโยบายของกระทรวงการต่างประเทศไปอีกนานแสนนานในอนาคต

จำนวนผู้ฟังที่เพิ่มขึ้นทุกวันไม่ได้ทำให้เราหลงตัวเองหากยังทำให้เราสำรวจตัวเองด้วยความเจียมต้นว่าเราเป็นสถานีเล็กๆ ที่ออกอากาศเพียงวันละสามชั่วโมงครึ่ง ข้าราชการที่ทำงานในสถานีของเราก็มิได้มีประสบการณ์ด้านนี้มากนัก หลายนัก เราจึงต้องปรับปรุงตัวเองอยู่เสมอ ดังนั้น สิ่งที่ท่านผู้ฟังได้เสนอแนะตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาเป็นสิ่งที่ช่วยให้เราสามารถทำงานได้อย่างบอบอุ่นและมั่นใจ

เรากูมิใจที่จะสามารถรับใช้ท่านผู้ฟังในฐานะที่เป็นสื่อสัมพันธ์หนึ่งระหว่างกระทรวงการต่างประเทศกับประชาชนไทย

พิษณุ จันทร์วิทัน
นายสถานี

สำนักงานวิทยุสาธารณะ

๐๐๐๐๐๐๐๐๐

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชฯ ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สร้างวังสาธารณะขึ้นในตอนปลายรัชกาล และเมื่อทรงมีเวลาว่างก็มักจะเสด็จฯ มาทอดพระเนตรการก่อสร้างด้วยพระองค์เอง แต่การก่อสร้างยังไม่ทันแล้วเสริช พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชฯ ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สร้างวังสาธารณะขึ้นในตอนปลายรัชกาล และเมื่อทรงมีเวลาว่างก็มักจะเสด็จฯ มาทอดพระเนตรการก่อสร้างด้วยพระองค์เอง แต่การก่อสร้างยังไม่ทันแล้วเสริช พระบาท-

สมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชฯ ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สร้างวังสาธารณะขึ้นในตอนปลายรัชกาล และเมื่อทรงมีเวลาว่างก็มักจะเสด็จฯ มาทอดพระเนตรการก่อสร้างด้วยพระองค์เอง แต่การก่อสร้างยังไม่ทันแล้วเสริช พระบาท-

23 พฤศจิกายน 2427 ในครั้งนั้น เจ้าชายօอสการ์ฯ ได้ทรงบรรยายสภาพของวังราชยูรมย์ไว้ดังนี้

“วังราชยูรมย่า หรือ วังราชยูรมย์ ซึ่งจะเป็นบ้านของพวกเรา呢 เป็นตึกแบบตะวันออก มีลักษณะวังอยุธยาแห่งพื้นที่นี่เป็นที่น่าอยู่ มีเตาเริงเป็นแคล บริวารของฉันอยู่ตามห้องซึ่งจะม่องลงมาเป็นชาลาโถง รอบชาลาเป็นระเบียงมีหลังคาคอกลม แบ่งออกเป็นสี่ด่อน เพราะมีระเบียงอื่นดัดผ่าน เราจึงได้อัญญารามกันในที่แห่งเดียวกัน และอาจจะมาพบปะกันได้ตามระเบียงที่รั่มเย็นสบาย ซึ่งจัดเก้าอี้วางไว้ให้ หรือไม่ก็ไปพักกันในห้องนิลเฉียด.....บริเวณ “วังของเรารา” ตามที่เรียกวันนี้มีอุทัยานที่งาม แปลงใหญ่ มีที่สำหรับเลี้ยงสัตว์ เช่น กวาง ลิง เสือดำตัวหนึ่ง กับสัตว์สี่เท้าอื่นๆ รวมทั้งนกด้วย”

ระหว่างวันที่ 8 มิถุนายน 2428 ถึง ตุลาคม 2430 ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ทรงตรวจการด่างประเทศใช้เป็นที่ทำการ ตามคำกราบบังคมทูลขอพระราชทานของสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาเทวะวงศ์วโรปการ ระหว่างปี 2430-2447 ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ใช้เป็นที่ประทับของพระราชอาคันตุกะจากด่างประเทศ ออาทิ พระจักรพรรดินิโคลาสที่ 2 แห่งรัสเซีย ขณะเดียวกันทรงดำเนินการเป็นกุฎราชกุุมารและเจ้าชายจอร์จแห่งกรีซซึ่งเสด็จมากรุงเทพฯระหว่างวันที่ 18-22 มีนาคม 2433 และเป็นที่ประทับสำหรับพระราชโอรสที่เสด็จกลับจากทวีปยุโรปเป็นการชั่วคราว ออาทิ สมเด็จ

เจ้าฟ้าบริพัตรสุขุมพันธุ์ กรมพระนครสวรรค์วรวิโนดี ซึ่งเสด็จกลับมาร่วมงานพระราชทานเพลิงคพเจ้าคุณจอมมารดาลี เมื่อเดือนตุลาคม 2445

สำหรับดัวอาคารวังราชยูรมย์นั้น เมื่อปี 2440 ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ชื่อมให้ญและหันหน้าจากทางด้านคลองหลอดมาสู่ทางพระบรมหาราชวัง ดังปรากฏในพระราชหัตถเลขาส่วนพระองค์ที่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวพระราชทานนามยังสมเด็จพระศรีพัชรินทราบราชนິนาถ จากเมืองปีเตอร์ออฟ เมื่อวันที่ 16 กรกฎาคม 2440 ความว่า

“เป็นแน่แล้วในปีนี้แลปีหน้า คงมีเจ้านายไปเมืองไทยไม่ต่างกับสามสี่ครัว ขอให้คิดอ่านแก่ไขวังราชยูรมย์ รือโรงท่ารถทำเพิ่มเติมหันหน้ามาทางพระที่นั่งสุทธิชัยสวรรค์เสียให้จงได้ ขอให้ลงมือที่เดียว อย่าค่อยจันเลย จะไม่มีเงินท่า ฉันจะให้เงินพระคลังข้างที่ ห่านพวงที่เคยเห็นวังฝรั่งคงช่วยคิดอ่านได้”

ในการซ้อมแซมละบัวบูรพาครั้งนั้น ทรงตรวจโดยราชการเป็นผู้ด้านการ โดยมีนายอาแลกร์ นายช่างชาติอิตาลีเป็นผู้ออกแบบ ใช้เวลาประมาณ 1 ปี

ในระหว่างปี 2447-2453 ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เป็นที่ประทับของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ซึ่งขณะที่ทรงดำรงพระยศเป็นสมเด็จพระบรมโอรสาธิราช และระหว่างนั้นได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ดังโรงเรียนขึ้นที่ในวังราชยูรมย์ สำหรับข้าราชการบริการรุ่นเล็ก โดยมีราชเลขาธุการ

ในพระองค์คนหนึ่งเป็นครูสอน

ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช เจ้าอยู่หัว ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ใช้วังราชราษฎร์เป็นที่ประทับและรับรองพระราชอาคันตุกะต่างประเทศ อາพิ จอมพลจอมพร แม่ทัพใหญ่ สมัยสองครั้ง โอลิมปิกครั้งที่ ๑ ซึ่งมาเยือนประเทศไทย เมื่อเดือนธันวาคม ๒๔๖๔

ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช เจ้าอยู่หัว สำนักงานของกระทรวงการต่างประเทศที่ดีกราชวัลลภชั่วรุดทรุดโกรน จึงได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ย้ายกระทรวงการต่างประเทศ ไปยังวังราษฎร์ เมื่อวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๔๖๙ วังราษฎร์ จึงเป็นที่ทำการถาวรสิ่งของกระทรวงการต่างประเทศนับแต่นั้น เป็นต้นมา จนถึง พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงได้ย้ายที่ทำการทั้งหมด (ยกเว้นกรมการกงสุล ซึ่งอยู่ที่ถนนแจ้งวัฒนะ) ไปอยู่ที่ถนนศรีอยุธยา □

“

ในการดำเนินชีวิตของคุณเรา เราต้องเข้มแข็งมากขึ้นๆ ที่เราต้องการด้วยใจจริงว่าชีว่าเดือน เราต้องมีน้ำดื่มน้ำดื่มน้ำดื่มน้ำ และความประพฤติดีๆ ก็อย่างที่วุ่นวายว้าวัดกับธรรมะ เราต้องเก็บและบากบั้นที่จะจะทำสิ่งที่เราทราบว่าเป็นความดี เป็นความดูดด่อง และเป็นธรรม ถ้าเราเริ่มกันทำกันนี้ให้ได้จริงๆ ให้มีของความดีบังเกิดมากขึ้นๆ ก็จะช่วยค้าจุนส่วนรวมให้มีให้มีส่องไป และจะช่วยให้พื้นคืนดีขึ้นได้เป็นลำดับ...” □

พระราชนกิจประชุมบุพผูกิจกรรม ครั้งที่ ๑๒ เมื่อวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๑๓

พระบารมีปักเกล้าฯ

โครงการในพระราชดำริ เรื่องนาข้าวแห่ง

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงห่วงใยในคุณภาพชีวิต และความเป็นอยู่ของราษฎรของพระองค์ในทุกๆ ด้าน ทรงพระวิริยะอุดสาหะในการแก้ไขปัญหา อันเนื่องมาจากการเดือดร้อนของประชาชน โดยเฉพาะปัญหาความยากจนของประชาชนในชนบท พระองค์ทรงพระราชทานความช่วยเหลือ นำบัดทุกข์บำรุงสุขแก่พสกนิกรทุกคน เพื่อให้ราษฎรของพระองค์มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ดังนั้น ตลอดเวลาแห่งการครองสิริราชสมบัติจึงเกิดโครงการในพระราชดำริกว่า 2,000 โครงการ ทั่วทุกภูมิภาคของประเทศไทย และหนึ่งในโครงการเหล่านั้น คือ โครงการทดลองใช้หญ้าแห่งในการอนุรักษ์ดินและน้ำ

เมื่อเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2534 พระบาทสมเด็จพระเจ้า

อยู่ทั่ว ทรงพระหนักถึงปัญหาความเสื่อมโทรมของผิวน้ำดิน อันเป็นผลมาจากการที่ผิวน้ำดินถูกไฟไหม้และล้างหน้าดินออกไป ทำให้ดินขาดความอุดมสมบูรณ์บางครั้งบังก่อบัญชาดินพังทลาย ก่อผลเสียต่อพื้นที่ทำการเกษตรและสูญเสียทรัพยากรดินและน้ำ

ในวันที่ 9 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2534 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำริเกี่ยวกับการอนุรักษ์ดินโดยการปลูกหญ้าแฟก ที่สวนหาดใหญ่ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ดังนี้.....

“พระหญ้าแฟกมีประโยชน์มาก ในการช่วยยึดดินไม่ให้พังทลาย ช่วยรักษาหน้าดิน โดยเฉพาะที่โครงการนี้ที่ลาดชันหลายแห่ง นอกจากนี้หญ้าแฟกยังช่วยกักเก็บน้ำทรัพยากรดดูไว้ในดิน ในอ่อนของหญ้าแฟกยังเป็นอาหารสัตว์ได้ออกด้วย....”

ประมาณเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2534 ทรงมีพระราชดำริให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เร่งดำเนินการปลูกหญ้าแฟกครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศภายในเวลา 2 ปี

หญ้าแฟก เป็นพืชตระกูลหญ้า มีชื่อทางวิทยาศาสตร์ว่า “*Vetiveria Zizanioides*” ลักษณะเด่นของมันคือ จะขึ้นเป็นกอหนาแน่นตามธรรมชาติ มีอยู่ทั่วทุกภาคของประเทศไทย มีความทนทานต่อสภาพแวดล้อมต่างๆ เส้นผ่าศูนย์กลางก่อประมาณ 30 เซนติเมตร ลำต้นกว้างประมาณ 8 มิลลิเมตร รากลงลึกในดินถึง 3 เมตร หญ้าแฟกจึงเหมาะสมที่จะใช้ประโยชน์ในการป้องกันการกัดเซาะของดิน

โครงการในพระราชดำริต่างๆ ได้นำโครงการปลูกหญ้าแฟกไปดำเนินการตามพระราชประสงค์ ในส่วนของโครงการพัฒนาดอยดุง จังหวัดเชียงราย ได้ส่งเสริมให้ชาวเขาในพื้นที่โครงการฯ ปลูกหญ้าแฟกตามแหล่งเช้า เพื่อป้องกันการพังทลายของดินและเป็นแนวป้องกันการลุกลามของไฟป่า นอกจากนี้ราชภารยังสามารถนำต้นและรากของหญ้าแฟกมาผลิตเป็นปุ๋ยหมัก ส่วนใบแห้งสามารถนำมาสำนักเรียนเป็นต้น火薪 มุงคาดบ้านและโรงเลี้ยงสัตว์ อีกทั้งยังสามารถนำไปแห้งมาปูรองคอกระต่าย ใบอ่อนยังนำไปบดเป็นอาหารปลา ใช้เป็นอาหารสัตว์ เช่น โค กระบือ และใช้ทักษะชาชีวิตร้อย ยิ่งไปกว่านั้นรากของหญ้าแฟกยังสามารถนำมาแขวนไว้ในถังเสื้อผ้าให้กลิ่นหอม และช่วยไล่แมลง ที่ประเทศฝรั่งเศสมีการผลิตน้ำหอมจากการรากของหญ้าแฟก ชื่อ Vitier จึงนับว่าหญ้าแฟกเป็นพืชที่มีประโยชน์เป็นอย่างมาก

อย่างไรก็ต้องช่วงฤดูร้อนใบของหญ้าแฟกจะแห้งมีโอกาสติดไฟง่าย ราชภารต้องตัดใบทิ้งเหลือไว้แต่โคนดันและรากได้ดี ประมาณปี 2536-2539 โครงการพัฒนาดอยดุงได้ติดต่อขอความร่วมมือจากศูนย์ส่งเสริมอุดสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นหน่วยงานในสังกัดกรมส่งเสริมอุดสาหกรรมให้ศึกษาทดลองนำไปใช้หญ้าแฟกแห้งที่ไม่ใช้ประโยชน์มาพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ใช้สอยประเภทต่างๆ ทั้งยังเป็นการส่งเสริมอาชีพอุดสาหกรรมในครัวเรือนและหัดทดลองให้แก่ราษฎรในพื้นที่โครงการฯ ได้ออกด้วย □

ค/ด/ธ/ร/ร/ม

ธรรม

“ธรรมทั้งหลายมีอยู่ที่ด้วยเราทุกคน
ผู้ธรรมคือใจ ที่จะรู้มาก รู้น้อย
หมาย ละเอียด ก็แล้วแต่ความ
สามารถ บุญการมีหรือการอบรม
ของแต่ละบุคคล”

๗๗๘๘๔๔๒๒๖๖๖๖
(พระราชนิiroธังสี)

ศิลป์วัฒนธรรม

ว่าว

□ □ □ □ □ □ □ □

ว

ว หมายถึงเครื่องเล่นอย่างหนึ่ง ซึ่งมีไม่ไฟ
เป็นตันผูกเป็นโครงรูปร่างต่างๆ แล้วปิดด้วย
กระดาษหรือผ้าบางๆ มีสายเชือกหรือป่านผูก
กับสายชุ่ง สำหรับซักให้ลอยตามลมสูงขึ้นไปในอากาศ มี
หลายชนิด เช่น ว่าวจุพา ว่าวปักเป้า ว่าวญ สายชุ่ง หรือชุ่ง
หมายถึงเชือกที่ใช้ปลายทั้ง 2 ผูกกับอกว่าว หางกันพอสมควร
สำหรับต่อกับสายปาน เพื่อให้ว่าวด้านลมได้ตรงด้วย

เรื่องราวเกี่ยวกับว่าเป็นด้านน่าแก่แก ซึ่งยกต่อการตัดสินใจว่าใครหรือชาติใดเป็นผู้คิดประดิษฐ์ว่าขึ้นเป็นครั้งแรก หลายชาติอ้างว่าเป็นผู้เริ่มประดิษฐ์ว่าขึ้นมาก่อน แต่ก็มีเรื่องราวต่างๆ ที่กล่าวว่าชนชาตินี้บังชนชาตินั้นบังเป็นผู้คิดทำว่าขึ้นเป็นพวกราก ซึ่งรวมทั้งเรื่องที่กล่าวว่าชาวแอลมลายูเป็นพวกรากที่ประดิษฐ์ว่าก่อน โดยนำไปอุ่นมาพูกเชือกเล่นสำหรับการเล่นวัวนัน หากพิจารณาจากด้านต่างๆ จะเห็นว่ามีเล่นกันในภูมิภาคเอเชีย โดยเฉพาะทางใต้ของไทย “ไม่ว่าจะเป็นมาเลเซีย อินโดนีเซีย เล่นวัวกันทั้งนั้น เมื่อสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ เสด็จไปช华ในปี 2477 ได้ทรงพระนิพนธ์เล่าเรื่องว่าวัวไว้ว่า “พวกร้าวเมื่อมาเล่นวัวกันทุกวัน ถึงเวลาป่ายดังแต่ 15.00 น. ไปมีทั้งเด็ก ผู้ใหญ่มาประชุมกันวันละมาก ๆ ดูชอบเล่นวัวเหมือนกับไทยเรา แต่ว่าว่าที่เล่นนั้นต่างกันตามถิ่น ในมณฑลเบรียงงา เช่นที่เมืองบันดุงนี่เล่นวัวอีกถิ่น มีหางเป็นผู้ดิถอยู่กลางหลัง ทางมณฑลเบนຍามาศตลอดไปจนเมืองยกยา รูปว่าว่าที่เล่นคล้ายกับว่าดุยดุย แต่กระบวนการที่เล่นไม่เห็นคว้าไข่ไว้อะไรกันเหมือนว่าไทย ดูเป็นแต่ชักกลอยตัวอยู่พร้อมๆ กันหลายสายข้อแข่งขันบางที่จะอยู่ที่วัวของไครล้อยอยู่ได้นานกว่าเพื่อนเป็นชั่งดอกกระมัง”

คำว่าวัวนันเชื่อกันว่าเป็นคำที่มาจากภาษาต่างประเทศ คำที่ออกเสียงใกล้เคียงคือ เว (Wau) ในภาษาลักษณะ และคำว่า

“เวีย” ในภาษาอุญ ซึ่งแปลว่าว่า ซึ่งหากพิจารณาแล้วจะเห็นว่าคำว่าเว้าใกล้เคียงกันคำว่าวัวที่สุด แต่ก็มีข้อน่าสังเกตว่าก่อนที่ไทยจะตั้งถิ่นฐานอยู่ในดินแดนสุวรรณภูมิหรือแหลมทองนี้ บริเวณนี้เป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของชนกลาโหมชาติซึ่งรวมถึงอาณาจักรมอยุ ซึ่งในขณะนั้นมีอาณาจักรดังคุณเมืองท่าต่างๆ ที่ติดต่อกันชาวต่างชาติ เช่น อินเดีย เปอร์เซีย และอาหรับ อาณาจักรมอยุจึงมีความเจริญรุ่งเรืองมาก และมีความสัมพันธ์กับศาสนาพุทธที่ลังกา ตลอดจนได้เผยแพร่วัฒนธรรมต่างๆ เข้าสู่สู่คุ้มแม่น้ำเจ้าพระยา นอกจากนี้ในอาณาจักรสุโขทัย สัญพ่อขุนรามคำแหงก็มีความสัมพันธ์อันดีกับอาณาจักรมอยุ มีการแลกเปลี่ยนค้าขายซึ่งกันและกัน หัวเมืองมอยุได้เป็นศูนย์กลางรับอารยธรรมจากอินเดียและเผยแพร่สู่แหลมทอง และเป็นศูนย์กลางการคุณนาคมที่สำคัญ ดังนั้น การที่ชาวไทยและชาวมอยุมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดสนิทสนมมาตั้งแต่ครั้งโบราณ จึงทำให้มีการแลกเปลี่ยนรับเอาภาษาของกันและกันมาใช้ และไทยอาจรับเอาคำที่ออกเสียงว่า “เวีย” ของมอยุมาแปลงเสียงเป็น “วัว” ก็ได้ นอกจากนี้ คำว่าเวียในภาษาอุญยังหมายถึงหนava ซึ่งไทยเราก็รับมาใช้ ดังที่หนังสือประคัม ก. ก. บอกว่า “ลงว่าวัวหนava ล้า ต้องห่มผ้าผวย” ลงว่าวัวก็คือลงที่พัดจากทิศเหนือไปทิศใต้ในช่วงต้นฤดูหนาว หรือลงหนาวันนั้นเอง แต่ปัจจุบัน ลงเล่นว่าวัวก็คือลงตะเก่า ซึ่งพัดจากทิศใต้ไปทิศเหนือในกลางฤดูร้อน

ว่าเป็นสิ่งประดิษฐ์ที่มนุษย์ทำขึ้นสำหรับการละเล่นเพื่อความบันเทิงและอาจเพื่อประโยชน์อย่างอื่นมานับพันปีแล้วว่า เป็นนิยมเล่นกันมากในภูมิภาคเอเชีย ต้านนับที่จดหมายเหตุในเรื่องว่าว่าส่วนใหญ่เป็นของบรรดาประเทศในเอเชีย มีหลักฐานที่กล่าวถึงว่าว่าในประเทศญี่ปุ่นน้อย คงเป็น เพราะชาวญี่ปุ่นส่วนใหญ่ไม่เล่นกัน ทั้งนี้น่าจะเป็นเพราะลักษณะภูมิอากาศไม่อำนวย หาเวลาที่ห้องฟ้าแจ่มใส่ได้ยาก ถ้าหากนัดของว่าวันนี้จะอยู่ในถนนเอเชีย ประเทศต่างๆ เช่น จีน เกาหลี ญี่ปุ่น อินเดีย ไทย มาเลเซีย อินโดนีเซีย พม่า กัมพูชา เวียดนาม ต่างก็มีเรื่องราวและประเพณีหรือการละเล่นที่เกี่ยวกับวันนี้

สำหรับการเล่นว่าวของคนไทยเรานั้น ตามหลักฐานทางประวัติศาสตร์ที่มีอยู่คุณไทยรู้จักเล่นว่าวมาตั้งแต่ครั้งสุโขทัย เมื่อกว่า 700 ปีมาแล้ว ในพงศาวดารเห็นอกล่าวไว้ตอนหนึ่งว่า “แลพระยาร่วงขณะนั้นคนองนักมักเล่นเบี้ยและเล่นว่าว...ในกาลวันหนึ่งพระองค์กิทรงว่าวคว้าลงขาดลอยไปถึงเมืองตองอุ...แล้วพระยาร่วงเจ้าขาดลอยไปตกอยู่บนปราสาท พระยาร่วงเจ้าตามไปถึงเมืองตองอุ...”

ในสมัยอยุธยามีหลักฐานกล่าวไว้หลายแห่ง คือกฎมณฑลบริบัลซึ่งตราขึ้นในสมัยสมเด็จพระรามาธิบดีที่ 1 ห้ามผู้ใดเล่นว่าวข้ามพระราชวัง ในจดหมายเหตุของคลุ่มนาราชทุดของพระเจ้าหลุยส์ที่ 14 แห่งฝรั่งเศส ซึ่งเข้ามาเจริญพระราชนิรภัยกับไทยในสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช เมื่อ

พ.ศ. 2230 กล่าวว่า ว่าวของพระเจ้ากรุงสยามปรากฏอยู่ในห้องฟ้าทุกคืน ตลอดระยะเวลา 2 เดือนของฤดูหนาว และมีขุนนางคอyleดเปลี่ยนเวรกันถือสายป่านในสมัยพระเพทราชา เจ้าเมืองนครราชสีมาเป็นกบฎ ครั้งแรกพระเพறราทรงส่งกองทัพไปตีเมืองไม่สำเร็จ ครั้งต่อมาแม่ทัพอยุธยาคิดอุบายนเพาเมืองโดยใช้ม้อดินคำผูกสายป่านว่าวจุพาลั่นชานน้ำข้ามกำแพงเมืองเข้าไป แล้วจุดชนวนไหมไปถึงหม้อดินคำเกิดระเบิดลุกเป็นไฟตกลงไปในหมันเมือง ชาวเมืองตกใจระสำราญ ทัพอยุธยาจึงเข้าตีเมืองได้สำเร็จ

ในหนังสือลักษณธรรมเนียมประเพณีต่างๆ ได้กล่าวถึงหน้าที่ของตำรวจสมัยกรุงศรีอยุธยา ซึ่งคาดว่าคงจะอยู่ในสมัยพระพุทธเจ้าเสือ หรือพระเจ้าอยู่หัวท้ายสระ ว่าในขณะที่พระมหากษัตริย์เสด็จไปทรงว่าว ณ สวนกระดาย ตำรวจมีหน้าที่วิงรองและคอยค้ำสายป่านว่าว ถ้าพานว่าวปักเป้าติดเข้ามานั้นให้ทำบัญชีกรอบทูลพระกรุณารายชื่อทุกครั้ง จากข้อความนี้ สันนิษฐานกันว่าว่าที่ทรงน่าจะเป็นว่าวจุพา เพราะเคยค่าว่าวปักเป้าอยู่ ในสมัยนี้จึงเชื่อกันว่ามีการเล่นว่าวเป็นกีฬาแข่งขันแล้ว นอกจากนี้ ยังมีการใช้ว่าวในพระราชพิธีต่างๆ ดังที่ตำราพระราชพิธีกล่าวว่า “ให้ชัฟพรารามณ์เชิญพระอิศวร พระนารายณ์ มาตั้งยังที่ แล้วให้เจ้าพนักงานเตรียมว่าวมา เตรียมไว้ในโรงราชพิธี ครั้นได้ฤกษ์ดีให้พระโคมปีพากย์ ข้องไชยเชิญเสด็จออกทรงชักว่าว พระรามณ์เจ้าพนักงานอาวัววา

ภายในให้ทรงชักดามบุราณประเพณีเพื่อทรงพระเจริญแล้ว” และในหนังสือค่าให้การชาวกรุงเก่ากล่าวถึงพิธีหนึ่งว่า “เดือนอ้าย พิธีแคลงว่าวหง่าวเรียกกลม...” ซึ่งเมื่อพิจารณาจากข้อความนี้ แสดงว่าในสมัยก่อนนอกจากจะเล่นว่าวเพื่อความสนุกแล้ว ยังใช้ในพิธีเรียกกลมอีกด้วย

เรื่องของว่าวนอกจากจะมีกล่าวไว้ในกฎหมายโบราณ และในหนังสือพระราชพงศาวดารแล้ว ยังปรากฏในวรรณคดีไทยหลายเรื่อง เช่น โคลงทวายคำมาล “ในสมัยอยุธยาตอนดัน ที่ กล่าวว่า

กุดดูว่าวค้าง	กลางหัว
เห็นว่าวหัวงอกสาว	ว่าวขึ้น
สายกรุงบั้นออกหัว	หัวงพี
เห็นละลักชัดพื้น	พื้นแಡ

ต่อมาในสมัยรัตนโกสินทร์ การเล่นว่าวและกีฬาว่าวก็ยังเป็นที่นิยมกัน แม้พระมหาปัตริย์กิริณนิยมการเล่นว่าว กล่าวคือพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัยและสมเด็จกรมพระราชาธิบดีเน่านุรักษ์ พระอนุชาธิราช ทรงโปรดการเล่นว่าวมาก สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ ทรงพระนิพนธ์ไว้ในหนังสือดำเนินงานวังหน้าว่า “ครั้งนั้น กรมพระราชาธิบดี เสด็จลงมาพระราชวังหลวง เพลาเข้า ประทับที่โรงละครเก่า ที่อยู่ข้างวัดพระศรีรัตนศาสดาราม ทรงตรวจข้อราชการต่างๆ แล้วจึงเสด็จเข้าเฝ้าสมเด็จพระ

เชษฐาธิราชทุกวันมิได้ขาด แม้จันในการเล่นหัวเครื่องสำราญ พระราชอิริยาบถ กิโปรดที่จะทรงด้วยกัน เป็นต้นว่าในฤดูลม สำเภา ถ้าปีใดทรงว่าว วังหลวงทรงว่าวจุพา ชักที่หน้าวัดพระศรีรัตนศาสดาราม วังหน้าทรงว่าวปักเป้า ชักที่สนามหลวง เล่ากันมาแต่ก่อนดังนี้...” ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช จัดการเล่นว่าวจุพา ทรงตั้งชื่อว่าวจุพา ให้มีการจัดการแข่งขันว่าวจุพาและว่าวปักเป้า โดยมีกิจกรรมแข่งขันเป็นลายลักษณ์อักษร และมีนายสนามค่ายดูแลความเรียบร้อย จากนั้นมาการเล่นว่าวและกีฬาว่าวได้ดำเนินสืบมาจนถึงปัจจุบัน

นอกจากนี้ ยังมีหลักฐานทางประวัติศาสตร์ ซึ่งเป็นจัตุรกรรมฝาผนัง ซึ่งเล่าถึงการเล่นว่าวอีกด้วย ซึ่งหลักฐานที่หลงเหลือนี้ล้วนแล้วแต่เป็นศิลปะสมัยรัตนโกสินทร์ เช่น ภาพจัตุรกรรมฝาผนังที่พระอุโบสถวัดราชบูรณะดิษฐ์ฯ ในกรุงเทพฯ ซึ่งมีภาพเด็กๆ กำลังแข่งขันว่าวจุพาและว่าวปักเป้ากันอยู่ กลางหุ่ง และที่วิหารลายค้า วัดพระสิงห์ เชียงใหม่ ซึ่งมีภาพว่าวจุพาซึ่งเป็นว่าวเสียงทวยหาคุ้งของสุวรรณหงส์ดิจอยู่ที่ยอดปราสาทของนางเกศศรียัง

สำหรับกุดดูเล่นว่าวในปัจจุบันนี้นิยมเล่นกันในราวดีอน มีนาคมถึงเดือนเมษายน โดยอาศัยลมตะเกาซึ่งพัดจากทิศใต้ไปทางทิศเหนือในกลางฤดูร้อน ซึ่งแตกต่างจากสมัยสุโขทัย และอยุธยาที่เล่นกันในฤดูหนาว โดยอาศัยลมว่าวซึ่งพัดจากทิศเหนือไปสู่ทิศใต้ในระหว่างเดือนพฤษภาคมถึงเดือนกุมภาพันธ์

ในปัจจุบัน ก็ยังคงมีการแข่งขันว่าajuพาระว่าปักเป้า ที่ก้องสนามหลวง ซึ่งจะมีการแบ่งเขตเด่นกัน โดยใช้แนว กนนคองกรีดกลางสนามหลวงเป็นแนว ว่าajuพาระอยู่ทาง ด้านเหนือลอม ทางศาลยุติธรรมและวัดมหาธาตุ ส่วนว่าว่าปักเป้า อยู่ด้านใต้ลอม ทางมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และแม่พระ รถนีบีบมวยผม

พุดถึงเรื่องว่าวัวแล้ว ก็คงพุดถึงเรื่องป่านกันบ้าง ว่ากันว่า ในสมัยก่อนนั้น ว่าวของเด็กไทยมักจะถูกว่าวอีก่อนของเด็กแขก ตัดขาดโดยปอยๆ เพราะแขกใช้ป่านกม สมัยนั้นคนไทยยังไม่ รู้จักใช้ป่านกม เลยถูกตัดขาดเรียบ พอรูห้ากพากันให้ฉาวย ว่าวอีก่อนของแขกกว่าว่า “แขกดี” แล้วก็พยายามหาทางป้องกัน โดยใช้ลวดทองแดงแทน ต่อมาก็จับว่าวอีก่อนได้ ก็เลยรู้ว่าทำ ป่านกม

วิธีทำก็คือเอาเศษแก้วมาต่อให้ละเอียด แล้วละลายแป้ง เปียก เอาด้วยปานชุบแล้วตากแดดให้แห้ง ป่านที่ได้ก็จะเป็น ป่านกม สามารถตัดเชือกได้ เด็กไทยก็ทำเล่นกันมาจนทุกวันนี้

พุดถึงว่าวอีก่อน ก็จะมีลักษณะคล้ายๆ ว่าวปักเป้า คือ จะมีรูปคล้ายสี่เหลี่ยม หรือสี่เหลี่ยมขนมเปียกปูน ไม่มีหาง แค่ส่วนล่องว่องไว การเล่นก็ไม่ยาก เลยเป็นที่นิยมทั่วไป ล้วน มาก คนที่เริ่มหัดมักจะหัดเล่นว่าวอีก่อนกันก่อน คนเล่นใหม่ๆ มักจะซักว่าวอีก่อนไม่ขึ้น ก็จะใส่หาง เพื่อให้ช่วยพยุงขึ้น พ่อไส่ หางไปก็คล้ายว่าวปักเป้า เพียงแต่ว่าวปักเป้ามักจะมีโครงไม้

ใหญ่หรือแข็งแรงกว่าว่าวอีก่อน ถ้าไม่ใส่หาง ก็จะเหมือนว่าว อีก่อน แต่จะหมุนและบังคับได้ยาก

วิธีทำว่าวเล่นง่ายๆ ก่อนอื่น ก็ต้องทำโครงว่าวกันก่อน ก็จะให้เด็กใช้ไม้ไฟสัก ซึ่งมีความเหนียวแข็ง มีสปริง หัวหักเบา และเนื้อสาย หากหาไม่ได้ก็ใช้ไม้ไผ่อื่น หรือไม้อื่นๆ พอได้ไม้มาแล้ว ก็เหลา ทำโครงว่าว แล้วปิดกระดาษ ถ้าเป็น ปักเป้าก็ต้องทำหาง ซึ่งมักจะทำด้วยผ้าขาวธรรมชาติ หรือผ้า ลินิน พอได้ว่าวแล้ว ก็ต้องรุ้จักการผูกซุงให้วาวกินหน้ากินหลัง พอดี เวลาจะซัก ควรใช้วิธีระดูกให้ว่าวเดินหน้า เมื่อนัก น้ำยเดินกลับไปกลับมา ซึ่งเรียกว่าการโคลงว่าวเพื่อช่วยให้ ว่าวดังด้วยก้อนติดลม พอดีลมแล้วครรๆ กิชักได้ ต่อจากนั้นก็ ล้างซัก เวลาล้างซัก จะสาวออกข้างตัว จะทำได้ดีนัดกว่า เวลากระดูกต้องกระดูกไปทางเดียวกับลักษณะการเบนของหัว ว่าว เรียกว่า ต้องหัดนานพอสมควรที่เดียว จึงจะเล่นว่าวกันได้ คล่อง

ไทยเรามีสำนวนซึ่งนำมายกการเล่นว่าวอีก 2 สำนวน คือ ‘ว่าวติดลม’ ซึ่งเป็นอาการของว่าวที่ถูกลมอยู่ในอากาศ แต่เมื่อเป็นสำนวนก็หมายถึง เพลินจนลืมตัว และคำว่า ‘ว่าว เหลิง’ ซึ่งก็คือว่าวติดลมนั้นเอง และเมื่อเป็นสำนวนก็หมายถึง เพลินจนลืมตัว □

จากรายการ “มรดกไทย” ดำเนินรายการโดย สุวรรณ พ่องสมบูรณ์ ออกอากาศทางวิทยุสารกฎหมาย วันศุกร์ที่ 22 มกราคม 2542

สุขภาพ

บุหรี่กับผลกระทบต่อสุขภาพ

□ □ □ □ □ □ □ □

งค์การอนามัยโลก ได้จัดการสูบบุหรี่เป็นการเสพย์ติด (Tobacco dependence syndrome : Classification F17.2 in the International Classification of Diseases, Tenth Revision) รายงานของนายแพทย์ใหญ่สหราชอาณาจักรเมื่อปี พ.ศ. 2531 สรุปว่า “บุหรี่และการบริโภคยาสูบในรูปแบบอื่นๆ เป็นการเสพย์ติด ลักษณะของการใช้ยาสูบคือใช้เป็นประจำและไม่สามารถเลิกได้ การ

หยุดสูบมักจะตามมาด้วยอาการถอนยา กระบวนการทางยาและพฤติกรรมที่ปั่นป่วนอภิถึงการติดบุหรี่จะเหมือนๆ กับการติดยาเสพย์ติดอื่นๆ เช่น เอโรอิน โคเคน “นิโคตินในยาสูบมีผลให้ความพึงพอใจต่อสมองเช่นเดียวกับยาเสพย์ติดอื่นๆ เช่นเอโรอิน โคเคน แอมเฟตามีน และโคเคน ในการจัดอันดับยาเสพย์ติด ออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท ปรากฏว่า นิโคตินมีฤทธิ์ในการเสพย์ติดมากกว่า เอโรอิน โคเคน แอลกอฮอล์ กาแฟ และ กัญชา เสียอีก

ผลทางเกสรชีวิทยาของนิโคตินส่วนใหญ่จะเป็นการกระตุ้นซึ่งจะมีผลต่อสมอง (electrocortical activation) ต่อหัวใจ และต่อระบบต่อมไร้ท่อ นิโคตินจากการสูบบุหรี่ที่เข้าสู่ร่างกาย จะมีผลกับอวัยวะที่ขึ้นกับระบบประสาทสมอง การได้รับนิโคตินติดต่อกันเป็นระยะเวลานานทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้างในสมอง โดยจะมีการเพิ่มจำนวนตัวรับนิโคตินในสมอง (nicotinic receptors)

ผลที่เกิดขึ้นอย่างเดียบพลันรวมถึงหัวใจเต้นเร็วขึ้น ความดันเลือดสูงขึ้น การหลีกเลี่ยงของเลือดจากหัวใจมากขึ้น และทำให้เส้นเลือดตีบลง ผลจากการสูบบุหรี่อื่นๆ เช่น การทำให้ระดับออกซิเจนในเลือดต่ำ ซึ่งเกิดมาจากระดับคาร์บอนมอนอกไซด์สูงขึ้น กรณีมัน น้ำตาล กลูโคส ออร์โนนคอร์ติซอร์ และออร์โนนอื่นๆ ในเลือดสูงขึ้น และความเสี่ยงของการเกิดเส้นเลือดแข็งตัวและเลือดจับกันเป็นลิ่มเพิ่มขึ้น (ซึ่งจะนำไปสู่

อาการหัวใจหาย เป็นลมหน้ามืด) และมีสารก่อมะเร็ง ซึ่งอาจจะเนื่องมาจากการที่ประกอบอื่นๆ ของคุณบุหรี่ ผลกระทบที่รุนแรง และเรื้อรังที่สุดในการติดนิโคติน คือ การหมดอิสรภาพ เมื่อติดบุหรี่ การจะเลิกนิสัยนี้เสีย เป็นสิ่งที่ทำได้ยากมาก เพราะเป็นการติดห้องร่างกายและจิตใจ นอกจากจะติดทางกายแล้ว การสูบบุหรี่ก็ยังให้ความรู้สึกเพลิดเพลินทางจิตใจด้วย การจุดบุหรี่ และพ่นควันบุหรี่ที่ทำเป็นประจำซ้ำๆ อยู่เสมอๆ ก็เป็นสิ่งที่จะยืนยันได้ว่า การสูบบุหรี่เป็นพฤติกรรมที่เลิกได้ยากยิ่ง

การเลิกสูบบุหรี่ซึ่งเป็นประเด็นหลักของการควบคุมบุหรี่ และส่งเสริมสุขภาพ มีส่วนเกี่ยวโยงไปถึงการเลิกนิสัยติดบุหรี่ และการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ การสูบบุหรี่นั้น เป็นนิสัยที่รู้กันดีอยู่แล้วว่า ยากที่จะเลิกได้ ผู้ที่ไม่มีความพยายามอย่างจริงจังยากที่จะประสบความสำเร็จในการเลิกสูบบุหรี่ ในประเทศไทยนั้นโดยทั่วไปมีการศึกษาชี้ให้เห็นว่า ผู้ติดบุหรี่จำนวนร้อยละ 87 ต้องการเลิกสูบบุหรี่ ในขณะที่ร้อยละ 67.5 เศียรพยายามเลิกอย่างจริงจังอย่างน้อย 1 ครั้ง โดยส่วนใหญ่จะประสบความสำเร็จในการพยายามที่จะเลิกสูบบุหรี่ในครั้งแรก มีน้อยกว่า 1 ใน 100 นักวิจัยพบว่า การลังกอกผู้ที่เข้าโปรแกรมการเลิกสูบบุหรี่เป็นผู้ที่ใช้ความพยายามช้าแล้วช้าอีก ผู้ติดบุหรี่ที่อยาจะเลิกมีโอกาสที่กลับไปสูบบุหรี่ได้อีก ตัวอย่างของกลุ่มผู้ที่มีอัตราเสี่ยงสูงที่จะกลับไปสูบบุหรี่ใหม่คือกลุ่มสตรีหลังคลอด ซึ่งเลิกสูบบุหรี่ขณะตั้งครรภ์ เมื่อสิ่งจุ่งใจภายนอกคือ อุูก ได้

คลอดออกมานแล้ว ก็จะขาดสิ่งจุ่งใจภายในที่จะต้องต่อสู้กับความเครียดที่เพิ่มขึ้นของผู้เป็นแม่ที่ต้องดูแลทรัพย์ที่เกิดมา จึงเป็นสิ่งสำคัญมากที่พึงคำนึงถึงว่าผู้ที่สูบบุหรี่จะต้องใช้ความพยายามในการเลิกสูบบุหรี่อย่างน้อย 3 ถึง 4 ครั้งก่อนที่จะประสบความสำเร็จที่แท้จริง

หลักฐานทางวิทยาศาสตร์ได้ชี้ให้เห็นว่า การสูบบุหรี่ ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญของการเกิดโรคที่สามารถป้องกันได้หลายโรคที่เกิดขึ้นในโลกนี้ มีผลกระทบมากมายต่อสุขภาพของสาธารณะ องค์การอนามัยโลกได้ประมาณการไว้ว่า 1 ใน 3 ของประชากรโลกที่เป็นผู้ใหญ่ หรือเท่ากับหนึ่งพันหนึ่งร้อยล้านคนสูบบุหรี่ และในจำนวนนี้ 200 ล้านคนเป็นผู้หญิง ข้อมูลนี้ชี้ให้เห็นว่า โลกในปัจจุบันผู้ชายสูบบุหรี่ร้อยละ 47 และผู้หญิงสูบบุหรี่ร้อยละ 12 โดยแยกเป็นในประเทศที่กำลังพัฒนา ผู้ชายสูบบุหรี่ร้อยละ 48 และผู้หญิงสูบบุหรี่ร้อยละ 24 โดยทั่วไปแล้ว ความแตกต่างทางเพศ ทำให้อัตราร้อยละของการสูบบุหรี่แตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดเจน ตัวอย่างเช่น ในประเทศไทย เวียดนาม จำนวนผู้ชายที่สูบบุหรี่ที่มีอายุเกิน 15 ปี เป็นตัวเลขที่สูงมากถึงร้อยละ 50 ในขณะที่ผู้หญิงเพียงร้อยละ 3 เท่านั้น ในทศวรรษที่ 1980 หรือช่วง พ.ศ. 2523-2533 ประมาณร้อยละ 20 ของผู้ชายในครัวเรือนใช้ต้องเสียชีวิตจาก การสูบบุหรี่ ในขณะที่อัตราการเสียชีวิตของผู้หญิงจากการสูบบุหรี่มีน้อยกว่าหนึ่งในสี่ ตัวเลขนี้จะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ พร้อมๆ กับ

การสูบบุหรี่ที่เพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มเยาวชน

ในแต่ละปี บุหรี่ได้เป็นสาเหตุของการเสียชีวิตถึง 3 ล้านคน 5 แสนคน หรือประมาณวันละ 1 หมื่น ในจำนวนนี้ 1 ล้านคน เป็นผู้ที่อยู่ในประเทศไทยกลังพัฒนา ได้มีการคาดการณ์ไว้ว่า การแพร่ระบาดของบุหรี่ในโลกได้คร่าชีวิตของเด็กและเยาวชนก่อนวัยอันควรถึง 250 ล้านคน และ 1 ใน 3 เป็นผู้ที่อยู่ในประเทศไทย ที่กำลังพัฒนา ยกตัวอย่างในประเทศไทย ได้มีการประมาณการไว้ว่า ผู้ชายที่มีอายุระหว่าง 0-29 ปี จำนวน 300 ล้านคนในปัจจุบัน ในจำนวนนี้มีถึง 200 ล้านคนที่สูบบุหรี่ ซึ่งประมาณ 100 ล้านคนจะต้องเสียชีวิตจากโรคที่เกี่ยวข้องกับการสูบบุหรี่ และจะเกิดขึ้นขณะอายุในวัยกลางคน และก่อนอายุ 70 ปี การวิจัยได้แสดงให้เห็นว่า การเลิกสูบบุหรี่ สามารถลดอัตราเสี่ยงจากโรคที่เกี่ยวข้องกับการสูบบุหรี่ได้อย่างมาก เพราะฉะนั้น การเสียชีวิตของผู้สูบบุหรี่จำนวน 100 ล้านคนนี้ ก็จะสามารถป้องกันมิให้เกิดขึ้นได้ หากมีการดำเนินการที่จริงจังเพื่อให้ผู้สูบบุหรี่สามารถเลิกสูบบุหรี่ เมื่อถึงปี พ.ศ. 2563 ได้มีการคาดการณ์ไว้ว่า บุหรี่จะกลายเป็นสาเหตุหลักของการเสียชีวิตและทุพพลภาพ และจะคร่าชีวิตประชากรทั่วโลกมากกว่า 10 ล้านคน ต่อปี ในจำนวนนี้ 2 ล้านคนจะเป็นผู้ที่อยู่ในประเทศไทยเพียงประเทศเดียว นั่นคือ บุหรี่เป็นสาเหตุของการเสียชีวิตของประชากรทั่วโลก มากกว่าการตายจากเชื้อโรคเอดส์ วัณโรค การเสียชีวิตจากการดั้งครรภ์ อุบัติเหตุทางรถยนต์ การฆ่าตัว

ตายและการถูกฆาตกรรมรวมกัน

ผู้สูบบุหรี่ที่เริ่มสูบเมื่ออายุยังน้อยและสูบไปเรื่อยๆ ตลอดชีวิต ในที่สุดก็จะต้องเสียชีวิต 2 คน เนื่องจากโรคที่เกิดจากการสูบบุหรี่ โดยเฉลี่ยแล้วเยาวชนที่เริ่มสูบบุหรี่และสูบเป็นประจำ จะมีโอกาสเสียชีวิตจากการสูบบุหรี่ถึงร้อยละ 50 และในจำนวนนี้ ครึ่งหนึ่งจะเสียชีวิตในช่วงวัยกลางคนก่อนอายุ 70 ปี ซึ่งเป็นการเสียชีวิตก่อนอายุขัยปกติถึงประมาณ 22 ปี ถ้ายังคงสูบบุหรี่กันต่อไปเรื่อยๆ ผู้สูบบุหรี่ก็จะมีอัตราการเสียชีวิตสูงกว่าผู้ที่ไม่สูบบุหรี่ถึง 3 เท่า ในทุกกลุ่มอายุตั้งแต่เริ่มเป็นหนุ่มเป็นสาว จากการศึกษาขององค์กรอนามัยโลกพบว่า ในอีก 2 ทศวรรษหน้า อัตราการเสียชีวิตจากการสูบบุหรี่ของประชากรทั่วโลกอาจจะสูงขึ้นถึง 3 เท่าด้วย ซึ่งเกิดจากโรคที่เกิดจากการสูบบุหรี่ที่ทราบกันในปัจจุบันว่ามีมากกว่า 25 โรครวมกันนั่นเอง

- ผลของบุหรี่ที่มีต่อสุขภาพอย่างเฉียบพลัน ได้แก่ เหนื่อยหอบ การเดินของหัวใจถี่ขึ้น เดินเร็ว จับหอบ หิตถี่ขึ้น เสื่อมสมรรถภาพทางเพศ เป็นหนัน และcarbbon monoxide中毒 ในเลือดเพิ่มขึ้น
- ผลของบุหรี่ต่อสุขภาพในระยะยาว ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดโรคและเสียชีวิตได้แก่ หัวใจวาย เส้นเลือดสมองแตก โรคมะเร็งปอดและมะเร็งอวัยวะอื่นๆ (เช่น มะเร็งกล่องเสียง มะเร็งช่องปาก มะเร็ง

หลอดลม มะเร็งหลอดอาหาร มะเร็งตับอ่อน มะเร็งกระเพาะปัสสาวะ มะเร็งปากมดลูก มะเร็งเม็ดเลือดขาว) และโรคปอดเรื้อรังต่างๆ (เช่น หลอดลมอักเสบเรื้อรัง และโรคถุงลมโป่งพอง)

- ผลของบุหรี่ต่อผู้อยู่ร่วมข้าง “ไม่เพียงแต่สูบบุหรี่เท่านั้นที่ได้รับอันตราย ผู้ที่อยู่ร่วมข้างก็ได้รับอันตรายจากควันบุหรี่เช่นกัน ควันบุหรี่ทำให้เกิดการที่สูดควันบุหรี่เข้าไปเสียชีวิตได้ในทันที ทำให้เกิดโรคเกี่ยวกับระบบทางเดินหายใจ และโรคในหูชั้นกลางในการรักและเติกรสูบบุหรี่ทำให้เกิดโรคมะเร็งปอดและโรคหัวใจได้ในผู้ใหญ่เด็กที่มีพ่อแม่ผู้ปกครองสูบบุหรี่เมื่อเดิน道ขึ้นมาเน้นที่จะสูบบุหรี่สูงขึ้น

การเลิกสูบบุหรี่ สามารถลดความเสี่ยงต่ออันตรายที่มีต่อสุขภาพอันเนื่องมาจาก การสูบบุหรี่ได้ เพราะฉะนั้นการเลิกสูบบุหรี่จึงเป็นสิ่งที่เป็นประโยชน์ทั้งต่อสุขภาพของตัวเองและส่วนรวม

การผลักดันให้มีการร่วมมือกันในการเลิกสูบบุหรี่จะสามารถลดภาระที่เกิดจากโรคต่างๆ เช่น โรคหัวใจ โรคปอด โรคระบบทางเดินหายใจ และโรคมะเร็งได้ ผู้สูบบุหรี่ที่สามารถเลิกสูบบุหรี่ได้เมื่ออายุ 30 ปีต้นๆ จะลดพันจากความเสี่ยงที่จะต้องเสียชีวิตก่อนวัยอันควร อันเนื่องมาจากการสูบบุหรี่ได้เกือบทั้งหมด และยังได้รับประโยชน์ด้านสุขภาพที่เห็นชัดเจน

อีกด้วย เช่น มีชีวิตที่ยืนยาวขึ้น หรือแม้แต่กับผู้ที่เพิ่งเลิกสูบบุหรี่เมื่ออายุ 60 ปีก็เช่นเดียวกัน รูปแบบของของประโยชน์ทางสุขภาพที่ได้รับจากการเลิกสูบบุหรี่ขึ้นอยู่กับชนิดของโรคที่เป็น ความเสี่ยงต่อการเป็นโรคมะเร็งปอดของผู้สูบบุหรี่จะเกี่ยวข้องโดยตรงกับจำนวน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งกับระยะเวลาที่สูบ แม้ว่าความเสี่ยงที่เกิดจากการสูบบุหรี่มาเป็นเวลา 20 ปี อาจจะไม่มากนัก แต่ความเสี่ยงนี้จะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วเป็นทวีคูณ ในปีถัดไป แม้ว่าการหยุดสูบบุหรี่จะไม่ทำให้ผู้ที่เคยสูบบุหรี่มีสุขภาพดีเท่าที่ผู้ที่ไม่เคยสูบเลยก็ตาม แต่ก็ทำให้ความเสี่ยงต่อการเป็นมะเร็งปอดไม่เลววัยลงไปกว่าเดิม และจะเกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นอย่างรวดเร็วเมื่อหยุดสูบบุหรี่ ฉะนั้น เมื่อเปรียบเทียบกันระหว่างการที่ยังคงสูบบุหรี่ต่อไป กับการเลิกสูบบุหรี่ก็จะเห็นชัดเจนว่า ความเสี่ยงต่อการเกิดโรคลดลงเมื่อเลิกสูบบุหรี่ สำหรับโรคหัวใจ ประโยชน์ที่จะได้รับเมื่อเลิกสูบบุหรี่ก็จะรวดเร็วเช่นกัน แม้เลิกสูบบุหรี่เพียงวันเดียว ก็สามารถลดโอกาสที่จะเกิดหัวใจวายได้ หลังจากเลิกสูบบุหรี่หนึ่งปีโอกาสที่จะเกิดเป็นโรคเส้นเลือดหัวใจดีบก็จะลดลงครึ่งหนึ่น เมื่อเทียบกับผู้ที่สูบบุหรี่ และหลังจากที่เลิกสูบได้ 15 ปี ความเสี่ยงก็จะเท่ากับผู้ที่ไม่เคยสูบบุหรี่เลย ดังนั้น ไม่ว่าจะเป็นผู้ที่สูบบุหรี่ด้วยเพียงใด หรือร่วงกายได้ทรุดโกร姆ไปมากแค่ไหนแล้วก็ตาม หรือจะมีอายุเท่าใด ก็แล้วแต่การหยุดสูบบุหรี่จะช่วยลดความเสี่ยงต่อการเป็นโรคที่เกี่ยวข้องกับการสูบบุหรี่ได้ทั้งสิ้น

ประโยชน์ส่วนตัวที่ได้รับจากการเลิกสูบบุหรี่ “ได้แก่ การมีสุขภาพที่ดีขึ้น รสชาติอาหารอร่อยขึ้น จมูกบริบัดลื่น ได้ดีขึ้น ประหนับเงินได้มากขึ้น มีความรู้สึกภาคภูใจในด้านของมากขึ้น ลมหายใจสะอาดขึ้น บ้าน รถยนต์ ก็สะอาดขึ้น เช่นกัน ภายในเวลาไม่กี่สัปดาห์หลังจากเลิกสูบบุหรี่ ผู้ที่เคยสูบบุหรี่ก็จะพบว่า ความเครียดที่เกิดจากการอดบุหรี่ ลดลงเรื่อยๆ ผู้ที่เลิกสูบบุหรี่ ได้จะเป็นดัวอย่างที่ดีให้กับเด็กๆ บุตรหลานจะมีสุขภาพดีขึ้น ไม่ต้องห่วงกังวลว่าผู้ที่อยู่รอบข้างจะต้องสูดดมควันพิษเข้าไป มีร่างกายที่แข็งแรงขึ้นและได้รับอิสรภาพกลับคืนมาหลังจากที่ เคยตกเป็นทาสสิ่งເเพร์ฟูมติด”

นอกจากในเรื่องของสุขภาพแล้ว การสูบบุหรี่ก็คือ การดูดกளีหรือละลายทรัพยากรเงินตราของโลกอย่างมหาศาล และ เป็นดัวสำคัญที่คุกคามต่อความสำเร็จของการพัฒนาที่ยังยืน และสมอภาค

จากรายงานการศึกษาของธนาคารโลก เรื่อง การลงทุน ในอุตสาหกรรมบุหรี่ (The Economic Costs and Benefits of Investing in Tobacco) ผลได้และผลเสียอันเกิดจากการลงทุน ในอุตสาหกรรมบุหรี่ ได้ประมาณการณ์ไว้ว่า ค่าใช้จ่ายในการ ดูดสุขภาพที่เกี่ยวกับโรคที่เกิดจากการสูบบุหรี่ทั่วโลกนั้นสูงถึง 2 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ ต่อปี ครึ่งหนึ่งของความสูญเสียดัง กล่าวเกิดขึ้นในประเทศไทยกำลังพัฒนา รายงานฉบับเดียวกันนี้ยัง ได้ชี้ให้เห็นว่า ในบรรดาการดำเนินการด้านสุขภาพทั้งหมดนั้น

การดำเนินการเรื่องการป้องกันการสูบบุหรี่เป็นการดำเนินการ ที่ให้ผลคุ้มค่าที่สุด ทั้งนี้เพื่อการบริโภคยาสูบก้าลังที่ความ รุนแรงในฐานะที่เป็นดันเหตุของความดายและทุพพลภาพ มากกว่าโรคภัยไข้เจ็บอื่นๆ รายงานฉบับนี้ยังได้เพิ่มเติมอีกว่า การลดอัตราความเสี่ยงต่อโรคโดยการป้องกันการสูบบุหรี่ให้ ผลคุ้มค่า และแม้เป็นการดำเนินการเพื่อเลิกสูบบุหรี่ก็ให้ผล เช่นเดียวกัน รายงานของประเทศอังกฤษฉบับหนึ่งก็แสดงให้เห็นว่าการดำเนินการให้เลิกสูบบุหรี่เป็นการกระทำทางแพทย์ ที่ให้ผลคุ้มค่าที่สุดอย่างหนึ่ง (คิดเป็นดัวเงินได้ต่อคนต่อปีถึง ระหว่าง 107 ถึง 3,622 ปอนด์สเตเดอร์ลิงส์)

การได้รับค่านบุหรี่ในเด็กอายุตั้งแต่แรกเกิดถึง 12 ปี ก็ให้เกิดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นและสามารถหลีกเลี่ยงได้ ตั้งแต่ 338,042 ถึง 991,591 เหรียญสหรัฐฯ ต่อปี ตามที่ปรากฏใน รายงานขององค์กรเมืองมีนานามานี การวิจัยพบว่า ผู้สูบบุหรี่ ก่อภาระค่าใช้จ่ายกับนายจ้างอย่างเห็นได้ชัดเจน จากอัตรา การขาดงาน การถูกเพิ่มเบี้ยประกันชีวิต ผลผลิตลดลงและค่า ใช้จ่ายในการบำรุงรักษาเพิ่มขึ้น รวมไปถึงผลกระทบค่านบุหรี่ใน บรรยากาศแวดล้อมที่เพื่อนร่วมงานที่ไม่สูบบุหรี่ต้องสูดดมเข้า ไปด้วย การที่กฎระเบียบของที่ทำงานที่จำกัดการสูบบุหรี่ จะเป็นวิถีทางที่สำคัญขึ้นหนึ่งที่จะนำไปสู่การเลิกสูบบุหรี่ของ พนักงาน

ผู้เลิกสูบบุหรี่อาจมีเงินเก็บจากค่าใช้จ่ายที่เคยซื้อบุหรี่

และจากค่ารักษาพยาบาลที่ลดลง ด้วยอย่างเช่น ชาวเกาหลีคนหนึ่งอาจประหยัดเงินได้ถึงปีละ 285 เหรียญสหรัฐฯ ถ้าไม่ซื้อบุหรี่ และชาวอเมริกาอาจประหยัดได้ถึงปีละ 1,982 เหรียญสหรัฐฯ และก้ามของอีกแบบหนึ่ง ชาวเกาหลีจะมีเงินเท่ากับค่าแรงงาน 39 ชั่วโมง สำหรับท่ออย่างอื่นแทนที่จะนำไปซื้อบุหรี่ และชาวอเมริกาจะมีเงินเท่ากับค่าแรงงาน 95 ชั่วโมง ที่ไม่สูญเปล่า โครงการเลิกสูบบุหรี่จึงคุ้มค่ามาก ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการนี้ต่ำกว่าคนละ 5,000 เหรียญสหรัฐฯ ต่อชีวิต ต่อปี ในขณะที่จะประหยัดค่าใช้จ่ายในการรักษาโรคไขมันในเลือด สูงอาจสูงถึง 20,000-520,000 เหรียญสหรัฐฯ ต่อชีวิต ต่อปี กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ ในจำนวนเงิน 1 ล้านเหรียญสหรัฐฯ สำหรับค่าใช้จ่ายเพื่อสุขภาพนั้น อาจจะซื้อยีดอายุออกไปได้อีกถึง 20 ปี หรือเพียงแค่ 2 ปี ขึ้นอยู่กับว่าจะใช้เงินอย่างไร □

จาก สถาบันควบคุมการบริโภคยาสูบ กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข

ภาพชุด
วังศรানุรักษ์

สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาเทวะวงศ์โนนปัก (27 พ.ศ. 2401 – 28 มิ.ย. 2466) เสนนาบดีกระทรวงการต่างประเทศ (8 มิ.ย. 2428 – 28 มิ.ย. 2466)
“พระบรมราชูปถัมภ์ทรงกราบทูลไทย ผู้ได้ทรงช่วยพิทักษ์เมืองชาติ” *

ห้องพระโรง ตั้งอยู่บนชั้น 2 ด้านใต้ เดิมใช้เป็นห้องถังนามสัณห์สัญญาระหว่างไทยกับบราโภเศษ +

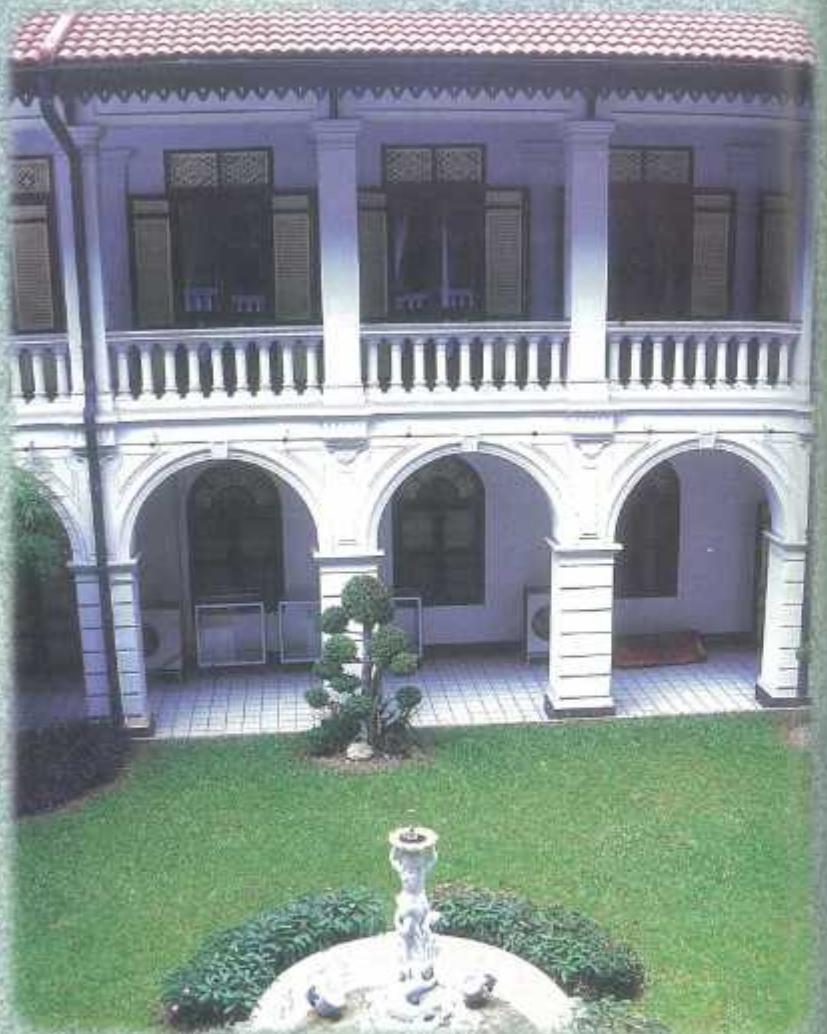
ห้องไตรทศ ตั้งอยู่บนชั้น 2 ด้านเหนือ เดิมเป็นห้องทำงานของปลัดทูลกูลรองและปลัดกระทรวงการต่างประเทศ +

ห้องเทววงศ์ ตั้งอยู่บนชั้น 2 ด้านหน้า เป็นห้องจัดเลี้ยงทุคานธุกุลและอาคันธุกุล กับเป็นสถานที่ถลงนามในปฏิญญากรอตั้งอาเซียน เมื่อ พ.ศ.2510 +

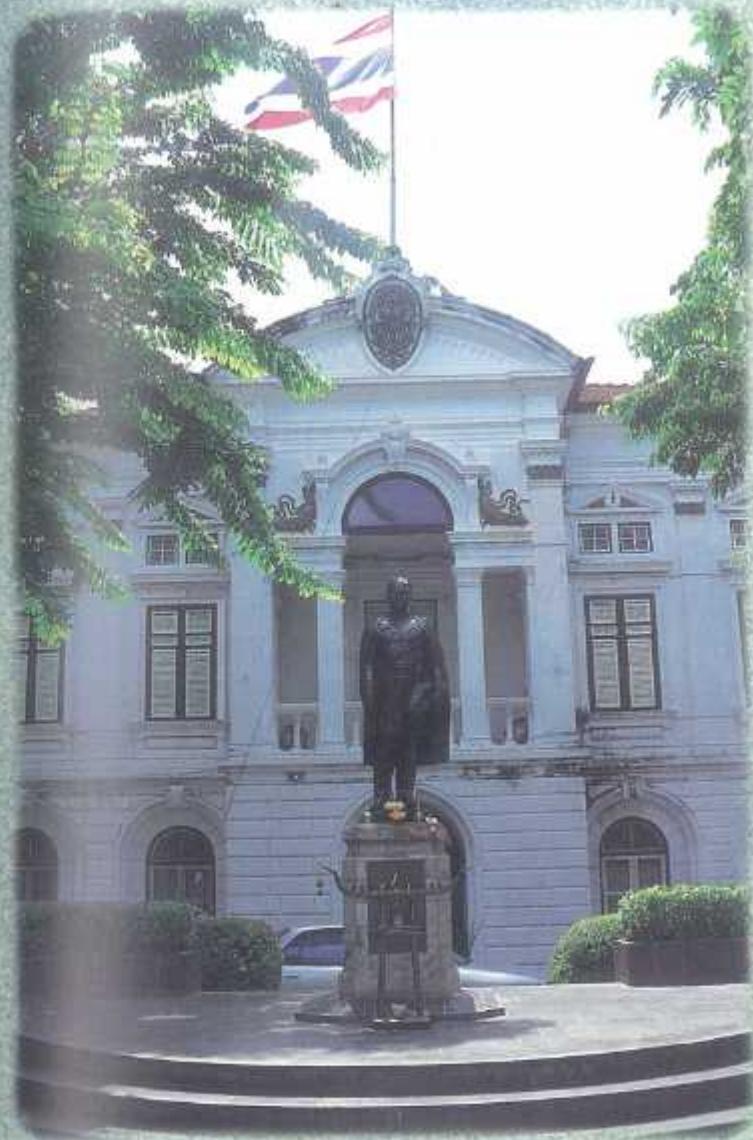
ห้องไตรทศ ลังชื่อเพื่อเป็นเกียรติกพระวรราชค์เชอ พระองค์เจ้าไตรทศประพันธ์ กรมที่นี่แห่งวงศ์ไว้ท้าย ปลัดทูลกูลรองและเดนาบดีกระทรวงการต่างประเทศ +

สถานที่อนล้อมด้วยบะเนียงด้านหลังวังราษฎร์ฯ

- ภาพโดย อภารกนิยนทรัพย์

+ ภาพจากปฏิทินกรุงการต่างประเทศ พ.ศ. 2536

วังราษฎร์ฯด้านหน้า

วังสุวรรณารามย์ด้านหน้า

ส่าราคตี

ดำเนินเจดีย์ชเวดาโกง

□ □ □ □ □ □ □ □ □

๐
๕

นานพรมหาเจดีย์ชเวดาโกงกล่าวไว้ว่าเป็น
ปagyahariy เรื่องหนึ่ง เหตุการณ์ครั้งนี้เกิดขึ้นสมัย
พระเจ้าไออกกลาปะ กษัตริย์แห่งดินแดนสุวรรณ-
ภูมิผู้ทรงปักกรองรัฐตะลัง ซึ่งอยู่ใกล้กับเนินเขาเชียงกุตตระ¹
ในเขตพม่าตอนล่าง ในขณะนั้นเจ้าชายสิทธัตถบัณฑรงเป็นเพียง
สามพหุนิมและประทับอยู่ทางดอนเหนือของประเทศอินเดีย

เนินเข้าเชียงกุดคระเเคยเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ และยังเป็นเช่นนั้นอยู่ในปัจจุบัน ทั้งนี้ เพราะเป็นที่ประดิษฐานเครื่องบูชา ของอดีตพระพุทธเจ้าทั้งสามองค์ ได้แก่ ธรรมพระกร พระธรรมกร และเจ้า กล่าวกันว่า ทุกๆ 5,000 ปี จะมีพระพุทธเจ้าอุบัติขึ้นในโลกองค์หนึ่ง และในเวลานั้น พระอดีตพระพุทธเจ้าองค์ที่สามได้เสด็จดับขันบูรนิพพานล่วงไปเกือบ 5,000 ปีแล้ว ในไม้ข้าเนินเขาแห่งนี้จะสูญสิ้นความศักดิ์สิทธิ์ เว้นแต่พระพุทธเจ้าที่จะอุบัติขึ้นเป็นองค์ต่อไปจะมาปรากฏภายนอกและพระราชนิสัยแทนพระองค์ไว้เป็นที่สักการะบูชาสืบต่อมาอีก 5,000 ปี เท่านั้น พระเจ้าไอกกลางปะจึงเสด็จไปบำเพ็ญเพียรบนยอดเขา โดยทรงสวัดมนต์และเจริญสมาริภิวนาเป็นเวลานานด้วยหวังจะให้ได้พระบรมธาตุมาไว้บูชาโดยเร็ว ในขณะเดียวกัน สมเด็จพระตากศดิลกฯ ได้บรรยายในเรื่องนี้ให้ฟัง พระพักตร์พระเจ้าไอกกลางปะและตรัสว่าพระประสงค์ของพระองค์จะสัมฤทธิ์ผลเป็นแน่แท้

คราวนั้น สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงเข้ามาใน สมานฉันได้ดันพระครีมมหาโพธิ์เป็นเวลา 49 วัน เมื่อครบกำหนด มีนายวนิชพื้น้องช้าพม่าที่เดินทางมาค้าขายจากอุกกาลหนาท ชื่อตุสสา แล้วก็ถูก เกิดความเลื่อมใสความข้าสัตตุให้เสวย องค์พระมหากรุณาเจ้าจึงเสยพระเตี่ยร้อได้พระเกศา 8 เส้นพระ ราชทานให้กับนายวนิชทั้งสองไป ระหว่างการเดินทางกลับ

พระราชาแห่งนครอโจดตะได้ปลันธิพระเกศาดุไปสองเส้น และขณะที่ล่องเรือข้ามอ่าวเบงกอลมา ก็มีพญานาคองค์หนึ่ง ผุดจากทะเลขึ้นมาชิงพระเกศาดุของพระพุทธองค์ไปอีกสองเส้น พระเจ้าไอกกลางปะทรงจัดพิธีต้อนรับและจัดงานเฉลิมฉลอง พระเกศาดุมาเป็นการมหามงคล เมื่อนายวนิชทั้งสองกลับมา ถึงบ้านเมืองกล่าวกันว่าเหล่าเหพยดจากหงายได้มาร่วมกันฉลอง และได้ร่วมกันคัดเลือกสถานที่ที่จะสร้างพระมหาธาตุปูนเพื่อ เป็นที่ประดิษฐานพระเกศาดุขององค์สมเด็จสัมมาสัมพุทธเจ้า ตามด่านานกล่าวว่าเมื่อพระเจ้าไอกกลางปะทรงเปิดกล่องที่บรรจุพระเกศาดุของพระพุทธเจ้าออก ปรากฏว่าพระเกศาดุได้แสดงปาฏิหาริย์กลับมาคืนมาอยู่ในนั้นครบหั้งแปดเส้น ทั้งๆ ที่ถูกปลันธิเป็นที่น่าอัศจรรย์นัก

ขณะที่พระองค์ทรงทอดพระเนตรด้วยความปลาบปลื้ม ปิติเป็นล้นพันนั้น พระเกศาดุก็พลันเปล่งรัศมีอันสุกใส อัน ความสว่างไสวทั้งทั้งโลกธาตุ พริบตาหนึ่น คันดาบอดกลั้นมอง เห็น คันพิการก็กลับหาย คันเป็นใบกีบดูได้ และผู้พิการก็ สามารถเดินเหินได้ โลกธาตุก็เกิดสันสะเทือน พสุชาติปนาหา อสุนีมาตฟ้าเดปรี้ยง หมุ่มลาพฤกษาพาภันผลอกรสุกปลั้ง พระพิรุณที่โปรดอย่างกลับกล้ายเป็นอัญมณีที่มีค่าร่วงหล่นลง มาการดาษไปทั่วผืนปฐพี

ทุกวันนี้ ศิลาราชิกสามารถหลักบอกรถความเป็นมาของ เจติย์ชาวดากองเป็นภาษาอมญ พม่า และบาลีสร้างโดยพระเจ้า

ธรรมชาติ ในปี 2028 ยังคงมีให้เห็นบนบันไดตะวันออกของเจดีย์

พระเจดีย์ท้องสูงปลั้งสูง 20 เมตร ก็ได้ถูกสร้างขึ้นบนยอดเนินเขาเชียงกุดคระ และยังคงตั้งอยู่บนที่นี่สืบต่อมานานทุกวันนี้ พระมหาเจดีย์ขาดจากองที่ทรงความศักดิ์สิทธิ์ในประเทศไทยมายาวนานนี้ แท้จริงสร้างครอบสูปอันเป็นที่ประดิษฐานพระเกศาธาตุองค์จริงไว้ ภายในบันไดสูปองค์เล็กๆ สร้างข้อนั้นมาเป็นลำดับถึงเจ็ดชั้น มีหั้งที่สร้างจากเงิน ดีบุก ทองแดง ตะกั่ว หินอ่อน และอิฐจานเป็นอย่างที่เห็นอยู่ในทุกวันนี้

เจดีย์ขาดจากองตอกอยู่ภายใต้ปักครองของอังกฤษนานถึง 77 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2395 ถึง 2472 สมครามอังกฤษ - พม่าครองสอง แต่ชาวพม่าก็ยังสามารถเข้าสักการะพระเจดีย์ได้ พ.ศ. 2414 พระเจ้ามินดงแห่งมัณฑะเลย์ทรงส่งฉัตรฝังเพชรอันใหม่นากรวยเป็นพุทธบูชา มีการจัดงานฉลองและมีชาวพม่ากว่าแสนคนมาเที่ยวชมงาน พระองค์จึงทรงถือโอกาสสนับสนุนการเรื่องเอกสารซองพม่า สร้างความไม่พอใจให้กับอังกฤษอย่างยิ่ง แต่ไม่อาจทำอะไรได้ช่วงศตวรรษที่ 20 มีภัยพิบัติทางธรรมชาติเกิดขึ้นกับพม่าหลายครั้ง โดยเริ่มจากปี 2474 เกิดไฟไหม้ครั้งใหญ่จากฐานบันไดทางทิศตะวันตกถล่มต่อไปยังปีกด้านเหนือ โชคดีที่ดับไฟลงได้เสียก่อน แต่ไฟได้เผาลายศาสนสถานสำคัญไปไม่น้อย ปี 2473 เกิดแผ่นดินไหวขึ้น แต่ก็สร้างความเสียหายเพียงเล็กน้อยเท่านั้น แต่แผ่นดินไหวในปี 2513

แรงสั่นสะเทือนไม่ใช่น้อยๆ เลย นับเป็นภัยแผ่นดินไหวครั้งที่ 9 ที่เกิดขึ้นตั้งแต่ศตวรรษที่ 16 ส่งผลให้ทางภาครัฐต้องจัดทำโครงการพิเศษเพื่อเสริมยอดเจดีย์ให้แข็งแรงขึ้น ประชาชนชาวพม่าต่างมั่นใจว่าไม่มีการทำลายล้างใดจะทำให้เจดีย์ขาดจากหักโคนลงมาได้

รอบเจดีย์ขาดจากอง ศาลาตรงข้ามมุมตะวันออกเฉียงเหนือขององค์สูปคือ วิหารกันนา ดำเนินกันล่าว่าพระเจ้าไอกกลาປะทรงสวดมนต์ภาวนาของพระบรมธาตุจากพระตากตเจ้า พระพุทธรูปที่ประดิษฐานอยู่บนแท่นบูชาหนึ่งได้ชื่อว่า สรุตawanปี้ แปลว่า พระพุทธรูปที่บันดาลให้คำอธิษฐานของกษัตริย์เป็นจริง ด้านหน้ามีหินใช้สำหรับเสียงทรายโดยการยกหิน พร้อมกับอธิษฐานว่าถ้าคำอธิษฐานของข้าพเจ้าจะสมฤทธิ์ผล ขอให้ยกหินนี้ขึ้น แต่ถ้ายกไม่ขึ้น คำอธิษฐานก็จะไม่เป็นจริง นอกจากนี้ พม่ามีความเชื่อทางโหราศาสตร์ในส่วนของดาวพระเคราะห์ทั้งแปดและวันคล้ายคลึงกับของไทย รอบพระเจดีย์ประชานจึงมีการสร้างเสาศิลา เป็นเรือนสถิตของดาวพระเคราะห์ทั้งสิ้น 8 จุด และมีพระพุทธรูปปูนปิดทองประดิษฐานอยู่ข้างเสาแต่ละต้น ประชาชนจะทำบุญบูชาด้วยการถวายดอกไม้ ประดับธงและสรงน้ำพระ เช่น ทางด้านซ้ายข้างของพระวิหาร พระโภนacomพุทธเจ้า คือ เสาพระพุทธถ้วยหกอย่างชั้มรูปปั้นพระนางแม่ลรุและท้าวสักกะหรือพระอินทร์ ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงได้ขององค์สูปบนลาน

ทักษิณชั้นแรก เหนือรูปบ้านเป็นจัตุรัสข้าว ซึ่งเป็นสัญญาลักษณ์แห่งขัตติยาติ ตามตำนานกล่าวว่าทั้งสองเป็นพระราชนิศาและพระราชนารดาของพระเจ้าไอกกาลปั๊สร้างเจดีย์เวดาจากหัวสักกะเป็นราชากองหมู่ผืนดีประทับอยู่บนยอดเขาพระสุเมรุ อันเป็นศูนย์กลางของจักรวาล ส่วนพระนางแมลงมุกเป็นผู้สร้างเจดีย์แห่งหนึ่งขึ้นที่เมืองย่างกุ้ง

มาถึงเจดีย์เวดาจากหัวสักกะไปเยี่ยมราชวงศ์ใหญ่ซึ่งมีประวัติน่าสนใจ คนพม่าบอกว่าหากได้ตีระฆังนี้แล้ว จะได้กลับไปเยี่ยมเจดีย์เวดาจากหัวสัก กะรังที่ว่าหนึ่งรา 30 ตัน พระเจ้าธรรมธรรมเชดีโปรดให้สร้างขึ้น แต่ถูกทหารรับจ้างชาโปรดุเกสชื่อ พลิป เดอ บริโต ยี โนโครเดปลันซิงเอ้าไปเมื่อปี พ.ศ. 2151 เดอ บริโต มีฐานที่มั่นอยู่ที่เมืองดันเลียน เข้าด้วยน้ำรังในนี้ไปหลอมเป็นปืนใหญ่ แต่ขณะที่ขันราชวงศ์ลงเรือข้ามแม่น้ำบากันนั้น เกิดเรือล่ม ราชวงศ์จมน้ำ และไม่มีใครได้พบอีกเลย ต่อมาเมียภัยแฝนดินไหวในปี 2311 ส่งผลให้ยอดเจดีย์พังลงมา พระเจ้าชินพิวชิน แห่งราชวงศ์กงบานวัน จึงมีบัญชาให้ยกองค์สูญปื้นมาจนมีความสูงอย่างที่เป็นนี้ ไօรส ของเจ้าราชบุตรเช่งกุ้งโปรดให้หล่อราชวงศ์สำริดหนัก 23 ตันขึ้นในปี 2322 ปัจจุบันตั้งอยู่ในบริเวณลานด้านตะวันตกเฉียงเหนือขององค์เจดีย์ ในช่วงสองคราบอังกฤษ - พม่า ในปี 2367 - 2369 อังกฤษยึดพื้นที่เจดีย์และพยายามที่จะขันย้ายราชวงศ์ไปยังเมืองกัลกัตตา แต่ราชวงศ์ก็ได้จอมน้ำไปอีกเช่นกัน อังกฤษ

พยายามกู้รัฐบาลนี้หลายครั้งแต่ก็ล้มเหลวทุกครั้ง ชาวพม่าเสนอว่าจะช่วยกู้รัฐบาลนี้แต่เมื่อไอนี่ว่า จะดองน้ำรังกลับไปไว้ที่เดิมอังกฤษคิดว่าไม่มีทางที่จะทำได้ จึงได้ดักปากรับค่าไปแต่พม่ากลับทำสำเร็จ ชาวพม่าให้คนด้านหลังไปปููกแฟ้มไฟจันวนมากไว้ใต้ราชวงศ์เพื่อให้หมุน ให้ราชวงศ์ลอดขึ้นสู่ผิวน้ำ การร่วมมือร่วมใจคราวนี้ได้จุดต้นนิรนามเป็นชาตินิยมให้กับชาวพม่าซึ่งถูกยึดครอง ในเวลาต่อมา

ราชวงศ์ในที่สามมีน้ำหนักกว่า 30 ตัน สร้างขึ้นในปี 2384 โดยพระเจ้าสารวดี ผู้ราชวงศ์หุ่มด้วยทองคำหนัก 20 กิโลกรัม มีชื่อเรียกว่า มหาทิสดา ปัจจุบันตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ภายในเขตกำแพงแก้วของพระเจดีย์

เจดีย์เวดาจากหัวสักกะเปิดให้ชมทุกวัน ตั้งแต่เวลา 04.00-21.00 น. ตัวสำหรับชาวต่างชาติ เปิดจำหน่ายเวลา 06.00 น. การเปิดให้เข้าชมเป็นช่วงเวลา毅力 เช่นนี้ก็เพื่อให้ผู้มีอิทธิพลสามารถเข้าไปก่อนรุ่งและกลับออกจากมหาหลังตะวันยอแสง จึงได้มีเวลาซึ่งได้เต็มที่จากกลางใจเมืองย่างกุ้งมาถึงถนนเจดีย์ ราชวงศ์มีรถประจำทางและรถรับจ้างวิ่งให้บริการกับนักท่องเที่ยว ใช้เวลาเดินทางประมาณ 15 นาที □

หากภารกิจ “รั้วอบไอก” ดำเนินรายการโดย เมษุจาก กับก้อง
และทักษิณชั้น “บอมบี” ออกรายการทางวิทยุกระจายเสียง
วันจันทร์ที่ 8 กุมภาพันธ์ 2542

บ/ท/ก/วี

จากเจ้าพระยาถึงฝั่งโขง

ไม่มีภาษาใดที่ในโลก

บรรยายให้กอกเราได้ศร้าเหมือน

เท่าน้ำค้างร้าอาบชั้นภาพเลื่อน

เก็บไว้เดือนใจว่าแสนอាមณ์

ไอ้หัวหนี้พลีวแห่งแล้วกินาย

ฟังคล้ายคล้ายเสียงฟ้ามานะอกหักอน

ฟังคล้ายคล้ายเสียงลมพรมพลีวอน

เป็นบททดสอบว่ารักอยู่ทุกครุยาม

แม้อยู่ห่างต่างถิ่นแห่นดินใหญ่

ถ้าวันใดคิดถึงถิ่นแห่นดินสยาม

จะมองดาวพราวย้อยอยู่ฟ้าจาน

เพราะทุกยามฝ่ากใจไว้กับดาว เหมือนเดียงให้เจ้าพระยาพาธุญฯ วน

ตั้งสำเนียงเสียงเพื่อนเดือนมาว่า

ทุกเวลาห่วงหงากับห่วงหาว

คืนฟ้านมองดาวอับแสงวันวาว

แต่ยังพราวใช้ติช่วงในดวงใจ

คือสำเนียงเสียงสั้งถึงฝั่งโขง

ผ่านรอบโค้งห้ากวังสว่างใส่

เคลือสายลมพรมอุ่นละมุนลงใน

ไอ้หัวหนี้พลีวแห่งแล้วกินาย

น้ำค้างร้าอาบชั้นภาพเลื่อน

อยู่แห่นดินถิ่นใจดวงใจครุย

ให้หย่อนห่วงความเคร้าเจ้าพระยา

สนธิกาอยู่จน กากูจนานาคน

เกชต์

ต้นขี้เหล็ก

□ □ □ □ □ □ □ □

๙
๑

น้ำขี้เหล็กเป็นไม้พื้นเมืองของประเทศไทย พับ
ใบป่าเบญจพรรณเข็นและป่าไปรังชุมเข็นทั่วประ-
เทศ แต่เดิมมีมากในจังหวัดประจำบ้านคือขันธ์
สุราษฎร์ธานี และชุมพร ขี้เหล็กเป็นไม้เนื้อแข็ง ใช้ประโยชน์ใน
การก่อสร้างบ้านเรือน เช่น เสาออด เป็นต้น และใช้ทำเครื่อง
เรือน หรือใช้ทำด้ามเครื่องมือต่างๆ ได้ดี คนไทยรุ่นก่อนนิยม
ใช้ใบขี้เหล็กบ่มมะม่วง เพื่อเร่งให้มะม่วงสุกเร็วขึ้น

ขี้เหล็กเป็นไม้ยืนต้นขนาดกลาง สูงประมาณ 8-15 เมตร

เรื่องยอดเป็นพุ่มแคบทับสีเขียวเข้มเปลือกต้นมีสีเทาปนน้ำตาล มีรอยแตกตามความยาวของลำต้นเป็นร่องคืด เนื้อไม้มีลักษณะขี้มีลายขวางชั้น ลักษณะของใบเป็นใบประกอบ ยาว 20 ซม. มีใบย่อย 7-16 คู่ รูปร่างใบเป็นขอบขนาน ปลายมนเรียบไม่มีขัน ในอ่อนมีสีน้ำตาลอมเขียว ตอกสีเหลือง ออกตามกิ่งเป็นช่อใหญ่ ช่อหนึ่งจะมีมากกว่า 10 ดอกกลีบ ดอกและกลีบรองมีขนาดเท่ากัน เส้นผ่าศูนย์กลางขนาด 2.5-4 ซม. ดอกร่วงง่าย ผลเป็นฝักแบบ สีน้ำตาลคล้ำ

ขี้เหล็กเป็นไม้ที่โตเร็ว แตกกิ่งก้านสาขามาก ขึ้นได้ใน 1 ปี ทนแล้งได้ดี ควรปลูกในถดฟุง ขยายพันธุ์ได้โดย การเพาะเมล็ด ขี้เหล็กเป็นไม้ที่มีอายุยาว ปลูกครั้งเดียวไว้ใช้ประโยชน์ได้นับสิบปี สามารถเก็บความชุ่มชื้นไว้ในต้น และ ดึงธาตุอาหารจากดินชั้นลึกมาใช้ เป็นไม้ตระกูลถ้วน ซึ่งมีคุณ สมบัติพิเศษ คือเพิ่มธาตุในโตรเจนให้แก่ต้นเพื่อทดแทนธาตุ ในโตรเจนจากดินที่ถูกพิชิต ถูกนำไปใช้เป็นอาหาร เพราะไม้ ตระกูลถ้วนสามารถแปลงก้าชในโตรเจนจากโพรงดินรอบๆ ราก ให้เป็นแอมโมเนียซึ่งเป็นรูปหนึ่งของธาตุในโตรเจนที่ละลายน้ำได้ และเก็บสะสมในปมรากเพื่อเป็นอาหารสร้างความเริ่มเดิน โดยแก่ตัวเองและพืชรอบข้าง หรือพุดง่ายๆ ก็คือเป็นไม้บำรุงดิน

หากใบของขี้เหล็กย่อยสลายง่าย จึงเป็นปุ๋ยบำรุงดิน อ่อน弱 ใช้ต่อการที่ทำนาควรปลูกบนดินนาหรือในแปลงนาข้าว แต่มีข้อควรระวังคือต้องดัดแต่งกิ่งก่อนท่านา เพื่อไม่ให้บังแสง

แคดต้นข้าว นอกจากนี้ใบขี้เหล็กสามารถตัดมาเป็นวัสดุคุณ นาข้าวได้ดี

ขี้เหล็กสามารถนำมาใช้ประโยชน์ในด้านการเป็นยา สมุนไพรและเป็นอาหารได้ ในด้านยาสมุนไพรนี้

เปลือก มีสรรพคุณแก้โรคริดสีดวง

ใบ แก้รังดูขาว นิ่ว และขับปัสสาวะ

ดอกคุณและใบอ่อน มีสรรพคุณระบายน้ำ

ดอก ทำให้นอนหลับ แก้หัด ใช้ล้างศีรษะ แก้รังแค

กระเพี้ย แก้ร้อน กระสับกระส่าย

แก่น แก้ชาตุไฟพิการ แก้ไข้ ทำให้ตัวเย็น แก้แพบตา แก้กามโรค แก้หันองใน

ราก แก้ไข้ ไข้หวัด ไข้ช้ำ

ส่วนประโยชน์ในด้านอาหารนี้ ยอดอ่อนและดอกอ่อน ใช้เป็นผัก ยอดอ่อนและดอกอ่อนมีคอลอตทึบปี มีมากในช่วง ปลายฤดูฝน

ตอกขี้เหล็ก 100 กรัม ให้พลังงานแก่ร่างกาย 80 แคลอรี วิตามินซี 484 มิลลิกรัม นอกจากนี้กิ่วแก้รำข้าวที่จำเป็นต่อ ร่างกาย ได้แก่ ธาตุเหล็ก แคลเซียม พอสฟอรัส วิตามินเอ ในอาทิตย์ หรือวิตามินบี 6 มีเส้นใย 4.3 กรัม ในขณะที่ใบ ขี้เหล็กหนัก 100 กรัม จะให้พลังงาน 139 แคลอรี มีเส้นใย 11.9 กรัม นอกจากนี้ยังมีวิตามินเอ วิตามินซี วิตามินบีหนึ่ง บีสอง และบีหก เหล็ก พอสฟอรัส และเบต้าแครอทีน □

คุณป้าญนรรสน์

เพลงกล่อมเนื้อเย็น

□ □ □ □ □ □ □ □

! เพลงกล่อมเนื้อเย็น หรือเพลงกล่อมลูก หรือ เพลงกล่อมเด็ก เป็นคติชาวบ้านประเพทใช้ภาษาเป็นสืบ มีการถ่ายทอดจากปากต่อปาก มาตั้งแต่สมัยโบราณ เรียกว่า “มุขปาฐะ” มีลักษณะเป็นวัฒนธรรมพื้นบ้านที่มีบทบาทและหน้าที่ แสดงถึงเอกลักษณ์ของแต่ละชุมชน

แหล่งกำเนิดและเนื้อหาของเพลงกล่อมลูกหรือเพลงกล่อมเด็กนั้น มีความหลากหลายแตกต่างกันตามภูมิศาสตร์ ไม่ว่าจะเป็นประเทศจีน ญี่ปุ่น หรือไทย ที่มีความหลากหลายทางภาษาและเชื้อชาติ ทำให้เกิดรูปแบบการร้องที่แตกต่างกัน เช่น การร้องโดยใช้เสียงร้องที่ลึกและเรียบง่าย หรือร้องโดยใช้เสียงร้องที่สูงและซับซ้อน รวมถึงการใช้เสียงดนตรีประกอบ เช่น แคนตัน หรือกระซิบ ในการบรรยายเรื่องราว ทำให้เพลงมีความน่าสนใจและน่าฟังมากขึ้น ทั้งนี้ สาเหตุที่ทำให้เพลงกล่อมลูกหรือเด็กเป็นที่นิยมในประเทศไทย คือ ความสะดวกในการสื่อสาร ความเข้าใจง่าย และการใช้งานง่าย ทำให้เด็กๆ สามารถรับรู้และจำเร็วได้เร็วๆ นั้น

ที่มีเพลงกล่อมลูก คงจะเป็น เพราะว่า ในสมัยก่อน แม่ต้องเลี้ยงลูกเองเวลาต้องการจะให้นอนบ้างที่เด็กยังไม่อยากนอน แม่ก็อาจลองเปลี่ยนเสียงให้ฟังแล้วไป และร้องเพลงขับกล่อมเด็กคงจะฟังเพลิน เพราะเพลงกล่อมเด็กมักจะมีทำนองเนื้อร้องที่ง่ายๆ น่ารักๆ น่าฟัง ทำให้เด็กหลับไปในที่สุด

เพลงกล่อมเนื้อเย็น เพลงกล่อมลูก หรือเพลงกล่อมเด็ก ของไทย มีแพร่หลายทั่วทุกภาค แต่เรียกแตกต่างกันไป ภาคเหนือเรียกว่า “เพลงอ้อลูก” ภาคอีสานเรียกว่า “เพลงนอนตาหล่า” และภาคใต้เรียกว่า “เพลงชานออง หรือช้านออง” ส่วนในภาคกลางนั้น เรียกว่า “เพลงกล่อมลูก เพลงกล่อมเด็ก” หรือ “เพลงกล่อมเนื้อเย็น”

เพลงกล่อมลูกภาษาเหนือ

ภาคเหนือ หรือดินแดนล้านนา มีเพลงกล่อมลูกสืบทอด เป็นลักษณะแบบแผนเฉพาะของตนเองมาเป็นเวลาช้านาน อาจารย์สิงฆะ วรรณาไสย จาก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เรียก ลักษณะนี้ว่า “ลักษณะของเพลงกล่อมลูกภาษาเหนือ” คำว่า “คำรำ” ซึ่งถือเป็นสำเนานิดหนึ่ง หมายถึงการรำพรมนาทีมีเสียง “ໄพเราะ” สูงต่ำตามเสียงวรรณบุกต์ของสำเนียงภาษาเหนือ นิยมใช้แต่งในการรับอภิฟื้น รำสร้างวิหาร รำสร้างเจดีย์ รำสร้างถนนขึ้นโดยสุเทพ และแต่งเป็นคำกล่อมลูก

คำกล่อมเดกนี้ พ่อแม่ บุญญา ดายาย ในภาคเหนือสมัยก่อน มักจะใช้ขับกล่อมลูกหลาน ขณะที่อุ้มเด็กนั่งชิงชา แก้ว ไกวชาๆ จนเด็กง่วงนอน จึงอุ้มไปวางบนที่นอนหรือในเปล แล้วห่อกล่อมต่อจนเด็กหลับสนิท คำกล่อมเดกตอนนี้จึงเรียกว่า “สิกจุ้งชาโน่น” ตามเสียงที่ใช้ขึ้นต้นเพลง

ลักษณะเด่นของเพลงกล่อมลูกภาษาเหนือ นอกจากจะขึ้นต้นด้วยคำว่า “สิกจุ้งชาโน่น” และ ยังมักจะขึ้นต้นด้วยคำว่า “อ้อชา” เป็นส่วนใหญ่ จึงเรียกเพลงกล่อมลูก นี้ว่า “เพลงอ้อลูก” ท่านองและลีลาการอ้อลูกจะเป็นไปอย่างชาๆ ด้วย น้ำเสียงทุ่มเย็น ตามถ้อยคำที่สรรมาเพื่อสั่งสอนพรมนาถิ่ง ความรักความห่วงใยลูกน้อย จนถึงคำปลอบ คำชู ร้าลูกยังไม่ยอมนอนหลับ ถ้อยคำต่างๆ ในเพลงกล่อมลูกภาษาเหนือ จะท่อนให้เห็นสภาพความเป็นอยู่ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม

ต่างๆ ของคนในภาคเหนือในอดีตจนถึงปัจจุบันได้เป็นอย่างดี ซึ่งเป็นประโยชน์ทางอ้อมที่ได้รับ นอกเหนือจากความอบอุ่นใจของลูก ซึ่งเป็นประโยชน์โดยตรง ด้วยอย่างของเพลงกล่อมเด็กภาษาเหนือได้แก่ เพลงอ้อ ชา ชา ซึ่งมีเนื้อร้องว่า

อ้อ ชา ชา

บ่าหลักสองต่า	อ้อป้อไปนานอกบ้าน
ไปเก็บปาลันໄล่ปึก	ไปเก็บลูกนกໄล่ชา
ตัวนึงไว้สักกินงาย	ตัวนึงไว้ขายกินเจ้า
ตัวนึงไว้ขายແກเช้า	ตัวนึงกໍาเจ้า อ้อ อ้อ ชา

อ้อ อ้อ อ้อ ชา ชา

เมยะไยกีต่า	เมยะนาไก่บ้าน
บ่าหลังมาก่า	บ่าหลังมาลง
ชีເອັນຈອງ	ນັ້ງຫວັນໜັດຍ
คนໄດ້ອ້າຍ	ຈະເອບຕົ້ນ
ອື່ນອັນບັວຜັນ	ອື່ນອັນຂັນແກວ
ອື່ແມ່ມາແລ້ວ	ອື່ບ່ອນນາ
ປິດນໍາແຕ່ງໝາຍ ໄສ້ໝາມາຫາ	ປິດນໍາແຕ່ງໝາວ ໄສ້ໝາມາດ້ອນ
ປິດອົດມັນອ້ອນ	ເຂົ້າປັ້ງສະລີ
ປິດນໍາແຕ່ງໜີ	ກັນປັ້ງແຕ່ງໜີ
ນັດທີ່ອ້າຍແລ້ນ	ເໜີ່ອນງວ່າເໜີ່ອນຄວາຍ
ຫລັບເຕືອະເຫັນອນນາຍ	ເຈົ້າອີ່ແມ່ເຊຍ อື່ อື່...

เพลงกล่อมลูกภาคอีสาน

เพลงพื้นบ้านอีสานมีลักษณะเด่นชัดที่เสียงขับร้องอันเป็นธรรมชาติ ปังบอกความจริงใจ ความสนุกสนาน และความสอดคล้องกลมกลืนกับแคน ซึ่งเป็นเครื่องดนตรีท้องถิ่น แม้การขับกล่อมลูกซึ่งไม่ใช้เครื่องดนตรีใดๆ ประกอบ ก็ทำให้ผู้ฟังรู้เห็นที่ว่าเป็นเพลงของภาคอีสาน

ภาคอีสาน หรือตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นดินแดนที่กว้างใหญ่และมีประชากรมากที่สุดในบรรดา 4 ภาคของประเทศไทย เพลงกล่อมลูกจึงมีหลายสำเนียง ถ้าเป็นอีสานตอนเหนือจะมีสำเนียงคล้ายลาว ถ้าเป็นอีสานตอนใต้จะมีสำเนียงคล้ายเขมร แต่เพลงกล่อมลูกที่แพร่หลาย และยอมรับกันว่าเป็นเอกลักษณ์ของอีสาน จะเป็นสำเนียงอีสานตอนเหนือ และมักจะขึ้นต้นด้วยคำว่า “นอนสาหล่า” หรือ “นอนสาเดอ” หรือ “นอนสาแม่เยอ” มีท่านองลีลาเรียบง่ายช้าๆ และมีกลุ่มเสียงช้าๆ กันทั้งเพลง เช่นเดียวกับภาคเหนือ การใช้ถ้อยคำมีเสียงสัมผัสคล้ายกลอนสุภาพทั่วไป และเป็นคำพื้นบ้านที่มีความหมายในเชิงสั่งสอนลูกหลานด้วยความรักความผูกพัน ซึ่งมักจะประกอบด้วย 4 ส่วนเสมอ คือส่วนที่เป็นการปลอบโยน การชี้การให้สินบน และการขอโดยมุ่งให้เด็กหลับเร็วๆ นอกจากนี้ ก็จะเป็นคำที่แสดงสภาพสังคมด้านต่างๆ เช่น ความเป็นอยู่ บรรยายศาสไนหมูบ้าน ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี เป็นต้น

คุณค่าของเพลงกล่อมเด็กอีสาน จึงมีพร้อมทั้งทางด้านจิตใจ และด้านการศึกษาของชาติ

เพลงแมวโพง

- เมื่อ เมื่อ เมื่อๆ นอนสาหล่า หลับตาแมสิกก่อน แม่ไปไอติหมกไข่ม้าหาแมไปนาลิ่มกปามาบ้อน แม่เลียงหมอนเข้าบ้านนอน ให้บันนอนแมวโพงสิกตั้งแคม ไหบันอ้มไว้กันน้อยสิดอุดดา
- เมื่อ เมื่อ เมื่อๆ นอนสาหล่า หลับตาแมสิกก่อน นอนอืมแล้วจึงค่อยกินนม แจ้ววนเนยบ เท็นคายเอบ เท็นละเหมอยู่ในนบ้านก่าบ้านก่าล้าง บ้านก่าหอบนบัว บ้านหนองบัวขันครัวบัวแล้วบ้านหนองแก้วบันแมลัวเต็คน
- เมื่อ เมื่อ เมื่อๆ

เพลงกล่อมลูกภาคกลาง

เพลงกล่อมลูกภาคกลางเป็นที่รู้จักกันแพร่หลายและมีการบันทึกไว้เป็นหลักฐานมากกว่าเพลงกล่อมลูกภาคอื่นๆ สะทាចาหากการศึกษาค้นคว้า การพื้นฟู และการอนุรักษ์

เพลงกล่อมลูกภาคกลางไม่มีชื่อเรียกเฉพาะ เนื่องจากขึ้นต้นบทร้องด้วยคำหลากหลากชนิด ตามแต่เนื้อหาของเพลงนักวิชาการหลายท่านได้ศึกษาแบ่งประเภทเนื้อหาของเพลงกล่อมลูกไว้คล้ายกันคือ

ประเภทที่สะท้อนให้เห็นความรักความผูกพันระหว่างแม่กับลูกดังจะเห็นได้จากถ้อยคำที่ใช้เรียกลูกว่าเจ้าเนื้อละเอียดเจ้าเนื้ออุ่น เจ้าเนื้อยืนสุดที่รัก หรือสายสุดใจ เป็นต้น เช่น

เจ้าเนื้อเออยเจ้าเนื้ออุ่น
แม่นี้ไม่ให้ครอตต้อง

เจ้าเนื้อ栎มุนเหมือนล้ำลี่
กสั่นวลดเจ้าจะหมองครี

ประเภทสะท้อนให้เห็นความเป็นอยู่ของคนไทยภาคกลางในด้านต่างๆ เช่น ความเจริญทางวัฒนธรรมต่างๆ ความศรัทธา ความเชื่อ คุณธรรมประจำใจ ภาระหนี้สิน และการทำมาหากินของประชาชน

หนองเดียดลูกยาออย	พ่อเจ้าเขาอยู่ไกล
ไอ้ อูอกหนองหลับ	แม่ต้องจับคัน้ไก
มากำนากินเอง	มันให้วังเวงในใจ

ประเภทให้ความรู้ด้านต่างๆ เช่น ความรู้ทางภาษา ธรรมชาติวิทยา วรรณคดี นิทาน ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ แบบแผนการปกครองและครอบครัว

ไกรเอยไกรทอง	มีเมียทั้งสองรักก็ไม่เสมอ กัน
รักเมียหลวงเท่าท่อนอ้อย	รักเมียน้อยเท่าท่อนจันทน์
รักไม่เท่ากัน	บานปันนัมมาถึงด้วย

หรือเพลงกาเหว่า ซึ่งมีเนื้อร้องว่า

ยังมีกาเหว่า	มันไข่ให้นมก้าฟัก
แม่กากลงรัก	คิดว่าลูกในอุทธร
คำนเอาข้าวมาเพื่อ	คำนเอาเหยื่อมาป้อน
กอนอมไว้ในรังนون	ป้อนเหยื่อมาให้กิน

ลักษณะท่านองและลีลาของเพลงกล่อมลูกภาษากลางจะเป็นการขับกล่อมอย่างช้าๆ เช่นเดียวกับภาคอื่นๆ กล่อมเลียงก็จะช้าๆ เช่นกัน แต่จะเน้นการใช้เสียงทุ่มเบ็น และยืดคำแต่ละคำให้เชื่อมกันเป็นปีงายเพื่อเราะอ่อนหวาน ไม่ให้มีเสียงสะกดทั้งนี้ เพื่อมุ่งให้เด็กฟังจนหลับสนิทในที่สุด

เพลงกล่อมลูกภาษาใต้

ในบรรดาภาษาถิ่นประจำภูมิภาคต่างๆ ของไทย ภาษาถิ่นภาคใต้เป็นภาษาถิ่นที่คนไทยส่วนใหญ่รู้จักมากที่สุด เพราะมีลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์ชัดเจนที่สุด เช่นเดียวกับเพลงกล่อมลูกภาษาใต้ที่มีทำนองและลีลาเด่นเป็นของตัวเอง

เพลงกล่อมลูกภาษาใต้มีชื่อเรียก 4 อย่างคือ เพลงร้องเรื่อ เพลงชาน้อง หรือเพลงช้าน้อง เพลงเสภา และเพลงน้องนอน

ที่เรียกว่าเพลงร้องเรื่อ สันนิษฐานว่าอาจจะเป็นเพราะลักษณะของเปลลที่ใช้ผ้าผูกมีรูปร่างคล้ายเรื่อ เพลงชาน้องหรือช้าน้อง ค่าว่าชามาจากคำว่าบุชา ซึ่งแปลว่าสุดดีหรือกล่อมขวัญชาน้องหรือช้าน้องจึงหมายถึงการสุดดีแม้ชื่อชึ่งเชือกันว่าเป็นเทวดาหรือผีประจำทารก เพลงเสภาเป็นเพลงที่ใช้ได้กับกัน เป็นบทปฏิพากย์แสดงปฏิภานให้พรับ นำมาใช้ในเพลงกล่อมลูก เพลงน้องนอน เป็นการมุ่งกล่อมน้องหรือกล่อมลูกโดยตรง

ลักษณะเด่นของเพลงกล่อมลูกภาษาใต้ “ไม่ว่าจะเป็น เพลงประเภทใด คือมักจะขึ้นเด้นเพลงด้วยคำว่า “อา เอ้อ”

หรือมีคำว่า “เหอ” แทรกอยู่เสมอในวรรณกรรมของบทเพลง
แล้วจึงขับกล่อมไปข้าๆ เหมือนภาคอื่นๆ ตั้ง เช่น เพลงพรัววนหา
ลิเก

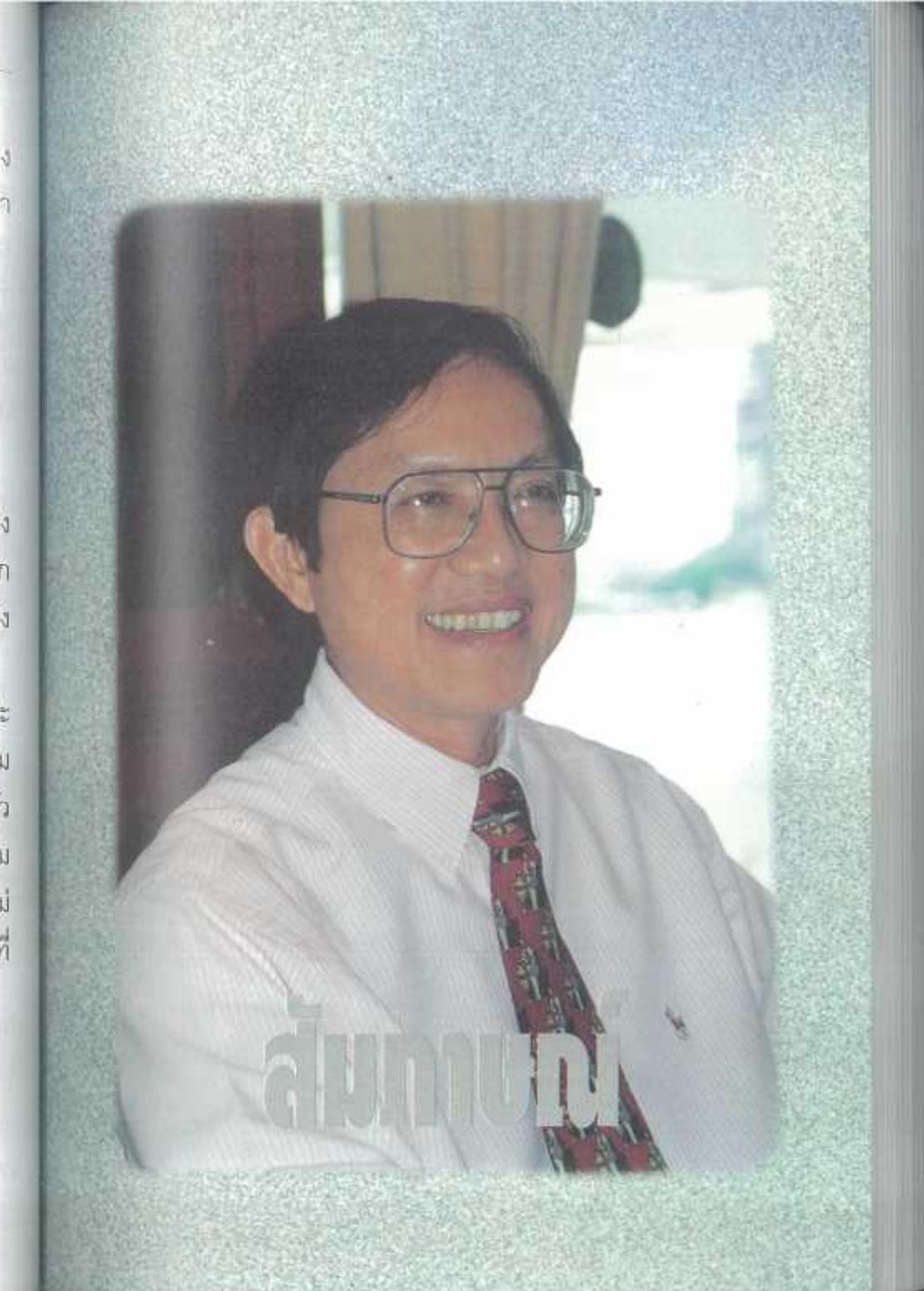
ต้นพรัวเยย
ต้นเดียวโนน
ฝนตกก็ไม่ต้อง
อยู่กลางทะเลขี้ผึ้ง

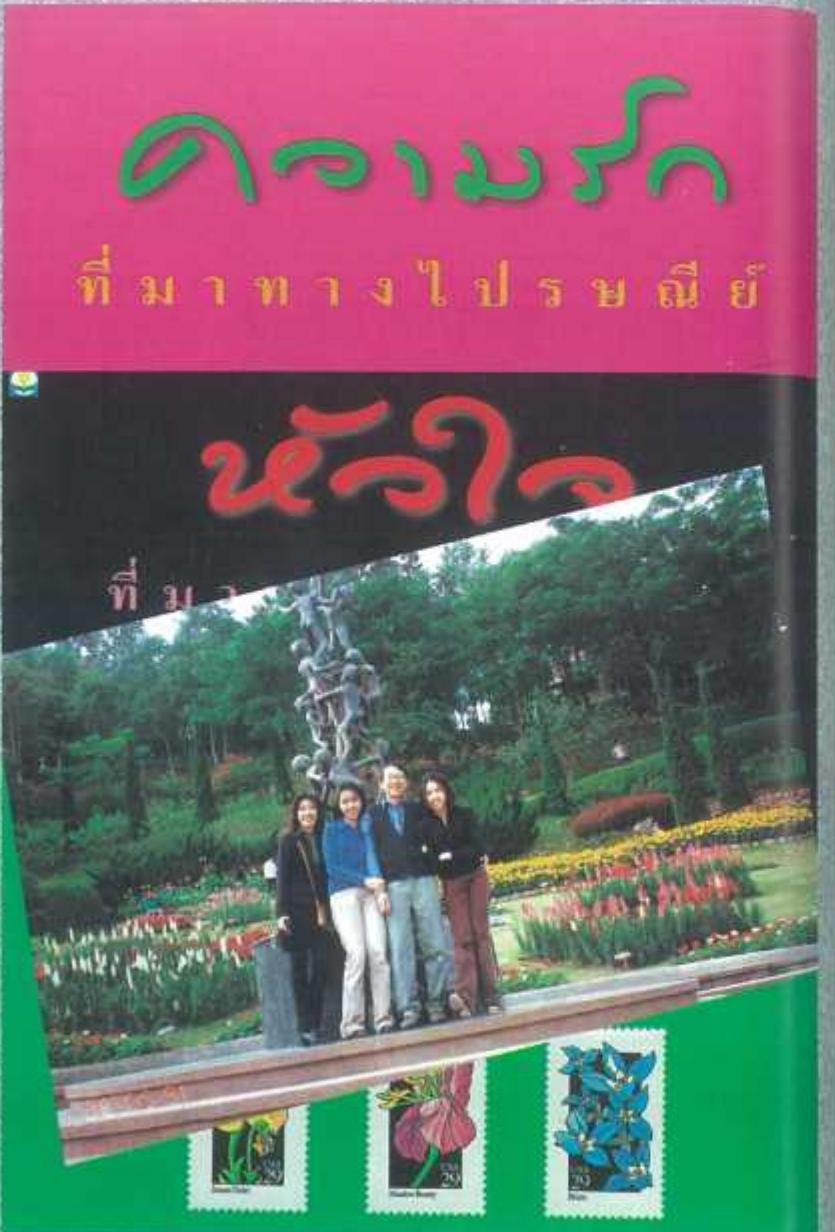
ต้นพรัววนนาลิเก
อยู่กลางทะเลขี้ผึ้ง
ฟ้าร้องก็ไม่ถึง
ถึงได้แต่ผู้พันบุญเยย

จากหลักฐานการค้นคว้าเรื่องเพลงกล่อมลูกภาคใต้ ของ
ศาสตราจารย์สุทธิรังษ์ พงศ์ไพบูลย์ ระบุไว้ว่าเพลงกล่อมลูก
ภาคใต้มีจุดประสงค์และโอกาสใช้กิจกรรมช่วง จำนวนเพลงจึง
มากถึง 4,300 บท นับว่ามากกว่าทุกภาคในประเทศไทย

เพลงกล่อมลูก หรือเพลงกล่อมเด็กนับได้ว่าเป็นศิลปะ
เป็นมรดกของไทยที่แสดงความรักความเอ็นดู ความสนใจสอน
ความผูกพันของแม่ที่มีต่อลูก ทำให้ความสัมพันธ์ของครอบครัว¹
คนไทยเราสนิทแนบแน่น ทำให้เกิดความสุขทางจิตใจ มีความ
อบอุ่น เมื่อลูกเดิบโടกเป็นบริวารห้อมล้อมฟ้อแม่ให้อบอุ่น ไม่
อ้างว้างว่าเห่วยามซรา นับเป็นเอกลักษณ์ของไทยอย่างหนึ่งที่
ควรรักษาไว้

จากรายการ “มรดกไทย” ดำเนินรายการ โดย ศุภารัตน์ พ่องสมุทร
ออกอากาศทางวิทยุสาธารณะ วันศุกร์ที่ 2 เมษายน 2542

สัมภาษณ์

คุยกันสนباຍฯ กับ
ดร.ชัยวัฒน์ วิบูลย์สวัสดิ์
และ “วินนี เดอะ ปู”

ประวัติศาสตร์ เสวกุล

รายการวงวรรณกรรม วันนี้ได้รับเกียรติอย่างสูงจากอดีตผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย ท่าน ดร.ชัยวัฒน์ วิบูลย์สวัสดิ์ ซึ่งวันนี้ท่านจะคุยกับเราในฐานะของนักเขียน แต่ก่อนอื่นขออนุญาตเปิดเพลงนำรายการก่อน เพื่อสวัสดิ์ยามเข้ากับท่านผู้ฟังครับ เพลงน้ำ

ในการเข้าวันนี้คือเพลง ดาวกระดาษ ซึ่งได้ทราบว่า เพลงนี้ทำนผู้ว่าขอบ

ดร.ชัยวัฒน์ ครับเป็นเพลงที่ชอบมากเพลงหนึ่ง เหตุผลครับ

ดร.ชัยวัฒน์ เป็นเพลงที่ผมคิดว่าทำนองก็มีความไฟแรง เนื้อหา ก็มีความหมายเป็นการให้กำลังใจในยามนี้ ผมเองคิดว่า หลายคนก็กำลังมีปัญหาหลายๆอย่าง เกิดความทุกข์ขึ้นมา

เท่าที่สังเกตทำนนี้ความละเอียดอ่อน ชอบถอกไม้ ชอบความรัก ชอบเสียงเพลงด้วย อันนี้เป็นลักษณะของทำนด้วย หรือเปล่าครับ

ดร.ชัยวัฒน์ เป็นลักษณะอิกต้านของผม คนจะไม่รู้ จักจนกระทั่งมาเขียนหนังสือ เพราะว่าในช่วงทำงานคนก็รู้จัก ว่าผมเป็นคนที่อาจจริงอาจจังในแง่การทำงาน ในแง่เขียนหนังสือ จะเป็นอีกบุคลิกหนึ่งเลย

ครับ ก็มีเสียงว่าทำนเป็นคนดู

ดร.ชัยวัฒน์ ครับ ก็เราจริงจังกับการทำงาน มันก็ต้องไม่ได้ ที่จะตั้งมาตรฐานไว้สูงก็ต้องมีการดูบ้าง

ทำนเริ่มเขียนหนังสือเมื่อไหร่ครับ

ดร.ชัยวัฒน์ ที่มาเขียนถึงสามารถรวมเล่มขึ้นมา ก็ประมาณ 4 ปีมาแล้วครับ ถึงได้ทยอยพิมพ์เป็นบทความสั้นๆ และต่อมาถึงรวมเล่ม ตอนนี้ก็ 3 เล่ม เล่มละปี

คืองานเขียนของทำนผู้ว่าชัยวัฒน์ ชุดที่ออกมาระยะนี้

เป็นเรื่องที่เกี่ยวกับภาพชุดแสดงปี คือ มีภาพแสดงปีและก็จะ เล่าถึงที่มาที่ไป เป็นองหลัง เกร็ดความรู้เกี่ยวกับเรื่องแสดงปีชุด นั้นๆ ออกมา 3 เล่มด้วยกัน คือหัวใจทางไปรษณีย์ ความรัก ที่มาทางไปรษณีย์ ล่าสุดก็ถูกไม้ที่มาทางไปรษณีย์อย่างกราฟ ทำนเริ่มสะสมแสดงปีตั้งแต่เมื่อไหร่ครับ

ดร.ชัยวัฒน์ เริ่มมาตั้งแต่ตอนเป็นเด็ก ถ้าเทียบกับเดียว นักประมาน 40 ปีมาแล้ว ผสมสะสมอย่างต่อเนื่อง

คงต้องการถึงแสดงปีดวงแรกที่สะสม

ดร.ชัยวัฒน์ เป็นแสดงปีไทยเป็นแสดงปีชุด คงไม่ใช่ ดวงแรก แต่เป็นชุดแรกๆ คือ ตอนเด็กๆ ก็เห็นพี่เข้าสะสม แสดงปีกไปข้อดู กับกว่าอย่างสะสมบ้าง เชาก็ให้มา 2-3 ชุดที่เราจะเอาเป็นต้นทุน หลังจากนั้นเราก็เริ่มสะสมของเราร่อง ถึงปัจจุบันนี้มีลักษณะนี้

คงปัจจุบันนี้มีลักษณะนี้

ดร.ชัยวัฒน์ ก็คงประมาณ 10,000 ดวง

มีเคล็ดใหม่ครับว่าคนที่จะสะสมนี้จะต้องเริ่มต้นอย่างไร

ดร.ชัยวัฒน์ คือผมคิดว่าการสะสมแสดงปีนั้นนะครับ แสดงปีมันมีมากมากเหลือเกิน หลายประเภท และแสดงปีก็ มีวิธีการจัดหาซึ่งบางที่ก็จะแพง เพราะฉะนั้นเราควรจะเริ่มอย่าง ที่ง่ายๆ ใกล้ตัวเริ่มต้นจากตัดแสดงปีที่มาจากช่องจดหมายค่อยๆ เริ่มลอกเอง หลังจากนั้นเราค่อยๆ สะสมให้มากขึ้นโดยการ แลกเปลี่ยนบ้าง โดยการซื้อขายบ้าง แต่ควรจะซื้อหาอย่างถูกครับ เพราะว่าเราคิดว่าจะสะสมโดยวิธีการประหยัด

พุดถึงสแตมป์ อ้างสแตมป์ไทยที่แพงสุดๆ เลย ราคาเท่าไหร่ครับ

ดร.ชัยวัฒน์ สแตมป์ที่หายากจริงๆ ผู้คนพูดได้ว่า ราคาก็เป็น 10,000 บาท ถึง 100,000 บาท ประเภทเรียกว่า แพงมากๆ และขณะนี้จะไม่อยู่ในเมืองไทย แต่อยู่ในต่างประเทศและมีการประมูลซื้อขายกันมาหลายครั้ง พวทนี้เป็นประเภทที่ผู้คนเรียกว่าเดพะคนกลุ่มนี้แห่งท่านนั้นที่สามารถสะสมได้ เพราะเป็นของที่แพงเหลือเกิน

ก็คงไม่จำเป็นที่ทุกคนจะต้องสะสมสแตมป์ที่มีราคาแพง

ดร.ชัยวัฒน์ ใช้ครับ และมันมีวิธีการอย่างที่ผู้คนเรียนรู้และประยัศส่วนตัว ตัดสแตมป์จากซองจดหมาย และเปลี่ยน หรือไปคลาดนัดสแตมป์ จะมีสแตมป์ราคาถูกๆ วงละ 1-2 บาท

เป็นการสะสมแบบค่อยเป็นค่อยไป นอกจาความสวยงามและศิลปะบนสแตมป์แล้ว เราได้อะไรบ้างจากสแตมป์ครับ

ดร.ชัยวัฒน์ คือ ที่สำคัญนะครับ ผู้คนตัวว่าสแตมป์ทุกด้วย รูปในสแตมป์เป็นรูปที่มีความหมาย เพราะจะสื่ออะไรบางอย่าง เรื่องราวที่เกี่ยวกับรูปในสแตมป์นั้นคือสิ่งที่เราสามารถจะได้ประโยชน์จากการสะสมสแตมป์ นอกจากเรียกว่า สะสมเพื่อความสวยงาม เปิดดูก็ได้เกิดความเพลิดเพลิน หรือว่าสนุกสนานกับการสะสมสแตมป์ ถ้าเราจะใส่ใจมาตั้งค่า ตามว่ารูปที่ปรากฏบนสแตมป์นี้มันเป็นรูปอะไร เรารู้หรือไม่ว่า ถ้าไม่รู้เราก็ไปพยากรณ์ไปหาความรู้เข้ามา ก็เป็นการทำให้สิ่ง

ที่เราสะสมนี้ได้ประโยชน์ขึ้นมาอีกเล็กน้อยหนึ่ง เพราะเหตุนี้เอง ครับผมถึงได้นำเขียนเรื่องเกี่ยวกับสแตมป์ และที่คุณประภัสสร พุดถึง “เรื่องเล่าจากสแตมป์” คือ สแตมป์นี่มันทำให้เราเล่าเรื่องอะไรได้บ้าง และเมื่อตอนที่ลูกผสมเป็นเด็กๆ ผู้ชายชอบเล่าเรื่องให้ลูกฟังผูกพันให้เข้าใจเปิดสมุดสแตมป์และบอกลูกว่า สแตมป์ ค่านี้เป็นรูปนี้และก็บอกว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร เป็นการเล่าเรื่องไปในตัว

และก็ได้ความรู้ด้วยใช้ใหม่ครับ แล้วก็จะสามารถวานออกจากรูปของไทยแล้วควรจะสะสมของชาติไหนบ้าง

ดร.ชัยวัฒน์ ผู้เชี่ยวชาญจะแนะนำอย่างนี้ เราคงอย่างได้สแตมป์ที่มีความสวยงาม และมีความหมาย ความหมายในลักษณะที่จะให้อะไรได้โดยเฉพาะทางด้านความรู้ ก็เป็นแบบนั้นสแตมป์ของประเทศไทยมีอารยธรรมเก่าแก่ มีประวัติศาสตร์ยาวนาน และออกแบบสแตมป์เป็นคือออกแบบสแตมป์ให้สะท้อนถึงสิ่งที่เป็นอารยธรรมของประเทศไทยนั้นมันจะได้สแตมป์ที่สวยและเราจะได้สแตมป์ที่มีความหมายอย่างผนเมืองผนจะซ่อนสแตมป์ของประเทศไทยอังกฤษ อเมริกา ฝรั่งเศส ญี่ปุ่น เป็นสแตมป์ชุด 4 - 5 ดวงต่อชุด เพราะฉะนั้นรูปมันก็จะสวยเพื่อว่ามีความเชื่อมโยงกัน เนื้อเรื่องก็จะเป็นเรื่องที่ย้อนไปถึงสิ่งที่เป็นศิลปะนarrantion ของประเทศไทยได้ คนสะสมก็จะมีความสนใจต่างๆ กัน เพราะฉะนั้นคนบางคนก็จะสะสมสแตมป์ที่มีรูปการ์ตูน หรือบางคนก็อาจจะสะสมง่ายๆ เป็น

บุคคลสำคัญๆ เป็นดาวา บางคนก็อาจจะแสดงปีเป็นกีฬา สะสมเป็นดอกไม้ คือบางคนจะสะสมเป็นหัวข้อ คือจาก หัวข้อนี้ อย่างเช่นแสดงปีดอกไม้ เท็นแสดงปีดอกไม้ประเทศไทย ก็จะสะสมหมวด หรือแสดงปีกีฬากีฬาได้ หรืออีกที่ก็จะสะสมเป็นประเทศ

สำหรับแสดงปีไทยพ่อจะทราบสาเหตุหรือความเป็นมาในการพิมพ์ แต่แสดงปีต่างประเทศนี่บางครั้งเราไม่ทราบ อย่างถ้าเราได้มานักต่อนเราระสืบอย่างไรว่าแสดงปีดวงนี้พิมพ์เนื่องในโอกาสอะไร หรือว่าพิมพ์กีดวงชุด กារพับนันหมายถึงอะไร

ดร.ชัยวัฒน์ คือปกติทางการไปรษณีย์ในที่พิมพ์แสดงปีนั้นๆ มา ก็จะมีข้อมูลให้ บางแห่งก็จะออกมาเป็นข้อมูล ประกอบตอนที่เรารื้อแสดงปี หลายประเทศก็จะทำเป็นวารสาร เกี่ยวกับดวงตราไปรษณีย์ของประเทศเขา เช่นก็จะอธิบาย ว่าปีนี้จะออกแสดงปีกีดวง ดวงไหนที่มาที่ไปหรือออกมาเพื่อ สื่อความหมายอะไร หลังจากนั้นก็จะมีคนหยิบมาขยายความ ต่อ และความจริงเราก็จะมีวารสารตราไปรษณีย์การซึ่งทางการไปรษณีย์แห่งประเทศไทยเข้าอกมา ก็จะให้ความรู้ได้

ผมว่ามีจังหวังของการสร้างนิสัยสำหรับเยาวชนหรือ ว่าสำหรับคนทั่วไปที่จะสนใจอะไร ก็ต้องมาจากครอบครัว บางครอบครัวอาจจะสนใจเรื่องของหนังสือ เพลง หรือว่าแสดงปี หรือว่าด้านภาษากรากไม้ ครอบครัวของท่านผู้ว่าส่งเสริม

เรื่องอะไรไร้บังคับ

ดร.ชัยวัฒน์ ก็หลายอย่างครับ คือ ผมเห็นด้วยกับ คุณประภัสสรว่า ตอนที่ลูกหลานเราเป็นเด็กเรามีโอกาสที่จะซื้อ แนะนำ หรือว่าเปิดโอกาสให้เขารู้จัก ที่เราคิดว่าเราจะเป็นสิ่งที่ดีๆ สำหรับเข้า และเปิดโอกาสให้เขารู้จักว่ามันคืออะไร หลัง จากนั้นเราก็เปิดโอกาสให้เขาดัดสินใจด้วยตัวเองว่าเขามี ความชอบที่จะทำมันต่อหรือไม่ อย่างในกรณีผม ผมมีความ สนใจหลายอย่างมาก ผมมองพยายามที่จะให้ลูกรู้จักว่าผม สนใจอะไร และให้เขารู้จัก หลังจากนั้นก็เป็นเรื่องของเขาว่า เขายังสนใจอะไร หรือสนใจตามเราหรือไม่

เริ่มจากหนังสือก่อนนะครับผู้ว่าสนใจหนังสือประเภทไหน

ดร.ชัยวัฒน์ ผมอ่านหนังสือเยอะมากครับเรียกว่าอ่าน ทุกประเภท เพราะฉะนั้นถ้ามองแบบนี้ก่อนที่ผมจะถ่ายทอดลูก ผมต้องเริ่มตามวัยเขา คือว่า ถ้าวัยเด็กนี้ก็ต้องหาหนังสือที่เป็น หนังสือสำหรับเด็กทั้งประเภทที่ว่าหนังสือที่มีภาพประกอบ ต่อ มา ก็อาจจะเป็นหนังสือที่มีความลึก มีความหมายมาก หลัง จากนั้นเราก็ค่อยๆ ขยายมาเป็นเรื่องที่เป็นเรื่องบันเทิง ต่อมาก็ เป็นสาระ มาเป็นเนื้อหาขึ้นมาที่หนังสือหน่อยได้

เป็นการสร้างนิสัยในการอ่าน และที่มองเห็นได้อย่างคือ เป็นการอ่านหนังสือเล่มเตียงกันระหว่างคนสองวัย ซึ่งเรื่อง นี้จะหายไปจากสังคมไทย ทุกวันนี้ค่อนรุ่นหนึ่งจะอ่านหนังสือ ประเภทหนึ่งรุ่นใหญ่ก็อ่านหนังสือของผู้ใหญ่ รุ่นเด็กก็อาจจะ

อ่านหนังสือการ์ดูนไป ของผู้ว่าก็คือว่า คุณพ่อมีส่วนในการซักหน้าและสอนให้สื่อในสิ่งที่ต้องการจะให้ลูกได้รับทราบเข้าไป

ดร.ชัยวัฒน์ อันนี้ผมคิดว่าคุณประภัสสรยกประเด็นที่ดีครับว่า การตั้งวัยเรารามารถที่จะเรียนรู้และได้ประโยชน์ซึ่งกันและกัน คือผมมองว่าผมไม่ได้เป็นฝ่ายที่ให้ลูกว่าเขาน่าจะสนใจ สิ่งนั้นสิ่งนี้ เราตามไปดูว่าเขาน่าสนใจอะไร และบางที่เราค้นพบว่าสิ่งที่เขาน่าสนใจอาจปล่อยประ锱เฉเลย สักพักหนึ่งพอเราไม่ดูจริงๆ มันอาจจะมีอะไร คือผมมักจะไปคอยดูว่า ลูกผมตอนนี้ชื่องคนใดเข้ามายังไหร่แล้ว เข้าให้อ่านหนังสืออะไร เป็นหนังสือที่เขานะน่า เพราะบางที่ตอนที่ผมเรียนหนังสือนั้น ก 40 ปีแล้วเราอ่านคนละอย่างเราอาจจะไม่สามารถเข้าใจได้ แต่ว่าเราเห็นเข้าอ่านอะไร เรา ก็ขอเขามาพอดีๆ บางที่เราจะค้นพบว่า หนังสือรุ่นใหม่หรือว่าหนังสือที่เราไม่ได้นึกถึงนี่เราได้ประโยชน์ อันนี้เป็นการได้กลับจากลูก

ครับ ก็เป็นประโยชน์สองทางทั้งรับและให้จากกันและกัน และในสมัยเด็กๆ ผมจำได้ว่าอ่านหนังสือบางอย่างนี่ผู้ใหญ่ก็ห้ามหรือไม่อยากให้เราอ่านหรือด้วยเหตุผลใดก็แล้วแต่ ผู้ว่าเคยเจอกับหนังสือที่ไม่อยากให้ลูกอ่าน

ดร.ชัยวัฒน์ "ไม่ถึงขั้นนั้นครับ หมายถึงว่า ถ้ามีโอกาส ก็จะเล่าให้ลูกฟังว่าหนังสือแบบนี้มันอาจจะมีลักษณะอะไรบางอย่าง ถ้าจะอ่านก็ต้องระวัง ยกตัวอย่างเมื่อตอนที่ลูกผมเด็กๆ ผมก็จะบอกว่า จะมีหนังสือบางลักษณะจะเป็นหนังสือขนาดธรรม

หรือบางที่เป็นหนังสือประวัติศาสตร์สังคมนរบรรยายตีมากแต่ให้ร้าย หมกเม็ดอกไว้ว่า ถ้าก่อนอ่านต้องเนี่ยใจนะว่าพร้อมที่จะอ่าน เพราะรู้ว่ามันเป็นเรื่องที่อ่านแล้วอาจจะกระเทือนใจมาก เพราะฉะนั้นบางที่เรา ก็คือว่าเป็นการปูพื้นเอาไว้ และถ้าเมื่อไหร่ลูกพร้อมเข้าจะได้เตรียมตัวเตรียมใจ เพราะหนังสือบางเล่มอาจจะสมัยนาฬิกาลังเพาพันธุ์ แม้แต่ใกล้บ้านเราก็มีหนังสือเรียนเกี่ยวกับ 16 ตุลาคม รูปบางรูปผมก็ยังสะเทือนใจมาก และผมก็ไม่ปิดบังลูก เพราะส่วนหนึ่งเป็นประวัติของบ้านเรา แต่เดือนลูกว่าถ้าเมื่อไหร่เข้าจะไปเจาะลึกเรื่องนี้จะต้องเตรียมตัวเตรียมใจอย่างไร

ครับ คือบางครั้งการอ่านหนังสือก็มีกับภาวะต่างๆ ของเรามีอันกัน อย่างที่ภาวะหรือประสบการณ์ในการที่จะแบกออกมากว่าอะไรคืออะไร

ดร.ชัยวัฒน์ แต่สิ่งที่น่าสนใจเกี่ยวกับการอ่านหนังสือ และผมคิดว่าถ้าเป็นหนังสือที่ดีๆ เหตุผลที่เรารามารถอ่านเข้าและก็ยังสนุก ก็คือว่า เพราะว่าวัยเรามากขึ้น ประสบการณ์เรามากขึ้น เวลาเรามองกลับเราจะเห็นอะไรที่แตกต่างกว่าตอนที่เราเป็นเด็ก

เพราะว่าหนังสือบางเล่ม อาจจะมีการซ่อนนัยอะไรบางอย่างไว้ หรือว่าประสบการณ์ของผู้เขียนในขณะนี้เราอาจจะยังไม่ทันผู้เขียน

ดร.ชัยวัฒน์ นั่นคือลักษณะของหนังสือที่ดีที่บอกว่า

มีอะไรมากเหลือเกินให้เราได้ค้นพบไม่ว่าอ่านกี่ทีๆ

ที่นำมาถึงค่ำคืนยอดอิตนั้นรับซึ่งอาจจะได้รับค่ำคืนนี้มาหลายครั้งแล้วว่าชื่อ “วินนี่ เดอะ พู” ที่เป็นนามแฝงมาจากไหนครับ

ดร.ชัยวัฒน์ ก็เป็นข้อผิดกันจากข้อเสนอของผมก็คือ “บุ” ไทยๆ กับชื่อของตัวละครหนึ่ยอดอิตที่ชื่อว่า “วินนี่ เดอะ พู” แล้วแต่อกเสียงนะครับ ก็เอามาผิดกัน เป็น วินนี่ เดอะ บู ขึ้นมา อันนี้ก็ เพราะว่าผมชอบหนึ่ยพูเป็นพิเศษ พุดถึงหนึ่ยเดียว นี้ท่านผู้ฟังคงจำได้นะครับว่าเป็นหนึ่ยอดอิต เป็นหนึ่ยสีเหลือง แดงแบบธรรมชาตร์ นั้นแหล่ะครับคือหนึ่ยพู

ครับ หนึ่ยที่มาที่ไปอย่างไรครับ

ดร.ชัยวัฒน์ “วินนี่ เดอะ พู” นี้เป็นหนังสือนิทานสำหรับเด็กที่เขียนขึ้นที่ประเทศอังกฤษเมื่อ 70 ปีมาแล้ว เป็นเรื่องของตัวละครซึ่งเป็นตุ๊กตาสัตต์ทั้งหลาย ตัวเอกของเรื่องคือ ตุ๊กตาหนึ่ยที่ชื่อว่า “วินนี่ เดอะ พู” ตุ๊กตาหนึ่ยตัวนี้ก็จะมีเพื่อนเป็นลูกหนู กระต่าย ล่า และพากนี้ก็จะมีเรื่องสั้นๆ เกี่ยวกับการผจญภัยของตุ๊กตาพากนี้ เป็นเรื่องสั้นๆ น่ารัก และต่อมาผมคิดว่าสำหรับคนที่ไม่มีโอกาสได้อ่านหนังสือมารู้จักกิหลังจากที่วอลท์ ดิสนีย์ได้อาภิปรายนี้ไปทำเป็นการ์ตูน แล้วก็แปลงรูปตัวหนึ่ยให้เป็นหนึ่ยเหลืองแดง อย่างที่ผมว่า จนเดี๋ยวนี้เป็นหนึ่ยอดอิต คนจะเห็นสินค้าที่มีรูปหนึ่ยพูเต็มไปหมดเลยครับ

ท่านจะสมตุ๊กตาหนึ่ยหรือเปล่าครับ

ดร.ชัยวัฒน์ เ酵ะครับ ความจริงนอกจากแสดงปีแล้ว การสะสมตุ๊กตาหนึ่ยเป็นงานอดิเรกของผมอีกอย่างหนึ่ง จะเป็นงานอดิเรกที่ทำร่วมกับลูกๆ และคุณแม่ของลูกด้วย คือเราซื้อตุ๊กตาหนึ่ยให้ลูกด้วยแต่เด็กแล้วลูกเข้ากิชอบด้วย ลูกเข้าไปเห็นที่ไหนเขาก็ชื่อสะสมช่วยกันสะสมทั้งครอบครัวเลยมีตุ๊กตาหนึ่ยยะ

เห็นเขามีชั้มรมัญสูตรสมตุ๊กตาหนึ่ย ไปเข้าชั้มรมกับเขารึเปล่าครับ

ดร.ชัยวัฒน์ ไม่ได้เข้า แต่มีหลายชั้มรม ตุ๊กตาหนึ่ยจะมีตุ๊กตาหนึ่ยที่มีชื่อหมายถึงว่า มีหนังสือเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับตุ๊กตาตัวนี้หลายตัวที่เดียว อย่างผมอาณาจักรเรียกว่าหนึ่ยอินเดอร์ ออกมาก 7-8 ตัว เพราะฉะนั้นตุ๊กตาหนึ่ยจะเป็นตุ๊กตาที่คนชอบสะสมมากทั้งเด็กและผู้ใหญ่

อันนี้เป็นเพราะอะไรครับ เพราะหน้าตาหน้ารักหรือว่าอะไร

ดร.ชัยวัฒน์ ผมว่าเป็นเพราะลักษณะของตัวตุ๊กตาหนึ่ยที่ออกมากหน้าตาหน้ารัก กิส่วนมากจะทำเป็นตุ๊กตาขนฟูที่มันนุ่มๆ แล้วตุ๊กตาหนึ่ยหลายตัวอาจจะเป็น เพราะว่ามีเนื้อเรื่องทำให้คนคุ้นเคย

“ความรักที่มาทางไปรษณีย์” อันนี้มีที่มาอย่างไรครับ ก็ได้ดังนี้

ดร.ชัยวัฒน์ ก็ อาย่างที่คุณประภัสสรพูดนั้นแหล่ะครับ ก็ ผมเขียนเป็นบทความสั้นๆ เอาแสดงเป็นต้นเรื่อง ก็ มีแสดงปีของสหราช ที่ออกมากทุกๆ ปี เป็นการแสดงปัชุดความรัก

มีอะไรมากเหลือเกินให้เราได้ค้นพบไม่ว่าอ่านกี่ทีๆ

ที่นี่มายังค้ำมันยอดอิดนะครับซึ่งอาจจะได้รับค้ำมันนี้มาหลายครั้งแล้วว่าซื้อ “วินนี่ เดอะ พู” ที่เป็นนามแฝงมาจากไหนครับ

ดร.ชัยวัฒน์ ก็เป็นข้อผิดกันจากข้อเล่นของผมก็คือ ปู ไทยๆ กับข้อของตัวละครหมียอดอิดที่ซื้อว่า “วินนี่ เดอะ พู” แล้วแต่อกเสียงนะครับ ก็สามารถกัน เป็น วินนี่ เดอะ ปู ขึ้นมา อันนี้ก็ เพราะว่า ผมชอบหมีพูเป็นพิเศษ พุดถึงหมีพูเดียว นี่ทำนผู้ฟังคงจำได้นะครับว่าเป็นหมียอดอิด เป็นหมีสีเหลือง แดงแบบธรรมชาติ นั่นแหละครับคือหมีพู

ครับ หมีมีที่มาที่ไปอย่างไรครับ

ดร.ชัยวัฒน์ “วินนี่ เดอะ พู” นี่เป็นหนังสือนิทานสำหรับเด็กที่เขียนขึ้นที่ประเทศอังกฤษเมื่อ 70 ปีมาแล้ว เป็นเรื่องของตัวละครซึ่งเป็นตุ๊กตาสัตว์ทั้งหลาภ ตัวเอกของเรื่องคือ ตุ๊กตาหมีที่ซื้อว่า “วินนี่ เดอะ พู” ตุ๊กตาหมีด้วยนี้ก็จะมีเพื่อนเป็นลูกหมู กระต่าย ล่า และพวgnี้ก็จะมีเรื่องสั้นๆ เกี่ยวกับการผจญภัยของตุ๊กตาพวgnี้ เป็นเรื่องสั้นๆ น่ารัก และต่อมาผมคิดว่าสำหรับคนที่ไม่มีโอกาสได้อ่านหนังสือมารู้จักก็หลังจากที่วอลท์ ดิสนีย์ได้อาเรื่องนี้ไปทำเป็นการ์ตูน แล้วก็แปลงรูปตัวหมีให้เป็นหมีเหลืองแดง อย่างที่ผมว่า จนเดี๋ยวนี้เป็นหมียอดอิด คนจะเห็นสินค้าที่มีรูปหมีพูเต็มไปหมดเลยครับ

ท่านสะสมตุ๊กตาหมีหรือเปล่าครับ

ดร.ชัยวัฒน์ เป lokale ความจริงนอกจากแสดงมีแล้ว การสะสมตุ๊กตาหมีเป็นงานอดิเรกของผมอีกอย่างหนึ่ง จะเป็นงานอดิเรกที่ทำร่วมกับลูกๆ และคุณแม่ของลูกด้วย คือเราซื้อตุ๊กตาหมีให้ลูกด้วยแต่เด็กแล้วลูกเข้าก็ชอบด้วย ลูกเข้าไปเห็นที่ไหนเขาก็ซื้อสะสมช่วยกันสะสมทั้งครอบครัวเลยมีตุ๊กตาหมีเยอะ

เห็นเขามีชั้นรมย์สะสมตุ๊กตาหมี ไปเข้าชั้นรมย์กับเขาหรือเปล่าครับ

ดร.ชัยวัฒน์ ไม่ได้เข้า แต่มีหลายชั้นรมย์ ตุ๊กตาหมีจะมีตุ๊กตาหมีที่มีชื่อหมายถึงว่า มหัศจรรย์เรื่องราวเกี่ยวกับตุ๊กตา ตัวนี้หลายตัวที่เดียว อย่างผมอาณาเขียนเรียกว่าหมีอินเดอร์ ออกมา 7-8 ตัว เพราะฉะนั้นตุ๊กตาหมีจะเป็นตุ๊กตาที่คนชอบสะสมมากทั้งเด็กและผู้ใหญ่

อันนี้เป็นเพราะอะไรครับ เพราะหน้าตาคนน่ารักหรือว่าอะไร

ดร.ชัยวัฒน์ มองว่าเป็นเพราะลักษณะของตัวตุ๊กตาหมีที่ออกมากหน้าตาหน้ารัก กีส่วนมากจะทำเป็นตุ๊กตาขนฟูที่มันนุ่มๆ แล้วตุ๊กตาหมีหลายตัวอาจจะเป็น เพราะว่ามีเนื้อเรื่องทำให้คนคุ้นเคย

“ความรักที่มาทางไปรษณีย์” อันนี้มีที่มาอย่างไรครับ ก็ได้ดังนี้

ดร.ชัยวัฒน์ คือ อย่างที่คุณประภัสสรพุดนั้นแหละครับ คือ มองเขียนเป็นบทความสั้นๆ เอาแสดงปีมาเป็นดันเรื่อง ก็มีแสดงปีของสหราช ที่ออกนาทุกๆ ปี เป็นแสดงปีชุดความรัก

จะออกแบบหลายอย่างแต่ทุกดดวงจะมีคำว่า Love ส่วนรูปข้างในก็จะเป็นรูปดอกไม้บัง รูปอื่นๆ สายๆ ที่สื่อความหมายดีๆ ผสมของอย่างพุดถึงแสดงปีชุดนี้ ผสมกิathaทางที่จะสร้างชื่ออย่างไรก็ต้องมีคำว่าความรักแน่ๆ และเรา กิพุดถึงแสดงปี ก็เลยใช้คำว่า “ความรักที่มาทางไปรษณีย์” เลยนำมาเป็นบทความนำและเป็นชื่อของหนังสือเลย

ถัดมาคือ “หัวใจทางไปรษณีย์” หน้าปกก็เป็นรูปหัวใจอีกแล้ว เป็นชุดเดียวกันหรือเปล่า

ดร.ชัยวัฒน์ คนละชุดครับ อันนี้ผมก็แบ่งไป จะมีการออกแบบแสดงปีที่มีรูปหัวใจกับส่วนมากหัวใจก็โยงกับความรัก แต่บางอันก็เป็นหัวใจรูปแบบอื่น และก็มิใช่แต่เพียงอเมริกาที่เป็นหัวใจเท่านั้น มีแสดงปีอื่นๆ ที่เป็นหัวใจลายดวง ประเทศฟินแลนด์ก็มี และประเทศอังกฤษก็มี ฝรั่งเศสก็มี ผสมก็เลยเอาแสดงปีชุดที่มีแต่หัวใจเข้ามาเป็นอีกหนึ่งบทความ และก็ถูกใจมากเลยเลือกมาเป็นบทความนำในเรื่องที่สองว่าเป็นหน้าปกเล่มที่สอง

แสดงปีไทยที่เกี่ยวกับความรักหรือว่าหัวใจมีไหมครับ

ดร.ชัยวัฒน์ ของเรามาได้ออกมาตรงๆ แบบนี้นะครับ อาจจะเป็นได้ว่ารูปแบบของเราเป็นอะไรที่ดีดีย์ดกับทางการสักหน่อย เดียวเนี้ยแสดงปีไทยก็ออกแบบสวยงามนะครับ มีแสดงศิลปวัฒนธรรมอะไรยะ เรายังก็ออกแบบมาเนื่องในวันสำคัญ แต่เข้าใจว่าแสดงปีทางการไปรษณีย์เรา yang ไม่กล้าที่จะออกแบบน

เป็นการเล่นกับความรู้สึก ความรัก ความผูกพัน ความคิดถึงอะไรต่างๆ ซึ่งเมืองนอกเข้าทำกันซึ่งไม่ใช่ทางการทำให้ร่า ทำนผู้ว่าเป็นคนจังหวัดไหนครับ

ดร.ชัยวัฒน์ เป็นคนกรุงเทพฯ ครับ แต่ตอนเด็กๆ ก็ใช้ชีวิตอยู่ต่างจังหวัดมาก เพราะคุณพ่อเป็นข้าราชการ ก็จะย้ายไปรับราชการอยู่ต่างจังหวัดหลายปี ก็กลับมาเรียนที่กรุงเทพฯ จนจบมัธยม 8 แล้วก็ไปเรียนต่อต่างประเทศ

ชีวิตในสมัยนั้นคงจะแตกต่างจากนักเรียนนอกในสมัยนี้มาก

ดร.ชัยวัฒน์ ผมไปต่างประเทศประมาณ 35 ปีมาแล้ว ตอนนั้นการไปต่างประเทศที่คนก็จะตื่นเต้นมากคนไปสังกันมาก ชีวิตในสมัยที่ทำงานไปเรียนต่างประเทศเป็นอยู่เป็นอย่างไรครับ

ดร.ชัยวัฒน์ คือผมไปอยู่ในโรงเรียน มหาวิทยาลัยที่ไม่ใหญ่นักและอยู่นอกเมือง ก็ห่างไกลความเจริญพอสมควรจะเข้ามาเมืองใหญ่ก็ต้องใช้เวลาหลายชั่วโมง เพราะฉะนั้นเรา ก็ใช้ชีวิตอยู่ในมหาวิทยาลัยมากในเรื่องของการพักก็อยู่ในหอพักเวลาเรียนหนังสือก็เดินไปเรียนตามตึกต่างๆ ในบริเวณของมหาวิทยาลัย แต่ความเป็นอยู่ในสมัยก่อนต้องมีการปรับตัวค่อนข้างมากที่เดียว ทำอย่างไรให้เรา รู้สึกไม่เหงา เพราะมหาวิทยาลัยที่ผมเรียนอยู่ไม่มีนักเรียนไทยเลย ผมเป็นคนไทยคนเดียวในมหาวิทยาลัย และการจะไปเจอะเพื่อนคนไทยอีกต้องนั่งรถ

ไป 2-3 ชั้่วโมงซึ่งก็ไม่ง่ายนัก และการติดต่อสมัยก่อนจะใช้โทรศัพท์ที่ก็แพงมาก โดยเฉพาะเราเป็นนักเรียนทุนด้วยก็ต้องใช้อ่ายงประยัด เพราะฉะนั้นเราจึงต้องอยู่กับตัวเองให้ได้ ว่าเรียนหนังสือให้ได้ผล ขณะเดียวกันก็ต้องใช้ชีวิตอย่างมีความสุขด้วย

ทำงานไปเรียนหนังสือก็ปีครับ

ดร.ชัยวัฒน์ 8 ปีครับ จบปริญญาเอก
8 ปีนักลับเมืองไทยกี่ครั้ง

ดร.ชัยวัฒน์ 2 ครั้งครับ สมัยก่อนการเดินทางเป็นเรื่องใหญ่มาก ค่าใช้จ่ายแพงมากโดยเฉพาะสำหรับนักเรียนทุนอย่างผมจะกลับมาถ้าต้องทำงานในภาคฤดูร้อนเพื่อเก็บเงินจะได้ไม่ต้องรับภาระคุณพ่อคุณแม่ และก็ได้กลับมาตอนทำปริญญาตรีหนึ่งครั้งและตอนทำปริญญาเอกก็กลับมาเก็บข้อมูลเพื่อนักลับไปเขียนวิทยานิพนธ์อีกครั้งหนึ่ง

เป็นเพราะเหตุนี้หรือเปล่าครับจึงทำให้หันสนใจเรื่องของแสตมป์

ดร.ชัยวัฒน์ เรื่องแสตมป์ ความจริงเป็นเรื่องตรงข้าม ผมเก็บแสตมป์ตอนก่อนที่ผมจะเดินทางไปเรียนหนังสือ ตอนที่เรียนหนังสือไม่ได้เล่นแสตมป์เพียงแต่ตัดแสตมป์จากซองต่างๆ เก็บไว้ ช่วงนั้นไม่ทราบว่าจะไปหาแสตมป์ที่ไหน เพื่อนสนิทแสตมป์ไม่มี และพอกลับมาถึงได้เริ่มสะสมแสตมป์ใหม่ แต่ว่าไม่เสียหลายนะครับ แสตมป์ที่ตัดเก็บไว้ตอนนั้นเดียวที่ก

เป็นแสตมป์เก่าไปแล้ว และก็เป็นแสตมป์ที่มีค่ากีประมาณ 30 ปี มาแล้ว

ทำงานมีวิธีการท้าด้วยอย่างไรกับความเหงา กับความโศก เดียวที่ต้องอยู่แต่เพียงลำพัง

ดร.ชัยวัฒน์ เพื่อยุ่ง坳จะใช้คืนนิดหนึ่งตรงที่ผมมีความสนใจเรื่องต่างๆ ค่อนข้างมากตั้งแต่เด็ก ถึงแม้ว่าจะเป็นคนที่ก็อว่าเรียนหนังสือเก่งมากแต่ไม่ใช่เป็นหนอนหนังสือแต่ผมเป็นคนที่สนใจเรื่องกีฬา เรื่องดนตรี ที่ว่าเป็นมิตรรักเพลงนั้น ก่อนไปสมกับสนใจเพลงของสุนทรภรณ์ เอลวิส คลิฟริชาร์ด สมัยก่อนได้ ก็มีความสนใจหลากหลาย ที่นี่โรงเรียนที่ผมไปเรียนก็เป็นโรงเรียนประเทศศิลปศาสตร์ ซึ่งหลักสูตรเข้าต้องการให้นักเรียนมีความรอบรู้ในศาสตร์แขนงต่างๆ 3 แขนง คือแขนงที่เป็นวิทยาศาสตร์ แขนงที่เป็นสังคมศาสตร์ และแขนงที่เป็นมนุษย์วิทยา เพราะฉะนั้นก็เปิดโอกาสให้ผมได้เรียนหนังสืออย่างกว้างขวางขึ้น และลักษณะของโรงเรียนเขาก็รู้ว่าเด็กจะต้องใช้ชีวิตในโรงเรียนมาก เขาก็พยายามนำเสนอดิสก์ที่ทำให้เราเกิดความเพลิดเพลินทั้งศิลปะ ดนตรี กีฬา ผมก็ใช้พวกนี้เป็นเครื่องทำให้คลายความเหงาลงไปได้

สภาพของสังคมของในทางตะวันตกเขามีความเคร่งครัด มีวินัยและแบบแผนมากกว่าของเรา ใหม่ครับ

ดร.ชัยวัฒน์ มีครับ นั่นคือจุดเดียวที่ผมคิดว่า ถ้าใครได้มีโอกาสไปสัมผัสกับสังคมต่างประเทศผมคิดว่ามันจะมีสิ่งดีๆ ที่

เราจะได้รู้จักและนำมาเป็นสิ่งหนึ่งของความประพฤติของเราหรือ
ว่านำมาใช้ได้ แต่แน่นอนสังคมไทยก็มีบางสิ่งบางอย่างที่เป็น^{ลักษณะดีๆ} ที่ต่างชาติไม่มีแน่ๆ

ท่านพ่อจะมองเห็นว่าจุดแข็งของสังคมไทย คืออะไรครับ

ดร.ชัยวัฒน์ ผู้คิดว่าความผูกพัน ความมั่น้ำใจนะครับ
คงจะเป็นจุดแข็งจุดหนึ่งที่ในต่างประเทศจะหาได้ยากมาก สังคม
ต่างประเทศนี้แต่ละคนจะมีความเป็นตัวของตัวเองค่อนข้างมาก
แม้แต่ในครอบครัวถึงจุดหนึ่งลูกก็จะเป็นผู้ใหญ่แล้ว จะมีอิสระ
จากพ่อแม่ก็จะแยกครอบครัวไป เจอกันปีละครั้งในวันคริスマสฯ
ซึ่งพ่อแม่ก็จะไม่ยุ่งเกี่ยวต่อชีวิตของเข้า สังคมไทยเราถึงแม้จะ
มีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมแต่ผมคิดว่าความใกล้ชิดระหว่าง
ครอบครัว ความใกล้ชิดระหว่างญาติมิตรยังมีอยู่สูงมากที่เดียว
ความเป็นเพื่อนของเรานามารถใช้เป็นเครื่องช่วยเหลือกันและ
กันได้ แต่บางครั้งความเป็นเพื่อนมีมากไปก็เป็นผลเสียได้
เหมือนกัน

ขออนุญาตเรียนถามเกี่ยวกับเศรษฐกิจไทย

ดร.ชัยวัฒน์ เราต้องยอมรับสภาพความจริงนะครับว่า
เรายังมีปัญหาทางเศรษฐกิจอยู่ แต่ถ้าเทียบกับความรุนแรงที่
เกิดขึ้นในปีครึ่งที่ผ่านมา ปัญหานักๆ ก็ได้คลี่คลายไปมาก
เพราจะนั่นช่วงนี้ก็ถือว่าเราคงจะผ่านจุดที่ต่ำสุดแล้ว และอยู่
ในลักษณะที่ค่อยๆ จะฟื้นตัว แต่ว่าจุดที่เป็นปัญหาที่จะต้อง^{ช่วยกันแก้ไข} เพราะปัญหาใหญ่มากทุกคนจะต้องช่วยกันดูแล

ทุกระดับบังมีอีกเยอะที่เดียว แต่ผมเชื่อว่า ถ้าเราพยายามช่วย
เหลือกัน ร่วมมือชึ้นกันและกันเรา ก็คงจะพ้นฝันรุ่มให้ญี่ปุ่นหัน
ทุกคนในประเทศไทยนี้ไปได้

เริ่มมีความหวังบ้างแล้ว

ดร.ชัยวัฒน์ ใช่ครับ แต่ว่ามันก็เป็นสิ่งที่จะเกิดขึ้นอย่าง
ค่อยเป็นค่อยไป ยังต้องออกแรงกันอีกมากที่เดียว

**ดูจากสภาพสังคมไทยกับประเทศไทยที่มีปัญหาเหมือนกับ
รายปีก่อนโน่นเชียะ เรายังดีกว่าไหมครับ**

ดร.ชัยวัฒน์ เราดีกว่า พุดจริงๆ ถึงแม้ว่าปัญหา
เศรษฐกิจที่เกิดขึ้นมันจะโยงกับปัญหาสังคมอย่างเช่นคนตกงาน
หรือความเป็นอยู่ไม่ดีเท่าเดิมมันก็จะสะท้อนกับปัญหาสังคม
หลายอย่าง แต่ถ้าเทียบกับอินโนนีเชียซึ่งเขา มีปัญหาเรื่องอื่น
คือ ปัญหาสังคมเขารุนแรงมาก คนจนเขาเริ่มต้นมากกว่าเรา
และมีปัญหาทางการเมือง มีปัญหาแบ่งแยกผิว แบ่งแยกศาสนา
มันก็เคยให้เกิดไปซึ่งหลายจุดทำให้เกิดกลุ่มและ มองดูจริงๆ
เขาจะแก้ปัญหาได้ยากมาก เพราะไม่ใช่ปัญหาเศรษฐกิจ แต่
เป็นปัญหาสังคมที่เกือบจะหาทางออกได้ยากมาก จุดยืน
เห็นยังที่จะทำให้คนมาให้ความร่วมมือร่วมใจเวลาเกิดปัญหาที่
รุนแรง อย่างประเทศไทยเรา รู้ว่าเราเคยมีภาวะที่มีการเผชิญ
หน้ากัน แต่ในที่สุดเรา ก็มีองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่
ทรงเป็นศูนย์รวมจิตใจ ทำให้เราสามารถประสานกันได้และ
ร่วมมือร่วมใจกันได้

ปัญหาภัยแฝงเราระบีกทางแก้ไขอย่างไรให้บังคับให้มีผล

ดร.ชัยวัฒน์ อันนี้เป็นจุดที่เป็นปัญหาของเราระบีกมีอยู่ความจริงเรื่องเกี่ยวกับภาคเกษตรชุมชนจะเป็นจุดที่น่าห่วงพอสมควร เพราะปัจจุบันเป็นปีที่พิชผลทางเกษตรในภาคติดลาดโลกไม่ค่อยดี และเราภัยรู้กันว่ามีปัญหาไฟแนนซ์ เพราะฉะนั้นปัญหานักๆ ในโลกเริ่มต้นจากภาคที่มีความเจริญแล้วล้าหัวใจประชาชนในชนบทที่เคยทำตัวอย่างไม่ผุ้งเพื่อนัก ทำตัวอย่างมีกินมีใช้ก็จะไม่ถูกผลกระทบมาก แต่ถ้ามีปัญหาภัยแฝงและพิชผลดกต้าก็จะกระทบ ผสมคิดว่าก็คงต้องมาจากหลายทาง ซึ่งตอนนี้ทางการก็พยายามช่วยเหลือทางด้านน้ำโดยการทำฟันหลัง และเตือนคนว่านาในเขื่อนไม่พ่ออย่าปลูกข้าวนานปรังให้มาก รวมทั้งขณะนี้ก็คงต้องไปช่วยเหลือหนุนคนในชนบทให้สามารถมีความเป็นอยู่ที่พอดียังชีพอยู่ได้ คนในชนบทดีคนในกรุงเทพยังคงจะดีด้วย

ดร.ชัยวัฒน์ ไม่เสมอไป เหตุที่ผ่านมาคือว่า คนในชนบทมีความเป็นอยู่อย่างหนึ่งแต่ว่าการเคลื่อนย้ายของคนระหว่างชนบทกับในเมืองมีให้เห็นอยู่ตลอดเวลา เมื่อไรในเมืองเจริญคนก็จะหนีจากชนบทเข้ามา ผสมคิดว่าคนในเมืองมีโอกาสอยู่ที่จะกลับไปชนบท และผสมคิดว่าต้องกลับไปหาสิ่งที่เรียกว่าเป็นความพอเพียงก่อน เอาพื้นฐานเป็นหลักก่อนอย่าดึงมาตรฐานให้สูงนัก

ทำนผู้ว่าคิดว่าจะเขียนเรื่องสั้นหรือว่านานนิยายให้มีผล

ดร.ชัยวัฒน์ ก็มีคนในวงการวรรณกรรมได้พยายามจะกระตุ้นให้มองว่าการทำด่องเขียนอะไรที่เป็นลักษณะบันเทิงคดี จะเป็นเรื่องสั้นหรือนานนิยายบัง彷เมื่อก็มีความรู้สึกตลอดเวลาว่าไม่ได้หรือไม่สนด แต่ว่าตอบเขียนเรื่องสั้น แต่เป็นเรื่องสั้นที่สั้นมากเลย อย่างที่ผมเขียนเกี่ยวกับแสดงปีหลายคนก็บอกว่าเขียนน้อยอ่านไม่จุใจ ทำไมพูดสั้น นั้นคือสิ่งที่ผมคิดว่าผมเขียนนานนิยายหรือเรื่องสั้นไม่ค่อยได้บันทึกหนาก็ไม่สนดเท่าไหร่ การที่จะบรรยายให้ลาะเอียดให้เข้าใจถึงบุคลิกของคนให้ค่อยๆ ซึ่งซับกับบุคลิกของตัวละครนี่ผมมีความรู้สึกว่าไม่ค่อยดีเท่านั้นที่จะเขียนเท่าไหร่

สมมติว่าจะให้ทำผู้ว่าเลือกหนังสือสัก 2-3 เล่ม ที่ทำนผู้ว่าชอบมากที่สุดในเวลานี้ทำนจะเลือกหนังสืออะไรบังคับ

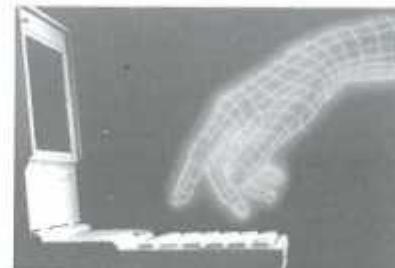
ดร.ชัยวัฒน์ หนังสือที่ผมชอบมากและผมสามารถหันไปเรื่อยๆ คือ ผมยังชอบหนังสือนิทานคือ “วินนี่ เดอะ พู” ตันตนบันภาษาอังกฤษ และอันนี้เป็นอันที่ผมอยากรู้เรื่องความรู้ หนังสือสำหรับเด็กหลายเล่มเป็นหนังสือที่คนเขียนเก่งมากสามารถสื่อความหมายจากเด็กไปถึงผู้ใหญ่ และก็สอดแทรกอะไรที่เราคันพบเรื่อยๆ และเราจะได้พบสิ่งที่ไม่คิดมาก่อน และยังสามารถทำให้เพลิดเพลิน นี่หมายถึงหนังสือที่ถูกใจที่สุดตัวจะอ่านอย่างเบ้าๆ และผมเองยังชอบหนังสือสำหรับเด็กอีกหลายเรื่อง อย่างเช่น “เจ้าชายน้อย” หรือ “ไอยแมงม้ม” แต่ถ้าต้องเลือกหนักๆ ให้เลือกเล่มเดียวที่ ผมมีหนังสืออยู่ชุดหนึ่งที่

บ้าน เรียกว่าหนังสือประวัติศาสตร์ของอารยธรรม History of Civilization เขียนออกมา 12 卷ลุ่ม ซึ่งคนเขียนเขียนด้วยแต่หนูมสาวจนกระทั้งแก่ไปเลย ซึ่งนำชีวิตที่น่าเรียนรู้อารยธรรมของทุกๆ ประเทศตั้งแต่บุคคลก่อมาไว้ในหนังสือเล่มนั้น

ผมคิดว่าท่านผู้ว่าก็ได้ทำอะไรหลายอย่างแล้วในชีวิต ความสำเร็จในชีวิตก็สูง อย่างการทำต่อไปที่บังคิดว่ายังไม่ได้ทำ

ดร.ชัยวัฒน์ ผมเป็นคนที่ไม่ได้วางแผนระยะยาว คือในแข่งของการทำงานก็เชื่อว่าได้ทำงานมากและหนักมาก จนคิดว่าจะนี้อยากจะพักเรื่องการทำงานทำอะไรหนักๆ ตอนนี้กลับมาอยากรำไรที่เป็นเรื่องลับๆ ที่ได้ทดลองทั้งมานานเพราะจะนั้นตอนนี้ก็มาอ่านหนังสือมาก ก็มาเขียนหนังสือและมาดูความสนใจเรื่องอื่นๆ ก็คงจะทำอย่างนี้สักพักก่อนหลังจากนั้นก็คงจะค่อยๆ ลงตัวเอง ตอนนี้ก็อยากระส่งเสริมการอ่านด้วย พยายามไปทำชุมชนเล็กๆ เพื่อกระตุ้นให้เด็กๆ รวมทั้งผู้ใหญ่ด้วย ได้รับการอ่านหนังสือ □

จากรายการ “วงวรรณกรรม” ดำเนินรายการโดย ประภัสสร เมวิกุล
ออกอากาศทางสถานีวิทยุสารนิยม วันพุธที่ 17-24 มีนาคม 2542

เอนชุกิว

E-Commerce - ช่องทางการค้าแห่งอนาคต

นปัจจุบันเทคโนโลยีเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ได้พัฒนาไปอย่างรวดเร็วส่งผลให้คอมพิวเตอร์มีประสิทธิภาพสูงเพิ่มขึ้น ขณะที่ราคามีแนวโน้มต่ำลง ดังนั้นจึงทำให้เกิดความนิยมเป็นอย่างมากในการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อหาข้อมูล ติดต่อสื่อสาร ความบันเทิง หรือซื้อ-ขายสินค้าบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต หรือพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (Electronic-Commerce หรือเรียกย่อๆ ว่า

E-Commerce)

E-Commerce จึงกลายเป็นช่องทางใหม่ที่เกิดขึ้นและเป็นที่นิยมอย่างรวดเร็วในการใช้เป็นสื่อในการเสนอขายสินค้า และซื้อสินค้าที่ไร้พรมแดน (ขายสินค้าได้ทั่วโลก) และไม่มีข้อจำกัดด้านเวลา (ผู้ซื้อจะเข้ามาเปิด Web page เพื่อคุ้มครองสินค้า เวลาใดก็ได้ตลอด 24 ชั่วโมงทั้ง 7 วันไม่มีวันหยุด) ทำให้ผู้ซื้อ หรือผู้ใช้บริการอินเตอร์เน็ตได้รับความสะดวกสบาย ไม่ต้องเสียเวลาเดินทางไปเลือกซื้อสินค้าที่ต้องการ นอกเหนือนี้ ผู้ซื้อ ยังสามารถเปรียบเทียบราคาจากร้านต่างๆ ที่เสนอขายสินค้าใน Web page อีกด้วย และดูคุณภาพสินค้าก่อนตัดสินใจซื้อสินค้า

ผู้ใช้บริการ E-Commerce สามารถซื้อสินค้าได้ที่บ้าน หรือที่ใดๆ ก็ได้ที่มีคอมพิวเตอร์ที่เชื่อมโยงเข้าสู่ระบบอินเตอร์เน็ต ดังนั้น เมื่อพฤติกรรมของผู้บริโภคที่ใช้อินเตอร์เน็ตในปัจจุบัน ประมาณ 300 ล้านคนทั่วโลก (มีแนวโน้มว่าจำนวนผู้ใช้อินเตอร์เน็ตจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว) เริ่มนิยม E-Commerce ตั้งนั้นผู้ผลิตหรือผู้จัดจำหน่ายสินค้าก็ต้องเปลี่ยนแปลงรูปแบบ การดำเนินธุรกิจแบบเดิมให้สอดคล้องกับกระแสความเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจโลกในอนาคตด้วย นอกเหนือนี้ สหราชอาณาจักรซึ่งในปัจจุบันเป็นผู้นำทางด้าน E-Commerce ก็กำลังเรียกร้องให้ประเทศไทย งดเว้นการเก็บภาษีที่กระทบทำผ่าน E-Commerce เพื่อกระตุ้นให้เกิดการค้าขายอย่างแพร่หลายมากขึ้นด้วย

นอกจากนี้ E-Commerce ยังทำให้ผู้ผลิตสามารถขายสินค้าให้แก่ผู้บริโภคได้โดยตรง ไม่ต้องผ่านตัวแทนจำหน่าย หรือพ่อค้าคนกลางตามแบบเดิม E-Commerce ยังมีประโยชน์ ในด้านไม่เสียค่าใช้จ่ายในการตั้งร้านขายของตามแบบเดิมที่จะต้องมีการตกแต่งสถานที่ จ้างพนักงานขายจำนวนมาก ต้องจ่ายค่าน้ำค่าไฟ ตลอดจนการเก็บสินค้าไว้ในโกดังเพื่อรอขายให้แก่ลูกค้า ขณะที่การค้าผ่าน E-Commerce สามารถลดค่าใช้จ่ายดังกล่าวข้างต้นลงได้เป็นอย่างมาก รวมทั้งไม่ต้องเสียค่าโกดังเก็บสินค้าเนื่องจากมีลูกค้าต้องการสินค้าก็ค่อยจัดส่งให้ตามจำนวนและวันเวลาที่นัดหมาย (ไม่ต้องเก็บสินค้าไว้ในร้านเพื่อหยอดขายให้แก่ลูกค้าตามแบบเดิม) E-Commerce ยังทำให้ผู้ผลิตมีประสิทธิภาพสูงขึ้นในแง่การผลิตตามจำนวน และลักษณะความต้องการของลูกค้า ซึ่งถือเป็นการยกระดับมาตรฐานการค้าผู้ผลิตอีกด้วย

E-Commerce เปิดโอกาสและช่องทางให้แก่บริษัทขนาดเล็กสามารถแข่งขันกับบริษัทขนาดใหญ่ได้ ถ้าหากว่าบริษัทเล็กมีสินค้าที่มีคุณภาพและสอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภคอย่างแท้จริง อาทิ บริษัท Amazon.Com ใช้เวลาเพียง 2 ปี (มียอดขายเกือบ 1,000 ล้านдолลาร์สหราชอาณาจักร ในปี 1989) ในการให้บริการร้านขายหนังสือบนอินเตอร์เน็ตลักษณะ Business to Customer จนสามารถก้าวขึ้นมาแข่งขันกับร้านขายหนังสือที่มีชื่อเสียงขนาดใหญ่ที่ขายตามรูปแบบเดิม เนื่อง

จากบริษัท Amazon.Com มีบริการขายหนังสือจำนวนมากที่สุดในโลก ขณะเดียวกันก็ไม่เสียค่าใช้จ่ายในการมีสินค้าเก็บไว้ที่บริษัท แต่ใช้เครื่องข่ายอินเตอร์เน็ตประเภท Business to Business สั่งซื้อสินค้าจากสำนักพิมพ์ต่างๆ ทั่วโลก และด้วยวิธีนี้ทำให้ Amazon.Com สามารถเสนอขายหนังสือได้ในราคากลางเป็นที่พอใจของผู้บริโภค

E-Commerce จึงเป็นช่องทางการค้าปัจจุบันและอนาคต ที่ภาคเอกชนไทยไม่อาจมองข้าม แต่จะต้องกลับให้ความสำคัญ โดยการปรับระบบภายในองค์กรของตนเองให้มีความสามารถ และความพร้อมในการใช้เทคโนโลยีทั้งในด้านการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ รวมทั้งขายผลิตภัณฑ์ของบริษัทและรับคำสั่ง ซื้อจากทั่วโลก นอกจากนี้ E-Commerce ยังเป็นช่องทาง ในการให้บริการหรือติดต่อกับลูกค้า (ลูกค้าสัมพันธ์) ที่มี ประสิทธิภาพด้วย เนื่องจากลูกค้าสามารถสอบถามข้อมูลสัมภาระ หรือข้อมูลต่างๆ จากบริษัทได้ตลอด 24 ชั่วโมงอีกด้วย

ภาคเอกชนไทยอาจมีโครงการที่จะค้าขายกับประเทศที่อยู่ห่างจากประเทศไทย อาทิ ประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ อาทิ ปากีสถาน ฟิลิปปินส์ เวียดนาม อินโดนีเซีย ฯลฯ แต่ก็มักจะมีปัญหาว่า

- ประเทศเหล่านี้อยู่ห่างไกลจากไทย ทำให้ค่าขนสินค้า ไปขายมีราคาแพง
- ภาษาเป็นอุปสรรคทำให้สื่อสารกันไม่สะดวก (ดังนั้น

ภาษาอังกฤษบนอินเทอร์เน็ตจึงเป็นสื่อกลางที่เข้าใจกันได้ แต่อย่างไรก็ตาม ได้มีการเริ่มโครงการโดย United Nations University ในญี่ปุ่นในปี ค.ศ.1996 ที่จะพัฒนาโปรแกรม ที่เรียกว่า UNL (Universal Networking Language) เพื่อแปลภาษาอังกฤษบนอินเทอร์เน็ตเป็นภาษาท้องถิ่นโดย อัตโนมัติ

- ตลาดในประเทศเหล่านี้โดยเปรียบเทียบแล้วยังมี ขนาดเล็กยังไม่ค่อยคุ้มค่ากับการลงทุนที่จะค้าขายด้วย
- ประเทศในภูมิภาคดังกล่าวมีส่วนหนึ่งยังไม่มีเส้นทาง ก้าพด้านการเมืองภายในประเทศ ระบบระเบียบด้านการค้ายัง ไม่ได้มาตรฐานทำให้เกิดความเสี่ยงในการดำเนินธุรกิจ

ดังนั้น E-Commerce จึงน่าจะเป็นช่องทางแก้ไขปัญหา ดังกล่าวข้างต้นได้ทั้งหมด พร้อมทั้งไม่มีความเสี่ยงด้านธุรกิจ และเสียค่าใช้จ่ายน้อย (บริษัทให้บริการอินเตอร์เน็ตในด้าน E-Commerce บางบริษัทเสนอค่าบริการเพียงเดือนละ 1,800 บาทต่อเดือนในการขายสินค้า 20 ชนิด ขณะที่การเสนอขาย สินค้าหลายร้อยชนิดหรือไม่จำกัดจำนวนก็เสียค่าบริการต่อเดือนไม่ถึง 1 หมื่นบาท นอกจากนี้ การชำระเงินก็กระทำการ บัตร Credit หรือโอนเงินผ่านธนาคาร การจัดส่งสินค้าก็กระทำ ต่อเมื่อมีการยืนยันคำสั่งซื้อแล้ว และจัดส่งตามวิธีที่ลูกค้าต้องการ อาทิ จัดส่งด่วนด้วยทาง DHL หรือจัดส่งไม่เร่งด่วนด้วยทางเรือ ทางไปรษณีย์พัสดุภัณฑ์ธรรมดากลางๆ แต่ความต้องการของลูกค้า

แม้ว่าจะมีข้อโต้แย้งว่า E-Commerce ในปัจจุบันยังไม่มีความสมบูรณ์แบบเต็มที่ ในเรื่องความปลอดภัยของเครือข่ายอินเตอร์เน็ต ความเชื่อถือได้ของธุรกรรมเงินบังมีจุดอ่อน แต่ในข้อเท็จจริงแล้ว E-Commerce มีศักยภาพที่น่าจับตาเป็นอย่างยิ่งเนื่องจากจำนวนผู้ใช้อินเตอร์เน็ตได้เพิ่มจำนวนมากขึ้น ภายในเวลาอันสั้น (โดยในปี 2541 มูลค่าการค้าขาย E-Commerce เฉพาะในไทยประมาณ 50 ล้านบาท) ประเทศต่างๆ ก็กำลังให้ความสนใจยกร่างกฎหมายเพื่อรองรับและคุ้มครองการซื้อ-ขายผ่านอินเตอร์เน็ต สำหรับประเทศไทย หน่วยงานการที่เกี่ยวข้องร่วมกับ NECTEC (National Electronic and Computer Technology Centre) กำลังยกร่างกฎหมายเกี่ยวกับ E-Commerce ขณะที่ธนาคารแห่งประเทศไทยและธนาคารพาณิชย์ของไทยหลายแห่งก็เข้าร่วมสนับสนุนด้วย ทำให้มี Web site ที่เสนอขายสินค้ามากขึ้นเรื่อยๆ อาทิ thaimarket.net, thaitrade.com, shopthai.com, bangkokcentre.com, shoppingthai.com, asiarelly.com, asidnet.com และ thaicybermall.com เป็นต้น

เทคโนโลยีด้านคอมพิวเตอร์และอินเตอร์เน็ตได้พัฒนาเปลี่ยนแปลงไปเรื่อยๆ และบริษัท ISP (Internet Service Provider) ต่างๆ ก็แข่งขันเสนอบริการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับ E-Commerce ดังนั้นภาคเอกชนไทยหรือ SMEs จึงควรติดตามความคืบหน้าในเรื่องนี้อยู่เสมอ เพื่อให้มีความรู้เท่าทัน

ความเปลี่ยนแปลงและใช้ประโยชน์จากช่องทางการค้าการตลาดผ่านทาง E-Commerce ที่เปิดกว้างอยู่ให้เกิดประโยชน์มากที่สุดต่อไป □

เหวียดเดื่อง นิงหาย เอ่องเดี่ยน หลุกหาย หูดึง ห่วยนาน กໍາເຈີນ ບັງວັນ ດົນເຊີງ ກຳດຶກ

3. ประเทศาเอວຫລາກ

ກម្រិតវិកាបິນ ຜູ້ນຳເຟາເອົາເຫຼືອ ទຽບຮ່ວມກັບເຟາຫລາກເຫຼືອດ ຕັ້ງດຸນເປັນອານເຍືອງເວົງ ຕັ້ງຂໍປະເທດວ່າປະເທດເອົາຫລາກ ຕັ້ງຮາຊານີ່ໄກລວາ (ດັ່ງແອງ ທ່າໂທນໍຍ ປັຈຸບັນ)

ราชวงศ์ຖຸກຄຣອງຮາຊຍີໄດ້ 67 ປີ ຕັ້ງແຕ່ປີ พ.ສ. 268
ຖຶນ พ.ສ. 335

4. ประທេសនាមເຫຼືອດ

ເຕີຍວຳດ໏ ຜຶ້ງເປັນຄນຈິນ ຍົດປະເທດເວີຍດນາມໄດ້ຕັ້ງ
ຂໍວ່າ ນາມເຫຼືອດ ຕັ້ງຮາຊານີ່ເພີ່ນນຸ່ງ (ມະນາຄລກວັງຕຸ້ງ
ປັຈຸບັນ) ราชวงศ์ເຕີຍວຳປົກຄຣອງ ຕັ້ງແຕ່ พ.ສ. 336 ຖຶນ พ.ສ. 432

5. ປະເທດຍາວຈີ

ປະເທດຈິນຮຸກຮານເວີຍດນາມ ເປັນເອົາເອົາເຫຼືອດ
ราชวงศ์ຂ້ານແປ່ງຍາວຈີໄປະເປັນ 9 ເກວິນ

1. ນາມຫາຍ	(ກວາງຕຸ້ງ)
2. ເທືອງໄງ	(ກວາງສີ)
3. ອົວດເລີມ	(ກວາງສີ)
4. ເທີບໄຟ	(ກວາງຕຸ້ງ)
5. ຍາວຈີ	(ເວີຍດນາມເໜີອ)
6. ກໍາເຈີນ	(ແກງຂວາ)
7. ແຫຼຸດນາມ	(ເໜະຕິງ)

8. ເຈິງຄູາຍ (ເກະໄຫ້ລໍາ)

9. ດ້າມຫຼູ້ (ເກະໄຫ້ລໍາ)

6. ປະເທດຫວ່ານຫວານ

ໃນປີ พ.ສ. 1097 ລື່ມື້ ຮ້ອງ ລື່ນ ຂັບໄລ່ທ່າຮົນສໍາເລົງ
ທັງດຸນເປັນຈັກພຣະນາມວ່າ ລື່ນາມເຕີ ເຮັດປະເທດວ່າ
ຫວ່ານຫວານ ຕັ້ງຮາຊານີ່ທີ່ ລອງເມີນ ວາງວົງສະ ຍຸດຕັ້ນເຮີມຕັ້ງ
ແຕ່ນີ້ໄປ

ລື່ນາມເຕີໂປຣດໃໝ່ສ້າງວັດຄາຍກໍາວິການໃນດຳບລເອີນຂວາ
ປັຈຸບັນເປັນວັດເຕີ່ນກົວກົນເກະກົມງົອ ໄກໄຕ ທ່າໂທນໍຍ

7. ປະເທດອານນາມ

ໃນປີ พ.ສ. 1450 ຈິນຮັບຮອງຄຸກທ່າວເປັນຜູ້ປົກຄຣອງ
ເພດອານນາມ

ຄຸກທ່າວແປ່ງປະເທດເວີຍດນາມເປັນເບື້ອບົກຄຣອງ 5
ຮະດັບ ໂທລະ ຜູ້ ເຈິງ ຢ້ານ ທ້າ ສັພົບຢ້ານ ທ້າ ເປັນສັພົບເຮັດ
ເຫດກາປົກຄຣອງພື້ນຖານທີ່ໃຊ້ກັນຄັ້ງແຮກໃນເວີຍດນາມ

8. ປະເທດດ່າຍໄກເຫຼືອດ

ໃນປີເໜີມື້ນີ້ พ.ສ. 1511 ໜັງຈາກໄດ້ປ່ານກົງ 12
ຫົ້ວກວນ ດັ່ງໂປ່ສິງຂັ້ນບັລລັງກົບເປັນຈັກພຣະຕ໌ ຕັ້ງຂໍປະເທດວ່າ
ດ່າຍໄກເຫຼືອດ ຕັ້ງເມືອງຫລວງທ່ອງລືອ

ເລ່ວວ່ານຂັ້ນຄຣອງຮາຊຍີໃນພຣະນາມວ່າ ເລດ່າຍແທ່ງຍັງ
ຄໍໃຊ້ຂໍປະເທດວ່າ ດ່າຍໄກເຫຼືອດ

9. ประเทศไทยเมืองหัวหิน

ราชวงศ์ลีปากครองดั้งแต่ปี พ.ศ. 1553 ถึง พ.ศ. 1768 รวมเป็น 215 ปี ระยะเริ่มแรกบังใช้ชื่อประเทศว่า ด้วยไก่ เหวี่ยด เช่นเดิม แต่ถึงเดือน 7 พ.ศ. 1553 กษัตริย์ลีท้าบัยได้โปรดให้ย้ายเมืองหลวงไปที่ด้วยลา ตั้งชื่อเมืองหลวงใหม่ว่า เมืองหลวงหัวหิน หรือหัวโนนยในปัจจุบัน

ในปี พ.ศ. 1767 กษัตริย์ลีหัวหินถูกเดรินญูโดยบังคับให้กระทำอัตโนมัติกรรมมอบบัลลังก์แก่เจ้าหนูเจี้ยวแห่ง พระนามว่า ลีเจี้ยวหัวห่วง ซึ่งต่อมาถูกบังคับให้มอบบัลลังก์ให้แก่พระสวามี คือ เดรินแก่ง ราชวงศ์ลีจึงเปลี่ยนมือเป็น ราชวงศ์เดรินดั้งแต่นั้นมา

นักประวัติศาสตร์เชื่อว่าวันอ้ว ได้เขียนประวัติศาสตร์ เวียดนามชุดแรก ชื่อว่า ด้วยเหวี่ยดสือกี รวมเป็น 30 เล่ม เขียนเสร็จและถวายกษัตริย์เดรินญูในเดือนอ้าย พ.ศ. 1815

10. ประเทศไทยเมืองหัวหิน

เมื่อวันที่ 28 เดือน 2 ปีแणกถิน พ.ศ. 1943 ให้กษัติบังคับกษัตริย์เดรินเที่ยวเดสະบัลลังก์ให้ตน เปลี่ยนชื่อประเทศ เป็นด้วยหุ้น ตั้งเมืองหลวงที่ไถโต (แหงขัว)

แม้ว่าเป็นผู้แต่งบัลลังก์แต่ให้กษัติได้เริ่มการปฏิรูป ที่ล้าสมัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านเศรษฐกิจ

11. ประเทศไทยเมืองหัวหิน

เลเหเลยลูกขี้นต่อด้านจันทีตามเชิน จ. แหงขัว สู่

รุปาน 10 ปี จนทหารจีนต้องยกทัพกลับประเทศไทยจีนเหลี่ยมบัลลังก์ พ.ศ. 1971 พระนามเลห้ายได้ ดึงชื่อประเทศว่า ด้วยเหวี่ยด ตั้งเมืองหลวงที่ดีโต (หัวโนนยปัจจุบัน)

เลเหเลยมีที่ปรึกษาที่สามารถยื่นชื่อ เหงวียนตรร้าย แต่หลังจากประเทศได้อเอกสารช เหงวียนตรร้ายถูกขุนนางใส่ร้ายว่าวางแผนปลงพระชนม์ จนถึงพระหารชีวิตพร้อมลูกหลาน 3 โคตรอย่างอยุติธรรม

12. ประเทศไทยเมืองหัวหิน

เจ้าเหงวียนฟูกແອং ซึ่งพงศาวดารไทยเรียกเป็น องเชียงสื่อนัน อาศัยทหารฝรั่งเศส เอาชนะราชวงศ์ได้เชินได้ หลังจากที่จักรพรรดิกวังตระกูนพะชั่น ยืดคืนได้ทั้งประเทศไทย ชื่นครองราชย์พระนามว่า จักรพรรดิยาลอง ตั้งชื่อประเทศว่า เหวี่ยดนาม ตั้งราชธานีที่ พุชวน (นครเข้าปัจจุบัน)

เกี่ยวกับชื่อเหวี่ยดนามนี้ จักรพรรดิยาลองได้ส่ง คำแนะนำไปประเทศไทยขอให้จักรพรรดิจีนทรงแต่งตั้งพระองค์ และอนุมัติชื่อประเทศว่า “นามเหวี่ยด” แต่ทางราชสำนักจีน เห็นว่าชื่อ “นามเหวี่ยด” จะสับสนกับชื่อเดิมสมัยเดรียว่าด่า จึงให้แก้มาเป็น “เหวี่ยดนาม”

นับเป็นครั้งแรกที่ประเทศไทยเมืองหัวหินเป็นเอกภาพดั้งแต่หนีอดีตได้ ตั้งแต่จังหวัดหลังเชินจนถึงจังหวัดห่าเตียน จักรพรรดิยาลองแบ่งประเทศไทยเป็น 24 เครื่องกับ 4 แขวง

13. ประเภทด้วยนาม

พระโอสังค์รองของจักรพรรดิยาลอง นามเดิมว่า เหงียนฟุกคำน์ สืบบัลลังก์ในปี พ.ศ. 2363 พระนามว่า มิงหมัง ทรงเปลี่ยนชื่อประเทศมาเป็น ด้วยนาม

14. ประเภทเหวี่ยตนาม

ได้การนำของประธานาริบบดีโหนจิมิ่ง (ชื่อเดิมว่า เหงียน-อ้ายกิว) การปฏิวัติวันที่ 19 สิงหาคม พ.ศ. 2488 ได้ชัยชนะ บ้านเมืองกลับมาใช้ชื่อ เหวี่ยตนามตามเดิม

พึงสังเกตว่า ภาษาเวียตนาม สะกดชื่อประเทศเป็น 2 คำแยกกัน และใช้ตัวอักษรไทยสำหรับพยัญชนะต้นของทั้ง 2 คำ ส่วนชื่อต่างประเทศมักจะสะกดเป็นคำเดียวกัน

อนึ่ง หนังสือภาษาฝรั่งเศสมักก่อนมักใช้ชื่อ อาณาจักร

ประสีบการณ์

ชีวิตข้าราชการไทยในสองครามอินธราน-อิรัก

□ □ □ □ □ □ □ □

หทัยกานต์ ยะมาลี

วัสดีค่ะ สัปดาห์นี้ก็เป็นสัปดาห์ที่ 7 แล้วที่ คิดันได้เชิญข้าราชการในกระทรวงการต่างประเทศมาในรายการมาพูดคุยถึงประสบการณ์ต่างๆ ที่เคยประสบมาในช่วงที่ถูกส่งไปทำงานในต่างประเทศ สำหรับสัปดาห์นี้คิดันนึกถึงคุณพิษณุ จันทร์วิทัน ซึ่งเคยไปประจำการที่กรุงแบกแดด ประเทศอิรักเมื่อประมาณ 10

จาก สารเรียดนามคึกษา ปีที่ 2 ฉบับที่ 5 มีนาคม - มิถุนายน พ.ศ. 2542
ของ สถาบันภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชุมชน มหาวิทยาลัยมหิดล

กว่าปีมาแล้ว เรียนกานคุณพิษณุและค่าวช่วงที่ไปประจำการที่กรุงเทพมหานครนี้เป็นช่วง พ.ศ.เท่าไหร่

พิษณุ ผมไปประจำการที่กรุงเทพมหานคร เมื่อเดือนธันวาคม พ.ศ.2528 และกลับมาเมื่อต้นปี พ.ศ.2531 รวมเวลาแล้วอยู่ในอิรัก 2 ปี กับ 1 เดือน เพราะเป็นช่วงสถานการณ์พิเศษ มีการสู้รบระหว่างประเทศไทยกับอิรักซึ่งดำเนินมาแล้วประมาณ 4-5 ปี ระหว่างที่สู้รบกันมาอย่างอ่อนล้าด้วยกัน ทำให้ผู้ฟังคงสงสัยว่าทำไมกระทรวงการต่างประเทศถึงได้ต้องส่งข้าราชการไปประจำในภาวะเช่นนี้ใช่ไหมครับ ประการแรก กระทรวงการต่างประเทศได้เปิดสถานทูตที่นั่นมาแล้ว 4 ปี เหตุผลหลักก็คือ ต้องไปดูแลพี่น้องคนไทยที่ไปทำงานที่ตะวันออกกลางซึ่งมีค่อนข้างมากทั้งในจอร์แดนและอิรัก ซึ่งตอนที่ผมไปนั้นในอิรักมีคนไทยอยู่ในรา 4 หมื่นคน กระจายอยู่ในแคมป์คamps ทั่วประเทศ อีกประการคือ เราเมืองไทยในด้านการค้าขาย โดยเฉพาะข้าวให้กับอิรัก และเหตุผลที่ 3 ก็คือว่า เพื่อติดตามสถานการณ์ทางด้านการเมืองในอาวุโสหัว ในช่วงนั้นเพื่อรายงานให้กระทรวงฯ ได้ทราบ

ในเรื่องของการดูแลคนไทยที่นั่น ติดันเข้าใจว่าเป็นงานที่ต้องมีความรับผิดชอบสูง เพราะพี่น้องคนไทยอยู่ที่นั่นนี้ถึง 4 หมื่นคน ในช่วงที่มีเหตุการณ์ไม่สงบเขาก็จะมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ลำบากมาก พ้อจะเล่าให้ฟังได้ให้มัวเขามีชีวิตความเป็นอยู่อย่างไรบ้าง และในส่วนของสถานเอกอัครราชทูต

เราได้ดำเนินการในการที่จะให้ความคุ้มครองเขาย่างไร

พิษณุ ปกติแล้วสถานเอกอัครราชทูตของไทยเราจะมีงานหลักๆ ที่สำคัญนอกจากหน้าที่จากการรายงานด้านสถานการณ์ทางการเมือง รายงานภาวะเศรษฐกิจการค้าต่างๆ แล้ว ยังครอบคลุมงานคุ้มครองดูแลคนไทย งานด้านการประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์ของประเทศไทย งานด้านสารนิเทศและงานด้านการลงสุด ซึ่งรวมถึงการออกหนังสือเดินทางอะไรต่างๆ เหล่านี้ ปกติจะเป็นงานหลายๆ ด้าน แต่มีข้าราชการทำงานอยู่ด้วยกัน 6 คน คือ มีท่านเอกอัครราชทูต ที่ปรึกษา เลขาธุกุารเอก และเลขาธุกุารโท ซึ่งก็คือผม ที่เหลือก็มีเจ้าหน้าที่สนับสนุนอีก 2 คน แต่ละคนก็เลยต้องทำงานกันหลายๆ ด้าน โดยเฉพาะในช่วงนั้นซึ่งมีคนไทยอยู่ประมาณ 4 หมื่นคน หลายท่านคงสงสัยว่าทำไม่มีคนไทยอยู่มากเหลือเกินทั้งๆ ที่เป็นช่วงที่มีสงคราม

ประการแรก เพราะว่าในช่วงก่อนสองครั้งอิรักนั้น เป็นช่วงที่ประเทศไทยร่วมมือกับหลายประเทศเข้ามีการพัฒนาโครงการสร้างพื้นฐานสำหรับประเทศไทยอย่างเช่น การสร้างถนนทาง โรงพยาบาล ประเทศเหล่านี้ก็จะจ้างบริษัทภายนอกมายากรปั้ง เกาะหลีบัง บริษัทดังๆ แทนที่เขาจะจ้างคนไทยทำงานก็ไม่เป็นเช่นนั้น เพราะในสมัยนั้นคนไทยยังไม่มีคุณงานที่มีฝีมือ แม้กระทั่งคนขับรถ ช่างก่ออิฐ ช่างซ่อมหรือช่างเชื่อมก็ไม่มี ก็ต้องว่าจ้างจาก

ประเทศไทยบ้าง พลิปปินส์ หรือบังคลาเทศบ้างไปทำงาน เพราะเหตุว่าค่าแรงถูกกว่าอาคนยูโรไปทำงาน

ประการที่สองเราต้องยอมรับว่าคนไทยเรามีฝีมือในเรื่องซ่าง นอกจากนี้ คนไทยมีความยุ่งยากน้อยกว่าชาวยุโรปที่ฝึกหัดนั้น หมายความว่า คุณงานไทยไม่เรียกร้องอะไรมาก หมายเหตุนักบุญกับคุณงานชาวยุโรป เช่น การขอหยุดงานประจำปี ปีละ 1 เดือนตามกฎหมายที่ชาวยุโรปคุ้นเคยมาตลอดชีวิต ชาวยุโรปหลายประเทศมีกฎหมายคุ้มครองแรงงานโดยในปีหนึ่งๆ จะได้หยุดพัก 1 เดือนเพื่อกลับไปเยี่ยมบ้านพร้อมตัวเครื่องบิน อาหารการกินต้องพร้อม แต่คนไทยไม่ค่อยเรียกร้องเพื่อให้ได้ลิขิเท่านั้น

ในช่วงที่ผมประจำการอยู่นั้น แรงงานไทยเข้าไปทำงานมากมาย เวินทองหลังไหลเข้าประเทศ กระทำการต่างประเทศก็มีหน้าที่หลักประการหนึ่ง คือ คุ้มครองดูแลผลประโยชน์ของคนไทยเรา สำหรับในสถานการณ์พิเศษ คือ ในภาวะสงครามนั้นมีอยู่ 2 เรื่องหลักๆ

เรื่องแรกคือเรื่องของสวัสดิการสังคมและการปฏิบัติจากนายจ้าง เช่น การดูแลให้แรงงานไทยเราได้รับค่าจ้างตรงเวลา สวัสดิการการกินอยู่เป็นอย่างไร ความเป็นอยู่ โดยเฉพาะเรื่องของสภาพอากาศที่แบบแดดน้ำร้อนมากในหน้าหนาวและหน้ามากในหน้าหนาว

เรื่องที่สองคือ ดูแลให้คนไทยพ้นจากภัยสองครั้ง คือ

ถ้าเราเห็นลิ่งแสลงเหตุว่า สถานการณ์ในประเทศนั้นจะเป็นอันตราย เราต้องเตรียมแผนอพยพคนไทย

สภาพอากาศในอิรักที่คุณพิษณุกล่าวไปแล้วเป็นอุบัติภัยในการทำงานอย่างไร

พิษณุ ผมว่าสำคัญมาก เพราะ อุณหภูมิที่แตกต่างกันมากในวันหนึ่งๆ ทั้งยังเป็นอากาศแห้งมาก กลางคืนจะหนาวมาก เพราะความเย็นนั้นมีความแห้งผสมอยู่ด้วย คนไทยเราซึ่งคุ้นเคยอยู่กับการอยู่ในเมืองร้อนเช่นจะรู้สึกความ寒มาก เพราะฉะนั้น ต้องแนะนำก็คือว่า ต้องมีร่างกายที่แข็งแรงจริง เพราะร่างกายต้องปรับตัวให้เข้ากับสภาพอากาศอีกโลกหนึ่ง ซึ่งมีอากาศที่บาง ร้อนหนาวและแห้ง คงเคยได้ยินโรคไอลดาอย ผมว่าไม่ได้เพียงเริ่มมีเมื่อนานอย่างที่เป็นข่าว แต่ผมว่ามันมีมาตั้งแต่สมัยที่ผมอยู่อิรักแล้ว ผมเชื่อว่า ที่จริงแล้วไม่ใช่อะไรอื่นแต่เกิดจากหัวใจวาย เพราะว่า บางคนอยู่เมืองไทยแข็งแรงดี ทำงานวันละ 6 ชั่วโมง กินข้าวกับน้ำพริก ปลาย่าง ข้าวเหนียว บ้าง และกินเหล้าด้วย พ้อเข้ามาก็ไปทำงาน เมื่อมาอยู่ประเทศไทย บังคงทำตัวอย่างเก่า อาหารการกินที่อิรักก็ไม่สมบูรณ์ ที่ว่ากินอาหารไม่สมบูรณ์ ก็คือกินอาหารเหมือนอยู่เมืองไทย คือน้ำพริก มีผัก มีหมูเนื้อนิดหน่อย แต่ต้องทำงานวันละ 10 ชั่วโมง ในภาวะอากาศเช่นนั้น แม้บางคนยังกินเหล้ากางคืบอีก เพราะฉะนั้น ร่างกายก็รับไม่ไหว ก็เลยตีนเดันตกใจว่ามีโรคใหญ่ตาย ยิ่งคนที่เป็นโรคหัวใจอยู่แล้วอันตรายมาก ที่ปรึกษาที่

สถานเอกอัครราชทูตซื้อ คุณวิทยา ยิ่มเจริญ ท่านกำลังจะเก็บยาน่ายในปีนั้น ท่านเป็นโรคเบาหวานและหัวใจ วันหนึ่งเราไปรับประทานอาหารกลางวันในร้านแห่งหนึ่งท่านนั่งข้างผมก้มลงไปเหมือนจะผูกเชือกรองเท้า แต่ก้มไปนาน ผมอะไร์ถังสัยทำไม่ท่านผูกเชือกรองเท้านาน ผมก็เรียกท่าน ท่านไม่ลุก ผมก็ประคองท่านขึ้น ท่านมีอาการชัก น้ำลายฟูมปาก ผมก็โทรศัพท์เรียกรถพยาบาลทันที แต่ในภาวะสูงคราม รถพยาบาลไม่มา ระหว่างที่รอรถพยาบาล ท่านพื้นขึ้นมา ผมตามท่าน ท่านบอกว่า ท่านไม่รู้ด้วย ผมบอกท่านว่า อ่อนชัย เพราะท่านเป็นโรคหัวใจ มีอาการ stroke และ ผมพาท่านไปโรงพยาบาลซึ่งมีอยู่ 7-8 ชั้น ผมยังจำได้ดี ขึ้นไปที่ละชั้นมีแต่ห้องน้ำดีเจ็บนั่งกันอยู่เต็มไปหมด ตอนนั้นสังคมกำลังหนักมาก คนบ้าดีเจ็บล้มตายกันเป็นเรื่องธรรมดा จรวดขึ้นบานะรุ่ยิงมาจากหัวนกทุกวัน พอบบนห้อง หมอกันกว่าจะกระดิ่นหัวใจด้วยไฟฟ้า หลังจากนั้น ก็ขออนุญาติกระทำการฯ พาท่านกลับกรุงเทพ ผมก็เดินทางมากันท่านด้วย ท่านกลับมาถึงกรุงเทพฯ รุ่งขึ้นท่านเกิดอาการช็อกและเสียชีวิตในรถ นี้ก็เป็นเหตุการณ์หนึ่งที่พวกราชาชารักษาราษฎร์ในขณะนั้น กระหน่ำเสนอว่า หากอยู่ในประเทศไทยอย่างนั้น สุขภาพดีต้องแข็งแรง

ที่นี่ก็มีความคุยถึงเรื่องความเป็นอยู่ คุณหน้ยกานต์ตามว่า คุณงานไทยมีชีวิตความเป็นอยู่อย่างไร คุณงานไทยมีแคมป์คนไทยโดยเฉพาะ สมมติมีคนงานไทยอยู่ 2,000 คน เขาจะ

จ้างฟอร์ครัวมาให้ บางครั้งคนไทยด้วยกันเองก็โกรังพื้น้องชาดาๆ ด้วยกัน เด้อเห็นว่าพวกรู้พุดภาษาอังกฤษไม่ได้ก็รับ พวกรัวหน้าคนติดต่อที่พูดภาษาอังกฤษได้จะเป็นด้วยการที่สำคัญ สมมติว่าปกติบริษัทจะให้ค่าอาหารคนงานคนละ 10 เหรียญ วันหนึ่งๆ สำหรับคนงาน 2,000 คน ค่าอาหารก็จะมากถึง 20,000 เหรียญ พวกรู้โกรังก็งุนเงินส่วนหนึ่ง ทำอาหารເຊົາ ເຊັ່ນແກ້ໄຂໜົມໜົນແກ້ໄຂໄສ່ໄກ 10 ດວກໃສ່ໄກແຕ່ 5 ດ້ວຍແລ້ວກີໄສ່ຜັກລົງໄປແກ້ນແລ້ວກີທ່າອາຫານຫຼຸກໆ ເຊັ່ນ ຜັດຜັກບ້າງ ນ້ຳພຣິກບ້າງ ເປັນເຊັ່ນ໌ທຸກວັນ ພວກເຮົາທີ່ສັດຖະກິດເຄີຍຄາດໂທ່າໄວ້ສໍາຮັບພວກທີ່ຂອນໂກງ ດ້ວຍພົນພວນຍ່າງນີ້ອີກຫຼືໄດ້ຮັບການຮ້ອງເຮັນ ມີຈະດໍາເນີນການ ມີເຄີຍໄປການຄົນງານໃນແຄມປີແທ່ງໜຶ່ງວ່າ ອູ້ກັນໄດ້ຫຼືທີ່ຕ້ອງກິນຜັກກິນແຕງກວາທຸກວັນ ພວກເຂົາກີຕອບພວກວ່າ “ໄມ້ຕ້ອງໜ່ວຍຄົນ ພວກເຮົາສຳພາຍມາກ ພອເສົາຮ້າວັດຍໍເຮົາຈະອອກໄປຈັບປາໄນ້ຫອງໜ້າງໂຮງງານຈັບກົນຈັບເບີຍດໍທີ່ມີອູ້ມາກມາຍມາກີນ ເພະຄົນອາຫັນໄມ້ກິນສັດວິເໜັນນີ້ ສາສນາອີສລາມໜ້າມກາຮັບປະກາດສັດວິກິນກົງຄົງນັ້ນ ນ້າມົມກີເລີຍນອກວ່າພວກໄມ້ໄດ້ໜ່ວຍເຮືອນັ້ນ ມີຕ້ອງກາຈະຮັກຈາສີທີ່ອີງພື້ນອົງແຮງງານໄທຍໍມາກກ່າວ່າ ມີຈະຢືນດີດ້ວຍທີ່ແຮງງານໄທຍໍໄປທົດແໜ້ນປາໄນ້ລ້າຫວ່າຍຫາອາຫານ ກິນເອາດ້ວຍດີໄດ້ ແຕ່ໜ້າທີ່ຂອງສັດຖະກິດຕ້ອງດູແລໃຫ້ແຮງງານ ແລ້ນັ້ນໄດ້ຮັບຜົດປະໂຍ້ນໂຢ່າງຫຼຸກຕ້ອງ ນີ້ຄືອເກົຮັດໜຶ່ງໃນຂ່າວ່າ ທີ່ປະຈໍາອູ້ທີ່ອີກຮັດ

ເມື່ອສັກຄູ່ຄຸນພິມຜູແລ້ວໃຫ້ຝຶກວ່າແຮງງານໄທຍໍທີ່ໄປທ່າງ

มีเหล้ามีหมูรับประทานด้วยซึ่งขัดกับความเช้าใจเกี่ยวกับประเทศอิรักที่เป็นประเทศที่มีผู้นับถือศาสนาอิสลามถึง 90% การมีเหล้าและหมูรับประทานนั้นขัดต่อหลักปฏิบัติของประเทศอิรักหรือไม่

พิษณุ ผมขอเรียนให้ทราบว่า ในโลกอาหารับ มีประเทศไทยที่เคร่งครัดอย่างชาติด้อาระเบียห์หรือคุ้มครองและมีบางประเทศที่ไม่เคร่งครัดนัก เข้าไม่รับประทานสิ่งต้องห้ามเหล่านี้ แต่อนุญาตให้มีได้สำหรับคนที่นับถือศาสนาอื่นอย่างเช่นที่เห็นกันในสหราชอาณาจักรเมืองเดรส ส่าหรับในอิรักมีผู้นับถือศาสนาคริสต์ถึง 10% มีหมูขายในตลาดคริสต์เดียน นอกจากนี้ ยังมีการรับประทานเหล้าให้ดื่มได้

แรงงานหญิงที่เข้าไปทำงานมีบ้างหรือไม่

พิษณุ มีคนที่ไปทำงานเป็นแม่ครัวหรือแม่บ้านทำความสะอาดบ้านแต่น้อย พากแรงงานหญิงไปภายใต้บริษัทเหล่านี้

การกินอยู่ของข้าราชการเป็นอย่างไรบ้างจะ

พิษณุ ถ้าท่านไม่เคยอยู่ในสภาพที่มีการขาดแคลนของจำเป็น อาจไม่เคยทราบว่า ภาวะสังคมเป็นอย่างไร คนในประเทศไทยถ้าเป็นรุ่นคุณพ่อคุณแม่เราที่มีอายุ 70 ปีขึ้นไป จะต้องมีประสบการณ์ช่วงสังคมโลกครั้งที่ 2 ในช่วงที่ยาแพ้ไม่มีดีก็ไม่มี แต่พอเมืองนั้นได้ไปเห็นของจริง สัมผัสรายการจริงๆ ทราบว่า ในภาวะเช่นนั้น เป็นธรรมชาติที่เพื่อนบ้านจะมาเคาะประตูเพื่อขอปันไม้ขิด หรือขอนมซักกระปอง เป็น

ธรรมชาติจะมีชาวบ้านมาเคาะประตู ซึ่งพอเปิดประตูออกไปมีผู้หญิงคลุมผ้าดำมาขอเงิน เนื่องจากขายไปด้วยในส่วนรวม ไม่มีใครเลี้ยงดู สิ่งเหล่านี้ถ้าได้เห็นลักษณะ จะได้เข้าใจอย่างแท้จริง ว่าคือ ผลของสังคมน อกจากนี้ยังมีความไม่สงบอื่นๆ อีก เช่น "ไฟฟ้าก็ดับเป็นประจำ ตอนนั้น ประเทศเหล่านี้ทำงานกันครึ่งวัน เพราะอากาศร้อนจัด เขารีบทำงานกันตั้งแต่เช้า 7.30-8.00 น. ถึง 14.00 น. แล้วหยุดเลย ทำงาน 6 วันต่อสัปดาห์ วันศุกร์สุดมนต์ หลังอาหารกลางวันก็จะนอนกันหมดทั้งเมือง เพราะอากาศร้อนจัด แล้วก็ตื่นอีกทีหลังพระอาทิตย์ตก พวกเขายังคงมาเดินกันตามถนน กินข้าวเย็นประมาณ 22.00 น. เพราะฉะนั้น ถ้าคนอิรักชวนไปกินข้าวเย็นที่บ้าน นั่นหมายถึง กินตอน 4 ทุ่ม เวลาเขานอนคือ เที่ยงคืนหรือตี 1 点多 เองตอนไปใหม่ๆ ก็รู้สึกกรรมนานมากพอดีควร เพราะไม่เคยชิน แต่พออยู่ไปสัก 2 เดือน ผู้คนก็ถูกใจเป็นคนหนึ่งที่นอนกลางวัน เพราะไม่ว่าจะทำอะไร อากาศมันร้อนจัดมาก

ถ้าไฟฟ้าดับในหน้าร้อนจะทำอย่างไรคะ

พิษณุ ต้องอยู่ในบ้านตลอด อาหารที่เก็บไว้ในตู้เย็นก็จะเสีย ต้องทิ้งเป็นประจำ ที่ม้านพักในอิรักในช่วงที่เป็นสถานการณ์พิเศษ คุณไม่อาจมีเพียงตู้เย็นธรรมดาเท่านั้น แต่ต้องมีตู้แขวนที่สามารถถอยได้เป็นเดือนๆ เนื่องจากต้องมีไว้ เพราะต้องเก็บอาหารไว้นานๆ เวลาซื้อกับข้าวอย่างที่พูดไว้ว่าเราต้องซื้อเป็นจำนวนมากไว้ก่อน จนผมเองติดนิสัยนี้อยู่จนหลายปีต่อมา

ก็ได้เปลี่ยนนิสัยการซื้อของ

อีกเรื่องหนึ่งที่อยากถ้ามี ก็คือที่คุณพิชณุบอกว่าตลาดมีด้วยของแพงกว่าร้านค้าของรัฐบาลนี่สภาพคนอิรักที่ส่วนใหญ่บังยากจน ผู้ที่ซื้อของส่วนใหญ่เป็นไคร

พิชณุ เรียนตามตรง ผมเชื่อว่าก็คือ นักการทูตเกือบทุกคน รวมถึงบริษัทต่างประเทศ เพราะอิรักขาดแคลนเงินตราต่างประเทศ แม้ข้าวของหลายอย่างก็ขาด สำหรับพ่อค้าได้โดยจะมีของขายเกือนทุกอย่าง ถ้าใครสนใจซื้อได้แต่ในราคาที่แพงมาก ก็เป็นเรื่องที่ช่วยไม่ได้ เราต้องซื้อ ขอให้มีอะไรมาก กิน อย่างผมตอนนั้นมีลูกสาวอายุ 1 ขวบ เมื่อขาดแคลนของใช้จำเป็น เช่น นมผงยี่ห้อที่ลูกสาวผมกินประจำหมดประเทศไทย หรือผ้าอ้อมหมดประเทศไทย ไม่รู้จะทำอย่างไร ก็ต้องไปซื้อที่คۇۋەت คۇۋەต้นนี้ห่างจากเมืองแค่ประมาณ 700 กิโลเมตร การไปที่เป็นเรื่องโกลาหลมาก เพราะ ประการแรก เราต้องขอนุมติจากรัฐบาลอิรักก่อน เพราะมีกฎหมายว่านักการทูตหากเดินทางออกนอกเมืองแค่เดือน 25 กิโลเมตรต้องขอนุมติในช่วงสงกราม เมื่อออกเดินทางไปก็จะต้องผ่านด่านมากมาย หลังจากได้รับใบอนุญาตเดินทางออกนอกประเทศ จะต้องถ่ายเอกสารนี้ไว้ ถึงด่านไหนก็แจก พอยไปถึงด้านชายแดนที่เรียกว่า คۇໄلى-مانนียา จะเจอคิวของผู้คนที่จะออกนอกประเทศมากมาย คนเหล่านี้เป็นนักการทูตบ้าง คนที่ไปทำงานบ้าง คนต่างชาติเดินไปหมดกว่าจะผ่านเข้าดอนพิธีการออกมาก็ใช้เวลาอีกชั่วโมงกว่า

เพราจะเดินทาง 700 กิโลเมตรต้องใช้เวลาเดินทาง เดี๋มวัน ตั้งแต่เช้าถึงค่ำ เรา ก็จะไปนอนพักที่นั่น ส่วนใหญ่ 2 คืน ซื้อของกินของใช้ต่างๆ เรียกได้ว่าทุกอย่างจันทร์ที่ขึ้นไปนั้น ขาดแคลนเพียงไปด้วยเครื่องกระป่องและของใช้ผมยังจำได้ว่า ตอนจะกลับเมืองไทย ผมจะขายรถคันที่เคยใช้ ตอนลังรถ ยังเจอสับปะรดกระป่องดกอยู่ได้ที่นั่นผมเรียกได้ว่าซื้อมาถูกจริงๆ ในชีวิตผม ไม่เคยซื้ออาหารในห้างสรรพสินค้ามาก่อน ตอนอยู่ที่อิรัก ซึ่งเป็นเรื่องที่ไม่น่าเชื่อว่าจะซื้อของดุนอะไรมาก นานขนาดนั้น

การการคۇۋەت ไม่มีกฎข้อห้ามในการนำของออกนอกประเทศในปริมาณมากๆ

พิชณุ เราเป็นนักการทูต เขาให้สิทธิพิเศษ เพราะเราต้องไปปฏิบัติหน้าที่ ถือเป็นโซคิดีอย่างหนึ่ง แต่ก็ยังมีเรื่องที่น่าอันตรายอยู่อีกมาก ที่ขอนุดถึง คือ เส้นทางไปคۇۋەตจากบัสรา เข้าไปในคۇۋەต สองข้างทางนั้นมีแต่ทะเลราย เห็นอูฐป่าที่เรื่องวิ่งกันอยู่ บางวันถ้าโซคร้ายอาจจะเจอพายุหาร ผู้ที่เดินทางไม่มีหนทางทำอะไรได้ นอกจากจอดเข้าข้างทางเพื่อหลบแล้วรอให้พายุหาย ซึ่งผมก็ไม่กล้าหยุด เพราะเป็นช่วงสงกราม ก็ต้องทนขับรถต่อไปอีกให้ถึงชายแดน ครั้งหนึ่งเมื่อผมกลับมาถึงผมเจอพายุหาร 1 ชั่วโมงเต็ม พอดีกับผมต้องเปลี่ยนกระจากหน้า เปเปลี่ยนไฟทั้งหมด เพราะมันกล้ายสภាពเป็นฝ้าไปหมดแล้ว ทรายมันกัดกระจากที่ใสๆ เป็นฝ้าไปหมด ในหน้าร้อน

การเดินทางในทะเลรายอันตรายมาก เพราะสุดลูกหูลูกตามีอะไรเลย อากาศข้างนอกสูงถึง 45-50 องศาเซลเซียส ในเวลาที่รถไม่เสียก็สามารถเปิดเครื่องปรับอากาศ แต่ถ้ารถเสียขึ้นมาเมื่อไหร่ แน่นอน นอกจากจะมีรีบผ่านมา ซึ่งในขณะนั้นไม่ค่อยมีการสัญจรเท่าไหร่นัก เรียกได้ว่า น้อยมาก

ในระหว่างทางมีที่ให้หยุดพักบ้างไหมคะ

พิษณุ น้อยมาก ตอนนั้นประมาณปี พ.ศ.2528-2529 บ้มน้ำมันมีบ้าง แต่ก็น้อย

อีกเรื่องหนึ่งที่บังสับและอยากจะถาม คือ เรื่องการแต่งกายของคนอิรัก คนไทยที่เข้าไปอยู่ต้องแต่งกายตามชาวอิรักด้วยหรือไม่ การอยู่ในทะเลรายน่าที่จะต้องมีเครื่องแต่งกายพิเศษเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพอากาศแบบนั้น เช่นการใส่ผ้าคลุมกันทราย เป็นต้น

พิษณุ ชาวบ้านจะแต่งกายตามแบบของพวกรเขาน้ำหนึบผู้หญิงจะต้องคลุมผ้าหรืออย่างน้อยคลุมศีรษะ ไม่ต้องปิดหน้าเหมือนสาวชาวซาอุ แต่ต้องคลุมหน้าหรือคลุมไหล่ ผู้หญิงจะคลุมผ้าดำที่เรียกว่า อาบaya สำหรับผู้ชายจะมีผ้าคลุมสำหรับผู้ที่มีฐานะหน่อยจะมีผ้าป่ากคลุมข้างนอกอีกด้วย ซึ่งจะแบ่งชีวิตของคนได้ สำหรับคนที่ไม่เคยเห็นเครื่องแต่งกายสีดำมาก่อนอาจจะทำให้รู้สึกแปลกๆ จนไปถึงวันแรกจนไปเดินดูถนน ผู้รู้สึกหดหู่มาก ดูเหมือนคนໄว้ทุกข์กันทั้งเมืองรวมถึงส่วนใหญ่ มันทำให้ดูหดหู่ไปหมด

ที่ผมเล่าให้ฟังทั้งหมดเพื่อให้เห็นว่า ภาระในการทำงานในกระทรวงการต่างประเทศนั้น บางคนนึกว่าพวกลำบากที่การทูตหรือข้าราชการกระทรวงฯ เดินยืนอยู่ที่ปารีส ลอนדון นิวยอร์ก โดยเกียว แต่จริงๆ แล้ว พวกราือกมากอยู่ในภาวะอย่างที่ผมเล่าให้ฟังนั้น ขณะนี้ ผมเชื่อว่า พื้นดินประชาชนคนไทยที่เคยอยู่ในอิรักในช่วงนั้น คงอาจจะจำได้ว่า เราเคยทุกข์ยากลำบากด้วยกัน แต่อุจจะคนละสถานะ ท่านไปทำงานผมก็ไปทำงาน เพียงแต่ผมเป็นผู้ที่ต้องไปบุญแอลหาน

สถานทูตอิกหลายแห่ง ก็ไม่ได้สบายมากนัก บางประเทศไม่มีโรงเรียนให้ลูกบ้างแห่งต้องแยกกันอยู่กับครอบครัว สถานทูตในบางประเทศในตะวันออกกลางอิกหลายประเทศเนอเรียได้ ข้าราชการของเราต้องประสบความไม่สงบจากสายโซ่เดียวกัน ถึงแม้จะไม่มีสิ่งຄرمกัดตาม บางประเทศก็อยู่ห่างไกลมากเข่นในเมริกาได้ เพราะฉะนั้น พวกราือกเป็นข้าราชการในกระทรวงการต่างประเทศจะดูแลพื้นดินคนไทยที่อยู่ในที่ต่างๆ พร้อมจะรักษาผลประโยชน์ของประเทศ ผมเคยได้ยินได้ฟังมาว่า ในสมัยก่อนนั้น รุ่นพี่ของเรามีกระบวนการต่างประเทศลำบากมาก อย่างในประเทศไทยเพื่อนบ้านเราในสมัยก่อน สภาพความเป็นอยู่ในบางประเทศแร้นแค้น สำหรับผมซึ่งอยู่ที่อิรักนั้น ผมไม่เคยโทรศัพท์กลับบ้านได้เลย แม้ในทางทฤษฎีจะทำได้ก็ตาม แต่ในทางปฏิบัตินั้นส่วนมากสายโทรศัพท์เสีย ในบางครั้งการส่งจดหมายใช้เวลาเป็นปี

นี่คือความเหตุโหดของสังคม แต่ขีปนาวุธนี้ก็ไม่รู้ว่าดูกที่ไหน แต่ถูกบัญชาจากชายแดนอิหร่าน ไม่ได้มุ่งเป้าเจิงไปที่โรงเรียน เรื่องราวทั้งหมดที่ผมเล่ามาดังแต่ดันจนถึงท้ายรายการนี้ก็เพื่อ จะบอกว่า ในชีวิตการทำงานในกระทรวงการต่างประเทศ มีห้องสุขสบายบ้าง ล้ำนา กบบ้าง บางคนนี่ก็ว่าการอยู่ต่างประเทศเป็น ความสุขสบายเพียงอย่างเดียว พากเราเองก็พร้อมที่จะเสียสละ พร้อมที่จะทำงานให้กับประเทศไทย คุณห้อยกันต์เองก็ไม่แน่ อาจจะต้องไปอยู่ในประเทศที่มีสถานการณ์พิเศษ และนี่ก็เป็น เรื่องราวนี้ที่ยกับประเทศไทยอีกรัก

ขอบคุณคุณพิษณุมาศคะ พากเราทุกคนในฐานะที่เป็น ข้าราชการกระทรวงการต่างประเทศก็คงจะหนีไม่พ้นที่จะต้อง ไปปฏิบัติหน้าที่ในทุกๆ ด้าน ทุกๆ รูปแบบ เพื่อที่จะรักษา ผลประโยชน์ของคนไทยในต่างประเทศ และที่สำคัญเราก็ ต้องคำนึงถึงผลประโยชน์ของชาติไว้ให้มากที่สุดด้วย ซึ่ง อย่างจะฝากรหินน่องอยู่ในต่างประเทศ หรือผู้ที่อยู่ที่นี่ แล้วมีพน้องอยู่ในต่างประเทศว่าเวลาเมื่อเรื่องเดือดร้อนหรือมีปัญหาอย่างไร สถานเอกอัครราชทูต รวมถึงสถานกงสุลใหญ่ในที่ ต่างๆ ที่มีอยู่ถึง 80 แห่งทั่วโลก เราพร้อมที่จะให้ความช่วยเหลือ และข้าราชการของเราทุกคนพร้อมที่จะให้ความช่วยเหลือพี่น้องชาวไทยเราอย่างเต็มที่ □

หาก耘ก้าว “เข้าสู่กันพัง ความหลังในต่างแดน” ดำเนินรายการโดย ทักษิณ ธนาคมานุสรณ์ ออกอากาศทางวิทยุสาธารณะ วันอังคารที่ 18 พฤษภาคม 2542

ภัยสองครามนั้นเคยมีค่อนมาถามผมอยู่เสมอว่า กลัวไหม ผมก็ตอบไปว่า กลัวเสียจันทร์กลัวแล้ว และคิดว่าถ้าเผื่อ โคนขีปนาวุธ มั่นคงเป็นการด้วยทันทีและเราก็ได้ทำงานอย่าง นี้แล้ว จะเป็นอะไรก็ให้เป็นไป ทั้งนี้ผมไม่ได้พูดเพื่อให้ฟังดูดี ผมหมายความอย่างนี้จริงๆ ครั้งหนึ่งผมเคยไปเยี่ยมงานงานที่ แคมป์ในระหว่างที่กำลังรับประทานอาหารกันอยู่ มีขีปนาวุธ ตกอยู่ห่างจากแคมป์ประมาณครึ่งกิโล ผมก็เพิ่งรู้รุสชาติ ของความน่ากลัว ถึงมันจะเป็นขีปนาวุธที่เล็กมากก็ตาม ตอนนั้นผมไปกินข้าวกับคนงานไทย สถานที่ที่ผมนั้นเป็นม้านั่น เป็นตู้ เราเรียกว่า mobile home ขณะกำลังนั่งรับประทาน อาหารนั้น อาหารเครื่องดื่มกระเด็นจากโต๊ะ ทุกอย่างระเน ระนาดไปหมด สะเทือนเหมือนแผ่นดินไหว ความรู้สึกแรกคือ คิดถึงคนที่อยู่ที่บ้านจะเป็นอะไรมหรือไม่ เพราะไม่รู้ว่ามันตกที่ไหน ผมก็เลยรีบกลับบ้าน แต่ก็โชคดีที่ไม่ใช่บ้านผม เวลาขีปนาวุธลง เข้ามาทางรัฐบาลอิรักโดยกระทรวงการต่างประเทศจะเชิญ คณะทูตไปดูว่าขีปนาวุธตกตรงไหนเพื่อชี้ให้เห็นว่าฝ่ายตรง ข้ามไม่มีมนุษยธรรมครั้งหนึ่งที่ผมสะเทือนใจที่สุดและไม่เคยลืม คือ มือยุวชนหนึ่ง ประมาณ 8 โมงเช้า ผมได้ยินเสียงครึ่นใหญ่ ลงสั้นๆ ทำไม่วันนี้ขีปนาวุธลงแต่เช้า เมื่อไปทำงาน ปรากฏว่า เจ้าน้าที่ห้องถินซึ่งเป็นเลขานุการท่านทูตและท่าน้ำที่เป็นลาม ด้วยนั้นกำลังนั่งร้องไห้อยู่ ผมก็เลยถามว่าเป็นอะไรมากัน ก็บอกว่า เมื่อเช้านี้ ขีปนาวุธตกที่โรงเรียน มีเด็กๆ เล็กๆ ตายไป 200 คน ในตอนนั้นผมรู้สึกเหมือนจะร้องไห้ไปกับเข้าด้วย และรู้สึกว่า

ศีลปะวัฒนธรรม

ประเพณีทางดุจในล้านนา

□ □ □ □ □ □ □

พ
๙

ทชศาสตนิกชนอย่างเรารู้ มักเชื่อในเรื่องนาป-บุญ คุณ-โภช นรก-สวรรค์ คนทำนาปย้อม ตกนรกถ้าอยากไปเป็นเทวดาต้องฟ้าบนสวรรค์ ก็ต้องหมั่นทำบุญเข้าไว้ ไม่ฆ่าสัตว์ด้วยชีวิต นอกจากนี้ยังต้องทำบุญทำทานอีกด้วย

ทางภาคเหนือ และภาคอีสานแบบหน่องคาย นครพนม มุกดาหาร เชื่อว่ามีการทำทานอย่างหนึ่งที่จะช่วยนำดวง

วิญญาณของผู้ตายให้พ้นจากนรก "ไปสู่สวรรค์ได้ คือ การทำทานดุจ"

ในหนังสือพจนานุกรมศิลป์ ของ น.ณ ปากน้ำ (ประยูร อุลชาภู) กล่าวว่า ดุจคือห่วงทางภาคเหนือ นิยมทำห้อยลงมา ผืนรองแบ่งเป็นช่วงๆ ผูกด้วยกันไม้ประดิษฐ์เป็นรูปปลายด่างๆ เป็นชงทำขึ้นเพื่อบูชาพระ เรียกว่า "ดุงชัย" หรือชงไชย มักนิยมติดที่ปลายไม้ไฟสูงเอาไปปักไว้กางกลางลานวัด หรือมีฉะนัน กีເเจาไว้ในวิหาร บางที่กีทำด้วยกระดาษล้วนๆ เป็นวัสดุที่ เคลื่อนมากกว่าผ้า บางที่กีทำเป็นดุงสามหาง นำขึ้บวนศพไป ยังป่าช้า มีความสูงเท่ากับตัวของผู้ตาย

คำว่าดุจในภาษาถิ่นล้านนาหมายถึงธงในภาษาไทยกลาง ทรงกับลักษณะของธงประเกทป្រាកะของอินเดีย คือมีลักษณะ เป็นแผ่นวัดถุ ส่วนปลายแขวนติดกับเสาห้อยเป็นแผ่นยาวลงมา

ดุจเป็นสิ่งที่ทำขึ้นเพื่อใช้ในงานพิธีทางพุทธศาสนา ทั้ง ในงานมงคลและอุวงมงคลต่างๆ โดยมีขนาดรูปร่าง และรายละเอียดด้านวัดถุแตกต่างกัน แต่ก็ต่างกันไปตามความเชื่อและ พิธีกรรม ตลอดจนความนิยมในแต่ละท้องถิ่นด้วย

จุดประสงค์ของการทำดุจในล้านนาคือ การถวายเป็น พุทธบูชา โดยทั้งชาวไทยยวน ไทลื้อ ไทเขิน และไทใหญ่ จะ ถือว่าเป็นการทำบุญอุทิศให้แก่ผู้ที่ล่วงลับไปแล้ว หรือถวาย เพื่อเป็นปัจจัยส่งกุศลให้แก่เด่นในชาติหน้า ด้วยความเชื่อที่ว่า เมื่อตายไปแล้วก็จะได้เก Kagay บดีขยายดุจขึ้นสวรรค์พ้นจากขุมนรก

บางต่ารากล่าวว่าเมื่อพญาลมเห็นดุงที่ทำบุญแล้ว ก็จะให้รัฐ์ สวรรค์

เรามักจะพบดุงที่ชาวบ้านทำถวายวัด ปราภกูณข่วนไว้ ในวิหารโดยเฉพาะจะพบมากในวัดของชาวไทยอีกด้วย นอกจากนี้ ก็อาจพบข่วนไว้กับเศาดุงปักตรงบริเวณฐานวัดด้านหน้าวิหารโดยเฉพาะในงานฉลองหรืองานสมโภชต่างๆ เช่น ในงานปอยหลวง ซึ่งเป็นงานฉลองการก่อสร้าง หรือบูรณะอาคารต่างๆ ในวัด เช่น โบสถ์ วิหาร ฯลฯ ก็จะมีการปักเศาไว้เพื่อข่วนดุงประดับไว้รอบสิ่งก่อสร้างที่ฉลองนั้น และยังปักเศาดุงประดับไว้สองฝาอกนนที่จะเข้าไปสู่วัดเรียงรายเป็นทิวแถว ระยะยาวถึง 500 เมตร เป็นสัญลักษณ์ว่ามีงานสมโภชที่วัดแห่งนี้ด้วย

ดุงส่วนใหญ่โดยทั่วไปจะมีลักษณะกว้างประมาณ 10-40 ซม. ตามขนาดความกว้างของฟิม (เครื่องสำหรับห่อผ้ามีพันเป็นชี๊ว คล้ายหวี สำหรับสอดเส้นด้าย หรือใหม่ใช้กระแทกหรือกระดูกให้ประสานกัน) ส่วนความยาวนั้นไม่แน่นอนอาจจะยาวตั้งแต่ 1-5 เมตร โครงสร้างของดุงจะประกอบด้วยส่วนหัว ตัว และหาง โดยมีไม้ไผ่สอดคันเป็นระยะๆ และนิยมตกแต่งด้วยวัสดุต่างๆ เช่น เศษผ้า กระดาษ ใบลาน ฯลฯ เป็นรูปดอกไม้ หรือเป็นพุ่มห้อยประดับตลอดทั้งผืน เรียกส่วนที่ห้อยประดับนี้ว่า “ใบไอก” ส่วนหัวดุงหากข่วนเศาไว้ไผ่ ก็จะนิยมต่อส่วนหัวนี้โดยทำเป็นรูปโครงปราสาท ซึ่งใช้ไม้ดลหรือไม้ไผ่ขัดมัดเป็น

โครงแข็งแรง และส่วนหางดุงก็จะมีชายดกแต่งด้วยพู่หรืออุบะห้อยระย้า หรือถุงนาหันกัดด้วยไม้ไผ่ตัดเป็นปล้องๆ หรือทำเป็นหมอนยัดด้วยผ้ายกได้

ตัวนำดุง

ความครั้งชาในอาณิสงส์ของการถวายดุงมีต้นทางที่เล่าขานกันสืบต่อกันมา และ Jarvis ในคัมภีร์ใบลาน ตลอดจนในคำขับขานของชาวไทยอสิบสองปันนา เรื่องกาເຜົກ หรือดำเนินพระเจ้าหัดน ซึ่งได้แก่ พระกฤษณ์ พระโภนacom พระกัลสປະ พระสมณ์โคดม หรือโคดມ และพระครົມອາຣົມເມຕໄຕຣຍ່ ເນື້ອເຮືອງເນັນຄິຫຣມດ້ານຄວາມກົດໝູນຸກຕເວທີທີ່ມີຕ່ອພຣະຄຸນຂອງພອແມ ໂດຍກາເທົາດຸງເປັນສัญລັກຂົນຂອງກາອຸທິສສ່ວນກຸລ ໄປຄື່ນມີເນື້ອເຮືອງກ່ລ່າວຖື່ງພຣະພຸທະເຈົ້າທັງ 5 ພຣະອົງຄົມແທ່ງກັກທັກປັບປຶງຄົງມາເກີດໃນທົ່ວມແກ່ກາເຜົກເພື່ອສ້າງນຸ້ນຸ້ຄຸລສົບໄປນັ້ນວ່າ

ຍັງມີກາເຜົກດ້າວນີ້ອັດຍຸບນັດນີ້ໄຟ່ອກມາ 5 ພົອງຂະອອກໄປຫາກີນ ໄດ້ເກີດພາຍຸພັດຈັດ ຝົນດກລົງນາກຳໄຫ້ໄຟ່ທັກທັກໂຟ່ໂລກໄປຕາມກະຮະແນ້າ ພອແມກາເຜົກກັບນາມໄມ້ເຫັນໄຟ່ ກີເລີຍໃຈຈົນລືນໃຈ ແລະໄດ້ໄປເກີດໃນເມືອງສວັນສົມ ໄຟ່ທັກໜ້າພົອໄດ້ແຍກຍ້າຍກັນໄປ ມີຜູ້ພົບແລະນໍາໄປເລີຍ ປຣະກົງວ່າໄຟ່ທັກຫັນນີ້ໄດ້ ກລາຍເປັນຫຍາຍເຕີນໂຕມາເປັນໜຸ່ມໄດ້ອອກນວຈຸນສໍາເລົຈໂພຣິຢານ ທັກໜຸ່ມໄດ້ມາພົບກັນ ຕ່າງກີດຈະທຳບຸນຸຍຸອຸທິຄ ໄຟ່ແກ່ຜູ້ໄກກຳເນີດ ດັກຄົງຈົງຕ່າງທຳດຸງເຊື່ອດາມຮູ່ປັບປຸງລັກຂົນຂອງຜູ້ທີ່ເລີຍຈົນນາ ຄືອ ປຣະກຸສັນຮະທຳເປັນຮູ່ປັກ ພຣະໂກນາຄນະທຳເປັນຮູ່ປັກ ພຣະ

กัสสป์ทำเป็นรูปเต่า พระโโคตมะทำเป็นรูปดาววัว และพระคริอาริยเมตไตรยทำเป็นรูปค้อนสำหรับทุบผ้า ซึ่งเป็นสัญลักษณ์หมายถึงคนซักผ้า หรือแม่ซักไหม แล้วเอาไปถวายเป็นพุทธบูชา แต่กุศลังก์กล่าวไปไม่ถึงพ่อแม่ที่แท้จริง แม่กาเพือกจึงบินมาบอกให้จุดประทีปทำไสเป็นรูปดินกาก จึงอุทิศส่วนกุศลไปถึงได้

เรื่องกาเพือกนี้เป็นตำนานอธิบายที่มาของกรุงศรีฯ ประทีป และอธิบายส่วนประกอบของดุงว่ามีความหมายถึงพระพุทธเจ้า 5 พระองค์ ดังนี้

- หัวดุงคือไม้ซักผ้า แทนคนซักผ้าคือพระคริอาริยเมตไตรย
- รูปไก่และส่วนบนของดุง แทนไก่หรือพระกาภูตันจะ
- รูปนาคหรือลำตัวส่วนที่ยาวที่สุดของดุง และใบไอกือ ส่วนห้อยประดับที่ทำเป็นรูปดุงเล็กๆ แทนนาค หรือพระโภగาคมนะ
- จุดลายตารางเกล็ดเต่า หรือจุดลายรูปสี่เหลี่ยมข้าวหلامตัด แทนเต่า หรือพระกัสสป์
- หมากดาววัวหรือลูกกลมประดับดุง แทนวัวหรือโโคตมะ

ด้วยคติความเชื่อในทางพุทธศาสนา เราจึงพบดุงมากในหลายชนิดทำด้วยวัสดุต่างๆ ออยู่ตามวัดในล้านนา ดุงมีหลายชนิด ซึ่งนอกจากจะทำด้วยผ้าใบและผ้าทึบแล้ว ยังมีทำด้วยกระดาษ พลาสติก ไม้ และโลหะ เช่น สังกะสี ทองเหลือง

มีขนาดต่างๆ กัน บางที่ทำด้วยไม้แกะสลักอย่าง复杂 เรียกว่า “ดุงกระดัง” บางทออด้วยผ้าอย่างวิชิต สำหรับวันถวายดุงนั้น ชาวบ้านนิยมกรุงทำกันในวันพุธวันซึ่งเป็นวันสุดท้ายของเทศกาลสงกรานต์

ดุงผ้าทอส่วนใหญ่จะนิยมใช้ผ้าฝ้ายสีขาว มีลวดลายชุดสีดำและแดงเป็นเส้นพุ่ง แต่บางผืนก็อาจเป็นดุงสีแดงโดยมีเส้นพุ่งหลากระดับ เช่นมีสีเขียว สีเหลือง สีขาว สีดำ เป็นต้น และในปัจจุบันก็มีการใช้วัสดุเส้นใยสมัยใหม่ทอ ทำให้เกิดสีสันหลากหลายลายสีเพิ่มขึ้นอีก

ดุงชัย

จะใช้ผ้าแบบ ซึ่งใช้ได้ทั้งผ้าทึบและผ้าใบ หรืออาจทำด้วยกระดาษ กว้างประมาณ 8-12 นิ้ว ยาวประมาณ 3-4 เมตร กือว่า “ยิ่งยา” ยิ่งได้รับอาโนสัมมาก มีไม้ไผ้อันเล็กๆ พาดข้างลำตัวเพื่อไม่ให้พันตัวเอง ถ้าเป็นผ้าทอทั้งผืน อาจทอแบบดุงที่บ้มีลวดลายต่างๆ เช่น ลายเจดีย์ ลายปราสาท เป็นต้น หรืออาจทอเฉพาะที่ข้อ กว้างประมาณ 1 นิ้ว นอกจากนั้นปล่อยให้ยาว เท็นแต่ฝ้ายเส้นยืน

ดุงของชาวไทยซึ่งเป็นดุงทอด้วยเทคนิคการขิตและจักชณ์และลวดลายบนผ้าดุงจะคล้ายคลึงกับลายขิดและจกนผ้าเชิด (ผ้าพาดป่า) แต่จะมีโครงสร้างลำคััญคือส่วนล่างสุดนิยมทอเป็นรูปปราสาทรายล้อมด้วยรูปต้นไม้ ดอกไม้ คน ช้าง ม้า ฯลฯ และรูปสิ่งของเครื่องใช้บางอย่าง เช่น น้ำดัน ขันดอก

เป็นดัน ปราสาทนี้มักจะบรรทุกอยู่บนเรืออันเป็นพาหนะที่จะนำปราสาทและสิ่งของเครื่องใช้ไปยังโลกแห่งวิญญาณ ส่วนของรูปปราสาทนี้จะมีช่วงความยาวมากกว่าช่วงอื่นๆ ซึ่งค้นด้วยการสอดไม้ไฟเป็นช่วงๆ ไป ลวดลายในช่วงบนนี้ในปัจจุบันอาจจะเป็นรูปเรือ ช้าง ม้า ทรง นาค ดอกไม้ ต้นไม้ ฯลฯ หรืออีกลักษณะหนึ่งก็คือ ดุจที่มีเฉพาะส่วนของรูปปราสาทตรงส่วนหางนี้ ส่วนด้านบนนี้จะเป็นเพียงฝ่ายเส้นเมิน คันด้วยไม้ไฟเป็นช่วงๆ โดยอาจมีการห่อเป็นผืนผ้าและมีลวดลายแฉะเล็กๆ สลับเป็นช่วงๆ ก็ได้ ซึ่งรูปแบบอย่างหลังนี้เรียกว่า “ดุจไย”

คำว่า “ดุจไย” ยังใช้เรียกดุจอีกลักษณะหนึ่ง คือดุจที่ใช้เส้นฝ่ายลีขารามด หรือถ้าเป็นรูปแบบต่างๆ บางแบบคล้ายๆ กับการซักใหญ่ของแมงมุม โดยมีไม้ไฟสอดเป็นโครงยึดเป็นช่วงๆ แล้วตกแต่งด้วยวัตถุเป็นรูปดอกไม้หรือพุทธร้อยให้ดูสวยงามยิ่งขึ้น ดุจนิดนี้จะพบทำกันในกลุ่มคนไทยทั่วไป

นอกจากดุงไยและดุงที่เป็นผ้าห่อลวดลายต่างๆ แล้ว ยังมีดุงที่ใช้กรรมวิธีผลิตแบบง่ายๆ คือใช้ผ้าสีแดงหรือขาวตัดให้มีขนาดยาวตามรูปแบบดุง แล้วใช้กระดาษทองตัดหรือฉลุเป็นลวดลาย ทากาว ติดลงบนผ้าให้เกิดลวดลายแล้วตกแต่งด้วยพุทธร้อยต่างๆ อีกทีหนึ่ง นอกจากนี้ในปัจจุบันยังมีการนิยมห่อผ้าดุงเป็นลีซงชาติไทย คือสีแดง สีน้ำเงิน สีขาว ซึ่งเป็นลักษณะดุงแบบใหม่ด้วย

ดุงบอก

ดุงรูปกระบวนการ โครงสร้างในทำด้วยไม้ไฟขาดเป็นวงกลมลักษณะแบบกระบวนการไม้ไฟ ความยาวประมาณ 7, 9, 11 หอน เส้นฝ่าคูนย์กลางประมาณ 8 นิ้ว รอบๆ โครงจะหุ้มด้วยผ้า ทั้งผ้าดิบ ผ้าใบรง ผ้าดอก ผ้าไย หรือกระดาษ ทำเป็นหอนๆ เหมือนตุ้งชัย ตรงข้อมีการประดับให้สวยงาม ร้อยอุบะชายด้านล่าง

ส่วนดุงบอกอีกอย่างจะใช้ไม้ເຂົ້າຍາວປະມານ 10 ช.m. กว้างປະມານ 10 ช.m. ໄສ່ຂ້າວເປີລືອກ ຂ້າວສາຣ ແລະໄສ່ທ່າຍແງວນປັນຍູ້ກັບດຸງເຫຼິກດຸງທອງ

ดุงพระบด

ลักษณะเป็นผืนผ้าใบหรือกระดาษรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า มีขนาดต่างๆ ส่วนมากประมาณ 80+100 ช.m. มักเป็นรูปพระพุทธรูปประจำทับทั้ง โครงหั้งสีด้านซึ่งด้วยไม้ ใช้แขนประดับผนังด้านหลังพระประฐานหั้งสองข้างในโบสถ์

ในวัฒนธรรมผู้ไทยแบบมุกดาหาร ยังมีดุง 16 ชั้นฟ้า 15 ชั้นดิน ซึ่งนอกจากจะใช้เป็นเครื่องตกแต่งธรรมานันแล้ว ยังใช้เป็นเสมือนบันไดของการทำทาน กล่าวคือ ดุง 16 ชั้นฟ้า มีลักษณะเป็นผ้าฝ้ายขาว สี่เหลี่ยมจตุรัส روا 6+6 นิ้ว ปักลายสวยงามสำหรับวิญญาณทั้งหลายในชั้นฟ้าลงมารับส่วนบุญในขณะที่ดุง 15 ชั้นดิน ใช้ผ้าฝ้ายขาวเป็นทรงกลม ขอบตรึงด้วยโครงไม้ไฟ มีเส้นด้ายร้อยเรียงแต่ละชั้นเหมือนโนบายจาก

ชั้นใหญ่ เส้นผ่าศูนย์กลางร้าว 6-8 นิ้ว ไปจนถึงเล็กสุด 1-1 1/2 นิ้ว เพื่อให้ภูมิที่อยู่เบื้องล่างได้อาศัยดุจเป็นบันไดขึ้นมารับส่วนบุญ

บังมีดุงอีกประเภทหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับพิธีศพโดยตรงได้แก่ ดุงสามหาง ซึ่งเป็นตุงข้าวมีสามแฉก ทำด้วยผ้าดิบสีขาวหรือกระดาษสา กว้างประมาณ 35 ซม. ยาวประมาณ 100 ซม. ปลายมี 3 แฉก ใช้นำขบวนแห่ศพไปสุสาน โดยคนถือดุงหัวมันหลับไปดูข้างหลัง เมื่อไปถึงป้าช้าจะปักไว้ใกล้กับเชิงตะกอน เชื่อว่าการถือหง่านนำหน้าศพเป็นการยอมต่อมัจจุราช ส้าน 3 แฉกหมายถึงพระรัตนตรัยที่นำวิญญาณของผู้ตายไปสู่สุคติ

ดุงสามหางยังเหมือนเป็นเครื่องแสดงให้ทราบว่า ขบวนศพกำลังจะผ่านมาทางนี้ ทางไสยาศิลป์เชื่อกันว่าหางดุงหางกลาง ถ้าหัวมาลงคาดๆ เป็นผ้ามันต์ ก็จะไม่กับด้วยหัว จะทำให้หงู หลงรัก และถ้าเอาไปเช็ดหัวให้น้ำໄกชัน ໄกชันด้วนจะชนเก่ง

แต่ถ้าเป็นศพที่ดายผิดปกติเช่นด้วยเพระอุบัติเหตุจะใช้ ดุงแดง ถักจะณะคล้ายดุงชัย แต่เป็นสีแดง กว้างประมาณ 1 คิบ ยาวตั้งแต่ 30 ซม. จนถึง 2 เมตร หัวและหางแหลม ใช้ปักบริเวณที่ดาย แล้วก่อเจดีย์ทรายเทากับอายุของผู้ตาย พร้อมกับปักช่อน้อยบนเจดีย์ทรายให้ครบ

มีดุงอีกประเภทหนึ่งที่ชาวล้านนานิยมสร้างถาวรวัด คือ ดุงเหล็ก (ดุงสังกะสี) และดุงดอง (ดุงทองเหลือง) ดุงชนิดนี้จะ

มีส่วนฐานทำด้วยไม้แกะสลัก หากเป็นแบบของชาวไทยใหญ่ ในแบบแม่่องสอนจะทำเป็นรูปเรือ มีขนาดประมาณ 2 ฟุตครึ่ง มีรูปคนและรูปพายทำด้วยสังกะสีหรือทองเหลืองติดอยู่ และมีดุงดึงอยู่ในเรือ ส่วนดุงเหล็ก ดุงดองที่พบทั่วไปในล้านนาจะมีฐานเป็นไม้ ทำเป็นแบบเสาตั้งขนาดสูงประมาณ 1 ฟุต เขียนด้วยดุงขนาดเล็กๆ ซึ่งทำด้วยสังกะสีหรือทองเหลืองตัดเป็นแผ่นรูปดุงคล้ายรูปคน จำนวนของดุงที่แขวนไม่แน่นอน แล้วแต่ตุ่ปูประสงค์ของผู้ทำการ ดุงชนิดนี้ในบางท้องถิ่น เชื่อว่าจะทำอุทิศให้แก่ผู้ที่ด้วยเพระอุบัติเหตุเห่าน้ำ ไขัวงหรือดั่งโลงศพ

นอกจากนี้ ก็ยังมี “ดุงก้าดิ้ง” ซึ่งใช้ในพิธีสืบชาติ “ดุงลิบสองราชี” นิยมใช้ปักเจดีย์ทรายในวันสงกรานต์ ในพิธีงานใจบ้าน “ดุงตะขาน” ใช้ในงานแห่กฐิน アニสงส์ทานดุง

アニสงส์ของดุง

ในคัมภีร์ใบลานเรื่องアニสงส์ทานดุง ฉบับวัดบ้านแย่น พ. บ้านแย่น อ.ดอยเต่า เชียงใหม่ ได้กล่าวว่าพระเจ้าปเสนที-ไกศลาราชา ได้ตั้งปุจฉาตามพระพุทธองค์ว่า การสร้างดุง 3 ชนิดด้วยเป็นพุทธบูชาตนให้アニสงส์อย่างไร พระพุทธองค์ได้ทรงอธิบายว่า ผู้ใดทำนดุงขาว ดุงแดง ดุงเหลือง ก็ย่อมจะได้ไปเกิดยังทวีปต่างๆ กัน ได้แก่ อุตรกรุทวีป อಮรโคбыานทวีป และชุมพุทวีป (ซึ่งเป็นทวีปในคติความเชื่อของคนโบราณมีทั้งหมด 4 ทวีป รวมทั้งบุรพาวิเทหทวีป) ประกอบด้วยเดช ปัญญา

ยศศักดิ์ ห้างดุงนันเมื่อกวัดแก่วงไปทางทิศทางใด ก็จะให้ผลบุญเป็นข้าง น้ำ รถ บริวาร แก้ว ๗ ประการ ฯลฯ

ในคัมภีร์ใบลานเรื่องอานิสงส์ท่านดุง ฉบับวัดแม่ตั้ง ต.แม่พริก ล่าปาง ก็กล่าวถึงอานิสงส์การสร้างเสาดุงและเจาแหงสัญชาพระพุทธเจ้าว่า จะได้ผลบุญพันจากอบายภูมิ ในเกิดในสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ ห้างดุงที่กวัดໄกไกในยามลมพัด หากพัดໄกไกไปทางทิศตะวันออก ผู้สร้างดุงก็จะได้เป็นจักษุพรหริราช หากพัดไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ จะได้เป็นมหาเศรษฐี พัดไปทางทิศใต้ จะได้เป็นเทวดาชั้นมหาราชิก พัดไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้จะได้เป็นพระยาประเทศราชน พัดไปทางทิศตะวันตกจะได้เป็นพระยาปัจเจกโพธิญาณ หากพัดไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ จะได้ทรงปีกหงส์สาม พัดไปทิศเหนือจะได้เป็นท้าวมหาพรหม พัดไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือจะได้เป็นสมเด็จพระอมรินทรราชิราช หากพัดลงด้านล่างจะได้เป็นใหญ่ในโลกนี้หากพัดขึ้นไปบนอากาศจะได้เป็นพระพุทธเจ้าองค์หนึ่ง และได้พบพระคริอาริยเมตไตรย

ในคัมภีร์ใบลานเรื่อง อานิสงส์ดุงเหล็กดุงทอง ฉบับวัดสันขวาง ต.น้ำแพร อ.พร้าว เชียงใหม่ และฉบับวัดดอกแวง ต.ส่งบ้าน อ.คอนสารเกต เชียงใหม่ ได้อธิบายถึงคติการทำดุงที่ทำด้วยวัสดุต่างๆ ว่า สัมพันธ์กับเรื่องทศชาติ และพระพุทธเจ้า ดังนี้

ดุงดิน	= เตเมีย
ดุงกระาย	= ชนา
ดุงไม้	= สุวรรณสาม
ดุงจีน (ตะกั่ว)	= เมมราช
ดุงเหล็ก (ดีบุก)	= มโหสก
ดุงเหล็ก	= ภริทัด
ดุงทอง (ทองเหลือง)	= จันทกุมา
ดุงข้าวเปลือก	= นาระ
ดุงข้าวสาร	= วิชูรบันพิต
ดุงเงิน	= เวสสันดร
ดุงคำ	= สิทธิชัย

จากคติความเชื่อเหล่านี้ จึงทำให้เราได้พบรูปถักษณ์ของดุง เป็นพุทธศิลป์สำคัญในวัดต่างๆ ของล้านนาอย่างหลากรสี แม้จันกระทั้งปัจจุบัน ดุงกี้ยังมีหน้าที่สำคัญผูกพันกับความศรัทธาของชาวล้านนา นอกจากนั้น กี้ยังมีหน้าที่เพิ่มเข้ามา ได้แก่ การแห่แห่นหรือการประดับประดาเพื่อเฉลิมฉลองงานการท่องเที่ยว ตลอดจนได้มีการพัฒนารูปแบบที่อยู่ในภูมิลังการมากขึ้นไปอีก ดังเช่น การแห่ดุงพันวาในขบวนแห่สลังหลวงที่ลำปาง และในขบวนแห่ต่างๆ ที่เชียงราย เป็นต้น

จากการ “มรดกไทย” ดำเนินรายการโดย สุวรรณ พวงษุกร ออกรายการทางวิทยุสากลภาษาไทย วันศุกร์ที่ 23 เมษายน 2542

การค้าโลก

WTO

ก องค์การค้าโลก (World Trade Organization) มีพัฒนาการมาจากการความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า หรือแกตต์ (General Agreement on Tariffs and Trade : GATT) ซึ่งเป็นสนธิสัญญาการค้าห้ามฝ่ายซึ่งมีผลบังคับใช้มาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1948 โดยมีจุดมุ่งหมายสำคัญ คือ การกำหนดกฎเกณฑ์การค้าระหว่างประเทศเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมส่งเสริมการค้าเสรีและมีเสถียรภาพ อันจะส่งผลต่อการเจริญเติบโตและการพัฒนาทางเศรษฐกิจของประเทศต่างๆ ของโลกโดยล่วงรวม

ความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า (GATT) เป็นสนธิสัญญาที่เกิดขึ้นหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ซึ่งในขณะนั้นประเทศต่างๆ เกือบทั่วโลกประสบกับภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ สหรัฐอเมริกาในฐานะเป็นมหาอำนาจทางด้านเศรษฐกิจจึงคิดหาวิธีการแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยเสนอให้จัดระบบเศรษฐกิจโลกเสียใหม่ด้วยการนำเอาระบบเศรษฐกิจแบบเสรีนิยมมาใช้ นั่นคือ ให้ประเทศต่างๆ ดำเนินนโยบายทางเศรษฐกิจในลักษณะที่ปล่อยให้ตลาดเป็นผู้กำหนดราคาสินค้า โดยที่รัฐจะพยายามไม่เข้าไปแทรกแซงในเรื่องการแลกเปลี่ยน การเคลื่อนย้ายบริการ การเคลื่อนย้ายทุน และการเคลื่อนย้ายบุคคล สร้างความแข็งแกร่งให้กับเศรษฐกิจโลก หรือพยายามลดการแทรกแซงให้น้อยที่สุด ก็จะมีผลทำให้ตลาดการค้าระหว่างประเทศเป็นตลาดที่เสรี ปราศจากอุปสรรคใดๆ อันเป็นวิธีการหนึ่งที่จะทำให้ภาวะเศรษฐกิจโลกบรรลุเป้าหมายที่ต้องการ

ด้วยเหตุนี้ สหรัฐฯ จึงได้เสนอ “ข้อเสนอในการขยายการค้าและการจ้างแรงงานของโลก” ในรูปของร่างกฎหมายองค์กรระหว่างประเทศว่าด้วยการค้า (International Trade Organization ITO) ในเดือนตุลาคม พ.ศ. 2489 ภายใต้การนำของคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และจัดให้มีการประชุมระหว่างประเทศเป็นครั้งแรก ณ กรุงลอนדון ในปี 2489 ในปีต่อมา ก็ได้มีการประชุม ณ กรุงเจนีวา และที่กรุง哈瓦那 (Havana) ประเทศคิวบา ในปี 2490 ในที่สุด ก็ได้มี

การยอมรับร่างของ ITO แต่ยังไม่มีผลบังคับใช้ตามกฎหมาย
จนกว่าจะมีการให้สัตยบันก์เกินกว่าครึ่งหนึ่งของรัฐที่ลงนาม
เป็นภาคีสมาชิก

มีรัฐบาลที่ลงนามในกฎบัตรอาวนาถึง 53 รัฐ ซึ่งรัฐ
เหล่านี้มีเจตนาร่วมกันที่จะก่อตั้ง ITO เพื่อให้เป็นหน่วยงาน
ช้านัญพิเศษแห่งสหประชาชาติ ที่จะกำหนดข้อตกลงว่าด้วย
การพิกัดอัตราภาษีคุลากการและการค้าผลิตภัณฑ์ขั้นปฐม

แต่สหรัฐฯ ซึ่งเป็นตัวจัดสำคัญในการก่อตั้ง กลับไม่ได้
สัตยบันดังกล่าวด้วยเหตุที่ว่า รัฐสภามาเริกันในขณะนั้นได้
เปลี่ยนแปลงนโยบายทางการค้าจากเสรีนิยมมาใช้นโยบายคุ้มกัน
 เพราะฉะนั้นจึงมีผลทำให้การก่อตั้ง ITO มีอันต้องล้มเลิกไป

อย่างไรก็ตาม แม้การจัดตั้ง ITO จะไม่ประสบความ
สำเร็จ แต่ความต้องการที่จะร่วมมือกันสร้างข้อตกลงพหุภาคี
เพื่อลดหรือเลิกข้อจำกัดด้านการค้าระหว่างประเทศก็มีมากขึ้น
ดังนั้น จึงได้มีการนำเอาส่วนที่ 4 ของกฎบัตรกรุงอาวนาที่ได้
ร่างขึ้นตั้งแต่ครั้งการประชุมที่เจนีวา พ.ศ. 2490 ว่าด้วยความ
คงคงทั่วไปเกี่ยวกับพิกัดอัตราคุลากการและการค้า มาแก้ไข
และทำให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ในที่สุด ก็ได้กลایมาเป็นข้อตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษี
คุลากการและการค้าหรือ แอดดิทีฟ ซึ่งในขณะนี้มิได้เป็นองค์กรที่
ขึ้นกับสหประชาชาติ เป็นเพียงข้อตกลงระหว่างรัฐบาลของ
ประเทศสมาชิกเกี่ยวกับการกำหนดข้อผูกพันที่รัฐบาลแต่ละ

ประเทศต้องปฏิบัติร่วมกัน โดยมีประเทศภาคีจำนวน 23
ประเทศ ร่วมลงนามในสนธิสัญญาเมื่อวันที่ 30 ตุลาคม 2490
และเริ่มมีผลบังคับใช้ตั้งแต่ วันที่ 21 มกราคม 2491 โดยมี
สถานภาพเป็นองค์กรระหว่างประเทศอิสระ ในระบบสหประชา
ชาติ และโดยพฤตินัยแล้วถือว่า แอดดิทีฟเป็นหน่วยการช้านัญ
พิเศษของสหประชาชาติ

ความตกลงของแอดดิทีฟวัตถุประสงค์ในการส่งเสริม
การค้าโลกให้ดำเนินไปโดยเสรี และบนพื้นฐานที่มั่นคง เพื่อ
ความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และการพัฒนาของประชาชาติ
ต่างๆ บนพื้นฐานดังต่อไปนี้

- ประเทศภาคีทั้งหมดมีพันธกรณีที่จะปฏิบัติต่อประเทศ
ภาคีอื่นๆ โดยเท่าเทียมกันและยังขาดที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่ง
(Most Favoured National Treatment : MFN) โดยไม่มี
การเลือกประดิบบัด (non-discrimination) ต่อประเทศใด
ประเทศหนึ่งเป็นการเฉพาะ ในการจัดเก็บค่าธรรมเนียมและ
ภาษีคุลากการ

- การปักป้องอุดสาหกรรมภายในประเทศสามารถ
กระทำได้โดยมาตรการทางด้านภาษีคุลากการ (protection
through) โดยไม่มีการจำกัดปริมาณสินค้าเข้า (quantita-
tive restriction) อย่างไรก็ตาม มีข้อยกเว้นการจำกัดปริมาณ
ต้นค้าเข้าสามารถกระทำได้เฉพาะในบางกรณีสำหรับประเทศ
ที่กำลังมีปัญหาดุลการค้าหรือดุลการชำระเงิน

- ประเทศภาคจะเจรจาเพื่อแลกเปลี่ยนข้อลดหย่อนและผูกมัด (binding) อัตราอกราชอาเส้าที่จะเรียกเก็บจากลินต้านำเข้า

- ขอต่อแกกด์เมื่อได้รับความเห็นหายอันเกิดจากการดำเนินการของประเทศภาคอื่นๆ ทั้งนี้ เพื่อให้การยุติข้อขัดแย้งอย่างเป็นธรรม การยุติข้อขัดแย้งส่วนใหญ่ก็จะกระทำโดยการตกลงกันเองระหว่างประเทศภาคที่เกี่ยวข้อง หรือขอให้แกกด์ตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาข้อพิพาทดังกล่าวอย่างไรก็ตาม ในระยะหลังๆ ประเทศภาคได้นำมาใช้เช่นให้คณะกรรมการรีแกกด์จัดตั้งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (panel of experts) เพื่อสอบสวนข้อพิพาทและเสนอข้อบุญต่อกลุ่มนตรี หรือคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องในแกกด์

บทบาทของแกกด์แบ่งออกเป็นบทบาทใหญ่ๆ ได้ดังนี้

1. บทบาทในการลดอุปสรรคทางการค้าระหว่างประเทศทางด้านภาษีศุลกากรและมิใช้ภาษีศุลกากร โดยได้จัดให้มีการเจรจาการค้าหลายฝ่ายเพื่อลดอัตราอกราค่าศุลกากร ส่าหรับสินค้านำเข้าและอุปสรรคทางการค้าอื่นๆ ลง รวมทั้งสั้น 8 รอบ ได้แก่ ปี 2490 (ที่นครเจนีวา) ปี 2492 (ที่เมืองแอนเนลซี ฝรั่งเศส) ปี 2494 (ที่เมืองทอร์เก อังกฤษ) ปี 2502 (ที่นครเจนีวา) ปี 2503-2504 (ที่นครเจนีวา เรียกว่า รอบดิลเลียน) ปี 2507-2510 (ที่นครเจนีวา เรียกว่า รอบเดนาดี) ปี 2516-2522 (ที่กรุงโโลเกีย เรียกว่า รอบโอมโดเกีย) และปี 2529-2533 (ที่

เมืองปูนดาเดล เอสเต เรียกว่า รอบอุรุกวัย)

2. บทบาทในการเป็นเครื่องมือหลักฝ่ายที่ใช้ร่างกฎข้อบังคับสำหรับการค้าระหว่างประเทศ นอกจากบทบัญญัติแม่นบทแล้ว ได้จัดระเบียบการค้าสินค้าเฉพาะอย่างขึ้น ซึ่งขณะนี้มี 4 อย่างคือ เนื้อโค ลิงทอง นมเนย และเครื่องบินพลเรือน และได้จัดให้มีประมวลความประพฤติสำหรับการใช้มาตรการห้ามทางด้านภาษีศุลกากรและมิใช้ภาษีศุลกากรขึ้น ได้แก่ การใช้เงินอุดหนุน และภาษีตอบโต้การต่อต้านการทุ่มตลาด การประเมินภาษีศุลกากร การจัดซื้อโดยรัฐ อุปสรรคทางเทคโนโลยีด้านการค้า และการอนุญาตน้ำเข้า

3. บทบาทในการเป็นเวทีสำหรับการแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็น การหารือ การเจรจา การไกล่เกลี่ย และการยุติข้อพิพาท เมื่อเกิดปัญหาหรือกรณีพิพาททางการค้าระหว่างกันไม่ว่าจะเป็นสองฝ่ายหรือหลายฝ่าย แกกด์จะจัดเตรียมกลไกสำหรับการแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นหรือ เจรจา รวมถึงการไกล่เกลี่ย และยุติข้อพิพาท โดยให้ประเทศที่จะเมตกฎข้อบังคับของแกกด์ แก้ไขในนโยบายหรือมาตรการให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของแกกด์ต่อไป ทั้ง การตัดสินเรื่องอื่นๆ จะถือมติเอกฉันท์ ยกเว้นในบางกรณีที่ถือมติ 2 ใน 3 โดยประเทศภาคแต่ละประเทศจะมีคะแนนเสียง 1 คะแนน

นอกจากนี้ เมื่อเกิดวิกฤตภัยทางเศรษฐกิจ และความตัดสัมภានจากการคุ้มกัน แกกด์ก็ได้จัดให้มีการ

ประชุมระดับรัฐมนตรีขึ้นเพื่อแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นและปรึกษาหารือเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว และกำหนดแผนการดำเนินงานให้การค้าระหว่างประเทศเป็นไปโดยเสรี

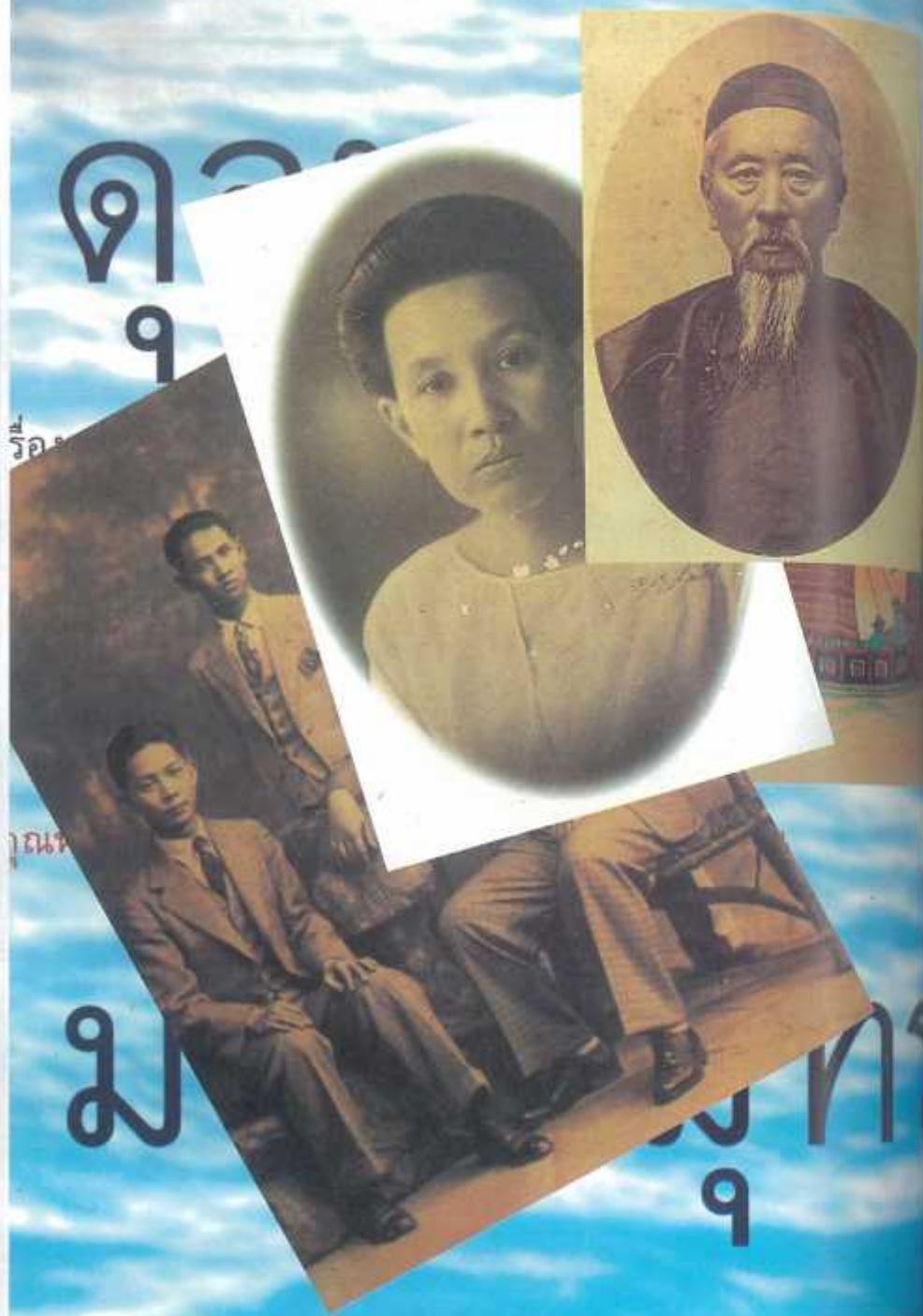
นับถึงแต่วันที่ 1 มกราคม 2538 เป็นต้นมา องค์การการค้าโลก (WTO) ได้เข้าแทนที่แกนต์ โดยครอบคลุมทั้งในด้านการค้าและบริการ ทั้งสินทางปัญญา และสินค้าทางการเกษตร รวมทั้งสิ่งทอ เพื่อพัฒนาความร่วมมือระหว่างประเทศในการเปิดตลาดการค้า และการเจรจาต่อรองในหมู่สมาชิก รวมทั้งจะหาทางแก้ไขปัญหาทางการค้าต่างๆ สมาชิก WTO ประกอบด้วยอดีตสมาชิกของแกนต์แต่เดิม สำหรับประเทศที่สมัครเป็นสมาชิกใหม่จะต้องได้รับคะแนนเสียง 2 ใน 3 ของสมาชิก

WTO จะมีการประชุมคณะกรรมการทุกๆ 2 ปี เพื่อหารือในเรื่องนโยบาย กิจกรรม และทิศทางในอนาคตขององค์กรรวมทั้งการแต่งตั้งผู้อำนวยการ □

ข้อมูลจาก *International Business Law and Its Environment* โดย Richard Schaffer, Beverley Earle และ Filiberto Agusti เอกสารแกนต์ ของ กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ และสหประชาชาติกับการเมืองและการพัฒนา โดย มนพ เมฆบวรยุทธ

การต่อสู้และฟื้นฟื้นฝ่ายของคนหงายชั่วอายุจนมาเป็น หวังหนี้

ล้านนาบัน

คุณหญิงจันทร์ รัตนิน (หาญเจนลักษณ์)
ย้อนน้ำวาสุท่าชีวิต

ประภัสสร เสวิกุล

“ ชื่อ ดุจนาวา กองมหาสมุทร เกิดขึ้นเมื่อได้
เขียนเรื่องไปไก่แล้ว ความพยายามในการ
ล้ำด้วยเหตุการณ์ต่างๆ ที่ได้ค้นพบเกี่ยวกับ
บรรพบุรุษ ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกแจ่มชัดว่า ชีวิตดำเนินไปในวิถี

ของเวลาแต่ละนาทีเหมือนเกลียวคลื่นที่เกิดขึ้นแล้วก็หายไป ไม่เหลือให้จับต้องได้อีก ความรู้สึกนี้ชวนให้นึกเลยไปเบรียบ เทียบกับเรื่องล้ำๆ ซึ่งบรรพบุรุษหัวหิ้วหลีเคยใช้เดินสมุทร ได้ ก็งหรือกับปัตตันเรือเป็นผู้นำเรือล้ำๆ ไปในเดินทางที่ตนเลือก แต่ เมื่อพายุบ้าฟ้ากระหน่ำ ชะตากรรมของเรือก็มิได้เกิดขึ้นอยู่กับ ผู้มือได้กังแตรอย่างเดียว บางครั้งได้กังเอง ก็คงรู้สึกถึงความ อ้างว้างเดียวดายในขณะที่เรือลอยลำอยู่กลางมหาสมุทรอัน กว้างใหญ่ มองไปทางไหนก็ยังไม่เห็นฝั่ง”

(จากคำนำ “ดูจันทราภิลักษณ์มหาสมุทร”)

ก่อนอื่นขอเรียนคุณหญิงเกี่ยวกับที่มาของหนังสือเล่มนี้

คุณหญิง ที่มา หมายความว่าทำไม่ถึงได้เขียนเรื่องนี้ไว้ ใหม่จะ ก็เป็นความจำเป็นจะต้อง เพราะว่า ตอนที่ญาติผู้พี่ของ คุณสุวิทย์ หัวหิ้ว เสียชีวิต ดินนั้นเป็นคนเดียวในเครือ ญาติที่เป็นคนเขียนหนังสือ ก็เลยรับหน้าที่เขียนหนังสืองานศพ มาโดยปริยาย ตอนดันไม่ได้นึกว่าจะทำหนังสือประวัติของ ครอบครัวโดยคิดว่าจะทำหนังสือภาพ ธุรกิจของหัวหิ้ว ปัจจุบัน เทียบกับภาพเท่าๆ กัน เพราะว่าเราเป็นครอบครัวที่มารอยู่เมืองไทย นานมากเกินกว่า 130 ปี เพราะฉะนั้นจริงๆ แล้วลองมือทำ ก็หาภาพเท่าไม่ได้ ซึ่งมีอยู่น้อยมาก จึงกระทั้งทำหนังสือภาพ “ไม่ได้ และด้วยความดกใจเพระได้แจกใบไปพร้อมกับตอน骸ศพ คือ ศพได้เผา 7 วันหลังจากพบศพแล้ว และเราได้แจก บัตรไปว่าให้เชิญมารับหนังสือได้ที่ธนาคารกรุงไทย อีก 4 เดือน

คืนจึงต้องหาอะไรที่จะทำให้เหมาะสม จึงได้ทำประวัติครอบครัว ใช้เวลาทำงานใหม่ครับ

คุณหญิง ก็ต้องให้เสร็จภายใน 4 เดือน ทั้งคันคว้า ทั้ง เย็บหั้งพิมพ์

ทั้งคุณหญิงต้องเดินทางไปถึงเมืองจีนด้วย

คุณหญิง ก็ไปค่า พอดีสินใจว่าจะต้องทำประวัติ ครอบครัว ก็กลุ่มใจมากไม่รู้จะทำอย่างไรดี พอดีกับจะมีพีจี เข้า ไปทางเมืองจีน ซึ่งทางเมืองจีนเข้าเชิญให้ไปเปิดดีกของโรงเรียนในหมู่บ้าน ก็เลยติดเข้าไป

ไม่ทราบว่าหมู่บ้านนี้ยังอยู่ในสภาพที่ดีไหมครับ

คุณหญิง คือ ด้วยหมู่บ้าน ซึ่งสมัยก่อนเรียกว่า “โจ้ยโถย” และตอนนี้เรียกว่า “โจ้ยมุย” นี่จะจะ มันก็ยังเป็นหมู่บ้านอยู่ สภาพเป็นหมู่บ้านชนบทที่ยากจนและเก่ามาก แต่ว่ามีตัวกลุ่ม บ้าน “หัวหิ้ว” อยู่ในกลุ่มบ้านนั้นอีกที อยู่ในสภาพที่ไม่มี การบูรณะ แต่ว่าดูแล้วก็น่าทึ่งที่เดียว

หมู่บ้านนี้เป็นของดั้นครอบครัวครับ

คุณหญิง เป็นหมู่บ้านที่มีคน “แซ่ดัง” อยู่ เกือบจะทั้ง หมู่บ้าน

หมายความว่า ครอบครัวหัวหิ้ว นี้ไม่ใช่คน “แซ่ดัง” ใช้ ใหม่ครับ

คุณหญิง เป็นคน “แซ่ดัง” เมื่อกัน เข้าสืบก่อหลัง ไฟฟ้าว่าสู้กงคุนนี้เป็นดั้นครอบครัวที่ใกล้ที่สุดเท่าที่เขาจะหา

ได้ ที่ดีันพูดว่าเข้า ดีันหมายถึง คนชาวแซ็ตติ้งแห่ง โจยโคบ ซึ่งพยายามที่จะค้นรากของตัวเองกลับไป และตอนที่ดีันไป ดีันก็สามารถไปเห็นสาเหตุภายนอกสุดท้าย ที่ถูกหลังไปถึง “สีสั้ง” ประมาณ 600 ปีมาแล้ว

ถ้าเรามอง ก็เหมือนกับว่าในหลายคำนวณ ในหมู่บ้าน เป็นเชือสายเดียว กัน เป็นพื้นอ่องกัน ส่วนใหญ่

คุณหญิง ดีันต้องออกตัวกับคุณประภัสสรนิดหนึ่งน่าจะคือ ดีันเป็นลูกหลานที่มีเชือสายเจินที่ไม่ได้มีความเป็นเจนเลย และไม่ได้มีความสนใจในเรื่องของเจนเลย จนกระทั่งด้วยความ จำเป็นต้องมาจับห้าหนังสือเล่มนี้ ดีันก็ตัวตนธรรมชาติ มากกว่า

อันนี้เป็นเรื่องที่แปลกมาก คุณหญิงซึ่งมีความเป็นไทย เมื่อมาเขียนหนังสือเล่มนี้ สามารถจับความรู้สึกของความเป็น เจินที่ลึกๆ และสร้างความประทับใจต่างๆ อย่างมาก คือ งาน นี้ไม่ใช่เพียงประวัติของพระภูมิเฉยๆ แต่ว่าในแง่ของความลับนุ ละเอียดอยู่ในเนื้อเรื่องนั้น

คุณหญิง ความรู้สึกเหล่านั้นเกิดขึ้นหลังจากที่ดีันเข้าไปค้นคว้าแล้วนะครับ ตอนต้นไม่มีเลย เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นขณะที่ ทำงาน และได้ค้นลึกลงไป รู้สึกว่าหลอยๆ สิ่งที่มันเข้ามายังการทำงาน ดีันมันทำให้ได้อะไรในด้านมากขึ้นๆ เพราะฉะนั้นสิ่งที่ บอกว่ามันเป็นความรู้สึกที่อาจจะออกแนวอือไปกว่าเรื่องของ ประวัติศาสตร์มากเลย มันเป็นสิ่งที่เกิดใหม่

คนเจ็นในคำนั้นออกไปต่างประเทศเพราเหตุได้ครับ คุณหญิง ความย่ากจนแน่นอน เท่าที่ดีันค้นพบ การ เพาะปลูกหรืออะไรต่างๆ ไม่แน่นอนเลย เดียวแล้ว เดียวหน้าที่รวม คุณบริเวณนั้นจนมากันนะครับ ต้นพระภูมิหัวงหลี ที่เรียกว่า “โหนแกไหล” คือ พระภูมิหัวพื้นทองที่อุดมแต่พอดูเข้าจริงๆ แล้ว ความอุดมก็คือ อาจจะอุดมกว่าคนอื่นนิดเดียว แต่ก็ไม่มี ภารกิจเหมือนกัน

คนหนึ่งในหมู่โหนแกไหล คือ ได้กงอุก

คุณหญิง คนนี้เป็นคนที่ดีันยอมรับนะครับ ความรู้สึก ต่างๆ ที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับความเป็นเจนเกี่ยวกับคนนี้เยอะ เป็น เรื่องที่เล่าเกี่ยวกับนายอุกนี่สาหัสมาก คือรู้สึกเป็นคนที่นอก จากเป็นคนที่มีจิตนาการ มองเห็นกากล ยังเป็นที่อุดหน มาก เริ่มต้นจากการเป็นชวนา ทำมาหากินไม่ไหวจริงๆ ก็ เดินทางไปที่จังหวัดนนทบุรี เสริชแล้วยังทางานไม่ได้ ก็จับปลา ซึ่ง คนที่นั้นเล่าไว้ยืนตั้งแต่เข้าจนมีดอยู่ในน้ำจนได้จ่ายไว้ผึ้งน้ำไป ก็แสดงว่ามีการเล่าต่อ กันมา

คุณหญิง เข้าเล่ากัน ซึ่งมีคนแก่มากๆ ได้ยินพ่อของ ตัวเองเล่า

ดำเนิน ในพระภูมิหัวพื้นอันอุดมก็มีอยู่คนที่คุณหญิง เชิญไว้ น่าสนใจ คือ “บัวเท้ากง” ใช้ไหมครับ

คุณหญิง ค่ะ คือ “ตั้งชวงเนี่ย”

สมัยนั้นความอดอยาก แห้งแล้ง ทำให้คนส่วนหนึ่งก็คือ

ออกไปทำงานท่า หรือไปพจญภัยในต่างแดน หรือส่วนหนึ่งก็จะลูกขี้นต่อสู้กับความไม่เป็นธรรมที่ถูกกดดัน ทั้งสองคนนี้ผ่านมองว่าอยู่คนละมุมกัน คือความสำคัญที่นำสันใจทั้งคู่

ได้กังหันออกมากทำการค้าขายที่อ่องกงนะครับ ไปตั้งห้าง "เคียนไกลัง" ขึ้น ในเวลาต่อมา และขยายมาเมืองไทย

คุณหญิง คะ และเป็นคนที่ตัดสินใจว่าลูกชายจะต้องมาดังกรากที่เมืองไทย เพราะเป็นอู่ข้าวอุ่น้ำ และคิดว่าจะเป็นฐานการค้าที่ดี

ลูกคนนั้นก็คือ “ตันฉื่อชัง”

คุณหญิง คะเข้ากีช่วยพ่อทำการค้าขายทั้งอ่องกงและสิงคโปร์

ช่วงนั้นรู้สึกจะมีตั้งกองเรือพาณิชย์ด้วยใช้ไหมครับ

คุณหญิง มีคะ

แต่ยังเป็นเรื่องเงินสำราญ ที่นี่มีความแตกต่างอย่างไรระหว่างเรือหัวแดงกับเรือหัวเขียว

คุณหญิง ก็คือ สมัยนั้นการเดินเรือ ทางจีนต้องการจะควบคุมเหมือนกัน และชาวอูกเกี้ยนและชาวแต้จิ่ว เป็นพวกเรื่อามาก เพราะฉะนั้นเพื่อส่งดวงกับการควบคุมหรือการแยกแยกก็ให้เรือของทางอูกเกี้ยนให้คลุ่มผ้าเขียวหรือทาสีเขียว ทางแต้จิ่ว ก็ให้ทำเป็นสีแดง ก็เลยเรียกกันว่า เรือหัวแดง หรือเรือหัวเขียว

ปัญหานั้นก็คือใจรถลัต ในยุคนั้นก็จะต้องมีการสรุบ

กันบ้าง

คุณหญิง คือเท่าที่ดีฉันไปซักถาม ทำไม่นายอุจาก การเป็นชาวประมงที่ทำงานหนักแล้วก็มาเป็นกุลีชนของขึ้นเรื่อ ขึ้นมาเป็นได้กัง แล้วก็ขึ้นมาเป็นเจ้าของเรือคือชื่อเรือเอง แต่ทำไม่ขยายจำนวนเรือเรวนัก เขานอกกว่ามันจำเป็น และว่าคนที่มีเรือล่าเดียวตกลอยู่ในอันตรายมากเลยเวลาอยู่ในทะเลแล้ว มีใจรถลัต คือ จริงๆ ควรจะต้องมีเรือมากกว่าหนึ่งลำ เพราะฉะนั้นเหมือนกับบังคับให้ต้องรับขยายตัวค่ะ

คงจะเป็นกองเรือขึ้นมาเพื่อความปลอดภัย แต่ข้อสำคัญ ก็คือได้ขันสินค้าเพิ่มขึ้นด้วย เมื่อ “ตันฉื่อชัง” เข้ามาถึงเมืองไทยก็ได้เริ่มเปิดกิจการเลี้ยงใช้ใหม่ครับ

คุณหญิง คะ เพราะว่าการค้าที่พ่อเขารেิ่มไว้มืออยู่แล้ว เข้ามาเปิดห้าง “ตั้งหัวงหลี”

คุณหญิง ใช่คะ ชื่มมาเป็น “หัวงหลี”

และ “หัวงหลี” ในเวลาต่อมา กิจการแรกที่ “ตันฉื่อชัง” ทำคืออะไรนะครับ

คุณหญิง ค้าข้าวค่ะ คือเดินเรือและสินค้าที่ลงไปในเรือก็คือสินค้าข้าว ทางจีนปลูกข้าวไม่พอกิน

กิจการทางอ่องกงเกี่ยวกับการค้าข้าวด้วยหรือเปล่าครับ

คุณหญิง ดิฉันเข้าใจว่าใช่ค่ะ

ก็ถือว่าเป็นการเริ่มกิจการค้าของครอบครัวหัวงหลี ก็คือค้าข้าว อันนี้เป็นเรื่องแปลกอย่างหนึ่งที่เราเห็นก็คือคนจีนที่

ไป จะมาแบบเลือกผืนหนอนไป แต่ของพระภูมิหวังหลีนี่มาแบบนักธุรกิจเลย

คุณหญิง เป็นน้อยคนนะจะที่จะมาแบบนี้

เป็นธุรกิจข้ามชาติรุ่นแรกๆ เดินทางรับ แต่ที่สำคัญคือ เริ่มกลยุทธ์เข้าสู่สังคมไทย คือต้นฉบับของ ก็แต่งงานกับสตรีไทย

คุณหญิง เป็นสตรีไทยที่มีเชื้อสายจีน แต่ว่าเข้ามาก่อนนาน

อันนี้คงจะเป็นเรื่องที่น่าสนใจสำหรับผู้หูฟังไทยในยุคหนึ่งที่แต่งงานกับจีนใหม่ที่เข้ามา

คุณหญิง ใช่ค่ะ คือ เగ่าที่ดีฉันลืมเสาะและคุยกับคนแก่ทุกคนสันนิษฐานว่า คุณชวดหนุนคงรู้สึกในความด้อยโอกาสบางอย่างที่ญาติพี่น้องท่านแต่งงานกับผู้ที่ต่อมาเป็นพระยาบังอะไรบัง เป็นข้าราชการ ซึ่งสมัยนั้นข้าราชการการสำคัญมาก แล้วหน้าช้ำยังเป็นจีนที่โภนหน้าหากแล้วยังเป็นจีนใหม่ด้วย ดิฉันพยายามค้นมากว่าคุณชวดหนุน มาจากไปปะยานแท้ ซึ่งก็เป็นพระภูมิขุนนางแล้วในตอนนั้น แต่ท่านมาแต่งงานกับนายตันฉบับของ ดิฉันก็พยายามค้นแต่ยังไม่สามารถเข้าไปถึงจุดลึกได้

มีที่แปลกอย่างคือ พระภูมิหวังหลีไม่ได้รับราชการเดียใช่ใหม่ครับ ทำเรื่องการค้ามาโดยตลอด

คุณหญิง มีลูกของตันชิวเมือง คือรุ่นดิฉันท่านหนึ่ง คุณสรจิต เคยทำราชการอยู่พักเดียว แล้วก็ออกมาราชการ

ในยุคก่อนก็ไม่ได้เป็นคุณหลวง คุณพระอะไร อันนี้เป็น

สิ่งที่น่าสนใจ คือการที่คนจีนจะกลืนเข้าสู่สังคมไทยได้ทางหนึ่ง ก็คือ การเข้ารับราชการ การเป็นทหาร ตำรวจอะไรก็แล้วแต่ แต่นี่ก็แปลกดีเข้ามาย่างมีเงินแล้ว และสองมุ่งหวังทางการค้ามากกว่ารับราชการ

คุณหญิง เรื่องที่ดีฉันมองเห็นว่าไม่เหมือนกับคนเจ็นทั่วๆ ไปอีกอย่างคือว่า เมื่อสมัยรัชกาลที่ 6 ที่พระราชทานนามสกุลนี้ คนเจ็นก็จะเลือกนามสกุลที่เรียงเป็นไทย แต่หวังหลีเลือกเอาชื่อของปู่ย่าตายาดເตามาใช้และก็เป็นเรียงจีนเลยทั้งสองพยางค์

นามสกุลนี้พระราชทานหรือว่าตั้งเองครับ

คุณหญิง ตั้งเองค่ะ หมายความว่า ยุคหนึ่ง แต่ว่าอีกพระภูมิที่เกี่ยวข้องกับหวังหลีมากก็ชื่นเดียวกันนะจะ คือพระภูมิล่าช้า ก็เลือกที่จะใช้สองพยางค์ที่เป็นจีน

สองพยางค์โดยไม่มีการแบ่งเป็นไทย ช่วงนี้เป็นสิ่งที่ลากยาวและ

คุณหญิง ตรงนี้ดีฉันขอพูดต่ออีกนิดได้ไหมคะ เพื่อจะได้เป็นที่เข้าใจกันโดยทั่วไปพระภูมิล่าช้า มาแบบเลือกผืนหนอนไปแล้วมาแต่งงานกับพวกรหงหลี คำว่าล่าช้านี่เข้าใจผิดกันมากเหลือเกินว่าเป็นเรื่องของความรักร้าย ซึ่งจริงๆ ไม่ใช่ นะจะค่าว่า ล่าช้า มาจากคำว่า เสือสีน้ำเงิน ขอโทษที่ออกนอกร่องนิดหนึ่งแต่ว่าจริงๆ แล้วเขาก็เกี่ยวข้องกันมากเลย เพราะว่ามีประวัติว่า บรรพบุรุษในเมืองจีนเคยเดินทางไปและก็มีจิรมมาปล้น แต่จิรากองกว่าให้ยกเว้นคนใส่เสือสีน้ำเงินนั้น เพราะว่า

เป็นคนดี ถ้าซ้ำจึงเลือกที่จะใช้นามสกุลถ้าซ้ำ เพราะว่าเป็นคนดี ถอกลงคำว่าถ้าซ้ำ ซึ่งหลายคนคิดว่าเป็นคระกูลที่มีรากศัพท์ร่วม แต่จริงๆ แล้วมาจากการเรื่องของคุณงามความดีมากกว่า เรื่องของคนเดือตื้น้ำเงินแม้แต่ใจรักยังไม่ทำอะไร เพราะว่าหนัง ก็อยู่ในคุณงามความดี เมื่อพูดถึงเรื่องใจ ถึงเรื่องคุณงามความดีแล้วก็อย่างจะย้อนกลับไปให้คุณหญิงกรุณาเล่าถึงน้องชายคนหนึ่งใน "โรงวากไหล" ก็คือ "ตั้งชวางเนี่ย"

คุณหญิง ตั้งชวางเนี่ย คิดันขอเล่าไว้ คิดันไปค้นเรื่องของเขาว่ายังไง คือ คิดันไปเมืองจีนครั้งนั้น ก็ไปปูดูสาแหก คระกูลซึ่งถอยหลังไป 600 ปี ซึ่งมันเป็นภาษาจีน แต่ว่ามีคนแปลให้ดัน เรากำสดดู ข้อหนึ่ง ซึ่งเขียนไว้เป็นภาษาจีนแต่ออกเสียงไม่เป็น แต่มีแปลเป็นภาษาไทยแล้วแปลว่า “กงผ้าหัวหาย” คิดันสะดุดใจมากเลยว่ามีอะไรเกิดขึ้นจึงขอเชิญคนนี้ เลย ทำไม่ถึงได้มีสมญาอันนี้ จึงได้ตามคนโน้นคนนี้ จนกระทั่งไปเจอะคนที่เคยเฝ้าบ้าน ขณะนี้ก็ยังอยู่ที่หมู่บ้านโจทย์โดย อายุประมาณ 87 ปี เขาก็เล่าให้ฟังว่าคนนี้ เป็นชาวนาที่ยากจน แต่เรียนหนังสือเก่งมาก และสอบได้ระดับลิวจ้าย ในช่วงนั้นแล้ว เสียนฟงซึ่งคุณประภัสสรคงทราบดีว่าเป็นสามีของพระนางชูฉี ให้เข้า สมัยนั้นก็มีกบฏปอย ในทางตอนใต้ของจีน เข้าใจว่า ช่วงนี้ไปร่วมกับกบฏชานา เรายกตัวเป็นกบฏชานา เพราะ สังคมตรงนั้นเป็นชาวนาทั้งหมด และช่วงนี้ไปเป็นกุนซือ ไปเป็นที่ปรึกษาของหัวหน้ากบฏ เพราะฉะนั้นมีกบฏดูก

ปราบเขาจึงโอนลงไทยหนักมากเลย โดยเอาตัวไปในเมืองไปตัดหัว ครัวนี้ฆ่าดึก adam ไปรับศพ ชาจีนถือมากเลยเรื่องการผังศพต้องทำศพให้ดี เขาก็เสียใจมาก เพราะไม่สามารถจะตามหาหัวได้ ในที่สุดก็ฝังโดยไม่มีหัว ก็เลยมีสมญาว่าอย่างนี้

เป็นเรื่องที่น่าสะเทือนใจ ในเรื่องของโจรรมอ่านมาถูกดอนหนึ่ง มีการนำศพของคุณภาพดันกลับไปจีน

คุณหญิง อันนี้เป็นเรื่องที่น่าสนใจ และดีฉันก็เสียใจว่า nanopub เรื่องบางเรื่องหลังจากหนังสือเล่นนี้วางตลาดแล้ว คือ เรื่องมีอยู่ว่าคุณภาพดัน ตอนช่วงปลายของชีวิต สามีก็ไปใช้ชีวิตในเมืองจีนทิ้งคุณภาพดันไว้เมืองไทย แล้วก็สังสกษา นาด้านธุรกิจต่อ คุณภาพดันพอถึงแก่กรรมเขาก็นำศพใส่โลกลับไปที่เมืองจีน พอกลับเมืองจีน คนแก่ที่อยู่ที่เมืองจีนที่คิดันคุยกับ เขานอกกว่าเข้าจำได้ดีว่ามีข่าวแพร่สะพัดว่า คนไทยจะมีหน้ากากทองคำปิดหน้าศพมา แล้วศพคุณภาพดันก็ยังไม่ได้ฝังตั้ง 16 ปีนะครับ คือ รอการฝังร่วมกับสามี เพราะสามียังไม่ตาย เสร์จแล้วพอสามีตาย และก็ภริยาทางเมืองจีน ตายก็ยังไม่ได้ฝังอยู่ดี เพราะว่าหาช่วงจุ๊ยที่เหมาะสมกับสูกษา ทั้งหมดไม่ได้ ก็ค้างอยู่ตั้ง 16 ปีนับจากวันตายของคุณภาพดัน เสร์จแล้วพอนี้ปุนบุกนานกิงนะครับ ทางกว้างดูงรับเอกสารฝังอย่างไรก็ได้รับฝังไปเลย แล้วเสร์จแล้วหลังจากนั้น พอกลับปุนบันกว้างดูงครอบครัวนี้ก็อพยพมาอยู่อ่องกงกัน และเขานอกกว่าช่วงนั้น มีการเข้าไปรื้อศพเอาออกมานะ คือ คนแก่คนนี้บอกว่า

คงจะสืบเนื่องจากสิ่งบอกเล่าที่ร่วาสือกันมานานว่าคนไทยมีหน้ากากรของค้าปิดไป ซึ่งในหนังสือนี้ติดฉันก็เขียนจบไว้แค่นั้นจริงๆ แล้วฉันไม่คิดว่ามีธรรมเนียมของหน้ากากรของปิดหน้าคนไทย แต่หลังจากหนังสือเล่มนี้วางตลาดแล้ว สามีของฉันได้ให้ไปพบ ดร. จินดนา ภิรยาคุณสุเมธ ต้นตี่เวชกุล อาจารย์จินดนาได้ฝากให้สามีของฉันมาบอกว่า เป็นไปได้ไหมว่าคนไทยที่มีสถาบันสมัยนั้นเวลาเสียชีวิตใช้ห้องค้าเปลาปิดหน้าเพื่อจะรักษาไม่ให้เน่าเปื่อย คราวนี้ฉันจึงก็ไปพูดมาว่าเป็นหน้ากากรของค้า ติดฉันยังเสียใจว่า ถ้าได้รู้จากอาจารย์จินดนา ก่อน ฉันก็คงจะอธิบายเข้าไปในหนังสือนี้ได้อาจารย์จินดนาบอกว่า คุณยายของอาจารย์ก็มีห้องค้าเปลาปิดหน้า

หน้าจะคันคว้าต่อไปนะครับ

คุณหญิง ใช อันนั้นเป็นจุดที่น่าสนใจ

เมื่อนายตันฉืออ้วงเข้ามาถึงเมืองไทยแล้ว ได้ทำการค้าอะไรครับนอกจากค้าข้าว

คุณหญิง หลายอย่างค่ะ โดยธรรมชาติเมื่อมีการเดินเรือค้าข้าวแล้วก็ต้องมีการประภัน จึงเกิดบริษัทประกันภัยขึ้น แล้วก็เป็นอ้วงลี่ประภันภัย แล้วก็มีธนาคารเกิดขึ้น อันที่จริงเดิมเป็นบริษัทแลกเปลี่ยนเงินตรา ซึ่งชื่อว่า หัว่งหลิ้น ซึ่งก็กล้ายเป็นธนาคารหัว่งหลิ้น และธนาคารหัว่งหลิ้นเป็นธนาคารพาณิชย์ที่สองของประเทศไทยที่เกิดขึ้นหลังจากสยามก้มมาจด หรือธนาคารไทยพาณิชย์

ธนาคารหัว่งหลิ้น ภายหลังได้มีการขยายตัวขึ้นโดยรวม กับธนาคารของเมริกันใช้ใหม่ครับ

คุณหญิง ค่ะ จนกลายเป็นธนาคารครัตน์

ธนาคารของแต่แรกก็ยังใช้ชื่อ หัว่งหลิ้น ไม่เป็นชื่อไทย

คุณหญิง ค่ะ

ขออ้อนกลับไปอีกครั้งหนึ่งถึงความผูกพันระหว่างคระกุลหัว่งหลิ้นกับตรากุลล่าช่า

คุณหญิง แทน มันชับช้อนมากจะให้ติดฉันอธิบายทั้งหมดคงจะไม่ได้นะคะ เท่าที่ติดฉันจะพูดได้คร่าวๆ นะคะ ก็คือ นายตันฉืออ้วงเป็นช้างที่หนึ่งนายตันลินบัวยเป็นลูกช้างรุ่นที่สอง นายตันชิวเม้ง เป็นรุ่นที่สาม และคุณสุวิทย์ หัว่งหลิ้น เป็นรุ่นที่ 4 อันนี้เราเฉพาะฟ์ใหญ่นะคะ อันนี้เพื่อความกระจ่าง คราวนี้รุ่นที่สามคือ นายตันฉืออ้วง ก็จะมีลูกช้างชื่อนาย ตันลินบัวย และลูกสาวชื่อ นางสาวทองอยู่ และก็คุณอื่นอีกนางสาวทองอยู่ไปแต่งงานกับนายอึ้งยุกหลง ล่าช่า คือ เป็นรุ่นที่สองของล่าช่า ไม่ใช่รุ่นหนึ่ง สรุปแล้วความเก่าของตรากุลพอๆ กัน แต่ว่า ล่าช่าเข้ามาอย่างยกใจ แต่พอนามาถึงรุ่นของนายอึ้งยุกหลง ก็ตั้งตัวได้แล้ว นายอึ้งยุกหลงก็มาแต่งงานกับนางสาวทองอยู่ ลูกของนายตันฉืออ้วง เสริจแล้วเมื่อทางอยู่กลายเป็นล่าช่าไปก็มีลูกช้างหลายคน คุณโซดี คุณแกzem คุณจุรินทร์ ส่วนนายตันลินบัวยซึ่งเป็นพี่ชายของนางทองอยู่ก็มีลูกช้างและลูกสาวหนึ่งคน ชื่อ สงวน จุรินทร์ ซึ่งเป็นลูกของทองอยู่น้องสาว และลูกของ

พี่ชายคือ สงวนก็มาแต่งงานกัน ต้องออกตัวนะจะว่าการณ์นี้ มีใช้การณ์คุณถุงชน ที่จริงเข้าเป็นญาติกัน คือ คุณสงวนเป็นหญิงสวยมากแต่อ่อนแอมากและมีปัญหาทางร่างกายมาก คุณยายแจ่มซึ่งเป็นแม่ของคุณสงวนคน omn มา ชั่งดอนแรกส่งให้เรียนหนังสือที่โรงเรียนราชินีแล้วก็ต้องไปลาออกจากพระเนื่องจากปวดศรีษะและไม่สบายตลอด แต่เป็นแม่บ้านที่เยี่ยมยอด เพราะว่าคุณยายแจ่มได้ปลูกฝังไว้ คุณจุรินทร์กลับจากอังกฤษ มาเห็นหญิงสาวที่เคยเล่นด้วยกันมาซึ่งเป็นสาวสวยก็เกิดหลังรักมากจึงไปตื้อแม่ของตัวให้มาขอแต่ว่าคุณยายดื้อมากไม่ยอม มีการทะเลาะกันหลายตอน จนกระทั่งเข้าห้องอื่นมาให้คุณจุรินทร์ไม่สนใจการเลยก็จะขอแต่งงานกับญาตินี้ ในที่สุด คุณทองอยู่จึงไปหาพี่ชายคือนายดันลินบัวซึ่งเป็นพ่อของคุณสงวนมากกว่าต้องเอาให้ได้ อายุมากถูกลูกชายของตน ในที่สุด จึงลงเอยกัน ดังนั้นเราจึงต้องอธิบายว่าสิ่งที่ถูเหมือนการคุณถุงชนนั้น มันไม่ใช่นะคะ แล้วคุณสงวนก็เสียชีวิตเร็วมากจริง ๆ

ก็มีเกร็ດสนุกๆ เกี่ยวกับ คุณป่า - คุณยาย

คุณหญิง ค่ะ ใช่ คุณยายแจ่มกับคุณย่าทองอยู่

คุณย่าทองอยู่เป็นคนที่เข้มงวด ขนาดลูกๆ โถแล้วก็ยังดื้อยุ่

คุณหญิง เวลาพูดถึงคุณย่ากับคุณยายนี่ต้องขอเคลียร์ นิดหนึ่งนะคะ ทางหัว้หลีเข้าจะเรียกทองอยู่ว่า คุณยาย เพราะว่าลูกของคุณทองอยู่นักจากคุณจุรินทร์ จะมาแต่งงาน

กับลูกสาวนายดันลินบัวแล้ว ลูกสาวของคุณทองอยู่ยังไปแต่งงานกับลูกชายของนายดันลินบัวอีกด้วย คือ นายดันสุมิงกับทองพูล เพราะฉะนั้นจึงเป็นสองคู่ที่ข้ามกัน ซึ่งคุณนันดิฉันไม่ทราบว่า ความรักเป็นอย่างไร แต่คุณนันดิฉันทราบดีค่ะ เพราะฉะนั้นเวลาเราพูดถึงคุณยายแจ่มดิฉันพูดจากมุขของล่าช้า

ถึงแม้ว่าตระกูลล่าช้าจริงๆ จะมาจากเมืองจีนแต่ว่ามีความเป็นไทยอยู่มาก ซึ่งคุณหญิงก็ได้เขียนเล่าไว้ถึงคุณหลวง หนูที่ว่ามีความเชี่ยวชาญในการทำขนมตาล ได้สืบมาถึงลูกหลานด้วยสิ่งเหล่านี้อาจจะเป็นความกลมกลืนทางวัฒนธรรม ของสังคมระหว่างไทย - จีน ได้ทราบว่ามีนิตยสารระดับสากล เล่มหนึ่งสนใจเกี่ยวกับจุดของความเป็นไทยกับจีนที่คุณหญิงได้เขียนในหนังสือ “ดูจนาวาภกัจกรรมมหาสมุทร” ด้วย

คุณหญิง ค่ะ นิตยสารระดับสากล เป็นนิตยสารใหญ่ๆ สำหรับเด็กนักเรียน เรื่องหนังสือเล่มนี้ซึ่งดิฉันก็ถามว่า ทำไม อันที่จริงเขาก็มาเจาะที่ตัวดิฉัน รู้สึกว่าเข้าจะใช้มุนนี้เป็นมุนที่เข้า เขียนเลียนนะจะว่า เข้าได้มาศึกษาหมดแล้วว่าใครเขียนในเรื่องของการย้อนหลังในเรื่องต้นตระกูลบ้าง ก็มีหลายคน แต่ที่เข้าเลือกคิดนั้น เพราะเข้าเห็นว่า ดิฉันเป็นคนไทยเหลือเกินที่สรุปว่า ดิฉันไม่มีอะไรที่เป็นจีนเลย แล้วเข้าสนใจประเทศไทยว่ามัน ต่างกับประเทศเพื่อนบ้านว่าเราสามารถที่จะกลืนชนกลุ่มน้อย โดยเฉพาะคนจีนเข้ามาเป็นไทยอย่างแทบจะมองไม่ออกเป็นเนื้อแท้เลย เข้าก็มองว่าดิฉันจะเป็นตัวอย่างที่เห็นชัด ซึ่ง

นิตยสารฉบับนี้เป็นอเมริกัน เข้าก็จะมองแบบอเมริกัน และเข้าบังอธิบายว่า คนอื่นที่ค้นต้นตระกูลที่เป็นเจน ซึ่งในสายตาของอเมริกันเขามองว่าเจ็นเป็นวัฒนธรรมที่แข็งมาก แต่ว่าไทยทำไม่ถึงได้สามารถกลืนได้

ถ้ามองถูกก็เป็นสิ่งที่แปลง เพราะว่าวัฒนธรรมไทยเป็นสิ่งที่อ่อนกว่า และฉันแข็งกว่าแต่ถูกกลืนโดยสิ่งที่อ่อนกว่าได้ถ้าเรามองไปในประเทศรอบบ้านเราจะเห็นว่ามีความแตกต่างอยู่ระหว่างคนเจนกับคนพื้นเมืองของไทย สิ่งที่แปลงคือ บางครั้งคนเจนมาเป็นคนไทยเนื้อแท้ไปเลย

คุณหญิง ดิจันพุด ได้เลยและอาจจะให้เหตุผลได้ว่า หลังจากเขียนที่ดิจันเขียนหนังสือเล่มนี้แล้วก็หันมามองด้วยอีกครั้งที่สุดก็ว่าได้เท่าที่ศึกษาเข้าไป แต่มาถึงลูกชายนายดันลิมน้ำยังหลายเรื่องเหมือนกัน คนนี้เป็นคนที่เริ่มมีส่วนในการก่อตั้งสมาคมพานิชย์ ซึ่งกลยุทธ์เป็นสมาคมหอการค้าและเขาก่อตั้งหอการค้าชั้นที่เดือดร้อนมาก ๆ และก็มีความทุกข์เยอะช่วงสองครั้ง โภคทรัพย์ที่สอง รู้สึกว่าตระกูลจะเจือศักดิ์มาก

ก็เลยทำให้เกิดความกลมกลืนซึ่งเป็นทั้งอุดดีและอุดแย้งของเมืองไทย ที่มีความผสมผสานระหว่างสองเชื้อชาติเข้ามาเท่าที่ผ่านมาก็เล่าถึงตระกูลหวังหลีและตระกูลล่าช้าในยามที่มีความสุข มีความเจริญรุ่งเรือง แต่บางช่วงของวิกฤติการณ์ของบ้านเมืองก็มีบ้างเหมือนกัน ก็มีความทุกข์ ความเดือดร้อนไม่น้อยเหมือนกัน

คุณหญิง อันที่จริงถ้าเรามองจริงๆ ดิจันคิดว่า นายอุก ก็เป็นคนที่ต้องฝ่าอะไรมาบ้าง และนายดันดีอ้วงถือว่าเป็นคนที่โชคดีที่สุดก็ว่าได้เท่าที่ศึกษาเข้าไป แต่มาถึงลูกชายนายดันลิมน้ำยังหลายเรื่องเหมือนกัน คนนี้เป็นคนที่เริ่มมีส่วนในการก่อตั้งสมาคมพานิชย์ ซึ่งกลยุทธ์เป็นสมาคมหอการค้าและเขาก่อตั้งหอการค้าชั้นที่เดือดร้อนมาก ๆ และก็มีความทุกข์เยอะช่วงสองครั้ง โภคทรัพย์ที่สอง รู้สึกว่าตระกูลจะเจือศักดิ์มาก

คุณหญิง หนักมาก ๆ เลยค่ะ ซึ่งลูกชายนายดันชีวเมืองในที่สุดก็ตายในวันที่ญี่ปุ่นยึดเมืองแพ้ และเรื่องของเขาก็ดิจันคิดว่า เขียนเป็นหนังสือได้หลายเล่น

เท่าที่ผ่านมา มีคนพูดถึงเหมือนกันแต่ยังไม่ตลอดทั้งเรื่องแต่หนังสือของคุณหญิงพุดถึงพอสมควรทำให้เห็นภาพของต้นชีวเมืองชัดเจนขึ้น เพราะว่าเหตุการณ์หน้าสิ้นหน้าข่าววน คุณดันชีวเมืองมีส่วนช่วยไม่เฉพาะคนเจนเท่านั้นแต่ช่วยบ้านเมืองไว้มาก

คุณหญิง คุณดันชีวเมืองคงต้องพูดว่า เป็นคนเจนที่มี

ทัวใจเป็นไทย และร่วมมือกับทางฝ่ายรัฐบาลไทยมากเลย โดยเฉพาะอย่างยิ่งนายวงศ์ อภิวงศ์ และคุณหลวงคุกชลากัศัย รู้สึกเราคงคุยกันได้ 10 ชม. ก็ไม่จบ

ครับอันนี้ก็ผ่านไป คิดว่าถ้ามีโอกาสคุณหญิงน่าจะเขียนเรื่องนี้อีกรึหนึ่งเพื่อให้ภาพชัดเจนขึ้น

คุณหญิง แต่เป็นเรื่องที่เขียนยากมาก

เมื่อก็คุยกันนอกรอบ พูดถึงว่าตระกูล หัวءหลี ไม่ได้กลับไปเคลมที่ดินที่อยู่ในเมืองจีน

คุณหญิง ตระกูลหัวءหลีมีทรัพย์สินที่อยู่ในเมืองจีน และในช่วงหลังรัฐบาลจีนก็เชิญมาบอกว่าให้เข้าไปรับคืนทรัพย์สินเหล่านี้ ซึ่งทางหัวءหลีก็มีการบริจาคเงินไปช่วยสร้างโรงเรียน แต่ไม่เคยไปรับทรัพย์สินซึ่งมีอยู่มากที่เดียว ทั้งในชั้นເຕາและในໂຈ່ຍໂຄຍັງໄມ່ເຫັນໄປຮັບຄືນມາເປັນທາງການ หรือใช้ประโยชน์ หมายความว่าเขากองจะไม่กลับไปเมืองจีนแล้ว

คุณหญิง ดิฉันก็ไม่กล้าตอบแทนเขานะคะ แต่ดูแล้วธุรกิจของเขาก็อยู่ในไทยและเขาก็ให้ความสนใจที่จะอยู่ในไทย เดิมที่กับทุกสิ่ง ยังไม่เห็นมีที่ทำว่าจะขยายไปจีนนะคะ

ได้ทราบว่าหนังสือ “ดูงานราชการมหาสมุทร” เล่มนี้ คุณหญิงยกรายได้ทั้งหมดที่ได้จากการเขียนให้กับมูลนิธิแห่งหนึ่ง

คุณหญิง ดิฉันยกอิฐลิธีทั้งหมดให้กับมูลนิธิเรือนร่มเย็น ซึ่งดิฉันทำงานอยู่

มูลนิธินี้ทำงานเกี่ยวกับทางด้านไหนครับ

คุณหญิง ดิฉันพยายามจะสักด้วยรุ่นที่จบประถม ศึกษาภาคบังคับทางภาคเหนือจากข่าวการเข้าไปสู่การค้าประเวณีและยาเสพติดค่ะ เอาเข้ามาอยู่กับเราให้ทางด้านการศึกษา และพัฒนาทางด้านอารมณ์ และทัศนคติด้วย

ถึงแม้ว่างครั้งพายุจะบ้า พื้นกระหน้ำ แต่น้ำ水流สุดท้ายหัวหอยพันฝ่าข้ามมหาสมุทรอย่างสวยงาม □

หากรายงาน “ wangrakarn ” ดำเนินรายการโดยประกกสรร เสวีกุล
ออกอากาศทางสถานีวิทยุสราษฎร์ฯ วันพุธที่ 31 มีนาคม - 7 เมษายน 2542

สารคดี

ต้นไม้ในพุทธประวัติ

□ □ □ □ □ □ □

Wะพุทธศาสนา มีแหล่งกำเนิดอยู่ ในดินแดนที่รัชกาลในครั้งพุทธกาลว่า “ชมพุทวีป” ซึ่งแบ่งออกเป็นแควันใหญ่น้อยต่างๆ ในภูมิภาคของด้านเหนือของชมพุทวีป อันเป็นดินแดนรอการต่อรองห่วงอินเดีย และเนปาลปัจจุบัน มีแค้วันๆ หนึ่งซึ่งว่า สักกชนบท เป็นดินแดนผู้เรียกชนชาติดินเองว่า ศากยะ ผู้ปกครองแควันมีพระนามว่า พระเจ้าสุทโธทนา โคตร (สกุล) โคตมະ ซึ่งมีผู้

เรียกพระองค์ด้วยพระนามเติมว่า พระเจ้าสุทโธทนา โคตมະ มีเมืองหลวงชื่อ กรุงกบิลพัสดุ

พระเจ้าสุทโธทนา มีอัครมเหสีทรงพระนามว่า มหา-มายาเทวี เมื่อพระเทวีทรงมีพระครรภ์แก่จوانจะประสูติ พระนางได้แปรพระราชฐานไปประทับที่กรุงเทวทะชั่วคราว ทั้งนี้ เพื่อประสูติในตระกูลของพระนางตามประเพณีนิยมในสมัยนั้น เมื่อขวนเสด็จผ่านมาถึง สวนลุมพินี (ปัจจุบัน คือ ตำบลรุ่มมิเน แขวงเชียงวาร์ ประเทศเนปาล) อันดังอยู่ระหว่างกรุง กบิลพัสดุกับกรุงเทวทะ พระนางเสด็จแวงไปประทับพักผ่อน อริยานบท ได้ตั้งศาลา สวนลุมพินี พระนางก็ได้ประสูติโอรส ได้ตั้งศาลา ในวันเพ็ญเดือน ๖ (ตรงกับวันศุกร์ เพ็ญเดือนวิสาขะ ปีจอ ก่อนพุทธศักราช ๘๐ ปี)

จากนั้น ที่ประชุมคณะพระมหาเถร “ได้ถวายพระนามแก่ ภูมิร่วมว่า “สิทธัตตะ” แปลว่า สมปรารถนา หมายความว่า “ผู้สร้างความสำเร็จ สมปรารถนาแก่ชาวโลกทั้งปวง”

เมื่อประสูติได้ ๗ วัน พระนางมหาฯลัย เกิดทิวคต นับแต่นั้นมาพระสิทธัตตะจึงอยู่ในความดูแลของพระนางมหา ปชาบดีโคตมี พระน้าของพระองค์

คำพยากรณ์ของคณะพระมหาเถร “ได้ทำนายไว้ว่า ถ้าพระราชาภูมิร่วมทรงเพศมราواสจะได้เป็นพระเจ้าจักรพรรดิ แต่ถ้าออกพนวชจะได้เป็นสัมมาสัมพุทธเจ้าศาสนาเอกของโลก ซึ่งสร้างความปิติยินดีแก่พระเจ้าสุทโธทฯ จึงทรงกระทำทุกวิถี

ทางเพื่อป้องกันราชโองการสมให้มีพระทัยโน้มเอียงไปในการบรรพชา

แม้พระราชบิดาจะได้พยาบาลชักจูงพระกุณารให้ติดอยู่ในเส้นหัวบววนใจของเพศคฤหัสด์ ก็ดูเหมือนว่า ความพยาบาลนั้นจะไม่สามารถทำลายพระอุปนิสัยฝื้นรرمของพระกุณาร ดังมีเหตุการณ์หนึ่งเกิดขึ้นกล่าวคือ ครั้งหนึ่ง มีการจัดงานพิชmont แครกนาขวัญ พระเจ้าสุกโกรหนะ เสด็จแรกนาขวัญด้วยพระองค์เอง โปรดให้เชิญเสด็จพระกุณารไปด้วย และให้แต่งที่ประทับอยู่ภายนอกด้านหลัง ครั้นถึงเวลาแรกนาขวัญ พوانางพี่เลี้ยงกีพากันไปคุยพิธีแรกนาขวัญ ปล่อยพระกุณารเพียงลำพัง พระกุณารประทับนั่งขัดสมาธิเจริญอานาปานสติ กรรมฐานจนได้ปฐมผาน

เมื่อพระราชนูรทรงเจริญวัยพอที่จะเข้ารับการศึกษา พระราชนิติธรรมพำนิษฐ์ในล้านကรุศวามิตร เพื่อทรงศึกษาติลปวิทยาต่างๆ เมื่อพระชนมายุครบ 16 พรรษา เป็นเวลาคราวแก่การอภิเษกสมรส พระราชนิติโปรดให้สร้างปราสาท 3 หลัง ชื่อว่า สุจันทะ โภกนุทะ และโภกยุจะ เป็นที่ประทับของพระราชนูร 3 ถุ คือ ถุหนาว ถุร้อน ถุฝน และทรงขอเจ้าหญิงยโสธร (พิมพา) พระราชนบุตรีของพระเจ้าสุปพุทธะ ในเทวทุนครา มาเป็นพระชายา ชีวิตของพระสิทธิ์ด้วยราชนูรในช่วงนี้เพียบพร้อมด้วยโลภิสุขแต่ถึงกระนั้น กีทรงเป็นหน่ายในเพศราوات จึงทรงตัดสินพระทัยออกผนวช

เมื่ออายุ 29 พรรษา ในคืนที่พระสิทธิ์ด้วยกุณารออกผนวช นั้น พระนางพิมพาปรัชสุติพระโ/or ส พระนามว่า “ราชหล” จากนั้นพระองค์เสด็จออกจากพระราชนั้ง เข้าเขตแดนแคว้นโ哥คลและแคว้นวัชชี เวลาไก่รุ่งเสด็จถึงฝั่งแม่น้ำโโนมา พระองค์ทรงม้าข้ามฝั่งแม่น้ำแล้ว ทรงเสด็จจากหลังม้า ไปประทับนั่งบนกองทราย ทรงเปลืองเครื่องทรง ทรงดัดพระเม้าด้วยพระบาร์ค์ ทรงผ้ากาลสาวพัสดร์แล้วเสด็จล้ำพังพระองค์เดียว ผู้พระพักตรีไปบังแคว้นมคธ

พระสิทธิ์ด้วยกุณาร ทรงบำเพ็ญเพียรทางใจ ปฏิบัติสมาริจนได้อรุปมา 4 ชั้นการได้ผ่านสามบัตเป็นเพียงการปฏิบัติอยู่ครึ่งทาง นิพพาน เพราะได้เพียงสิกขา 2 ข้อ คือ ศีลกับสมารท ยังขาดปัญญา จากนั้นพระองค์ทรงหันไปบำเพ็ญเพียรทางกายด้วยการบำเพ็ญทุกรกริยา หรือการทราบกายแต่การบำเพ็ญทุกรกริยา ก็ไรผล พระองค์จึงตัดสินพระทัยยกเลิกบำเพ็ญทุกรกริยาและเสวยพระกระยาหารตามปกติ และทรงหันมาบำเพ็ญเพียรทางใจด้วยการเจริญสมถกรรมฐาน และวิปัสนากรรมฐาน จนพระมหาโภณทัญญะและสมาริค (ปัญจวัคคีย) ที่ไปบรรนิบติรับให้อยู่นั้น รู้สึกผิดหวังจึงพาภันจะทิ้งพระสิทธิ์ด้วยหนีไปอยู่ ณ ป่าอิสิตนมฤคทายวัน เมืองพาราณสี

การจากไปของปัญจวัคคียนั้นเป็นสิ่งที่ดี เพราะไม่มีการรับกวนสมาริของพระสิทธิ์ด้วย พระองค์จึงสามารถบำเพ็ญ

เพียรทางใจ คือ ทำกรรมฐานได้เต็มที่ และการบำเพ็ญครั้งนี้ ทำให้พระองค์ตรัสไว้ในเวลาเข้าข้องวันเพญเดือน 6 พระสิทธัตถะ ประทับนั่งได้ ต้นไทร นางสุชาดา นำถาดอาหารมาถวายเพื่อ แก็บนรุกขเทวประจุดนไทร พับพระสิทธัตถะทิ้งเข้าใจว่าเป็น รุกขเทวนั่งรอเครื่องพิธีกรรม จึงนำข้าวมธุปายาสไปถวายทั้ง \data พระสิทธัตถะรับของถวายแล้วถือถาดไปยังริมฝั่ง แม่น้ำ เนรัญชรา (ตำบลอุรุเวลาสถานนิคม แคว้นมคอ ปัจจุบันอยู่ ในเขตเมืองพุทธคยา แคว้นพิหาร ประเทศไทยเดิม) ทรง สรงสนาและเสวยข้าวมธุปายาสจนหมด จากนั้นเดินไป ประทับในคง “ไม่ສลัด จนถึงเวลาเย็นเด็ดจไปที่ ต้นมหาโพธิ์ ทรงปลุก หยั่วคา 8 กำ ประทับนั่งขัดสมาธิผินพระพักตร์ไป ทางทิศตะวันออก หันพระปฤตญากร์เข้าหา ต้นมหาโพธิ์ ทรงอธิษฐานว่า “แม้เลือดเนื้อจะเหือดแห้งไป เรายังไม่บรรลุ สัมมาสัมโพธิญาณ ตราบใดจะไม่ลุกขึ้นจากที่นั่งตรงนั้น”

จากนั้น พระสิทธัตถะทรงเจริญสมารถจนจิตเป็นสามิ ได้ผ่านที่ 4 แล้วบำเพ็ญภารนาต่อไปจนได้ญาณ 3 คือใน ยามที่หนึ่ง ทรงได้บุพเนสวัสสนุสติญาณ คือ ระลึกชาติปาง ก่อนได้ในยามที่สอง ทรงได้จตุปปاتญาณ คือ มีตาทิพย์ สามารถมองเห็นการจรดและอุบัติของวิญญาณทั้งหลาย ในยาม สุดท้าย ทรงได้อาสวักขยญาณ คือ ครัสรู้ อริยสัจ 4 คือ ความจริงอันประเสริฐ หมายถึงความจริงที่ไม่ผันแปร และเกิด ไม่ได้กับคนทุกคน มี 4 ประการ คือ

ทุกๆ คือ ปัญหาของชีวิต มนุษย์ทุกคนมีทุกๆ เมื่อونกัน ทั้งทุกข์พื้นฐาน และทุกข์เกี่ยวกับการต้านทานชีวิตประจำวัน ทุกข์พื้นฐานคือ ทุกข์ที่เกิดจากการ เกิด แก่ เจ็บ และตาย ส่วนทุกข์ที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน คือ ทุกข์ที่เกิดจากการผลัด พรากจากที่รัก ทุกข์เกิดจากไม่ประสบกับสิ่งที่รักทุกข์ที่เกิด จากไม่ได้ตามใจปรารถนา เป็นต้น

สมทัย คือ เหตุแห่งปัญหา ทุกข์ทั้งหมดเป็นปัญหา ของชีวิตล้วนมีเหตุให้เกิด เหตุนั้นคือ ต้นเหา อันได้แก่ความ อายากได้ต่างๆ ซึ่งประกอบด้วยความยึดมั่น

โนโรค คือ การแก้ปัญหา พระพุทธองค์ทรงแสดงไว้ก็ เพื่อทราบว่า ทุกข์คือ ปัญหาของชีวิตทั้งหมดนั้นสามารถแก้ไข ได้โดยการดับต้นเหา คือ ความอယากได้ให้หมดสิ้น

มรรค คือ ทางหรือวิธีแก้ปัญหา พระพุทธเจ้าทรง แสดงไว้เพื่อให้ทราบว่า ทุกข์คือ ปัญหาชีวิตทั้งหมดแก้ไขได้ ด้วยแก้ไขตามมรรค มีองค์ 8

พระสิทธัตถะ ตรัสรู้เป็นสัมมาสัมพุทธเจ้าในเวลาแสง เงินแสงทองจับขอบฟ้า ได้ต้นพระศรีมหาโพธิ์ ในวันเพญเดือน 6 (ตรงกับเช้ามีดวันพุธ ขึ้น 15 ค่ำ เดือนวิสาขะ ปีราก ก่อนพุทธศักราช 45 ปี) รวมระยะเวลาที่บำเพ็ญเพียรตั้งแต่ ออกพรรษาจนตรัสรู้ได้ 6 ปี ขณะตรัสรู้มีพระชนมายุ 35 พรรษา

เมื่อตรัสรู้แล้ว พระพุทธเจ้าประทับเสวยวิมุตติสุขอยู่ใต้ ต้นพระศรีมหาโพธิ์ และบริเวณข้างเคียง 7 สัปดาห์ คือ

กันที่แรกที่พระพุทธเจ้าทรงแสดงในวันรุ่งขึ้น มีเชื่อว่า ธรรมจักรกับปัตตานิยม พระสูตรนี้เป็นพระธรรมเทคโนโลยีที่แรกและโภณฑัญญา บุคคลแรกที่ได้ดูงดเห็นธรรมสำเร็จเป็นโสดาบัน ในเวลาจบเทคนา ซึ่งพระพุทธเจ้าทรงเปล่งอุหานว่า “อัญญา-สิริจะ โภณฑัญญา” (ท่านผู้เจริญโภณฑัญญาได้รู้แล้วหนอน) เพราะอุหานนี้ ท่านโภณฑัญญา จึงมีเชื่อเพิ่มขึ้นว่า “อัญญา โภณฑัญญา” และได้ถูกขออุปสมบทในวันนั้นเอง พระพุทธเจ้าทรงบัวชให้ด้วย เอทิกกุชชุปสมปทา โดยเปล่งวาจาว่า “ท่าน จงเป็นกิษมาเกิด ธรรมอันเรากล่าวดีแล้ว ท่านจะประพุติพระมหาจารย์เพื่อทำที่สุดแห่งทุกปัจจัยของเกิด” ท่านอัญญา-โภณฑัญญา สำเร็จเป็นพระภิกษุด้วยวาระนี้และเป็นพระสงฆ์รูปแรกในพระพุทธศาสนา

ต่อจากนั้น พระพุทธเจ้าทรงประกาศศาสนาโดยไม่มีการหยุดพักเป็นเวลา 45 พรรษา ในพระชาแรกพระพุทธองค์ทรงเสด็จจำพรรษาที่ป่าอิสิตวนมฤคทายวันพร้อมด้วยปัญจวัคคี และทรงสั่งสอนพระพุทธศาสนาจนมีผู้อุปสมบทได้พังธรรมเป็นพระอรหันต์ทุกรูปจำนวน 61 รูป รวมทั้งพระพุทธองค์ พ้นจากหน้าฝันพระพุทธองค์ทรงสั่งพระอรหันต์สาวก 60 รูป แยกกันหาริบแสดงธรรม ส่วนพระองค์เสด็จไปยังด้านล้อรุเวลาทรงพักที่ไผ่ฝ่าย หลังจากนั้น 2 เดือน พระพุทธองค์ประทานอุปสมบทพระภิกษุอีกจำนวน 1003 รูป และทุกรูปสำเร็จเป็นพระอรหันต์และนำพระภิกษุทั้ง 1003 รูปไปยังกรุงราชคฤห์นครหลวง

สัปดาห์ที่ 1 ประทับนั่งได้ดันพระครึมหาโพธิ์ ต่อไปอีก 7 วัน ทรงใช้เวลาบนทวนปูริจสมุปภาคที่พระองค์ทรงตรัสรู้

สัปดาห์ที่ 2-3-4 เสด็จไปจากดันพระครึมหาโพธิ์ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือประทับยืนเพ่งดันพระครึมหาโพธิ์ 7 วัน ต่อมานั่งที่นั่นมีเชื่อว่า อนิมิสเจดีย์ และทรงจงกรรมระหว่างกลางอนิมิสเจดีย์กับดันมหาโพธิ์อีก 7 วัน ซึ่งมีเชื่อเรียกต่อมาว่า รัตนจงกรรมเจดีย์ และนั่งพิจารณาภิธรรมปีกทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของดันพระครึมหาโพธิ์อีก 7 วัน

สัปดาห์ที่ 5 เสด็จไปทางทิศตะวันออกของดันมหาโพธิ์ ประทับได้ดันไทร ซึ่งเป็นที่พักของคนเลี้ยงแกะอันได้เชื่อว่า “อชปานนิโคธ”

สัปดาห์ที่ 6 เสด็จไปทางทิศตะวันออกเฉียงได้ของดันมหาโพธิ์ ประทับนั่งที่โคนไม้จัก

สัปดาห์ที่ 7 เสด็จไปยัง ดันเกต หรือ ราชายดัน ซึ่งอยู่ทางทิศใต้ของมหาโพธิ์

เมื่อตกลงพระทัยว่าจะประกาศพระศาสนาแล้ว ทรงนึกถึงบุคคลที่สมควรจะแสดงธรรมโปรดก่อน ทรงนึกถึงอาพาธ ดาบสและอุทกดาบส ซึ่งเคยเป็นพระอาจารย์ แต่ทั้งสองสิ่งเขียวแล้ว จึงตัดสินพระทัยโปรดปัญจวัคคี แล้วเสด็จไปป่าอิสิตวนมฤคทายวัน ถึงที่นั่นเวลาเย็นของวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 8 เมื่อแรกพบพระพุทธองค์ พวากปัญจวัคคีแสดงอาการไม่เคราะฟื้เขื่อฟัง เมื่อพระองค์ทรงตรัสเดือนจึงตั้งใจฟังพระธรรมเทศนา

แห่งแคว้นมคธประทับอยู่ใน ดงดาว หรือ ลักษีวัน พระเจ้าพิมพิสารทรงทราบข่าวจึงเสด็จเข้าเฝ้าและได้ทรงถวายพระราชอุทบาน เวทุวน (สวนไฟ) เป็นที่อยู่ของพระสงฆ์ วัดเวทุวนจึงเป็นวัดแห่งแรกในพระพุทธศาสนา

พระชาที่ 2,3,4 พระพุทธเจ้าประทับที่วัดเวทุวนพระชาที่ 5 พระพุทธเจ้าเสด็จประทับจ้าพระชาที่กุฎิการ ศาลาป่ามหัวน และเสด็จไปยังกรุงปิลพัสดุ เพื่อทรงแสดงธรรมเทศนาโปรดพระพุทธบิดา หลังจากเทศนาโปรดพุทธบิดาแล้วได้เสด็จพร้อมด้วยพระสงฆ์หนูใหญ่ไปยังกรุงราชคฤห์ ทรงประทับณ ป่าสีสปาวัน หรือ ป่าประดู่ลาย

พระชาที่ 6 เสด็จจ้าพระชาที่มกุฎบวรพต ทรงทราบหมู่อสูร เทพยดา และมนุษย์ ให้เสบพยศอันร้ายแล้วให้เลื่อมใสในพระศาสนา

พระชาที่ 7 พระพุทธเจ้าทรงแสดงymกปาฐีหารและประทับจ้าพระชา ที่สวรรค์ชั้นดาวดึงส์ แล้วเสด็จลงมาในวันເກโโටะหนะ

พระชาที่ 8 พระองค์ประทับจ้าพระชาที่ เกสกพานิคทายวัน ป่าไม้สีเสียด เนินครุสุ่นสุมารศรี แคว้นกัคคะ

พระชาที่ 9 พระพุทธเจ้าทรงรับอภารណาของโนสก เศรษฐีและประทับจ้าพระชา ณ วัดที่เศรษฐีสร้างชื่อว่า โนสการาม ณ กรุงโภสัมพี

พระชาที่ 10 จ้าพระชาที่ ดงไม้สาลະ ในราวดีรักขิดวัน

พระชาที่ 11 จ้าพระชาที่หมู่บ้านของพราหมณ์ชื่อ เอกนาดา ในทักษิณารี ชั่นบท

พระชาที่ 12 ทรงจำพระชาที่ บุจิมันพพุกษ์ คือ ร่มไม้สะเดา ที่ นเพรยักปั๊สิงอยู่ใกล้เมืองเวรัญชา

พระชาที่ 13 ทรงจำพระชาที่ จัลิยบวรพต

พระชาที่ 14 เสด็จจำพระชาที่วัดเชตวันมหาวิหาร สามเนตรราหุลได้รับการอุปสมบทเป็นพระภิกษุในพระชาานี้

พระชาที่ 15 เสด็จจำพระชาที่นิโคราราม ใกล้กรุงปิลพัสดุ ครั้งหนึ่งหลังจากบินนาครตรแล้ว ทรงเสด็จเข้าไปยังป่ามหัวนเพื่อทรงพักผ่อนกลางวัน ณ โคน ต้นมะตูม

พระชาที่ 16 เสด็จประทับจำพระชา ที่เมือง อพาวี ณ อัคคาวาจเดีย

พระชาที่ 17 ทรงจำพระชา ณ กรุงราชคฤห์ ทรงบัญญัติห้ามมิให้สาวกทำปาฐีหารย์ เนื่องจากห่านเศรษฐีได้นำปุ่มไม้จันทน์มาทำเป็นนาตร แขวนไว้สูง 60 ศอก ไตรเหะมาເเอกสารได้จะถือเป็นพระอหันต์ซึ่งพระบินโถลกการทวacha เตระได้เหะมาເเอกสารได้ จึงทรงห้ามมิให้กระทำต่อไป

พระชาที่ 18-19 พระพุทธเจ้าจำพระชาที่จัลิยบวรพต

พระชาที่ 20 ทรงประทับจำพระชา ณ กรุงราชคฤห์ ทรงตั้งพระอันนท์เป็นพระอุปัญญา กประจำพระองค์และปราบองคุลีมาล

พระชาที่ 21-44 พระพุทธเจ้าทรงจำพระชาที่วัดเชตวัน

มหาวิหารและบุพพาราม ณ กรุงสาวัตถี ทรงกระทำยมกปาฏิหารย์ ฝ่ายเดียรถีก็จะทำแข่งได้ เตรียมกระทำมณฑลซึ่งเสาท่าด้วย ไม้ตะเคียน หลังคามุงด้วย ตอกนีลอุบล

พระชาที่ 44 พระอัครสาวกหั้งสอง คือ พระสารีรบุตร และพระโมคคัลลานะนิพพาน

พระชาที่ 45 เป็นพระยาสุดท้ายของพระพุทธเจ้าซึ่งมีพระชนมายุขณะนี้ได้ 80 พรรษา ในพระชนนี้ พระองค์ได้เสด็จประทับจำพรรษา ณ เวทุคам ใกล้เมืองเวลาลี แคว้นวัชชี ในระหว่างพระชนานี้ พระองค์ประชวรอย่างหนักมีความเจ็บปวดรุนแรงถึงกับปรินิพพาน แต่พระองค์ทรงรับความเจ็บปวดมานด้วยการเข้าใจโถสมาริอันไว้ในวันเพ็ญเดือนสาม ภายหลังพระชนานี้พระองค์เสด็จไปประทับ ณ ป่าวาลเจดีย์ ตัวบุกพระอาบน้ำว่า พระองค์ได้ตัดสินพระทัยว่าจะปรินิพพานในเวลา 3 เดือน นับแต่วันนั้นการตัดสินพระทัยเข่นนี้เรียกว่า ปลงพระชนมายุสังฆาร

ตั้งแต่วันนั้นเป็นต้นมา พระพุทธเจ้าเสด็จออกจากเมืองเวลาลีแสดงธรรมในที่ต่างๆ จนถึงวันขึ้น 15 ค่ำเดือน 6 เหลืออีกเพียง 1 วัน จะครบ 3 เดือน พระองค์ถึงเมืองป่าวาประทับอยู่ในสวนมะม่วงของนายจุนทะ ทรงแสดงธรรมโปรดนายจุนทะให้บรรลุโสดาปัตติผลในวันรุ่งขึ้นตรงกับวันเพ็ญเดือน 6 เสเด็จไปฉันภัตตาหารที่บ้านนายจุนทะ ซึ่งเป็นการบินทบทารครั้งสุดท้าย หลังจากอนุโมน่าแล้วเสด็จออกจากบ้านนายจุนทะ

ระหว่างทางทรงประชารหนักขึ้นถึงลงพระโลหิต แต่ทรงบรรเทาทุกข์เวทนาตนด้วยกำลังอริวาสขันติและมานสมานติ เสเด็จเดินทางต่อไปทรงพักเหนื่อยเป็นระยะๆ จนถึงเมืองกุตินารา เสเด็จเข้าไปยัง คงไม้สาลະ คุ่หนึ่งแล้วเสด็จบรรทมสีหัสยาสโนโดยมิได้คิดจะลุกขึ้นอีก เวลาหนึ่น ต้นสาลະ ทั้งคู่ผลิดอกบานเต็มต้นนอกดดูกาล โปรดดอกหล่นลงพระพุทธศรีระ ประดู่ถาวยกการบูชาพระพุทธองค์ ด้วยกิริยาท่าทาง อันเป็นของทิพย์ กิริยาจากอาการเพื่อบูชาพระองค์

ขณะประทับในพระอิริยาบถนั้น พระพุทธเจ้าทรงแสดงธรรมตลอดเวลาและทรงแนะนำพระอาบน้ำให้ปฏิบัติต่อพุทธศรีระเช่นเดียวกับการปฏิบัติต่อพระบรมศพของพระเจ้าจักรพรรดิในคืนนั้น สุกักษิปวิพากได้ขอເຟາຫຼຄາມບ້ອນຫາດ່າງໆ พระองค์ทรงตอบป້ອນຫາให้เป็นที่พอใจสุกักษิปวิพากเลื่อมໃຫຍ່ຂອบราชอาอุปสมบท พระองค์ทรงอนุญาตการอุปสมบทให้เป็นพิเศษสุกักษิปวิพากจึงได้นำเข้าเป็นพระภิกษุ นับเป็นสาวกปุสุกด้วย

จากนั้น ทรงเปล่งวาจาเป็นปัจจิมโอวาทว่า “กิกขุหลายบัดนี้เราขอเดือนพวກเชอว่า สังขารทั้งหลายมีความลื้นไปเป็นภารมด้า พวກเชอจะบังประจำชนให้ถึงพร้อมด้วยความไม่ประมาณเกิด” สิ้นพระสรุเพียงนี้ก็มีแต่ความสงบ พระองค์เสเด็จตับขันธ์ปรินิพพานในยามสุดท้ายแห่งคืนพระจันทร์เต็มดวงของเดือนวิสาขะ (ตรงกับวันอังคารขึ้น 15 ค่ำ เดือน 6 ปี

มะເສີງ) ໃນ ສາລວໂນກຍານຂອງມັດລົກຜັນຕົວຢືນເມື່ອງຖຸນາວາ ແຄວ້ນ
ນັດລະ ຮາມສົວອາຍ 80 ພຣະມາ

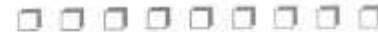
ພຣະພູທະເຈົ້າປະສົງສົດກລາງດິນກາຍໄດ້ຕັ້ນສາລະ ໃນວັນເພື່ອ¹
ເດືອນທຸກ ດຣສູງກລາງດິນກາຍໄດ້ຕັ້ນພຣະຄຣີມຫາໂພບ² ໃນວັນເພື່ອ³
ເດືອນທຸກ ແລະປຣິນິພພານກລາງດິນກາຍໄດ້ຕັ້ນສາລະໃນວັນເພື່ອ⁴
ເດືອນທຸກ □

ຄັດນີ້ຈາກຫັນສືອທີ່ຮະສິກພິເຊີກຂອ້າພຳແລະມູກພັກຮໍສົມາຜົງສູກນີ້ມີຄວຸມໄປສົກ
ວັດເປັນຄວັກຫາ ຈັງຫວັດສອງຂອງ

ວິທຍາການ

ISO 9000

ມກລາງກາຮແຂ່ງຂັ້ນທີ່ຽຸນແຮງ ນັກຫຼັກຈົມມີກາງເລືອກ
ໃນກາຮວັກຢາດ້ວຍອດໄດ້ຫລາຍງ່າວິທີແຕ່ທີ່ເຮົາພບເຫັນ
ກັນໄດ້ຍ້ວ່າໄປ ນັກຫຼັກຈົມມັກຈະເລືອກໃຊ້ວິທີກາຮໃນ
ກາຮລົດຕັ້ນທຸນ ລົດຄຸນນາພລິນຄ້າເພື່ອໄທສາມາຮາເຂົ້າແຂ່ງຂັ້ນໃນ
ສົງຄຣາມຮາຄາໄຕ ແລະໃນຫລາຍງ່າ ຄັ້ງ ຜູ້ບົວໂກຄເອງກີ່ມີສາມາຮຽ້ວ
ໄດ້ວ່າ ສິນຄ້າທີ່ຕົນເອງຂໍ້ອໝາມຈະຖຸກລົດຄຸນນາພລິນທີ່ໄວ້

ปัญหาข้างต้นทำให้ภาครัฐบาลต้องเข้ามามีบทบาทในการกำหนดข้อตกลง หรือเกณฑ์การตัดสินที่มีรายละเอียดชัดเจน ของคุณลักษณะต่างๆ ของสินค้า หรือที่เรียกว่า “มาตรฐาน” เพื่อให้ผู้ผลิตปฏิบัติตาม และผู้บริโภคสามารถใช้เครื่องหมาย มาตรฐานดังกล่าวเป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจเลือกซื้อสินค้าได้ อย่างมีหลักประกันโดยตราหรือเครื่องหมายมาตรฐานที่เราท่าน รู้จักกันดี ก็จะได้แก่ มาตรฐาน อย. ซึ่งออกโดยสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา และมาตรฐาน สมอ. ซึ่งออกโดยสำนักงานคณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

การกำหนดมาตรฐานในลักษณะนี้จะมีอยู่ในทุกประเทศ โดยแต่ละประเทศจะกำหนดไว้ไม่เท่ากัน แต่ที่แน่นอนก็คือ ยิ่งมาตรฐานสูงไว้เพียงใดต้นทุนการผลิตสินค้าก็สูงขึ้นเพียงนั้น และยิ่งถ้ามีการนำสินค้าจากต่างประเทศที่มีมาตรฐานต่ำกว่า ซึ่งจะมีต้นทุนและราคาต่ำกว่ามาจำหน่ายในห้องคลาดพร้อมๆ กัน ก็จะเป็นการยกที่ผู้ผลิตที่ใช้มาตรฐานการผลิตที่สูงกว่าจะ แข่งขันได้

ในกรณีนี้ กลับเป็นเหตุผลที่ทำให้หลาย ๆ ประเทศ โดยเฉพาะประเทศที่พัฒนาแล้วนำมาใช้ในการกำหนดให้ประเทศที่ จะนำสินค้าเข้าไปจำหน่ายต้องผลิตสินค้าให้ได้ตามมาตรฐานที่ ประเทศเหล่านั้นกำหนดขึ้น และในหลาย ๆ กรณีก็มีเหตุผลน่า เชื่อได้ว่าประเทศพัฒนาแล้วหลาย ๆ ประเทศได้ใช้วิธีการกำหนด มาตรฐานที่สูงเกินความจำเป็นเพื่อกีดกันการนำเข้าจากประเทศ กำลังพัฒนา

เพื่อแก้ไขปัญหานี้ได้ยังไง มีการกำหนดมาตรฐานเกิน ความจำเป็นหรือไม่ ทางองค์กรกลางว่าด้วยมาตรฐานระหว่างประเทศ (International Standard Organization : ISO) ที่ เป็นองค์กรกลางอันประกอบด้วยสมาชิกที่เป็นสถาบันมาตรฐาน แห่งชาติของประเทศต่างๆ รวม 124 ชาติ จึงได้ทำการกำหนด มาตรฐานสากลขึ้น เพื่อใช้เป็นหลักในการกำหนดมาตรฐาน ร่วมกัน

ในปี 2530 ทางองค์กรได้เข้ามีบทบาทในการกำหนด มาตรฐานระบบคุณภาพ ISO 9000 เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการ รับรองผลิตและการบริการขึ้นเป็นครั้งแรก และทำให้เกิด ระบบประกันการบริหารคุณภาพที่เป็นสากล และมีมาตรฐาน เดียวทั่วโลก สามารถตรวจสอบคุณภาพจากองค์กรฝ่ายที่ 3 ได้เป็นระยะเวลาที่ต่อเนื่องด้วย

ในปัจจุบัน ISO 9000 ได้กลายเป็นกุญแจที่เปิดประตู การค้า ได้อย่างกว้างขวางและมีฐานะเมืองเครื่องหมายการค้า ที่ได้รับการยอมรับจากผู้บริโภคมากกว่าเครื่องหมายการค้าอีกห้องๆ ในโลก ด้วยเหตุนี้ จึงทำให้ประเทศกำลังพัฒนาหันมาใช้ เครื่องหมายมาตรฐาน ISO เป็นเครื่องมือสำคัญในการเจาะเข้า สู่ตลาดของประเทศพัฒนาแล้วที่มีการแข่งขันสูง เช่น ประเทศ ในกลุ่มประชาคมยุโรป สหรัฐฯ ญี่ปุ่น และประเทศอุดหนุน ใหม่ในเอเชียตะวันออก เพราะคุ้มกว่าการลงทุนในการส่งเสริม การขายและการพัฒนาเครื่องหมายการค้าของตนเอง

ISO แบ่งเนื้อหาออกเป็น 5 ฉบับหลัก ได้แก่ ISO 9000,

ISO 9001, ISO 9002, ISO 9003 และ ISO 9004 โดยแต่ละฉบับมีเนื้อหาโดยสรุป คือ

1. ISO 9000 เป็นแนวทางในการเลือก และกรอบการเลือกและการใช้มาตรฐานชุดนี้ให้เหมาะสม
2. ISO 9001 เป็นมาตรฐานระบบคุณภาพ ซึ่งกำกับดูแลทั้งการออกแบบและพัฒนา การผลิต การติดตั้ง และการบริการ
3. ISO 9002 เป็นมาตรฐานระบบคุณภาพ ซึ่งกำกับดูแลเฉพาะการผลิต การติดตั้ง และการบริการ
4. ISO 9003 เป็นมาตรฐานระบบคุณภาพ ซึ่งกำกับดูแลเรื่องการตรวจสอบและทดสอบขั้นสุดท้าย
5. ISO 9004 เป็นแนวทางในการบริหารงาน คุณภาพ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด โดยเป็นข้อแนะนำในการจัดการในระบบคุณภาพ

จากรายละเอียดข้างต้น จะเห็นได้ว่า มาตรฐานระบบคุณภาพที่ใช้เพื่อให้การรับรองนั้นมีด้วยกันเพียง 3 มาตรฐาน คือ ISO 9001, ISO 9002 และ ISO 9003 ส่วน ISO 9000 เป็นข้อแนะนำให้ผู้ประกอบการเลือกว่าจะนำมาตรฐานใดไปใช้ให้เหมาะสมกับการดำเนินงานขององค์กรของตน โดยใช้ ISO 9004 เป็นแนวทางในการดำเนินการให้มีประสิทธิภาพ

การนำระบบบริหารงานคุณภาพตามมาตรฐาน ISO 9000 ไปใช้นี้ ยังมีความเข้าใจผิดกันอยู่มากว่าสามารถนำไปใช้ได้เฉพาะอุตสาหกรรมการผลิตเท่านั้น แต่ความจริงแล้วธุรกิจ

ทุกประเภท ทุกขนาดสามารถจัดทำระบบคุณภาพได้เช่นเดียวกัน เช่น ในธุรกิจการบริการที่ได้มีการนำ ISO 9000 ไปใช้แล้วในหลาย ๆ กลุ่ม อาทิ

1. กลุ่ม HOSPITALITY SERVICES ได้แก่ กิจกรรมโรงแรม และการท่องเที่ยว
2. กลุ่ม COMMUNICATIONS ได้แก่ สนับสนุน และการสื่อสาร
3. กลุ่ม HEALTH SERVICES ได้แก่ โรงพยาบาล และ คลินิก
4. กลุ่ม MAINTENANCE ได้แก่ การซ่อมบำรุงเครื่องจักร
5. กลุ่ม UTILITIES ได้แก่ สาธารณูปโภคต่างๆ
6. กลุ่ม TRADING ได้แก่ การจัดจำหน่าย
7. กลุ่ม PROFESSIONALS ได้แก่ การสำรวจ การออกแบบ การฝึกอบรม และที่ปรึกษา
8. กลุ่ม ADMINISTRATION ได้แก่ บุคลากร และบริการในสำนักงาน
9. กลุ่ม SCIENTIFIC ได้แก่ การวิจัยและพัฒนา นอกจากนี้หน่วยงานราชการและรัฐวิสาหกิจที่ต้องการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ ก็สามารถนำระบบคุณภาพไปใช้ได้เช่นเดียวกัน

เพื่อเป็นการส่งเสริมให้ภาคธุรกิจไทย มีความพร้อมในการเข้าแข่งขันในตลาดโลกได้มากยิ่งขึ้น ทางคณะกรรมการ

ส่งเสริมการลงทุนจึงได้มีมติ กำหนดให้อุตสาหกรรมส่งออกไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 อุตสาหกรรมวิศวกรรม และอุตสาหกรรมพื้นฐานที่มีการลงทุนเกินกว่า 40 ล้านบาท และได้รับการส่งเสริมการลงทุน ตั้งแต่ปี 2542 จะต้องดำเนินการให้ได้รับ ISO 9000 ภายใน 2 ปี นับแต่วันเปิดดำเนินการ

และสำหรับกิจการที่ได้รับการส่งเสริมใหม่ในปี 2542 นี้ แต่ไม่เข้าข่ายตามขนาดและประเภทกิจการ แต่มีความประสงค์ขอใบอนุญาต ทาง สมอ. ก็จะทำการตรวจสอบและพิจารณาให้เป็นอันดับแรก และที่สำคัญกิจการที่ได้รับ ISO จะได้รับการยกเว้นในการเข้าตรวจโรงงานในการต่อใบอนุญาตโรงงานอีกด้วย

เงื่อนไขทั้ง 2 ประการนี้ น่าจะเป็นเครื่องมือสำคัญที่ทำให้ภาคอุตสาหกรรมและบริการของไทยปรับตัวให้ได้มาตรฐานโลกให้ซึ่งจะมีผลตีต่อการพัฒนาประเทศโดยรวมแต่ที่สำคัญที่สุด ก็คือ ตัวผู้ประกอบการเอง เพราะวิธีที่ดีที่สุดที่จะเพิ่มยอดขาย และกำไรให้กับองค์กร คือ การทำให้ผลิตภัณฑ์และบริการของเรามาตรฐานเพิ่มความพึงพอใจให้กับลูกค้าได้ และการแสดงของความตั้งใจในระบบบริหารคุณภาพในระดับสากลจะเป็นเครื่องมือที่แสดงออกได้ดีที่สุดด้วย □

คัดย่อจาก วารสารส่งเสริมการลงทุน ปีที่ 10 ฉบับที่ 1 มกราคม 2542

เกษตร

ปุ๋ยหมักจากผักตบชวา

□ □ □ □ □ □ □ □

กุดชวาเป็นไม้น้ำล้มลุกหลายถิ่นและเป็นวัชพืช มีระบบนรากฟอยจำนวนมาก สามารถดูดซับเอ่าแร่ธาตุอาหารที่ปะปนอยู่กับตะกอนในน้ำมาไว้ในส่วนต่างๆ ของลำต้น เมื่อนำมาทำปุ๋ยหมักก็จะได้แร่ธาตุอาหารพืชสูงตามไปด้วย

1. ส่วนผสม ผักดบชวาแห้ง : นูกลสัด : ปุ๋ยเคมี ในอัตราส่วน 100 : 10 : 1 โดยน้ำหนัก หากไม่มีนูกลสัด ให้ใช้

หน้าดินบริเวณได้กองหญ้าเก่า หรือกองฟางเก่า หรือปุ๋ยหมักที่มีอยู่แล้วแทนก็ได้ โดยใช้อัตราส่วนเดียวกัน

- นำผักดบชวาจากแหล่งน้ำขึ้นมาตามจุดต่างๆ ประมาณ 1-2 สัปดาห์ เพื่อให้ผักดบช瓦รุบตัวลง (หากใช้ผักดบชวาสด ปุ๋ยหมักที่ได้รับจะน้อย เพราะผักดบชวา 100 ส่วน จะมีน้ำถึง 90 ส่วน)

- เมื่อได้ผักดบชวาเพียงพอต่อความต้องการแล้ว จึงนำมากองบนพื้นดิน โดยให้มีความกว้าง 2-3 เมตร ความยาวไม่จำกัด โดยกองผักดบชวาเป็นชั้นๆ ให้แน่น สูงประมาณ 30-40 ซม. หัวนมูลสัตว์ทับให้หนาประมาณ 1-2 นิ้ว และโรยปุ๋ยเคมีบางๆ ทับมูลสัตว์อีกที่หนึ่ง รถน้ำให้ชุ่ม หรือถ้าจะใช้สารเร่งเชื้อจุลินทรีย์ ควรละลายเชื้อจุลินทรีย์ในน้ำอุ่นหรือน้ำเย็นธรรมดารักษาไว้ ราดทับลงไป

- นำผักดบชวามากองทับเป็นชั้นต่อไป ทำเช่นเดียวกับการกองครั้งแรกทุกอย่าง จนกระทั่งกองสูง 1-1.5 เมตร

- ชั้นบนสุดใส่หน้าดินทับหนาประมาณ 1 นิ้ว กองทึบไว้ 45-60 วัน

- ในขณะที่หมักอยู่ ต้องคอยหมั่นตรวจสอบผักดบชวา อย่าให้แห้งหรือแห้งเกินไป วิธีตรวจสอบคือ เอามือ伸เข้าไปในกองลึกๆ พบว่าส่วนมากเป็นดูร้ามีน้ำติดอยู่ที่ฝ่ามือ แสดงว่ามีความชื้นพอเหมาะสม ไม่ต้องรดน้ำ ถ้าไม่มีน้ำติดฝ่ามือ แสดงว่ากองผักดบชวาแห้งเกินไป ต้องรดน้ำ แต่ถ้า

เป็นแล้วมีน้ำทะลักออกมากตามจำนวนน้ำมือ แสดงว่าและเกินไปไม่ต้องรดน้ำ และต้องกลับกองผักดบชวาทุกๆ 7-10 วัน เพื่อให้อาการถ่ายเทเข้าไปในกองได้สะดวก และลดความร้อนภายในกองด้วย

2. ส่วนผสม ผักดบชวาสด และเศษพืชแห้ง : ผักดบชวาแห้ง หรือฟางข้าว ใบไม้ หญ้าแห้ง

- กองเศษพืชแห้งให้มีความกว้างประมาณ 3 เมตร ความยาวไม่จำกัดกองเป็นชั้นๆ สลับกับผักดบชวาสด อย่างละ 4 ชั้น ให้แต่ละชั้นมีความสูง 20 ซม. โดยให้เศษพืชแห้งอยู่ชั้นล่าง และผักดบชวาสดอยู่ชั้นบน

- เมื่อกองเสร็จแล้วกองปุ๋ยหมักจะมีความสูงประมาณ 1.5 เมตร ขนาดที่หมักอยู่ความชื้นจากผักดบชวาจะไหลออกมากโดยเศษพืชแห้งจะชับไว้ การหมักโดยวิธีนี้ผักดบชวาและเศษพืชแห้งจะเน่าเปื่อยเป็นปุ๋ยหมักภายใน 120 วัน

3. ส่วนผสม ผักดบชวาสด : เศษพืชแห้งที่เป็นชิ้นเล็กๆ เช่น แกลูบ ขี้เลือย ขุยมะพร้าว กากอ้อย : มูลสัตว์ ในอัตราส่วน 2 : 2 : 1

- นำส่วนผสมดังกล่าวมาคลุกเคล้าให้เข้ากันดี รถน้ำให้ชุ่ม ทำเป็นกอง ขนาดกว้าง 2-3 เมตร สูง 1-1.5 เมตร ความยาวไม่จำกัด ขึ้นกับขนาดของพื้นที่

- ผักดบชวากับเศษพืชแห้งจะเปื่อยเป็นปุ๋ยหมักภายใน 150 วัน □

บ/ท/ก/วี

วันที่ดอกไม้บาน

ไม่ช้านรอดอกกรักจะถักซ่อ
เหลืองละอ้อรุ่งระย้า ณ ป่าฟัน
เพื่อเชือเชิญคนหนุ่มสาวก้าวพร้อมกัน
สู่เส้นทางสร้างสรรค์สู่วันรัก
ซึ่งจักไม่น่าขันเพียงฝันเพ้อ
ฉันและเธอช้าฟูกเพราะอกหัก
แต่จักกว้างแผลไกลอุ่นไ้อรัก
ได้ประจักษ์เจ้มใส่ในใจร้า
ณ วันนี้เริ่มสัญญาหน้าดอกไม้
บานอยู่กลางหัวใจคนหนุ่มสาว
มาเดินเก็บศรัทธาจากป่าดาว
ถักเสื้อหน้าอุ่นเอื้อเกื้อผ่องชน

พิบูลศักดิ์ ลดาครพ

1 ปีวิทยุธรรมยุกติ ไทยรับใช้ประชา

23 เมษายน 2542

“ประมงภูเขา”

บรรยายกาศเย็นวันศุกร์ที่ 23 เมษายน 2542 ชั่วโมงไปด้วย
น้ำฝนที่ตกลงมาเป็นช่วงๆ ตลอดทั้งวัน

จนกระทั่งปาบystsไม่ง ฝนที่ชาไปพักหนึ่งก็เทลงมาอีกชุดใหญ่
ปาบystsไม่งครึ่ง ฝนเริ่มขาดเม็ด ชาววิทยุธรรมยุกติหันสาย
เร่งระดมพลเพื่อเชิดน้ำที่ขังค้างไม่ว่าจะบนโடี๊ หรือตามพื้น โดย
ไม่ลืมแหงหน้าดูฟ้าว่า ฝนจะโปรดลงมาอีกหรือไม่

ห้าไม่งเย็น สายฝนขาดเม็ด เสียงเพลง “กต.ไทยรับใช้ประชา”
ซึ่งขับร้องโดย “รุ่ง สุริยา” ศุภាបุรุษลูกทุ่ง ทำหน้าที่เรียกแขกสลับ
ไปกันบทเพลง “น้องสาว” ของยอดศิลปินล้านนา “จรัส โนนีเพ็ชร”

ท่านกลางบรรยายกาศที่เย็นสบาย ผู้คนหันหนอกจากข้าราชการ
กระทรวงการต่างประเทศ ผู้พังของทางสถานีฯ แล้ว เท่าที่กราด
สายตาเห็นก็ยังมี อาจารย์ไกรวงศ์ (วีระพงษ์ รามวงศ์) องอาจ คลาม
ไฟบุสัย เลขานุการรัฐมนตรีว่าการฯ คุณหญิงหมัด (ม.ร.ว.มาลินี
จักรพันธุ์) ไมตรี ลินปิชาติ อ้อ แอบเห็นเนون นาวิกมูลด้วย ทั้ง
หมดนั่งตัวพากันหลัง ให้ลมหายใจล้านหน้ากรรมการนิเทศ อันเป็นสถานที่
จัดงาน 1 ปีวิทยุธรรมยุกติ ไทยรับใช้ประชา จนทำให้พื้นที่ของ
งานซึ่งไม่ได้กว้างขวางใหญ่โดยไร เริ่มดูว่าเล็กลง

เสียงพุดคุย ทักทาย แนะนำตัว ค่ำกล่าวแสดงความยินดี ยลฯ
ชาลงเมื่อพิษณุ จันทร์วิทัน นายสถานีฯ ไฟแรง กล่าวเรียนเชิญ
ท่านอธิบดีกรมสารนิเทศ ตอน ปรัมพ์ถวินัย เป็นผู้กล่าวรายงานผล

การดำเนินงานของสถานีวิทยุฯ ใน การรับใช้ผู้ฟังทั่วไปในประเทศไทย และในประเทศไทยเพื่อนบ้านมาเป็นเวลาหนึ่งปี

จากนั้น ม.ร.ว.สุขุมพันธุ์ บริพัตร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศได้กล่าวแสดงความยินดีและกล่าวเปิดงานเป็นวันนี้

นอกเหนือจากอาหารพื้นบ้านแสนอร่อยนานาชาติแล้ว ทุกคนที่มาร่วมงานยังได้สัมผัสกับความเริ่งบันเทิงในแบบของวิทยุสารบุรีมาย จากการแสดงบนเวที โดยเริ่มจากลิสต้าที่ไม่เป็นสองรองใครในเรื่องเพลงพื้นบ้านของศิลปินแห่งชาติ “หวังเดชะ” ที่ขันกีบงานชุดใหญ่มากให้ความสำราญกับทุกคน จนลืมเวลาที่ผ่านไป

ชาวไม่นานที่เสียงรำมนาจหาย เสียงไหๆ จากกีตาร์ของยอดศิลปินล้านนา “จั้ว โนนเพ็ชร” กับบักล่อมและพาผู้คนในงานห้องไปสู่ความงามของห้องถีล้านนา ความสลับของคืนข้างขึ้นเก้าค่ำถูกขับให้สว่างไสวด้วยบทเพลง “เดือนเพ็ญ” โดยความกรุณาของท่านปลัดกระทรวงการต่างประเทศ และเพลงแล้วเพลงเล่าที่คุณจั้วฯ เล่าขานผ่านต้นไม้เพลงที่ทุกคนคุ้นเคย

สัญญาณแห่งความอึกทึกสนุกสนานเริ่มต่อแวดมาอีกครั้งเมื่อเสียงลือกันทั่วว่า สุภาพนุรุษลูกทุ่ง “รุ่ง สุริยา” มาถึงงานแล้ว

“รักจริงๆ ให้ดิบบังๆ....” เป็นเพลงแรกที่ “รุ่ง สุริยา” ใช้ในการหักหายทุกๆ คนในงาน ลูกเล็กเด็กแต่งแฟ้มเพลงของรุ่งฯ ที่สลิ่มสลิ่อ ก่อนหน้านี้ด้วยความง่วงประสาเด็กกลายเป็นแฟ้มแก้วหน้า (เวที) เสียงตะโภน เอาอีกๆ ตั้งไม่ขาดสาย รุ่งฯ เองก็ดีใจหาย ทั้งร้องทั้งคุยอย่างเป็นกันเอง

สายฝนที่เริ่มตกลงมาอีกครั้งคล้ายสัญญาณเตือนเวลาที่ต้องอลาแต่ไม่เป็นไร พากเราจะพบกันใหม่ในบรรยากาศสนุกสนาน และเป็นกันเองของชาววิทยุสารบุรีมาย เช่นนี้อีก เอาไว้งานครบรอบปีดีใหม่ ๑๗๘

ปีวิทยุสารบุรีมาย กด.ไทยรับใช้ประชา

23 เมษายน 2542

อธิบดีกรมดาวน์ทาวน์รับ ๑๗๘ฯ รวมท.

๑๗๘ฯ รวมท. ม.ร.ว.สุขุมพันธุ์ บริพัตร เปิดงาน

อดีต รพนฯ ร่วมนายกรัฐมนตรี ดร. วีระพงษ์ รามาธิบุตรฯ พณฯ รนช. ม.ร.ว. สุรุ่ยพนรุ
บริพัตร ปลัดกระทรวงฯ สำเร็จฯ ขวนะวิรัช และ ออท. ฉลินพันธ์ ชีรวานนท์

พอหังเต็ว - แม่ค้านา

ลูกศิษย์ "หัวงเต็ว"

จรัส มโนพิชัย ครวญเพลง "อุบลฯ"

รุ่ง สุริยา ในเพลง “รักจริงให้พิงผัง”

ภาพ/วิชาร ทิปประสาร

ทีมงาน วิทยุสารัญรุ่มย์

วิชาการ

ทำประชาสัมพันธ์แบบมืออาชีพ?

□ □ □ □ □ □ □ □

บุญเกشم เสริมวัฒนาภูล

ความหมายของการประชาสัมพันธ์ คือ กิจกรรม ทั้งลึ้น ทั้งหลาย ทั้งปวง ที่กระทำการย่างมีการ วางแผนล่วงหน้าในการที่จะมีอิทธิพลต่อความ รู้สึกนึกคิดของสาธารณะชนที่เกี่ยวข้อง เพื่อก่อให้เกิดทัศนคติ

เรียนเรียงจากคำบรรยายในการอบรมสัมมนาเพื่อการประชาสัมพันธ์ของ รศ.ดร.เตวี วงศ์มนต์ค่า เมื่อวันที่ 16 กันยายน 2541 ณ ห้องน้ำแมก้า จัดขึ้น โดยกรมสารนิเทศ กระทรวงการต่างประเทศ

และภาพลักษณ์² ที่ดีระหว่างสาธารณะนั้นกับองค์กรที่ทำงานประชาสัมพันธ์ โดยมีเป้าหมายคือ การสร้างความเข้าใจเพื่อให้ได้รับการสนับสนุนและความร่วมมือจากสาธารณะนั้น จากความหมายดังกล่าวมีประเด็นที่ควรนำมาวิเคราะห์อย่างลึกซึ้ง คือ

ประการแรก เมื่อความหมายของการประชาสัมพันธ์ คือ กิจกรรมทั้งสิ้น ทั้งหลาย ทั้งปวง เพียงคำเดียวก็ออกให้รู้ว่า “ไม่ใช่เพียงแค่สื่อสิ่งพิมพ์เท่านั้น สื่อทุกอย่างที่ใช้นั้นเกี่ยวข้อง กับเรื่องราวของการประชาสัมพันธ์ทั้งสิ้น สมการของ การสร้างภาพลักษณ์เท่ากับ ภาพลักษณ์ของผู้บริหาร บวกด้วยภาพลักษณ์ของผลงาน บวกภาพลักษณ์ของเหล่าบรรดาพนักงาน บวกด้วยกิจกรรมแล้วหากด้วยอุปกรณ์เครื่องมือและสื่อต่างๆ ที่ใช้ ทั้งหมดนี้คือสิ่งที่จะครอบคลุมความหมายของกระบวนการ สร้างภาพลักษณ์กล่าวคือ ผู้บริหารมีภาพลักษณ์อย่างไร จะส่งผลต่อภาพลักษณ์ของพนักงาน กิจกรรมที่กระทำก็จะส่งผลต่อภาพลักษณ์ขององค์กร ผลงานที่ทำออกมาย่างไรก็จะส่งผลต่อภาพลักษณ์ขององค์กรอีกด้วยนั้น พนักงานในองค์กรเป็นอย่างไร ก็จะส่งผลต่อภาพลักษณ์ขององค์กรเช่นกัน หรือไม่ว่า

² “ภาพลักษณ์” หรือ *Image* ซึ่งมองเดิมผู้บุรุษฯ ใช้คำว่า “ภาพพจน์” แต่ในบทความนี้ผู้เรียนเริ่งเปลี่ยนใช้คำว่า “ภาพลักษณ์” แทนทั้งหมด เพราะเป็นคำนิยมซึ่งนำมาใช้พูดกันทั่วไป ผู้เรียนให้เป็นครั้นแรก คือ ภาพฯ อ่านหน้า บันทึกชุด อีกหน่วยกิจกรรมครับ

เก้าอี้ โคมไฟ อุปกรณ์ต่างๆ เหล่านี้จะถูกรวมเข้าไปไว้ในสมการของภาพลักษณ์ทั้งสิ้น อาทิเช่น ภาพลักษณ์ดูได้จาก ข้าวของเครื่องใช้ที่ใช้อยู่ สมมติกระ功劳การด่างประเทศท่า งานเผยแพร่องก์ไปอย่างดี แต่คนมานั่งในห้องนี้มองดูได้เวลาที่ภาพลักษณ์ก็เสียแล้ว เพราะว่าไม่สะอาด เพราะฉะนั้น ตรงนี้ก็เป็นภาพลักษณ์ที่ทำให้มองได้ว่า คนกระทำการด่างประเทศ ไม่ได้ดูแลตรงนี้เลย ทั้งที่จริงๆ แล้วสถานที่ตรงนี้เป็นที่รับแขกบ้านแขกเมือง ก็ควรให้เข้าเราว่าดูดีไปหมด หรือเก้าอี้ดู สวยงาม แต่หากดูข้างหน้าซึ่งถลอกหมดแล้ว ทำให้เห็นได้ใน หมดว่ามันเป็นอย่างไร ถ้ายังปล่อยให้ข้าวของเครื่องใช้เหล่านี้ หลงเหลืออยู่นั้นไม่ถูกต้อง ถ้าคิดว่ากระ功劳ฯ สร้างภาพลักษณ์ต่อสาธารณะผ่านสื่อต่างๆ ออกไปจนดูดี แต่หากมาที่ กระ功劳ฯ มาเจอก้าอี้ซึ่งแลเห็นเนื้อในก็จะลบคะแนนสมการ ของภาพลักษณ์ทันที เพราะว่าข้าวของเครื่องใช้ที่ยกด้วยป้าย ก็เป็นส่วนหนึ่งของภาระกิจกรรมทั้งสิ้น ทั้งหลาย ทั้งปวง

ประการต่อมาที่ก่อจ่าว่ากิจกรรมอย่างนี้ต้องกระทำอย่าง มีการวางแผนล่วงหน้า ซึ่งค่าว่า “พยายามวางแผนล่วงหน้า” นั้นมีนัยสำคัญอยู่ในตัวเองด้วย มาดูที่ค่าว่าความพยายามก่อน อะไรก็ตามที่คนเราต้องพยายาม แปลว่าสิ่งนั้นไม่มีจุดจบสิ้น ไม่ใช่ว่าพอจะเริ่มต้นทำอะไรก็บอกว่า “เราทำแล้ว” ซึ่งอย่างจะ บอกว่า ทำแล้วก็ต้องทำอีก เพราะสิ่งที่เราทำไปแล้วนั้นยังไม่ จบสิ้น กลุ่มเป้าหมายมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา อย่างนี้ก่าว่า

ทำแล้วก็แล้วกันไป ยกตัวอย่างเช่น เรื่องของการขึ้นภาษีน้ำมัน สรรพสามิตได้มีการกระทำการแสลงหัวไว้ดังนานก่อนที่รัฐบาล จะประกาศขึ้น ผลสุดท้ายเสียงค่าว่าก็เลยไม่มี แต่ไม่เสียดาย บ้านเรามิ่งค่ายทำประชาสัมพันธ์เชิงรุกอย่างเช่นเรื่องภาษีที่ดิน แทนที่เราจะมีความ แทนที่เราจะมีการอภิปราย แทนที่จะ มีนักวิชาการอภิมหาดจากไร่จุนเป็นที่เข้าใจแล้วค่อยประกาศ อภิมหาดจะได้บอก “อ้อ..เข้าใจแล้ว” เพราะคนๆ นั้นเขามา อธิบายอย่างนี้ คนๆ นี้เขามาอธิบายอย่างนั้น แต่ไม่เป็นอย่างนั้น กลับอภิมหาดแล้วก็มานั่งแก้ตัว มานั่งแก้ไข มาบังอธิบาย รอดกีรดิไป ถ้าอธิบายไม่รอดสุดท้ายรัฐบาลก็ต้องถอยกลับไป ก็ไม่สามารถจะเก็บภาษีด้านนี้ได้ อันนี้เราเรียกว่าเป็นการ ประชาสัมพันธ์เชิงรับ อย่างเช่นเรื่องมีทางด่วนที่ลงบ้านครัว ซึ่งรัฐบาลไม่รู้จะแก้ปัญหาอย่างไร เพราะก่อนจะลงมีอนันน์ไม่ทำ อะไรมาก แต่พอตัดสินใจแบบมาแล้ว สุดท้ายก็ทำไม่ได้ถ้าทำ ต่อไปก็มีปัญหากับบ้านครัว ครัวถ้าไม่ทำตรงนี้ก็จะกลายเป็น แบบอย่างให้คนทั้งหลายว่า ต่อไปนี้ถ้ามีการไล่ที่ ฉันจะไม่ไป ฉันจะใช้สตีล์บ้านครัวในการต่อสู้ เมื่อเป็นเช่นนี้ต่อไปรัฐบาล จะเหวนกันล้านากแล้ว นี่ เพราะว่าไม่ได้ทำประชาสัมพันธ์เชิงรุก ไว้ก่อน หลายอย่างต้องทำประชาสัมพันธ์เชิงรุก เพราะเมื่อก่อน กับการรณรงค์พวนดิน ไปพลิกหน้าดินเพื่อเวลาเราปลูกผัก อะไรมั่งไปมันจะได้ขึ้นง่าย แต่หลายครั้งรัฐบาลไม่ได้ทำอย่าง หลัง เข้าถึงมากกว่าศัตรุของการทำประชาสัมพันธ์คือความถูก

ต้องที่ไม่สนใจความถูกใจ เพราะการประชาสัมพันธ์นั้นมีหน้าที่ ทำสิ่งที่ถูกต้องให้ถูกใจ เข้าถึงมากกว่า ศัตรุที่ร้ายที่สุดของ การประชาสัมพันธ์ก็คือนักกฎหมายเพระมักจะพูดถึงความ ถูกต้อง เช่น ถ้าเกิดเรามีโนนดอยู่ในรีสอร์ฟแล้วเราไปเปิดร้าน อาหารอยู่ในรีสอร์ฟ เกิดมีคนด่า ถ้าเป็นนักกฎหมายจะตอบว่า อย่างไร “เอาโจนดให้ถูกเลย ถูกต้องอยู่แล้ว” ก็แปลว่าถูกต้อง ที่นี่ถ้าหากเรามีพื้นที่ยืนลงไว้ในเก้าอี้แล้วเราได้รับอนุญาต อย่างเป็นทางการ แต่คนเขามีความรู้สึกว่าเป็นการทำลายเก้าอี้ ให้เก้าอี้ไม่สามารถไว้ใช้ได้ นานอก “ไปถูกเลย เอาใบ อนุญาตให้ถูกเลย เรามีใบอนุญาตถ่ายสำเนาออกหนังสือพิมพ์ ไปเลย คนอย่างนี้เปรียบเหมือนอะไรรุ่่วใหม่ เปรียบเหมือนคน ขับรถสวนกับรถสิบล้อโดยที่รถสิบล้อผิดแต่เราถูก ก็จะขับไป เรื่อยๆ ผลสุดท้ายสิบล้อไม่หลบก็ถูกชนตาย นี่แหละเขายัง กันที่พูดถูกต้องแต่ไม่ถูกใจ แต่การทำงานประชาสัมพันธ์นั้น เจตนาหมายของเราก็คือ ท้าสิ่งที่ถูกต้องนี้ให้ถูกใจด้วยการชี้แจง ด้วยการอธิบาย ด้วยการให้ภูมิหน้าภูมิหลัง อันเป็นเงื่อนไขอัน ทำให้เจ้าเป็นต้องทำเช่นนี้ นั่นแหลกคือเรื่องของความพยายาม อย่างมีการวางแผนล่วงหน้า

ที่นี่คำพูดต่อไปนักกว่า เพื่อสร้างอิทธิพลเหนือชีวิตใจ ของสาธารณะที่เกี่ยวข้อง เรามาตรฐานทำไม่ต้องสร้างอิทธิพล เหนือชีวิตใจด้วยเพระเรามีหน้าที่ที่จะกำกับรูปแบบของการ คิด กำกับทิศทางของความคิดอย่าให้ออกนอกรอบนอกถุก

นอกทาง เช่น ถ้าเราจะไปทำกระเช้าไฟฟ้าที่ภูกระดึงเราต้องติดกรอบให้เข้าคิดถึงในแขวงความเรียบรุ่งเรืองของการท่องเที่ยว แต่ถ้าเราปล่อยให้เข้าคิดออกกรอบนี้ "ไปคิดถึงเรื่องการทำลายลึกล้ำ กระเช้านี้ก็จะไม่ได้สร้าง ดังนั้นหน้าที่ของคนทำประชาสัมพันธ์ก็คือ ต้องตีกรอบและซักจุ่นความคิดของคนอื่นเพื่อให้พิจารณาจัดกรรมต่างๆ ของเราด้วยทางเลือกที่เป็นประโยชน์กับเรา ถ้าม่ว่าทำไม่เราต้องทำอย่างนี้ เพราะการที่เราเป็นองค์กรอยู่ในสังคม เราเป็นหน่วยย่อยที่จะเจริญเติบโตโดยทำงานอยู่ภายใต้สภาพแวดล้อมที่ดี เราจะปล่อยให้บรรยากาศของการทำงานของเราเป็นผลลบไม่ได้ อะไรก็ตามที่เป็นผลลบเราต้องจัดไปเพื่อจะเอื้อทำให้เราสามารถทำงานได้

ที่นี่สำหรับค่าว่าสาธารณะที่เกี่ยวข้อง การทำประชาสัมพันธ์ทุกวันนี้ยุ่งยากเพราะมิได้มีกลุ่มเป้าหมายเพียงกลุ่มเดียว กลุ่มเป้าหมายของการทำประชาสัมพันธ์มีหลายกลุ่ม อาทิ รัฐบาลที่จะให้บัน ศส. ที่จะออกกฎหมาย สื่อมวลชนที่จะเขียนข่าวสนับสนุน ประชาชนผู้เสียภาษี ต่างประเทศที่จะเข้ามาเกี่ยวข้อง สถาบันการเงินที่จะให้การสนับสนุน พนักงานของคุณเองที่ต้องให้ความร่วมมือทำความที่คุณอยากจะทำ และลูกค้าที่มาติดต่อที่หน่วยงานของคุณ สารพัดกลุ่มเป้าหมายของงานประชาสัมพันธ์แต่ละชั้นๆ นั้นมันเป็นกลุ่มหลากหลาย ไม่ใช่กลุ่มเดียวถ้าทำประชาสัมพันธ์ออกไปไม่ได้ของบัตรูบานไม่ผ่านประชาสัมพันธ์ออกไปไม่ดี ศส. "ไม่เข้าใจและยุบยังส่งเสริมให้มี

การออกกฎหมายให้ทำงานยากขึ้น ประชาสัมพันธ์ออกไปไม่ดี สื่อมวลชนสร้างกระแส่วนทางกับสิ่งที่เรากระทำประชาสัมพันธ์ออกไปไม่ดี นักวิชาการลูกชิ้นมาพูดไม่ดีเกี่ยวกับโครงการก็ทำให้ทำงานยากขึ้น ประชาสัมพันธ์ออกไปไม่ดี พนักงานของเราไปพูดให้ชาวบ้านฟังก็ไม่รู้เรื่อง ประชาสัมพันธ์ออกไปไม่ได้ คนที่มาติดต่อด้วยก็ทำงานด้วยความยากลำบาก หรือมาติดต่อแล้วไม่พอใจ ทำด้วยผิดๆ ถูกๆ สิ่งเหล่านี้จึงทำให้เห็นว่างานประชาสัมพันธ์เป็นงานที่มีสาธารณะเข้ามาเกี่ยวข้องมากมาย

ที่นี่เราทำสิ่งเหล่านี้เพื่ออะไร เราทำสิ่งเหล่านี้เพื่อให้คนเกิดหัศนคติที่ดี มีความพร้อมที่จะปฏิบัติตาม แต่ถ้าคนมีหัศนคติที่ไม่ดี เรายังจะได้รับการกระทำที่ไม่ดีกลับมา ดังนั้นหากต้องการให้คนทุกคนมองกระหวงการต่างประเทศมองดูเรา มาหาเราด้วยความรู้สึกที่เป็นบวก ก็จำเป็นต้องมีการกำหนดพฤติกรรมของคน โดยการทำประชาสัมพันธ์ หากกระทำได้ก็จะก่อให้เกิดความร่วมมือและการสนับสนุนซึ่งเป็นสิ่งที่เราต้องการ

เรื่องต่อมา คือ เราใช้การประชาสัมพันธ์ในการใดบ้าง

- กรณีแรก เราใช้การประชาสัมพันธ์เพื่อประกาศหรือแจ้งข่าว เช่น ประกาศว่าบัดนี้ กระหวงการต่างประเทศ "ได้เปิดบริการหนังสือเดินทางเท่านั้นเท่านี้ จุดนั้นอยู่ตรงนั้น จุดนี้อยู่ตรงนี้ ดังนั้นเมื่อเรามีอะไร เรายังจะต้องประกาศให้คนอื่นรับรู้ถึงการเปลี่ยนแปลงต่างๆ

- หน้าที่ที่ 2 เราใช้การประชาสัมพันธ์เพื่อกระจายข่าว

สาร มิใช่เป็นการประกาศแจ้งข่าวเป็นอะไรที่เกิดขึ้นแล้ว แต่ เป็นรายละเอียดที่นำเสนอให้เราอย่างให้คนอื่นรับรู้ เพราะ ฉะนั้นเมื่อเราระบุข่าวบางเรื่องไปแล้ว ขันตอนต่อไปก็คือการ ให้รายละเอียดต้องตามออกมา อาจตามออกมาในรูปของภาษา “ให้สัมภาษณ์” ในรูปของเอกสาร “ในรูปของบทความในหนังสือ พิมพ์หรือนิตยสาร” ในรูปของรายการสารคดีทางโทรทัศน์ หรือ ในรูปของรายการวิทยุเป็นช่วงๆ ก็ว่ากันไป แต่รายละเอียด ของข่าวจะต้องออกตามมา

- ต่อไปเราวิธีการประชาสัมพันธ์เพื่อนำข่าวใจ ใจ ใจให้คนยอมคล้อยตามสิ่งที่เราให้เปลี่ยนแปลง มนุษย์เรา โดยธรรมชาติแล้วไม่ชอบการเปลี่ยนแปลง ชอบอยู่กับสิ่งที่เคย ชิน เพราะฉะนั้นทันทีที่มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น จะรู้สึกโกรธ เกลียด ไม่ชอบ อารทิคุณจะไปทำงานต่างประเทศแล้วได้รับ แจ้งให้ทราบเงื่อนไขต่างๆ ที่ขัดกับความเคยชิน อาจทำให้เกิด ปัญหาได้ จำเป็นต้องทำประชาสัมพันธ์โดยการให้ความรู้และ การศึกษาที่ถูกต้องเพื่อนำข่าวใจให้เกิดการยอมรับเงื่อนไข และปฏิบัติตามจะได้ไม่เกิดปัญหาตามมา

- ต่อไป การประชาสัมพันธ์มีหน้าที่ในการสร้างคุณค่า ให้กับกิจกรรมที่เราทำ คือ กิจกรรมที่เราทำแล้วทำไปเรื่อยๆ เราทำไปโดยชนิดที่ว่าไม่ได้อธิบายเบื้องหน้าเบื้องหลังเลย อาจจะมีคนไม่เข้าใจได้ แต่พอเราบอกเบื้องหน้าเบื้องหลังแล้ว ก็อาจจะมีคนเข้าใจ ตรงนี้เรียกว่าเป็นการสร้างคุณค่าซึ่งส่วน

ใหญ่แล้วมักจะมีการนำเอาผู้ที่อยู่เบื้องหลังหรือภูมิหลังมาเล่าสู่ กันฟัง กระบวนการต่างประเทศน่าจะร่วมมือกับการทำที่ยว แห่งประเทศไทย ในการที่จะทำให้การท่องเที่ยวในประเทศไทย “ไทยนั้นมีการสร้างคุณค่าสำหรับกลุ่มเป้าหมายแต่ละกลุ่ม การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยยังขาดความสามารถในเรื่องที่ จะนำตัวนานาหรือเรื่องราวต่างๆ มาสร้างให้เกิดคุณค่า อย่าง เช่นทำไม้คนเราบางคนที่ไปเที่ยวพิพิธภัณฑ์ลูฟท์ และสามารถ ยืนอยู่ได้เป็นชั่วโมงๆ ในการที่จะมองโมนาลิซ่า ถ้าเกิดโมนาลิซ่าไม่มีตัวนานาอยู่เบื้องหลังเลยเราก็คงจะฝ่าหนูนั้นไปโดยที่ ไม่หยุดดู แต่ความที่โมนาลิซ่ามีตัวนานา รูปนี้สร้างอย่างไร ที่จริงเป็นหน้าของคนวดตอง ซึ่งเป็นผู้ชายอาหน้าตัวเองมาใส่ ผ้าผูกนิ่ง ตรงนี้ทำให้ภาพโมนาลิซ่ามีคุณค่าขึ้นมากันที่ บ้าน เรากลอนุสาวรีย์อยู่เบื้องบนที่มีตัวนานา แต่ปรากฏว่าเราใช้ อนุสาวรีย์มีประโยชน์อย่างเดียวเท่านั้น คือเป็นวงเวียนจราจร เสร็จแล้วเราก็ขับรถหมุนวนรอบวงเวียนดังแต่เกิดจนตาย โดย ไม่รู้เลยว่าที่เราไปวนอยู่นั้นคือใคร แล้วทำอะไรให้กับประเทศไทย บ้าง เพราะฉะนั้นถ้าเราไม่รู้ว่าเป็นครมันก็ไม่มีคุณค่า สำหรับเราที่จะไปยินดีรับรู้ ดังนั้น เวลาที่คุณต่างประเทศมา เที่ยวเมืองเราก็ไม่สามารถที่จะมองว่าสถานที่ท่องเที่ยวต่าง นั้นมีคุณค่าตรงไหน “ไปดูแล้วก็เดยๆ ” ไปแล้วก็ธรรมดาก็ อยาก ให้กระบวนการต่างประเทศทำงานร่วมกับการทำที่ยวแห่งประเทศไทย ใน การสร้างสิ่งเหล่านี้ขึ้นมาแล้วเราจะเกิดสถานที่

ท่องเที่ยวขึ้นอีกมากมาย

- เราใช้การประชาสัมพันธ์เพื่อที่จะสร้างภาพลักษณ์ที่ดีเจน ซึ่งปัจจุบันประเทศไทยเรามีปัญหาในเรื่องนือญูมากมาย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องแรงงานเด็ก ไสเกตต์ และสิ่งแวดล้อม ทำให้ภาพด่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเหล่านี้กลับเป็นภาพลักษณ์ที่ดีเจนของเมืองไทย หลายประเทศจึงเอาเรื่องเหล่านี้มาเป็นกำแพงกีดกันการค้าของไทย จึงจำเป็นต้องสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้ดีเจน

- เราใช้การประชาสัมพันธ์เพื่อที่จะลบล้างความรู้สึกลบบันทึกได้ด้วยการซึ่งแจงเพื่อแก้ไข จิตวิทยาการสื่อสารนี้ว่าคนเราจะเลือกดู เลือกจำ ดังนั้นคนที่ทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์จะบอกว่าอย่าฟื้นฝอยหาแต่เข็บอีกไม่รักไม่นานคนก็ลืม ซึ่งอันนี้มันไม่จริงเลย ถ้าคนเข้าลืมเขาก็ลืม ถ้าคนเข้าจำเขาก็จำต่อไปผ่านไป 20-30 ปีเขาก็จำได้ ดังนั้นอะไรที่เข้าจำแล้ว เป็นหศนคติที่ไม่ดีก็ต้องลบล้างนั้นให้ได้ ถ้าลบไม่ได้เขาก็จะจำอยู่อย่างนั้น ดังนั้นคนทำประชาสัมพันธ์จะต้องศึกษาให้ดีว่า มีหศนคติที่ไม่ดีในແນ่ໃບบ้าง แล้วอะไรที่ปล่อยไม่ได้ เรายังต้องแก้ไขให้ถูกต้อง กระบวนการต่างประเทศเองก็ต้องเข้าใจว่า ต่างชาติเขามองประเทศไทยในทางไม่ดีอย่างไรบ้างเพื่อที่จะได้ทางแก้ไขให้เข้าใจได้อย่างถูกต้อง

- เราใช้การประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความเข้าใจที่ดีให้มองเห็นความปรารถนาดีของเรา ที่มีต่อสังคม เพราะการ

มีความเข้าใจที่ดีนั้นเปรียบเหมือนกับเป็นเงินออมทรัพย์ที่มีอยู่ในธนาคาร สามารถถอนมาใช้ได้ในยามฉุกเฉิน หากมีเรื่องร้ายกับเรา คนเข้าก็จะไม่เชื่อ เขาก็ต้องมีการเช็คข่าวกันก่อน แต่ถ้าไม่มีความเข้าใจที่ดี เวลาที่เกิดเรื่องผิดพลาดขึ้น คนก็จะพากันเชื่อว่าเป็นเรื่องจริงและก็จะยิ่งโคนกส่าวหาทันที

- เราใช้การประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความจงรักภักดีคือ เราต้องการให้คนชื่นชมเราระเป็นการชื่นชมอย่างมั่นคงต่อเนื่อง สามารถเป็นผู้สนับสนุนเรา ไปไหนก็พูดจาชื่นชมเราตลอดเวลา

- และประการสุดท้ายที่ยกที่สุดก็คือ การใช้ประชาสัมพันธ์ เพื่อพลิกกลับแนวทางคิด หากคิดไปมุมหนึ่งแล้ว ทำอย่างไรจะให้พลิกกับคิดอีกมุมหนึ่งได้ เพราะการจะทำให้มุษย์เราเปลี่ยนความคิดไม่ใช่เรื่องง่าย หากไม่แก้ไขความคิดให้พลิกกลับมาได้ เราจะหาความร่วมมือไม่ได้

ในการทำประชาสัมพันธ์ กลุ่มเป้าหมายของเรา คือ

1. รัฐบาลผู้ให้บัง
2. ข้าราชการที่เกี่ยวข้องในการที่จะร่วมพิจารณา
3. นักการเมืองที่เป็นฝ่ายนิติบัญญัติในการที่จะออกกฎหมายให้ทำงานสะดวกขึ้นหรือยกขึ้น

4. สื่อมวลชนที่จะเป็นผู้ดังประเด็น ถ้าสื่อมวลชนช่วยให้ประเด็นที่กำลังดำเนินงานอยู่เป็นเรื่องสำคัญของประเทศไทยได้ ก็อาจทำงานสะดวกขึ้น ถ้าสื่อมวลชนไม่ช่วยเสริมและประเด็นที่ทำดูไม่มีความสำคัญ ก็คงไม่ได้รับจัดสรรงบประมาณ ทำ

งานอะไรก็ล้าบากมากขึ้น

5. วิศวกรสังคม เช่น หมอบรรภานน์ คนเหล่านี้เป็นคนที่มีความน่าเชื่อถือสูงและสามารถที่จะชี้นำสังคมได้ ถ้าคนเหล่านี้เข้าใจเราดี สิ่งที่เราทำก็จะได้รับการสนับสนุน อย่างเช่น รัฐมนตรีไปเขมรครั้งนี้ ถ้าวิศวกรสังคมพูดว่า ดีแล้วเข้าเป็นเพื่อนบ้านเรา เขายังไงไป เรา ก็จะเดือดร้อน สังคมก็จะไปในทิศทางนั้น หากวิศวกรสังคมพูดว่า เรื่องของเขาย่าเย้าไปยุ่งเกี่ยวกับเข้า สังคมก็จะเชื่อไปแบบนั้น นี่คือเรื่องของวิศวกรสังคมซึ่งปัจจุบันมีหลายคน

6. เหล่าบรรดาสมาคมและชุมชนต่างๆ ซึ่งตอนนี้ก็มีอยู่มากมาย สถาบันพิทักษ์บทบาทสตรี กลุ่มสิ่งแวดล้อมกิพิทักษ์สิ่งแวดล้อม พอค้าข้าว กดฯ และเรื่องข้าว

7. แล้วเราก็มีผู้ค้า คือ คนที่ขายวัสดุดิบให้เรา ทางกระบวนการด่างประเทศก็ต้องซื้อสิ่งของถ้าเรามีภาพลักษณ์ที่ดี เวลาที่เราจะประมูลอะไรก็จะมีคนมาสนใจ ถ้าภาพลักษณ์เราไม่ดี ใน การซื้อจัดซื้อจ้างพวกผู้ค้าที่มาหารากลัวนั้นแต่เป็นพวกเขียวงหั้งนั้น สุดท้ายคนดีไม่มากก็ต้องเลือกพวกที่ดีที่สุดในหมู่คนเหล่า

8. ผู้ใช้บริการ คนที่ใช้บริการกระบวนการด่างประเทศ มีครบ้าง เราจำเป็นต้องรู้จักบุคคลเหล่านี้ และก็ต้องทำให้บุคคลเหล่านี้ชื่นชอบ ให้เข้าพอใจเรา

9. อีกส่วนเราต้องคุยกับบุคคลเพื่อนักงานของเรา คือ

ข้าราชการในกระบวนการด่างประเทศ เพื่อให้ข้าราชการออกไปพูดถึงกระบวนการด่างประเทศด้วยความชื่นชอบ อย่าให้คนในกระบวนการด่างประเทศออกไปพูดแบบเบื้องหน้าหรือนินทาลับหลัง ภาษาประชาสัมพันธ์บอกว่า เราต้องให้พนักงานภายใต้ทุกคนต้องเป้าทรัมเป็ตได้ ไปที่ไหนก็ต้องเป้าได้

10. เราต้องการที่จะคัดเลือกพนักงานในอนาคต ทำอย่างไรที่เราจะให้คนเก่งๆ ทั้งหลายเลือกกระบวนการด่างประเทศเป็นหน่วยงานแรกของเข้าในการที่จะเข้าทำงาน เราต้องการจะเลือกคนชั้นหัวกะทิมาทำงาน

11. เรา ก็อยากได้ผู้นำชุมชนต่างๆ เป็นกลุ่มเป้าหมายของเรามาไว้ว่าเราจะทำอะไรเราอย่างให้คนในชุมชนนั้นชื่นชมเรา งานของกระบวนการด่างประเทศไปตั้งอยู่ที่ไหน คนในชุมชนนั้นก็จะต้องดีใจไม่ใช่ไปอยู่ที่ไหนก็มีแต่คนรังเกียจ

12. เราต้องการที่จะมีภาพพจน์ที่ดีในแวดวงการเงิน เพราะบางครั้งเราต้องกู้เงิน จากธนาคารโลกมาเพื่อพัฒนา กิจกรรมต่างๆ ของกระบวนการด่างประเทศ ถ้าภาพพจน์ดีก็สามารถกู้เงินได้ง่ายขึ้น

13. เราต้องการที่จะให้นักวิชาการ ซึ่งสามารถพูดจาสนับสนุนและชื่นชมเรา

14. เรา มีกลุ่มผลประโยชน์ที่ก่อตั้งขึ้นมาเพื่อรักษาผลประโยชน์ อาจจะมีสมาคมผู้ค้าชายแดนเป็นต้น อาจจะมีสมาคมผู้ส่งออก ซึ่งจะเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับนโยบายเราทั้งนั้น

เพราะฉะนั้นเราต้องให้เข้าเข้าใจเรา

15. กลุ่มกัดดันซึ่งปัจจุบันนี้เห็นจะเป็นกลุ่มของค์การเอกชน
ต่างๆ

16. กลุ่มคุณแข่ง ของเราก็มีมาแล้วเชียะเป็นคุณแข่ง สิงคโปร์
เป็นคุณแข่ง

17. กลุ่มผู้นำนิสิตนักศึกษา เพราะคนพากันถือว่าตน
เป็นปัญญาชน ก็มักจะทำตัวเป็นผู้นำล่าหัวรับเครื่องมือในการ
ทำประชาสัมพันธ์ มีอะไรไรบ้าง

- กลุ่มที่ 1 คือ สิ่งพิมพ์ต่างๆ การทำประชาสัมพันธ์
ต้องมีการกระจายข่าว ข่าวดีก็ต้องกระจายข่าวการแนะนำแก่ไข
เราก็ต้องกระจาย อย่างเช่น การขออุดหนะเบี้ยนบ้านด้วยเงิน ซึ่ง
กระทรวงการต่างประเทศเป็นที่เดียวที่ต้องขออุดหนะเอกสารตัวจริง
 เพราะฉะนั้นเราต้องประชาสัมพันธ์ให้คนเขารู้ว่า ทำไมต้องเอา
เอกสารตัวจริง เพราะที่อื่นเขาให้ล้านได้หมด เมื่อต้องการ
พิเศษอย่างนี้ ก็ต้องประกาศออกไปเพื่อให้ทำงานได้อย่าง
ถูกต้องและเพื่อให้คนมารับบริการจากเราด้วยความประทับใจ

- กลุ่มที่ 2 เรื่อง สื่อสัมพันธ์ เครื่องมือของการประชา
สัมพันธ์ที่ดีอีกอย่างก็คือ การyuadiดีกับสื่อมวลชน เพราะการ
มีปัญหา กับสื่อมวลชนนั้นไม่มีอะไรดีเลย อย่าลืมว่า สื่อมวลชน
เขาก็คือภารกิจที่ชิน แต่เข้าต้องการเป็นผู้มีภารกิจที่ในการ
แสวงหาความจริง ถ้าไม่ให้ความจริงหรือหาข่าวจากเรามาได้
เขาก็จะมุ่งไปทางแหล่งข่าว 3 ที่ คือ หาข่าวจากคุณแข่งของเรา หา

ข่าวจากผู้เสียหาย หรือนั่งเทียนเป็นเงื่อนเพื่อให้เรื่องจบ ขณะ
เดียวกันอย่าเรียกหาค่าความยุติธรรมจากสื่อมวลชน เพียงแต่ให้
เขายอมรับฟังความจริงจากเราก็ดีที่สุดแล้ว

- กลุ่มที่ 3 เรื่องของการทำชุมชนสัมพันธ์ สำนักงาน
เราตั้งอยู่ ณ ชุมชนใด อย่าลืมช่วยเป็นเพื่อนบ้านของชุมชนนั้น
ด้วยการทำอะไรไรๆ ให้ทุกคนรู้สึกมีความสุขกับการที่มีเรามาอยู่
ด้วย

- กลุ่มที่ 4 เรื่องของการทำสาธารณะ ก้าวเราต้องการ
ให้หน่วยงานของเราเป็นที่รับรู้ในหมู่สาธารณะ เราต้อง²⁵
สร้างสรรค์กิจกรรมให้กิจกรรมที่นี่ซึ่งจะทำให้เราเป็นผู้รับ
ผิดชอบต่อสังคมนั้นขึ้นมาเป็นกิจกรรมสาธารณะประจำหน่วยงาน
เหมือนอย่างที่ไทยคุณเข้าอุทิศดาวเทียม ล้านบาทให้กับ
การศึกษาอกโรงเรียน เหมือนกับธนาคารไทยพาณิชย์ได้
อุทิศพื้นที่ของเขากับพิพิธภัณฑ์ธนาคารไทย เหมือนกับ
ธนาคารกรุงเทพได้ยกพื้นที่บางส่วนของสาขาฝ่ายหลังคุณย์
ลังคิตเพื่อที่จะพื้นศิลปวัฒนธรรมโบราณของไทย กระทรวง
การต่างประเทศจะคิดว่าพื้นที่ของกระทรวงการต่างประเทศ
ที่มีอยู่นั้นจะกระทำการอันใดที่จะทำให้กระทรวงการต่าง
ประเทศมีความรับผิดชอบต่อสาธารณะในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ
กิจกรรมของกระทรวงการต่างประเทศ ซึ่งตรงนี้เป็นอีกส่วน
หนึ่งอาจทำให้คนเข้าชมกระทรวงการต่างประเทศได้ เราจะมี
พิพิธภัณฑ์ว่าด้วยความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยอยู่ในที่ต่างๆ

ที่คนจะเข้ามาศึกษาได้ เราจะมีกิจกรรมอะไรสำหรับคนไทยที่จะไปค้าขายกับต่างประเทศใหม่ เราจะมีกิจกรรมสำหรับคนไทยที่จะไปเรียนต่อต่างประเทศใหม่ และจะมีกิจกรรมอะไรสำหรับคนงานที่จะไปทำงานต่างประเทศ ถ้าเราจัดเป็นกิจกรรมประจำก็จะถือว่าเป็นการจัดทำสาธารณะที่จะสะท้อนให้เห็นความรับผิดชอบของเรา

- กลุ่มที่สำคัญมาก คือการจัดกิจกรรมพิเศษขึ้นมา เช่น นิทรรศการ การสัมมนา การประชุมหรือการประภาตต่างๆ เพราะการจัดกิจกรรมพิเศษนั้นจะก่อให้เกิดผลตามมากมาย เมื่อเริ่มต้นทำก็จะได้ผลลัพธ์ที่นักข่าวมาสนใจ เรา จะมีคนมาทำข่าวเรื่องราวของเรา จะมีคนถ่ายทอดสดเรื่องราวของเรา เมื่อทำเสร็จเรียบร้อยจะมีบุคลากรในหน้าหนังสือพิมพ์ นิตยสาร เพราะฉะนั้นการทำกิจกรรมพิเศษนี้เป็นการลงทุนเพียงไม่เท่าไรแต่จะได้ผลตอบแทนมหาศาล ซึ่งเป็นกิจกรรมที่เราควรทำ ขณะนี้ในแวดวงของการประชาสัมพันธ์ถือว่าการจัดกิจกรรมพิเศษเป็นดาวรัศแสงที่มาทดแทนการส่งข่าว เพราะคนส่งข่าวแบบเดิมที่มีน้อย แต่ถ้ามีความสามารถในการจัดกิจกรรมพิเศษ ซึ่งจะทำให้สื่อมวลชนมีความรู้สึกว่า ถ้าเขามาได้เรื่องราวของเราแล้วเขาจะตกข่าว ดังนั้นเราจึงต้องทำสิ่งเหล่านี้ขึ้นมา

- อีกกลุ่มหนึ่งถือเป็นเรื่องสำคัญ และคนไทยยังไม่ค่อยใช้กัน ก็คือเรื่องการบริหารประเด็นข่าวหรือการบริหาร

ข่าวเชิงยุทธ์ คือ อย่าปล่อยให้ข่าวที่เกี่ยวข้องกับองค์กรของเรานั้นออกไปตามยุทธ์ แต่เราต้องบริหารว่า เรื่องนี้ควรจะออกได้แล้ว เรื่องนี้ยังไม่ได้ออก เรื่องนี้ถ้าจะออกใครจะเป็นคนพูด พูดเมื่อไร จังหวะใด แล้วคุณจะเป็นใคร ทำอย่างไรจะไม่ให้คุณแข่งได้ออก หรือเมื่อเขามาพูดแล้วเราจะทำอย่างไร เพื่อทำให้เกิดประโยชน์กับเรา วิธีการของการบริหารประเด็นข้าวก็คือ เราต้องแยกแนวร่วมกับฝ่ายตรงข้ามออกให้ได้ ต้องรู้เหตุผลเมืองหน้าเบื้องหลัง ขณะเดียวกันต้องพยายามชดเชยให้กับพวกไม่เห็นด้วย และเราต้องกระตุนพวกที่เห็นด้วยเพื่อให้เข้าอกมาเป็นปากเป็นเสียงให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ เราต้องหาช่องทางเพื่อให้พวกเข้าได้ออกข่าวต่างๆ ออกไปที่จะเสริมประเด็นที่เราต้องการจะเสริม คนที่ทำงานด้านประชาสัมพันธ์ยังไม่ค่อยได้บริหารตรงนี้ ปล่อยให้ข่าวออกตามบุญตามกรรม

- กลุ่มที่สำคัญมากอีกกลุ่มคือ การพัฒนาบุคลากร การจะทำงานประชาสัมพันธ์ให้ได้ผลดีนั้นคนที่ทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์จะต้องรักษาคำพูด เพราะไม่มีประโยชน์อะไรที่เราจะจัดกิจกรรมมากมาย ไม่มีประโยชน์อะไรที่เราจะแจ้งข่าวออกไปมากมาย แต่สุดท้ายเมื่อมีประสบการณ์จริงกับหน่วยงานของเราแล้ว ปราภกภูว่าไม่เหมือนดังว่าจากล่ามไว้ พังคูแล้วคนที่กระทงการต่างประเทศจะต้องเป็นนักการทูต คุณจะต้องรู้จักการให้บริการ

คนกระทรงการต่างประเทศจะต้องเป็นคนที่ด้อนรับขับสู้ มีการรับรู้ที่ดี แฉพมาถึงก็เจอกันที่ไก่หรู เป็นคนที่แสนจะไม่ด้อนรับขับรู้ แสนจะเป็นคนที่ทำให้คนอื่นรู้สึกแย่ เวลาเข้าใกล้ คนอื่นก็หนีหมด เพราะจะนั่นข้อสุดท้ายนี้หากลัวมาก เพราะจะกล้ายเป็นภาพลักษณ์ไม่ดีกับกระทรงการต่างประเทศ เพราะจะนั่นอย่าให้เป็นเห็นนั้น ต้องให้เข้าเห็นว่าเรายังแย้มแจ่มใส มีความเป็นมิตร ด้อนรับขับสู้ พร้อมให้บริการ ให้ความเสมอภาค ทำให้เราไม่ได้รู้สึกว่าเรารอยู่เหนือนอกคนอื่นแต่อย่างใด เราถึงเป็นมนุษย์เหมือนคนอื่นเขา เราเพียงแต่เป็นคนที่มีโอกาสในการเห็นโลกกว้างมากกว่าท่านั้นเอง

- ขั้นสุดท้ายควรตรวจสอบข้าวของเครื่องใช้ต่างๆ ด้วย เพราะเท่ากับเป็นด่านหน้า เป็นสิ่งที่เห็นได้ง่าย เพราะจะนั่น ต้องทำให้คนอื่นดัดสินเราได้จากสิ่งต่างๆ เหล่านี้ ทำให้ต้องดูแลเอาใจใส่ตลอดเวลาเพื่อภาพลักษณ์ที่ดี

ข้อควรคำนึงที่สำคัญที่สุด ควรจัดทำประชาสัมพันธ์เชิงรุกให้มากขึ้น เมื่อเป็นเห็นนั้นแล้วการทำประชาสัมพันธ์เชิงรับ ก็จะเป็นสิ่งไม่จำเป็นเลยสำหรับการทำประชาสัมพันธ์แบบมืออาชีพ □

สั่งเวดล้อม

เสือโครง

จุบันเสือร้ายในป่าเอเรียกำลังอยู่ในภาวะวิกฤต ไม่น้อยไปกว่าเศรษฐกิจของประเทศไทยเองเสีย สมาคมอนุรักษ์สัตว์ป่า (Wildlife Conservation Society) และมูลนิธิสัตว์ป่าแห่งโลก (World Wildlife Fund) ต่างแสดงความวิตกกังวลถึงจำนวนของเสือที่ถูกสังหารไปในระยะเวลาไม่เกินสิบปีที่ผ่านมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน

แผนกอุตสาหกรรม มีเสือโคร่งอาศัยอยู่ตามป่าดงพงไพรดังแต่เดิมถึงอินโดจีน รวม 100,000 ตัว เมื่อต้นศตวรรษที่ 20 นอกจากนั้น ยังสามารถที่จะพบมันได้ในตุรกี จีน รัสเซีย และปัจจุบันบริเวณดังกล่าวมีเสือหลงเหลือเพียงในราوا 5,000 - 7,000 ตัว หรือแค่ 5 % ของจำนวนที่มีอยู่เดิม และเชื่อกันว่าเสือพันธุ์คัลสเปียน นาหลี และจา华 ได้ถูกมนุษย์ล่าจนสูญพันธุ์ไปแล้วในช่วงทศวรรษที่ 1930 ขณะที่เสือพันธุ์จีนได้ถูกใกล้ที่จะหมดไปจากโลกเช่นกัน

เสือโคร่งถูกจัดว่าเป็น Umbrella species of wildlife หรือสัตว์ป่าชนิดพันธุ์หลักในป่าธรรมชาติซึ่งมีพื้นที่ของอาณาเขตครอบครองที่กว้างขวาง เสือโคร่งหนึ่งตัวอาจมีพื้นที่ครอบคลองกว้างถึง 100 ตารางกิโลเมตร อาจกล่าวได้ว่าในป่าของประเทศไทย เสือโคร่งอาจเป็นสัตว์ป่าที่ใช้พื้นที่ครอบคลองมากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับสัตว์ป่าชนิดอื่นๆ เช่น ช้างเอราวัณ 1 โขลง จะใช้พื้นที่หากินประมาณ 110 ตารางกิโลเมตร ดังนั้น อาณาเขตครอบครองของเสือโคร่งตัวหนึ่งจึงครอบคลุมอาณาเขตครอบครองหรือพื้นที่หากินของสัตว์ป่าหลายชนิด หากป่าถูกทำลายหรือถูกลดขนาดลงไม่ว่าสาเหตุใดก็ตามเสือโคร่งจึงเป็นสัตว์ป่าชนิดแรกๆ ที่ได้รับผลกระทบ มีคนจำนวนน้อยมากที่จะรู้ว่าเสือโคร่งมีประโยชน์อย่างไรบ้างต่อระบบธรรมชาติ ไม่มีหน้าที่สำคัญของเสือโคร่งในระบบธรรมชาติป่าไม้ก็คือ

- ควบคุมประชากรของสัตว์กินพืชไม่ให้มีจำนวนมาก

เกินไป ซึ่งถ้าหากว่าในธรรมชาติมีจำนวนของสัตว์กินพืชมากเกินไปแล้วจะส่งผลเสียต่อระบบธรรมชาติในป่า เพราะว่าสัตว์กินพืชเหล่านี้จะกินพืชที่เป็นอาหารน้ำหมดป่า และเมื่อพืชอาหารในป่าหมดไปแล้ว สัตว์กินพืชก็จะไม่สามารถดำรงชีวิตเพื่อสืบสายพันธุ์ต่อไป

- กำจัดกลุ่มประชากรของสัตว์ป่าชนิดต่างๆ ที่เป็นโรคและมีสายพันธุ์อ่อนแอไม่ให้มีโอกาสได้ขยายพันธุ์เพื่อเพิ่มจำนวนสายพันธุ์สัตว์ป่าที่อ่อนแอ ถึงแม้ว่าเสือโคร่งจะเป็นสัตว์ผู้ล่าที่มีขนาดใหญ่ ฉลาดและมีประสิทธิภาพในการล่าสูง แต่สัตว์ที่ตกเป็นเหยื่อของเสือโคร่งนั้นมักเป็นสัตว์ตัวที่เป็นโรคหรือที่อ่อนแอเท่านั้น

- ควบคุมประชากรของสัตว์ผู้ล่าชนิดอื่นๆ ที่อาศัยอยู่ภายในพื้นที่นั้นๆ "ไม่ให้มีมากเกินไป" ซึ่งเท่ากับว่าเสือโคร่งยังมีบทบาทสำคัญต่อการเพิ่มขึ้นและลดลงของสัตว์ขนาดเล็กที่มีสถานภาพเป็นเหยื่อของสัตว์ผู้ล่าขนาดกลาง เช่น เสือปลา (*Felis viverrina*) ชะมดแหงหางปล้อง (*Viverra zibetha*) หมาใน (*Cyon alpinus*) ฯลฯ และสัตว์ผู้ล่าขนาดเล็ก เช่น อีเห็นธรรมดา (*Paguma hermaphroditus*) พังพอนเหลือง (*Martes flavigula*) หมาหริ่ง (*Melogale personata*) ฯลฯ อีกด้วย ซึ่งอาหารของสัตว์ผู้ล่าขนาดเล็กและสัตว์ผู้ล่าขนาดกลางดังกล่าว มีดั้งเดิมสัตว์ขนาดเล็ก เช่น หนูชนิดต่างๆ หอกหากก กบ เยี้ยด ฯลฯ "ปะนังถึงสัตว์ที่มีขนาดกลาง เช่น ไก่ฟ้า นกยูง ฯลฯ

- เป็นชนิดพันธุ์ซึ่งสร้างแหล่งอาหารให้แก่สัตว์ป่าชนิดอื่นๆ ในระบบนิเวศน์ เนื่องจากเนื้อส่วนที่เหลือของชากสัตว์ที่เสือโคร่งล่าไว้จะตกเป็นอาหารของผู้แสวง เศษกระดูกจะกลอยเป็นแหล่งแคลเซียมที่สำคัญของกลุ่มพื้นแทะ เช่น เม่นใหญ่ แพงคอสัน (Hystrix brachyura) อันใหญ่ (Rhizomys sumatrensis) อันกลาง (Rhizomys pruinosus) และอันเล็ก (Rhizomys badius)

เสือโคร่งมักอาศัยอยู่อย่างโดดเดี่ยวและออกหากินตามลำพังในรายการคืน พlobค่ำ หรือเช้ามืด เสือโคร่งเป็นสัตว์กินเนื้อที่มีขนาดใหญ่จำเป็นต้องอาศัยอยู่ในพื้นที่ซึ่งมีความอุดมสมบูรณ์ เช่น มีแหล่งน้ำและมีเหยื่อที่เลือกจับกินเป็นอาหารได้ตลอดทั้งปี ถึงแม้ว่าเสือโคร่งจะสามารถล่าเหยื่อได้หลายประเภทตั้งแต่สัตว์ที่มีขนาดเล็กอย่างเช่น ปลาหรือแมลงปีก แมลงบางชนิด แต่โดยปกติแล้วเสือโคร่งจะเลือกินสัตว์ขนาดเล็กเหล่านี้ในช่วงเวลาที่ไม่สามารถหาสัตว์ขนาดใหญ่หรือขนาดกลางกินเป็นอาหารได้เท่านั้น เพราะเสือโคร่งตัวโตเต็มวัย ต้องการอาหารคิดเป็นน้ำหนักประมาณ 45 กิโลกรัมต่อสัปดาห์หรือประมาณ 6-7 กิโลกรัมต่อวัน ดังนั้น จึงมักเลือกินสัตว์ขนาดใหญ่หรือสัตว์ขนาดกลาง เช่น กวางป่า เก้ง และหมูป่ามากกว่าที่จะจับสัตว์ขนาดเล็กมากินเป็นอาหาร

เสือโคร่งในประเทศไทยเดิมและเมียนมาร์มักผสมพันธุ์ในช่วงฤดูหนาว โดยในช่วงเวลานี้เสือทั้งเพศผู้และเพศเมียจะ

ใช้เวลาอยู่ด้วยกันประมาณ 4-5 วัน และอาจผสมพันธุ์กันทุกๆ 15 หรือ 20 นาที ซึ่งเมื่อหลังจากการผสมพันธุ์เสร็จสิ้นลงเสือโคร่งเพศผู้จะแยกตัวออกเพื่อไปผสมพันธุ์กับเสือโคร่งเพศเมียตัวอื่นๆ ที่มีพื้นที่ครอบครองทับซ้อนอยู่ภายในอาณาเขตต่อไป โดยเสือโคร่งเพศผู้ดัวหนึ่งอาจมีเสือโคร่งเพศเมียอาศัยอยู่ในอาณาเขตตัวย ตั้งแต่ 2-6 ตัว หลังจากเสร็จสิ้นการผสมพันธุ์แล้ว เพศเมียจะใช้เวลาในการตั้งท้องประมาณ 102-103 วัน จึงทำให้เกิดลูกน้อย ในการอุ้กอุกครั้งหนึ่งๆ นั้น แม่เสือโคร่งอาจให้กำเนิดลูกได้ประมาณ 2-7 ตัว ลูกเสือโคร่งแรกเกิดจะยังไม่ลีมตา แม่เสือจึงต้องใช้เวลาเก็บหงั้งวันอยู่กับลูกที่เกิดใหม่ในโพรงหิน หรือริเวณที่มีพืชปกคลุมรกร้าง ซึ่งปลดปล่อยจากศัตรู เมื่อลูกเสืออายุได้ประมาณ 6-7 เดือน ก็จะเริ่มตามแม่ออกไปจากแหล่งหลบภัยหรือรังนอน ลูกเสือโคร่งจะโตเต็มวัยเมื่ออายุได้ประมาณ 1 ปี แต่ลูกเสือก็ยังคงติดตามแม่ต่อไปอีกรยะหนึ่งโดยลูกเสือเพศผู้มักแยกตัวออกจากแม่ตั้งแต่ลูกเสือเพศเมียจะแยกตัวออกจากแม่หลัง ซึ่งในช่วงระยะนี้ แม่เสือกพร้อมที่จะผสมพันธุ์อีกครั้งและมีลูกครองใหม่ได้

ในสถานการณ์ปัจจุบันพื้นที่ป่าขนาดใหญ่ถูกทำลายลงอย่างรวดเร็วและมีสภาพกลอยเป็นเกาะสีเขียวขนาดเล็กกระจายอยู่เป็นหย่อมเล็กหย่อมน้อย ป่าเก็บหุ่นพื้นในประเทศไทย และในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เต็มไปด้วยชุมชนของมนุษย์ซึ่งกำลังขยายตัวใหญ่ขึ้นเรื่อยๆ เมื่อพื้นที่ป่าลดลงขนาด

ลง ก็หมายความว่าบ้านของเสือโคร่งก็ลดลงด้วย สำหรับในประเทศไทยพบว่า ปีอนุรักษ์ทั้ง 47 แห่งที่มีเสือโคร่งอาศัยอยู่ นั้นมีเพียงเขตราชพันธุ์สัตว์ป่าหัวข้างเพียงแห่งเดียวเท่านั้นที่ไม่มีรายฐานกรุกและอาศัยอยู่ภายในพื้นที่ ปัญหาสำคัญที่ทำให้เสือโคร่งถูกล่าโดยตรงเกิดจากสาเหตุหลายประการ คือ

- ความเชื่อของคนເອົ້າວ່າ อວຍະສ່ວນด່າງໆ ของເລືອ
ສາມາດນຳມາປຽບປ່ຽນຢ່າງບໍ່ຮອງຮັກຫາໂຮຄບາງຍ່າງໄດ້ ດັຈິນ
ໄດ້ທັນ ຂ່ອງກົງ ສິນໂປຣ ແລະເກາຫລີ ນິຍມໃຊ້ຫັນດເສືອໃນ
ກາຮັກຫາອາກາກປວດຟັນ ລູກດາຮັກຫາໂຮຄເສັ້ນປະສາກ ນ້ຳດີ
ຮັກຫາອາກາກຮັກໃນເຕັກ ສມອງຮັກຫາໂຮຄເນື່ອຍໜາແລະລົວ ທາງ
ຮັກຫາໂຮຄຜົວໜັງ ເນື້ອຮັກຫາໂຮຄທອນທີ່ ແລະສິ່ງທີ່ສໍາຄັນທີ່ສຸດ
ກີ່ຄົວ ກະດູກເສືອຊື່ເປັນທີ່ຕ້ອງການຂອງຜູ້ທີ່ເປັນໂຮປາດເນື່ອ
ແລະປວດດາມຂ້ອງ

การค້າຂາຍພລິດກັນທີ່ຈາກເສືອໄດ້ກາລຍເປັນຮູກກິຈທີ່ກໍາ
ຮາຍໄດ້ອ່າຍ່າມຫາສາລີໃນປະເທດຈີນ ແລະກາລ່າເສືອອ່າຍ່າຍ
ໃຫຍ່ເພື່ອນ້າມາເປັນວັດຖຸດົບມ້ອນໂຮງງານກີ່ເກີດຂຶ້ນຕັ້ງແຕ່ສົມບັນ
ເໜາເຈື່ອດຸງ ຈິນມີໂຮງງານຂາດໃຫຍ່ໄດ້ເພື່ອພລິດພົງກະດູກເສືອ
ປັນໃນຮູປ່ອງແຄປ່ອລ ແລະໂຮງງານເຫຼັກທີ່ມີສ່ວນພົມຂອງໜັງເສືອ
ກໍາທີ່ເສືອໃນປ້າທັງປະເທດຈີນນີ້ມີໜັງເຫຼືອຍ່ໄມ້ກົງ 30 ຕ້າ

ໃນຍຸດທີ່ເຄຮັງກິຈຂອງເອົ້າຮູ່ໂຮຈິນໃນຂ່າວ່າດັນທົກວຽກ
1990 ປະກອບກັບກາລົມສລາຍຂອງສຫກພາໂຫວີຕ ໄດ້ສັງ
ກະທົບດ້ວຍວິດຂອງເສືອໃນໃຫຍ່ເປັນຍ່າງມາກ ບຽດເຄຮັງ

ໃໝ່ໃນເອເຊີຍຕ່າງທຸ່ມເທເຈີນຢ່າງໄມ້ອັນໃນການບົງກິດສິນຄັບປ່າງ
ຮ່າງກາຍ ກະດູກເສືອກີ່ເປັນສິ່ງທີ່ຈຶ່ງໄດ້ຮັບການຕ້ອງການມາກຳໄມ່
ແພັດວ້າເດືອກັນເດືອກັນເຊີຍຂອງເສືອ ທີ່ຈຶ່ງເຊື່ອກັນວ່າເປັນສຸດຍອດແໜ່ງຍາ
ເສົມພັດທັງຫາງເພົດ ເປັນພົລໄທ້ເສືອໃຫຍ່ເຮັດວຽກລໍາມາສູ່ດຳລາດມີດ
ເປັນຈຳນວນໄມ່ນ້ອຍ ແລະຍັງລຸກລາມໄປດື່ງເສືອໃນເຂດສົງວັນພັນຮູ່ເສືອ
Ranthambore ໃນອີນເດີຍດ້ວຍ

ເມື່ອດຳລາດໃນເອເຊີຍອິນດ້ວລັງ ອັນເປັນພົລຈາກກວະກາຮົນ
ທາງເຄຮັງກິຈຈັກກັດພລິດກັນທີ່ຈາກເສືອກີ່ເບີນເຂັ້ມໄປສູ່ສຫວົງ
ແລະແຄນາດາ ທີ່ມີໜາຂ່ອງກົງ ແລະໄດ້ທັນອພຍພເຂົ້າໄປອຸ່ງເປັນ
ຈຳນວນນັກຈາກການທີ່ອັງກຸນຄືນອ່ານາຈການປົກກອງເກະຊ່ອງກົງ
ໄທແກຈິນ ແລະຮາຄາຂອງສິນຄັກເກືອນເຫຼັກນີ້ກີ່ພລອຍແພັງຂຶ້ນ
ດາມຄ່າຂອງເງິນດອລ໌ລ່າຍໄປດ້ວຍ ວ່າກັນວ່າກະດູກຂອງເສືອໃຫຍ່ເຮັດ
ດ້ວຍນີ້ເມື່ອນ້າມປັນໄທເປັນພົງແລ້ວ ຮາຄາທີ່ຂ້ອງຂາຍກັນໃນດຳລາດ
ສຫວົງ ສູງຄື່ງຫລັກໜົນຫລັກແສນດອລ໌ລ່າຍທີ່ເດືອວ ຍິ່ງສຫວົງ
ອອກກູ່ມາຍ້າມການນໍາເຂົ້າສິນຄັກປະເກນທີ່ກີ່ຍິ່ງທໍາໄຫມີການ
ລັກຄອບນໍາເຂົ້າສູງຂຶ້ນ ຈົນເຈົ້າຫັນທີ່ຫຸ່ວຍສັດວັນນ້າແລະສັດວັນ
ຂອງສຫວົງ ປະຈຳສະນາມບິນແຄລິໂຟຣີເນີຍ ຜັນພຣານຊີສໂກ
ລອສແອງເຈີສ ທີ່ແອດເທີລ ຕ້ອງເພີ່ມກວານເຫັນງາດໃນການດຽວ
ຄັນຫຼາວຈີນທີ່ເດີນທາງເຂົ້າປະເທດ ແຕ່ສິ່ງທີ່ນໍາກັງລົບຍິ່ງກວ້ານັ້ນກີ່ຄົວ
ອັນດຽຍຈະເລີຍເດີດໄປດື່ງເສືອໃນສຫວົງ ເອງດ້ວຍ ເພຣະອາຈະ
ມີຄົນຫຼາວໄສດັກລ່າເສືອມາຂາຍຄົນເອເຊີຍໃນອົມເຣິກົກເປັນໄດ້

ສາມາດອູນຮັກປັບສັດວັນນີ້ແລະນຸ່ລົນຮັກປັບສັດວັນນີ້ແກ່ໂລກ ໄດ້ຫາທາງທີ່

จะพิทักษ์เสือให้อยู่คู่กันไปต่อไป อาทิ การยับยั้งการฆ่าเสือเพื่อนำมาแปรปูเป็นหยกยาต่างๆ ซึ่งรวมถึงการจัดการสัมนาเพื่อส่งเสริมให้มีการค้นคว้าและวิจัยหาสิ่งอื่นซึ่งจะนำมาใช้แทนกระดูกเสือ รวมทั้งเครื่องยาจีนที่ใช้เนื้อหนังส่วนของเสือเป็นส่วนประกอบ ขณะเดียวกันที่ทางสมาคมอนุรักษ์สัตว์ป่าได้วางแผนที่จะใช้เงินจำนวน 1 ล้านดอลลาร์ ในระยะ 3 ปีข้างหน้า เพื่อสำรวจจำนวนของเสือในป่าอินเดียและอินโดจีนด้วยวิธีการสมัยใหม่ พิสูจน์ ดีเอ็นเอ จากนั้นของมันหรือการติดกล้องถ่ายภาพ แทนการสำรวจรอยเท้าหรือรอยเด็บตามต้นไม้ รวมทั้งการตักจับเพื่อทำสัญลักษณ์

- นอกจากนี้ เสือโคร่งมักถูกตามล่าเมื่อมันเข้าไปทำร้ายหรือล่าสัตว์เลี้ยงของมนุษย์โดยรอบผู้คนเป็นจำนวนมากแล้ว เสือโคร่งตัวที่เข้ามากินสัตว์เลี้ยงของชาวบ้านมักมีชีวิตระดับไม่นานมักถูกยิงตายภายหลังจากที่มาน่าร้าวได้ไม่กี่ด้า ซึ่งปัจจุบันนี้กำลังกลายเป็นปัญหาใหญ่ของประเทศไทย เพราะว่าในหลายพื้นที่มีชาวบ้านที่ตั้งถิ่นฐานอยู่โดยรอบ

ในหลายพื้นที่มีการลักลอบล่าสัตว์ป่าที่มีสถานภาพเป็นเหยื่อของเสือโคร่งอย่างรุนแรง ซึ่งส่งผลกระทบให้อาหารของเสือโคร่งในธรรมชาติลดลงหรือหมดไป จึงเป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เสือโคร่งต้องออกมาน่าล่าสัตว์เลี้ยงของราษฎร์กินเป็นอาหาร นอกจากนี้ ยังมีป่าอนุรักษ์บางแห่งซึ่งมีเสือโคร่งอาศัยอยู่ แต่สัตว์ป่าขนาดใหญ่และขนาดกลางบางชนิดซึ่งเป็นอาหาร

ของเสือโคร่ง เช่น กวางป่า หรือเก้ง ถูกล่าจนสูญพันธุ์หรือใกล้สูญพันธุ์

ปัจจุบัน การลักลอบล่าเสือโคร่งในป่าธรรมชาติของประเทศไทยเกิดขึ้นไม่น้อยครั้งนัก อาจมีสาเหตุมาจากภารที่ประชากรเสือโคร่งในป่าธรรมชาติของประเทศไทยมีเหลืออยู่จำนวนไม่มาก หรือประเทศไทยมีมาตรการในการป้องกันผู้ที่เข้ามาบุกรุกทำลายทรัพยากรธรรมชาติทั้งป่าไม้และสัตว์ที่ค่อนข้างเข้มงวด จึงส่งผลให้ผู้ที่เข้ามาระบุทำผิด ซึ่งก็รวมไปถึงการเข้ามาลักลอบล่าเสือโคร่งในป่าอนุรักษ์เกิดความเคราะห์และเกรงกลัวต่อกฎหมายซึ่งแตกต่างจากสถานการณ์ในประเทศเพื่อนบ้าน เช่น ลาว เมียนมาร์และกัมพูชา ซึ่งปัญหาการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ รวมทั้งสัตว์ป่าบั้งคองเป็นปัญหาที่อยู่ใกล้จากความรู้สึกนิยมดีของประชาชนรวมไปถึงรัฐบาลของประเทศไทยล่ามั่นด้วย เนื่องจากปัญหาการเมือง ปัญหาความมั่นคง และปัญหาความยากจนของประชาชนบั้งคองเป็นปัญหาหลักที่รัฐบาลและประชาชนของทั้ง 3 ประเทศต้องแก้ไขปัญหาเหล่านี้เป็นการเร่งด่วนไปก่อน ประเทศไทยเริ่มมีกฎหมายคุ้มครองเสือโคร่งเป็นครั้งแรกในปี 2503 หลังจากนั้นประเทศไทยยังได้มีการแก้ไขและเพิ่มเติมกฎหมายเพื่อการอนุรักษ์เสือโคร่งอีก 3 ครั้งด้วยกัน □

ข้อมูลบางส่วนจากหนังสือ “เสือโคร่งอินเดียในประเทศไทยและแนวทางการอนุรักษ์” รวบรวมโดย ดร. ไนมีรัตน์ นาเรอร์

ป กิ น กะ

ตำนานไซอิว

□ □ □ □ □ □ □ □

นานมาแล้วที่ไซอิวได้รับความนิยมจากผู้อ่าน ไม่ว่าจะเป็นเด็กผู้ใหญ่ เพราะเป็นนิยายแสนสนุก เป็นการผสมผสานที่อ่านแล้วอ่านอีก ก็ยังไม่เบื่อ ในวันนี้ จะมาเล่าเรื่องตำนานไซอิวให้ฟังว่าไปมีล่วนเกี่ยวข้อง กับธรรมเนียมด่างๆ ของจีนอย่างไร

ไซอิวเป็นนิยายจีนที่เขียนโดยอู่เฉิงเอินราวค.ศ.1570 ในช่วงราชวงศ์หมิง หลังจากที่เกิดเหตุการณ์จริงประมาณ 600

ปี นับถึงปัจจุบัน ไซอิวได้รับการแปลเป็นภาษาต่างๆ อีก หลายภาษา ไซอิวได้รับการแปลเป็นภาษาอังกฤษเป็นครั้งแรก ในปี คศ.1890 ในชื่อว่า The Monkey และครั้งที่สองใช้ชื่อว่า Journey to The West ไซอิวภาคภาษาไทยแปลโดย ส. ศิวรักษ์ ในชื่อว่า พระตรีปฎก นอกจากนี้ หนังสือไซอิวยังถูกชาวฝรั่งนำไปศึกษา ในช่วงสมัยนั้น ทางมหาวิทยาลัยออกกฎหมายห้ามนำเข้าไปในจีนซึ่งได้ปล้นเอาสินทรัพย์ทั้งวัดถูและความมั่นคงทางภูมิปัญญา เนื่องจากไซอิวเป็นเรื่องที่แต่งอิงพ้องควรจีน

เรื่องราวไซอิว คือการที่หลวงจีนนามพระถังซัมจัง ที่อาสาจารพรรดิจีน ชื่อ ถังไหจงส่องเต้ แห่งราชวงศ์ถัง เพื่อเดินทางไปบังอินเดียหรือที่คนจีนเรียกว่า ไซที หรืออัสดงกด ประเทศ เพื่อไปอัญเชิญพระไตรปฎกมาบังแผลนจีน แต่น่าเสียดายที่ตอนเดินทางกลับพระไตรปฎกบางส่วนหล่นหาย ระหว่างเดินทาง จนสังสักรู้ว่าบทสวดมนต์ของจีนจึงสั่นสะเทือน ไม่สามารถดำเนินการต่อได้ แต่ในที่สุดพระถังซัมจังก็สามารถเดินทางกลับมาได้สำเร็จ พร้อมกับสิ่งของที่ได้พบ ไม่ว่าจะเป็นลิ้นตัวน้อยๆ ถูกทำให้ขาดจากสรรค์ให้ตัวผ้างอยู่ในภูเขา หรือแต่ครีบสัตว์ต่างๆ ไปไหนไม่ได้ กินอะไรไม่ได้ นอกจากแมลงและน้ำค้างจนกว่าพระถังซัมจังจะเดินทางมาพบ แต่เหงเจียงเป็นลิ้นที่มีอทธิฤทธิ์ปกป้องพระถังซัมจังได้ ถึงขนาด ดึงหัวของตัวเองออกมานอกก่อนที่ลิ้นจะถูกหัก ปีศาจตัวร้ายจากจีนนี้ ยังมีดีโอเปียก่าย หมูอ้วนที่มีกรรมเป็นของตัวเองท้องมาก ใช้กรรมโดยรับใช้พระถังซัมจังไปจนถึงชุมพุทวีป และสุดท้าย

คือช้าเจ่ง นารร้ายที่เคยดักกินเนื่อมนุษย์ออยู่ในหนอง และเก็บกระโพลงห้อยคอ หวังจะลำาเร็จเป็นมา จนมาเจอพระถังซัมจังและต้องติดตามไปด้วย แต่ในเมื่อเรื่องนี้เป็นเรื่องราวของธรรมะ ที่เป็นพงศาวดารสำคัญ ตัวละคร ๓ ตัว มีที่เปรียบ “ไปด่างๆ เหงงเจีย เปรียบเหมือนปัญญา ตือไปปัยก่าย เปรียบแทนศีล และช้าเจ่งแทนสมารถ ส่วนปีศาจและมารคือปุคลาชีชนานของกิเลส ตัณหา ใช้อ้วจึงเป็นเรื่องธรรมะ การต่อสู้เพื่อบรรดุธรรมะ โดยมีไตรลิกขาหรือการเดินทางของศีล สมารถ ปัญญา เป็นปัจจัยในการต่อสู้ ด้วยเหตุนี้ ลิงตัวแสบที่เที่ยวอาละวาดอยู่บนสรวงค์นามแห่งเจียซึ่งแปลงว่าการเดินทาง การชุดงค์ จึงไม่ใช่ลิงธรรมดานะ เพาะเมื่ออัญเชิญพระไตรปฎิกามาได้แล้ว ก็ได้รับนามใหม่ว่า ชือหงองคงอันแปลงว่า ตรสรุปในความว่างเปล่า บางทีการที่ใช้อ้วได้รับความนิยมมากอาจเป็นเพราะการเดินทางไกลในใช้อ้วคือการเดินทางภายใต้จิตใจมนุษย์แต่ละคน เป็นเรื่องที่แต่ละคนต้องเผชิญกับฝ่ายดีและฝ่ายชั่วที่มีอยู่ในจิตใจของมนุษย์แต่ละคน ออยู่ทุกการแสดงสมัย

มาถึงตอนนี้ ขอเล่าไปถึงเรื่องบางตอนในใช้อ้วที่สะท้อนความเชื่อและประเพณีชนบทกับภูมิปัญญา แต่จะจินออยู่ด้วยเรื่องเริ่มในสมัยหลีชือหมินขึ้นมาเป็นกษัตริย์ ด้วยการซึ่งอำนาจและมีผู้น้อง ๒ คน ผู้ปกครองนครชื่อาน

ในเวลาหนึ่งมีนาคตัวหนึ่งซึ่งพนันเสี่ยงทายกับหมอดูผู้หนึ่ง และด้วยความที่กลัวจะแพ้ในการแข่งขันกับมนุษย์ นาคจึงใช้อิทธิฤทธิ์ดลบันดาลให้ตัวเองชนะ โดยในทางครั้งกีดลับนั้นดาล

ให้ฟันตก จนทำให้หมอดูทายผิดไปหมด ท้ายสุด เมื่อถูกว่องเรียน นาคตัวนั้นก็ถูกตัดสินให้ประหารชีวิตในยมโลก แต่คนที่จะมานาคด้านี้ได้ต้องมีดวงแข็ง ซึ่งมีเพียงผู้เดียวคือชัยเตึง ผู้เป็นทพารของ หลีชือหมิน นาคตัวนั้นจึงมาเข้าฝันของจักรพรรดิหลีชือหมิน ขอความช่วยเหลือว่า ในวันที่กำหนดเป็นวันประหารนั้น ขอให้รังด้วออยุยเดึงไว้ หลีชือหมินกรีบปาก ปรากฏว่าพอวันนั้นมาถึงเข้าจริงๆ จักรพรรดิจึงเรียกด้วออยุยเดึงให้ไปเล่นหมากรุกในวัง เล่นกันจนเที่ยงวัน ในขณะที่เล่นกันอยู่ ออยเดึงก็งับหลับไป ในขณะนั้น หลีชือหมินก็รุกมาตีเงาในเกมหมากรุก ซึ่งตามธรรมเนียมการเล่นก็จะร้องว่า “รากมาตรฐาน” ด้วย ด้วนวิญญาณของออยเดึงพอได้ยินดังนั้น ก็สะตุ้งและลงคำประหารชีวิตนาค วิญญาณของนาคจึงโกรธแค้นจักรพรรดิว่าไม่รักษาสัญญา นับจากนั้นเมื่อหลีชือหมินหลับก็จะฝันร้ายต่างๆ มีผู้ที่ถูกหลีชือหมินฆ่าในอดีตตามมาทางชีวิต และจะເຂາດว่าหลีชือหมินไปลงนรก แม้จะให้คนมาฝ่ายามหลับก็ยังฝันร้ายทุกคืน เช่นเดิม จนกระทั่งมีนายทหารองครักษ์สองคน แต่งเครื่องแบบชุดนั้นกรีบมาบินเฝ้าหน้าห้องบรรทม ปรากฏว่าหลีชือหมินก็ไม่ฝันร้ายอีก จึงเป็นที่เชื่อกันว่าพระมีทหารออกหั้งสองชั้นเป็นที่เกรงกลัวของกุตົปีศาจ เป็นท่าวารบาล

จากเรื่องนี้เอง คนจีนจึงมักทำรูปทหารสองคนที่มีชื่อว่า ปอยชีจงและชีจงไปยังไว้พิทักษ์ รักษา ขับไล่ภูตผี และความชั่วร้ายต่างๆ ที่หน้าประตู เช่น ประตูศาลเจ้าทุกแห่ง

ขออภัยกลับไปที่หลีชือหมิน พอทหารเข้าเวร์กิบธรรม

หลับสบาย คืนแรก คืนที่สองก็ผ่านไปด้วยดี แต่เมื่อได้ทิหาร กั้งคูไม่เข้าเร� ปีศาจต่างๆ ก็มาทางชีวิตอีก ครึ่นจะให้ฝ่า ทุกวันทหารทั้งคูก็เห็นเด่นอยู่ไม่ได้หลับนอน ต่อมาวิญญาณ หลีชื่อหมินก็ถูกนำตัวไปยังโลก เป็นเวลา 3 วันเพื่อสักดิ์ รุ่ง เข้าเหล่าเสนาอ่ามดาดย์ก็ตกใจ เพราะคิดว่าสรวราศตแล้ว อุยเติง ทหารองครักษ์ผู้มีญาณวิเศษ ติดต่อกับยมบาลจึงรู้ว่าแท้จริง จักรพรรดิยังไม่ตายและจะกลับมาภายใน 3 วันแล้วหากยังไม่ พื้นจังค์อยู่จัดการฝัง

เมื่อหลีชื่อหมินลงไปยังยมโลก ก็พบว่ายมบาลไม่ได้มี คนเดียว แต่เป็นคณะลูกชุน ก้าลังจะกินอาหารพอดี เหล่ายม บาลทั้ง 10 ก็ดึงโดยกินข้าว หากใครอยากเห็นรูปยมบาลทั้ง 10 องค์ ไปชมได้ที่วัดพลับพลาซัย ตอนคนเงินทำพิธีสวัดกงเด็ก ซึ่งมีพิธีเผากระดาษเงินกระดาษทองส่องไห้แก่ยมบาลทั้ง 10 เวลาที่ผู้ตายไปยังยมโลกจะได้รับการพิจารณาความดีความชั่ว เป็นพิเศษ

ธรรมเนียมการกินโดยเงินที่ล้อมวงกัน 10 คน เริ่มตั้ง แต่นั้นมา เพราะเมื่อตั้งโดยไว้เจ้ากันเสร็จแล้วคนใหม่วกไปนั่ง กินแทน

ฝ่ายจักรพรรดิหลีชื่อหมินไปสักดิ์ในยมโลกจนชั่วว่าไม่ ได้ตระบัดสัตย์ เมื่อจะกลับโลกมนุษย์ก็เลียถามยมบาลว่า จะเกิดอะไรขึ้นในอนาคตบ้าง ยมบาลก็บอกว่า ท่านจะครอง สมบัติต่อไปอีก 20 ปี (ขณะนั้น หลีชื่อหมิน ทรงราชย์มาแล้ว 13 ปี) และในบุคคลของท่านจะมีผู้เลื่อมใสศาสนาและมีความสุขสงบ

แต่จะมีเหตุร้ายเรื่องน้องสาวของท่าน deadly จากนั้นจักรพรรดิก็ ลากลับพร้อมทั้งสัญญาว่าจะเอาระเงินและของขวัญมา ถวาย แต่หลีชื่อหมินเมื่อมาถึงประดิษฐ์โภคภูว่า มีประต ภูต ผีปีศาจจำนวนมากมายอยู่ที่ประดิษฐ์ ปีศาจเหล่านี้คือพวกไม่ เคยทำบุญยามมีชีวิต พระภูมิเจ้าที่จึงให้จักรพรรดิไปยังท่านให้ เหล่าปีศาจ แต่จักรพรรดิไม่มีเงินติดตัวมาเลย ยมบาลจึงแนะนำ ให้ยืมเงินจากราชภรรคนหนึ่งที่สะสมบุญทรัพย์ถึง 13 โกดัง จักรพรรดิจึงยืมมา 1 โกดังเพื่อไปยังท่าน จึงเป็นธรรมเนียมสืบ ต่อมาว่าเวลาแม่พิธีทำพิธีของคนเงินจะเห็นว่ามีการโปรดเงินให้ แก่ผู้มาขอส่วนบุญ และเป็นพิธีของคนไทยในเวลาต่อมา

เมื่อหลีชื่อหมินเดินทางกลับมาจังโลกมนุษย์ในวันที่ 3 จึงเล่าเรื่องต่างๆ ที่พบเห็นให้ชุนนางฟัง และบอกให้ทำ ความดีจะได้ไม่ต้องทนทุกข์กรรมนานในเมืองผี พร้อมทั้งคำริให้ แสวงหาธรรมะ ซึ่งมีผู้มีญาณวิเศษได้ตรัสรู้อยู่ทางตะวันตก แถบชนบทวิป เป็นคำน้ำพะดังซัมจังเดินทางไปอัญเชิญพระ ไตรปิฎกแต่นั้นมา

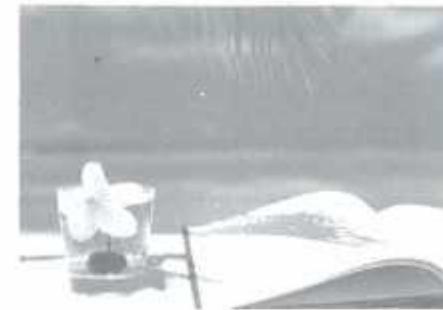
จากนั้น หลีชื่อหมินนึกได้ว่า ตนจะต้องเอาระเงินไป ถวายยมบาลจังประภาคหาผู้อาสามาตายก็มีชายผู้หนึ่งชื่อนาย เล่าเจียงซึ่งภรรยาเพิ่งตายไปอาสาเพื่อไม่สามารถมีชีวิตอยู่ได้ หากตายไปอาจจะได้พบเมียในยมโลก พิธีสังแตงไม่ไปยัง โลกก็เริ่มขึ้น โดยเอกสารดทางไส้แตงไม่วางบนหัวของชายผู้นั้น จากนั้นอ่านราชโองการส่งของให้ยมบาล ประภาคเสริชชายผู้ นั้นก็กลืนยาพิษ และทหารก็จุดไฟเผาราชโองการ หลังจาก

ยมบาลได้กินแตงโมที่แสนอร่อยก็นึกอย่างช่วยเหลือคนที่น้ำแข็งไม่มาถวาย จึงสอบถามเรื่องราวด้านนายเล่าเจียงและเมื่อตราชสอบรายชื่อคุกกับกว่า เมียนายเหล่าเจียงยังไม่ถึงที่ด้วยนายเล่าเจียงก็เช่นกัน ศพยังคงอยู่ในห้องพระโรง ส่วนวิญญาณเมียของเขามีความสามารถกลับเข้าร่างได้ เพราะถูกฝังไป 3 เดือนแล้ว กล้ายเป็นวิญญาณเรื่อรอนอยู่ในสวนพระคำหนัก เหตุการณ์ให้บังเอิญว่าน้องสาวของจักรพรรดิเป็นลมล้มตาย วิญญาณก็เลยมาเข้าร่างและเดินตามหาสามี จนมาพบที่ห้องพระโรง ทหารก็เลยจับเอาเหล่าเจียงจะไปประหารเพระทำผิดกฎหมายเที่ยวนาถ แต่จักรพรรดิได้ห้ามไว้เพระทราบถึงเรื่องที่เกิดขึ้น พร้อมทั้งยกน้องสาวให้แต่งงานกับเหล่าเจียง

หลังจากนั้นในธรรมเนียมจีน แตงโมจึงเป็นผลไม้มงคลสำคัญของจีน เพราะคนจีนเชื่อว่าว่าถ้าให้วัดด้วยแตงโมจะโชคดีอย่างนายเล่าเจียง ถือกันว่าผู้ใดเอาแตงโมให้วัดเจ้าจะได้เมียสาวสวยและร่าเริง ตั้งแต่นั้นมาที่มีการหันแตงโมเป็น 10 เสียงในการกินโต๊ะจีนเพื่อให้เป็นสิริมงคลต่อชีวิต

ใช้อ้วยังมีเรื่องราวธรรมเนียมจีนที่แฟงไว้อีกมาก มีคำสอนที่เป็นธรรมะสอนแทรกไว้ให้ได้คิดอีกพอสมควร เป็นนานนิยายที่แต่งได้แบบเนียน แม้ว่าจะผ่านเลียนนานานแล้ว ก็ตาม □

จากนิยการ “วุ้ร้อนโลก” คำนิยการโดยเบื้องจาก กับกอง และหันกันต์ ยังมาถึง ออกอาการทางวิทยุสารญรบ. วันจันทร์ที่ 17 พฤษภาคม 2542

ท้ายเล่ม

“

การดำเนินชีวิตของคนเรา เราต้องปั่นใจไม่กระทำสิ่งใดๆ ที่เราสรุกว่าช้า ว่าเสื่อม เราต้องฝืนต้องค้นความคิดและความประพฤติทุกอย่างที่รู้สึกว่าขัดกับธรรมะ เราต้องกล้าและบากบั้นที่จะกระทำสิ่งที่เราทราบว่าเป็นความดี เป็นความถูกต้อง และเป็นธรรม” คือ พระราชาธารัศของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ซึ่งหนังสือวิทยุสารญรบ.ฉบับนี้ ได้อัญเชิญมาเพื่อเป็นประทีปแห่งชีวิตของชาวไทย ในภาวะที่สังคมหม่นมัวด้วยความเชื่อในทางที่ผิดและมิจฉาทิฐิต่างๆ

เมื่อวันที่ 8 มิถุนายน 2469 พระบาทสมเด็จพระปกา-เกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ย้ายที่ทำการ

กระทรวงการต่างประเทศจากตัวราชวัลลภ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ไปยังวาระยุรอมย์ จนถึงกลางปี พ.ศ. 2542 นี้ กระทรวงการต่างประเทศจึงได้ย้ายที่ทำการทั้งหมด (ยกเว้นกรรมการ กงสุล) ไปยังอาคารใหม่กันหรือบุษยา ซึ่งปลูกสร้างขึ้นใหม่ หนังสือวิทยุสารยุรอมย์ฉบับนี้ จึงได้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นที่ระลึกถึง วังสารยุรอมย์ ด้วยการนำเสนอบริบทความเป็นมาของวังและ ภาพชุด “วังสารยุรอมย์” ด้วยความร่วมมือในการถ่ายทำจาก นิตยสาร “ข่าวลับเรือน”

การแข่งขันทางการค้าในโลกปัจจุบัน นับได้ว่าที่ความ รุนแรงยิ่งขึ้น ISO 9000 จัดเป็นมาตรฐานหนึ่งในการแข่งขัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านคุณภาพของสินค้าและบริการขณะเดียวกัน E - Commerce หรือ พานิชย์อิเล็กทรอนิกส์ ก็เป็นอีก ช่องทางหนึ่งของการค้าในอนาคตที่น่าสนใจ

ถึงแม้ว่า เวียดนามจะเป็นประเทศเพื่อนบ้านที่ใกล้ชิด กับประเทศไทย แต่คนไทยส่วนใหญ่ยังไม่ค่อยรู้จักประเทศ เวียดนามเท่าที่ควร วิทยุสารยุรอมย์ได้นำเรื่อง “ชื่อต่างๆ ของ ประเทศเวียดนาม” จากการค้นคว้าของ ทวี สว่างปัญญาภูร แห่งสถาบันภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท มหา- วิทยาลัยมหิดล มาเสนอ

สำหรับผู้อ่านที่เป็นนักอ่าน คงถูกใจกับการได้พบกับ เรื่องราวของนักเขียน ซึ่งเป็นที่ชื่นชอบ อย่างเช่น ดร. ชัยวัฒน์ วิญญาลัยสวัสดิ์ หรือ “วินนี่ เดอะ บี” คุณหญิงจันรงค์ รัตนิน

(หาญเจนลักษณ์) เจ้าของเรื่อง “ดุจนาวาภิการมหาสมุทร” และ ดร. เจริ วงศ์มนษา

ฉบับนี้อีกเช่นกันที่ พิษณุ จันทร์วิทัน นำเหตุการณ์ ระทึกใจในอิรักบุคคลกรรมอิหร่าน-อิรัก ซึ่งจำหลักอยู่ในความ ทรงจำอย่างไม่รู้ลืมมาเล่าขานเป็นครั้งแรกและไม่ควรพลาด “เพลงกล่อมเนื้อเย็น” กับ “ตำนานเจดีย์ชาวดากอง”

ขอให้มีความสุขกับการอ่านหนังสือวิทยุสารยุรอมย์ และ อายุลีมติดตามรับฟังรายการต่างๆ ของสถานีวิทยุสารยุรอมย์ นะครับ

ประภัสสร เสรีกุล
บรรณาธิการ

ตารางการออกอากาศ สถานีวิทยุสารยุทธية

AM 1575

ชั่วโมง	05.30 นี่	06.00 นี่	06.30 นี่	07.30 นี่	08.00 นี่	09.00 นี่	10.15 นี่	22.00 นี่
เวลา	06.00	06.30	07.00	08.00	08.30	19.15	19.30	22.30
จันทร์	ทางช่องน้ำด้วย รัฐวิสาหกิจ กินมื้อไวย	ทำนาพากิน	ดูหลังข่าว กับครุฑ	ข่าวภาษาอังกฤษ	ข่าวธุรกิจในเอเชีย (อังกฤษ)	เพื่อนประเทศไทย	เพื่อนประเทศไทย	
อังคาร	ห้องพิชัยไทย เล่าสืบพัน ความเรื่อง ในอดีตนั้น	เปิดโลกยามเช้า	ข่าวภาษาอังกฤษ	รายงานข่าวพิเศษ (อังกฤษ)	รายงานข่าวพิเศษ	เพื่อนประเทศไทย	เพื่อนประเทศไทย	
พุธ	รายงานภารโรง รายงานบ้านเรา	ทำนาพากิน	ดูหลังข่าว กับครุฑ	ข่าวภาษาอังกฤษ	บ้านเมืองและ ชาวบ้าน (อังกฤษ)	เพื่อนประเทศไทย	เพื่อนประเทศไทย	
พฤหัสบดี	สุนทรพันธุ์ รายงานบ้านเรา	เปิดโลกยามเช้า	ข่าวภาษาอังกฤษ	รายงานสดวาร์	รายงานสดวาร์	เพื่อนประเทศไทย	เพื่อนประเทศไทย	
ศุกร์	มรดกไทย	รายงานบ้านเรา	รายงานเด่น รอบสัปดาห์	ข่าวภาษาอังกฤษ	สุภาพรัตน์พูล (อังกฤษ)	เพื่อนประเทศไทย	เพื่อนประเทศไทย	